

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
โรงแรมราชา มารีน่า แอนด์ สปา
เกาะมัดหลั่ง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
KING MARINA AND SPA, SAMUI

นางสาววิศรา ไต้เลิศ
MISS VARISSARA LAILERT
รหัส 45020089

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... **78289**
วัน,เดือน,ปี..... **27 11 พ. 2551**

b. **11990113**
i.

ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549-2550

ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน
รับวันที่..... **13-12-07**
สท..... **16.32**
27

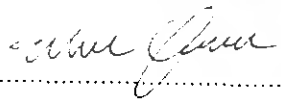
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

.....คนบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

(ผศ.นพปฎล สุวีจนานนท์)

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร. เบญจมาศ	กฎอินทร์	กรรมการ
รศ. พรชัย	บุญชัยวัฒนา	กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
อ. วชิรา	ธรรมาธิคม	กรรมการ
รศ. เอกพล	สิระชัยนันท์	กรรมการ
ผศ.ดร. วิรัชญา	บัวศรี	กรรมการ

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(รศ. พรชัย บุญชัยวัฒนา)

	ภาาษาใช้.....
	รชวันทึ..... 13-12-57
	ลา..... 13.30

หัวเรื่องวิทยานิพนธ์

ชื่อนักศึกษา นางสาววิศรา ไล่เลิศ

รหัส Miss Varissara Lailert
45020089

ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2549-2550

ที่อยู่ 24/144 หมู่บ้าน ช.รุ่งเรือง 4 ถนนประชาราษฎร์

ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

โทร 06-1212393. หัวเรื่องวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบ

สถาปัตยกรรมภายในโรงแรมราชา

มารีน่า แอนด์ สปา เกาะมัดหลัง สมุย

Racha marina and spa, samui

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ. พรัชชัย บุญชัยวัฒนา

ประเภท/ชนิดโครงการ โรงแรมพักตากอากาศชายทะเลและสปา (Resort
Hotel and Spa) /โครงการจริง

บทคัดย่อ

ความเป็นมาของโครงการโรงแรมราชามารีน่า แอนด์ สปา

บริษัท เกาะมัดหลังรีสอร์ทแอนด์สปา จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งในกลุ่มปาร์คโฮเต็ล
แอนด์รีสอร์ท (CPHR GOUP) บริษัทได้ก่อตั้งขึ้นเดือนพฤศจิกายน 2547 โดยมีทุน
จดทะเบียนครั้งแรกเริ่ม 1,000,000.00 บาท ชำระเต็มมูลค่าหุ้นแล้ว (และอยู่ระหว่าง
การดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 250 ล้านบาทในที่สุด เมื่อเริ่มต้นโครงการ) เพื่อ
ประกอบธุรกิจการลงทุนในโครงการโรงแรมและสปาระดับ 5 ดาว ชื่อ “โรงแรมราชามา
รีน่าแอนด์สปา” ซึ่งตั้งอยู่บนเกาะมัดหลังซึ่งเป็นเกาะส่วนบุคคลที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ
บริษัท มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 128-2-83 ไร่ ซึ่งบริษัทจะใช้ที่ดินในการพัฒนาโครงการโรง
แรมราชามารีน่าแอนด์สปาก่อนในช่วงแรก โดยใช้ที่ดินเนื้อที่บางส่วนประกอบ 48 ไร่

เศษ ที่ดินส่วนที่เหลือประมาณ 80 ไร่เศษ บริษัทมีโครงการที่จะพัฒนาเป็นโครงการ บ้านพักตากอากาศชายให้แก่ลูกค้าชาวต่างชาติที่มีรายได้สูง (High-End Customer) ในเฟสต่อไป

เหตุผลในการเลือกโครงการ

-เป็นโครงการจริงที่กำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ในขณะนี้ จึงนำมาศึกษา ค้นคว้า และวิจัยข้อมูล เพื่อนำมาออกแบบสถาปัตยกรรมภายในได้อย่างเหมาะสม

-เพื่อเสนอแนะการออกแบบตามหลักวิชาสถาปัตยกรรมภายในให้ได้ประโยชน์

-เพื่อศึกษาถึงระบบหน่วยงาน การหาข้อมูลในงานตกแต่ง และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพต่อไป

-เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วัตถุประสงค์ของโครงการ

-เป็นโรงแรมพักตากอากาศชายทะเลและสปา(Resort Hotel and Spa) ริมทะเลที่ให้บริการและส่งเสริมกิจกรรมทางด้านการพักผ่อนและนันทนาการด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

-เพื่อศึกษาการจัดการและการบริการในธุรกิจประเภทโรงแรม รวมทั้งพฤติกรรมของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ให้สอดคล้องกับตัวอาคารและสภาพแวดล้อม

-เพื่อศึกษาวิธีการออกแบบและการแก้ปัญหาในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในให้มีความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมและลักษณะทางภูมิสถาปัตยกรรม

ขอบข่ายของโครงการ

1 อาคารส่วนต้อนรับ (Reception Area)	411 ตารางเมตร
-เคาน์เตอร์ต้อนรับลูกค้าและสำนักงาน	212.50 ตารางเมตร
-ร้านค้า 24 ตารางเมตร	
- Lounge of Recreation	135 ตารางเมตร
-ห้องอาหาร	330 ตารางเมตร

2	อาคารภัตตาคารและบาร์ริมทะเล	411	ตารางเมตร
3	อาคาร Full Moon Restaurant	847	ตารางเมตร
4	บ้านพักตากอากาศ (Guest Villa) และสระว่ายน้ำ		
	-บ้านพักตากอากาศประเภท 1 ห้องนอน (1 Bedroom Villa)		
	จำนวน 26 หลัง	83	ตารางเมตร
	-บ้านพักตากอากาศประเภท 2 ห้องนอน (2 Bedroom Villa)		
	จำนวน 14 หลัง	176	ตารางเมตร
	-สระว่ายน้ำ	จำนวน 7 สระ	88.50 ตารางเมตร
5	อาคารให้บริการสปา		
	-อาคารต้อนรับ (Spa Reception)	36	ตารางเมตร
	-อาคารให้บริการ (Spa Villa)		
	จำนวน 7 หลัง	31.50	ตารางเมตร
	-อาคารให้บริการพิเศษ (Vichi Spa)	150	ตารางเมตร
	-อาคารนวดแผนไทย		
	จำนวน 3 หลัง	20	ตารางเมตร
6	อาคาร fitness and library	417	ตารางเมตร
	-ห้องออกกำลังกาย (Fitness Center)		
	-ห้องสมุด (Library)		
	-ห้องน้ำและห้องอาบน้ำ		
	-ห้องเก็บของ		
7	สระว่ายน้ำ	1,417	ตารางเมตร
8	อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ		
	-อาคารส่วนสำนักงานและบริหาร		
	-อาคารเกมส์รูม (Game room)		
	-หอพักพนักงานของโรงแรม		

ขอบเขตของโครงการ

1 ส่วนต้อนรับ (Reception Area)	758.50	ตารางเมตร
ส่วนต้อนรับ	411	ตารางเมตร
-เคาน์เตอร์ต้อนรับลูกค้า (Front Desk)		
	212.50	ตารางเมตร
- Lounge of Recreation	135	ตารางเมตร
2 ส่วนทานอาหาร	1,177	ตารางเมตร
-ห้องอาหาร (Coffee Shop)	330	ตารางเมตร
-ภัตตาคารจันทร์เต็มดวง Full Moon Restaurant		
	847	ตารางเมตร
3 ส่วนบ้านพัก (Guest Villa)	4,622	ตารางเมตร
-บ้านพักตากอากาศประเภท 1 ห้องนอน (1 Bedroom Villa)		
จำนวน 26 หลัง มี 3 แบบ	83	ตารางเมตร
-บ้านพักตากอากาศประเภท 2 ห้องนอน (2 Bedroom Villa)		
จำนวน 14 หลัง มี 2 แบบ	176	ตารางเมตร
4 ส่วนสันทนาการ	1,883.50	ตารางเมตร
-ส่วนต้อนรับ (Spa Reception)	36	ตารางเมตร
-ส่วนให้บริการ (Spa Villa)		
จำนวน 7 หลัง มี 2 แบบ	31.50	ตารางเมตร
-ส่วนให้บริการพิเศษ (Vichi Spa)	150	ตารางเมตร
-ส่วนนวดแผนไทย		
จำนวน 3 หลัง	20	ตารางเมตร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาเพื่อการท่องเที่ยว ได้มีสถานที่สำหรับพักผ่อนที่มีความเป็นส่วนตัวสูง เป็นการสร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทยได้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นในหมู่ชาวต่างชาติ

- นำความเจริญสู่ท้องถิ่น เกิดการสร้างงาน และการกระจายรายได้

- ผลของการออกแบบตกแต่งภายในจะสนองประโยชน์ใช้สอยอย่างเต็มที่แก่ผู้ใช้อาคาร ทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

สารบัญ

บทคัดย่อ

คำนำ

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1) ความเป็นมาของโครงการ
 - 1.1.1) ประวัติความเป็นมาของโครงการโรงแรมราชามารีน่า แอนด์ สปา
 - 1.1.2) กลุ่มเป้าหมาย
- 1.2) วัตถุประสงค์ของโครงการ
- 1.3) ที่ตั้งโครงการ
 - 1.3.1) ตำแหน่งที่ตั้ง
 - 1.3.2) การเข้าสู่โครงการ
 - 1.3.3) ลักษณะที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ
- 1.4) ขอบเขตวิทยานิพนธ์
 - 1.4.1) องค์ประกอบของโครงการ
 - 1.4.2) ขอบข่ายโครงการ
 - 1.4.3) ขอบเขตวิทยานิพนธ์

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและกรณีศึกษาเปรียบเทียบกับ

- 2.1) ข้อมูลโดยรวม
 - 2.1.1) ความหมายของโรงแรมพักตากอากาศ
 - 2.1.2) ประวัติของโครงการ
 - 2.1.3) ลักษณะโครงการที่ใกล้เคียง
 - 2.1.4) องค์กรที่รองรับ
 - สายการบริหารและอัตรากำลัง
 - โครงสร้างขององค์กรและการบริหารงานของบริษัท

2.1.5) รายละเอียดองค์ประกอบโครงการ

2.2) ข้อมูลเฉพาะ

2.2.1) ความเป็นมาของภาคใต้ตอนบน

2.2.2) สถาปัตยกรรมพื้นบ้านภาคใต้

2.2.3) ข้อมูลอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2.4) แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยว เกาะสมุย/สุราษฎร์ธานี

2.2.5) การศึกษาตลาดการท่องเที่ยวของอำเภอเกาะสมุย

2.3) กรณีศึกษา

2.3.1) อเนกตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา

2.3.2) บ้านลายไม้บีช รีสอร์ท

2.3.3) ตรัสรา

บทที่ 3 พฤติกรรมและพื้นที่ที่ต้องการ

3.1) พฤติกรรมผู้รับบริการ

3.2) พฤติกรรมผู้ให้บริการ

3.2.1) ประเภทผู้ให้บริการ

3.2.2) นโยบายการดำเนินงานและการบริหาร

3.3) การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย (Area Requirement)

บทที่ 4 ระบบสภาพแวดล้อมภายในและวัสดุ

4.1) ระบบแสงสว่างในการตกแต่งภายใน

4.2) ระบบเสียงและการป้องกันเสียงรบกวน

4.3) ระบบรักษาความปลอดภัยและอัคคีภัย

4.4) ระบบปรับอากาศและการหมุนเวียนอากาศ

4.5) การใช้สีในการตกแต่ง

4.6) วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

บทที่ 5 การวิเคราะห์และออกแบบ

- 5.1) การวิเคราะห์ที่ตั้ง
- 5.2) การวิเคราะห์อาคาร
- 5.3) การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์
- 5.4) พื้นที่สัมพันธ์ (Bubble Diagram)
- 5.5) ขนาดของพื้นที่สัมพันธ์ (Pie Chart)
- 5.6) ความสัมพันธ์ของพื้นที่และเส้นทางสัญจร (Functional Diagram)
- 5.7) zoning
- 5.8) แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
- 5.9) แนวคิดในการออกแบบประโยชน์ใช้สอย
- 5.10) การออกแบบ
- 5.11) วิเคราะห์ลักษณะสถาปัตยกรรมภายใน
- 5.12) วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของโครงการ

บทที่ 6 รายละเอียดการออกแบบ

- 6.1) Concept Design
- 6.2) Design
- 6.3) Plan
- 6.4) Elevation and Section
- 6.5) Perspective

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

ความเป็นมาของโครงการ

ประวัติความเป็นมาของโครงการ

บริษัท เกาะมัดหลังรีสอร์ทแอนด์สปา จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งในกลุ่มปาร์คไฮเดิลแอนด์รีสอร์ท (CPHR GOUP) บริษัทได้ก่อตั้งขึ้นเดือนพฤศจิกายน 2547 โดยมีทุนจดทะเบียนครั้งแรกเริ่ม 1,000,000.00 บาท ชำระเต็มมูลค่าหุ้นแล้ว (และอยู่ระหว่างการดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 250 ล้านบาทในที่สุด เมื่อเริ่มต้นโครงการ) เพื่อประกอบธุรกิจการลงทุนในโครงการโรงแรมและสปา ระดับ 5 ดาว ชื่อ “โรงแรมราชามารีน่าแอนด์สปา” ซึ่งตั้งอยู่บนเกาะมัดหลังซึ่งเป็นเกาะส่วนบุคคลที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 128-2-83 ไร่ ซึ่งบริษัทจะใช้ที่ดินในการพัฒนาโครงการโรงแรมราชามารีน่าแอนด์สปาก่อนในช่วงแรก โดยใช้ที่ดินเนื้อที่บางส่วนประกอบ 48 ไร่เศษ ที่ดินส่วนที่เหลือประมาณ 80 ไร่เศษ บริษัทมีโครงการที่จะพัฒนาเป็นโครงการบ้านพักตากอากาศขายให้แก่ลูกค้าชาวต่างชาติที่มีรายได้สูง (High-End Customer) ในเฟสต่อไป

รายละเอียดของโครงการ

โรงแรมราชามารีน่า แอนด์ สปา จะประกอบไปด้วยบ้านพักตากอากาศแบบ villa จำนวน ๔๐ หลัง มีห้องพักทั้งหมดจำนวน ๕๔ ห้อง และ villa ให้บริการสปาอีก ๘ หลัง ซึ่งสามารถให้บริการสปาแก่ลูกค้าได้หลังละ ๒ คน พร้อมบริการสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ และ fitness center ฯลฯ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีรายได้ระดับสูง (High-End Customer) ที่ต้องการมาพักผ่อนแบบเน้นธรรมชาติ ความสะดวกสบาย และความเป็นส่วนตัวมากที่สุด

โดยโครงการนี้ได้รับการออกแบบจากสถาปนิก โดยทีมงานสถาปนิกจาก J P ARCHITECTS LTD. ที่เป็นผู้ออกแบบให้แก่โรงแรมบันยันทรี จังหวัดภูเก็ตมาแล้ว

ลักษณะการประกอบธุรกิจ

เป็นโครงการโรงแรมประเภทพักตากอากาศชายทะเลและสปา (Resort Hotel and Spa) เป็นรีสอร์ทระดับ ๕ -๖ ดาว ชื่อ โรงแรมราชามารีน่า แอนด์ สปา

ตั้งอยู่ริมชายทะเล บนเกาะมัดหลัง ซึ่งเป็นเกาะที่สวยงามแห่งหนึ่ง ที่ตั้งอยู่ห่างจากริมหาด
แฉวง เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีเพียง ๕๐๐ เมตรเท่านั้น อนึ่งรีสอร์ทจะก่อสร้างบนที่ดินสวน
หนึ่ง ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๔๔ ไร่เศษ จากเนื้อที่ทั้งหมดของเกาะมัดหลัง

ลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการ

ธุรกิจหลักของรีสอร์ทจะประกอบไปด้วยธุรกิจ ๔ ประเภท ได้แก่

๑.๑ การให้บริการด้านห้องพัก

รีสอร์ทจะมีห้องพักให้เช่ารวมทั้งสิ้น ๕๔ ห้อง โดยมีรายละเอียดห้องพักดังต่อไปนี้

ประเภทห้องพัก	จำนวนห้อง	ค่าเช่า ห้องต่อวัน	
		U.S.D.	บาท
๑. บ้านพักตากอากาศ ประเภท ๑ ห้องนอน (1-Bedroom Villa) จำนวน ๒๖ หลัง	๒๖	๔๐๐	๑๖,๐๐๐
๒. บ้านพักตากอากาศ ประเภท ๒ ห้องนอน (2-Bedroom Villa) จำนวน ๑๔ หลัง	๒๘	๖๐๐	๒๔,๐๐๐

รีสอร์ทได้จัดสร้างสระว่ายน้ำขนาด ๔๔.๕ ตารางเมตร จำนวน ๗ สระ รั้วล้อมวิลล่าทั้ง
๔๐ หลัง ให้ลูกค้าใช้เวลาพักผ่อนพร้อมเครื่องดีมีบริการตลอดเวลาที่ต้องการ แวะพักผ่อนได้ศาลา
เรือนไทยอันร่มรื่น พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและเจ้าหน้าที่ประจำคอยดูแลตลอดเวลา ทั้งนี้ยัง
ไม่รวมสระว่ายน้ำขนาดใหญ่ของรีสอร์ท ซึ่งมีขนาดพื้นที่ ๑,๔๑๗ ตารางเมตรอีก ๑ สระ ซึ่งอยู่ด้าน
ริมทะเล เพื่อบริการลูกค้าที่มาพักรีสอร์ททั้งหมดด้วย

มี T.V. พร้อมรายการถ่ายทอดสดจากดาวเทียม มีอินเตอร์เน็ตความเร็วสูงแบบไร้สาย
ที่สามารถจะใช้บริการได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ที่ต้องการ มีกาสิโนศิลปินชั้นนำระดับโลกมาเยือน
ตลอดทั้งปี

๑.๒ การให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม

รีสอร์ทจะมีภัตตาคารจำหน่ายอาหารไทย อาหารนานาชาติ บาร์ ค็อกเทลเลาจ์และห้อง
จัดเลี้ยงให้บริการแก่ลูกค้าที่มาพักดังนี้

-Fullmoon Restaurant มีโต๊ะอาหารให้บริการลูกค้า ๑๙ โต๊ะ ภายนอกอาคาร ๕๓
โต๊ะ ขนาดความจุ ๑๔๔ ที่นั่ง

-ภัตตาคารริมทะเล (All Day Restaurant) มีโต๊ะให้บริการภายในอาคาร ๒๐ โต๊ะ
และภายนอกอาคาร ๑๓ โต๊ะ ขนาดความจุ ๖๖ ที่นั่ง

- บารริมทะเล
- บารริมสระว่ายน้ำ
- บารริและค็อกเทลเลาจ์ที่อาคาร

๑.๓ การให้บริการสปา (Spa)

เนื่องจากปัจจุบันลูกค้าชาวต่างประเทศระดับสูงที่มาพักตามแหล่งรีสอร์ทธรรมชาติต่างๆ นอกจากจะมาพักผ่อนและท่องเที่ยวแล้ว นักท่องเที่ยวยังเน้นในเรื่องบริการเอาใจใส่ดูแลด้านสุขภาพและการบำบัดรักษาสุขภาพให้แข็งแรงตามแนวธรรมชาติด้วย ซึ่งสปาก็เป็นบริการที่ดึงดูดและเป็นที่นิยมใช้บริการ

และจากการวิจัยของธนาคารกสิกรไทยแจ้งว่า สปาเป็นบริการที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศและกระตุ้นค่าใช้จ่ายของลูกค้าที่มาพัก อีกทั้งเป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนรวดเร็วกว่าบริการด้านอื่น และคาดว่าในแต่ละปีชาวต่างประเทศที่มาพักในประเทศไทยจะใช้จ่ายบริการสปาปีละประมาณ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท โดยลูกค้าแต่ละคนจะใช้บริการสปา ๒-๓ ครั้งต่อระยะเวลาการพักในประเทศไทยประมาณ ๗ วัน

ดังนั้นทางรีสอร์ทจึงจัดบริการ **Spa Villa** จำนวน ๘ หลัง ซึ่งแต่ละหลังสามารถบริการได้ ๒ คน พร้อมเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ อุปกรณ์สปาที่ทันสมัยและเครื่องสมุนไพรชั้นเยี่ยม เพื่อให้ลูกค้าได้รับการดูแลและบำบัดด้วยสมุนไพรธรรมชาติ จากโปรแกรมที่มีให้เลือกตามความเหมาะสม มีเจ้าหน้าที่พร้อมให้คำปรึกษาตลอดเวลา

๑.๔ การให้บริการด้านอื่นๆ

บริการศูนย์บริหารร่างกาย (Fitness Center) โดยห้องออกกำลังกายพร้อมอุปกรณ์ออกกำลังกายและเจ้าหน้าที่คอยดูแล

บริการท่องเที่ยวตามเกาะต่างๆ รอบบริเวณเกาะสมุย โดยทางรีสอร์ทจะจัดเตรียมเรือยอร์ชเพื่อให้ลูกค้าได้พักผ่อนไปกับการล่องเรือด้วยตนเอง ชมทะเล ดำน้ำชมปะการังและสิ่งมีชีวิตต่างๆ มีเจ้าหน้าที่คอยดูแล

ร้านค้าย่อยจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ของที่ระลึกและสินค้าต่างๆ

เกมส์รูม (Game room)

ห้องสมุด (Library)

บริการเรือรับ-ส่ง (Speed Boat) ให้บริการรับ-ส่งลูกค้าไปยังเกาะสมุยทุกชั่วโมง

ศูนย์บริการธุรกิจ ให้บริการเลขานุการ Fax E-mail ห้องประชุมสัมมนา ฯลฯ

ระบบรักษาความปลอดภัยสูงสุด ทั้งโทรทัศน์วงจรปิดรอบเกาะ ยามลาดตระเวน

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ได้รับการอบรมอย่างดี เพื่อให้ลูกค้ามีความมั่นใจอย่างเต็มที่ตลอดเวลาที่มาพัก

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายจะเน้นที่ลูกค้าชาวต่างชาติที่มีรายได้สูง ที่ต้องการมาพักผ่อนแบบเน้นธรรมชาติ ความสะดวกสบายและความเป็นส่วนตัวเป็นหลัก

วัตถุประสงค์ของโครงการ

-เป็นโรงแรมพักตากอากาศชายทะเลและสปา(Resort Hotel and Spa) ริมหาดที่ให้บริการและส่งเสริมกิจกรรมทางด้านการพักผ่อนและนันทนาการด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

-เพื่อศึกษาการจัดการและการบริการในธุรกิจประเภทโรงแรม รวมทั้งพฤติกรรมของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ให้สอดคล้องกับตัวอาคารและสภาพแวดล้อม

-เพื่อศึกษาวิธีการออกแบบและการแก้ปัญหาในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในให้มีความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมและลักษณะทางภูมิสถาปัตยกรรม

ที่ตั้งโครงการ

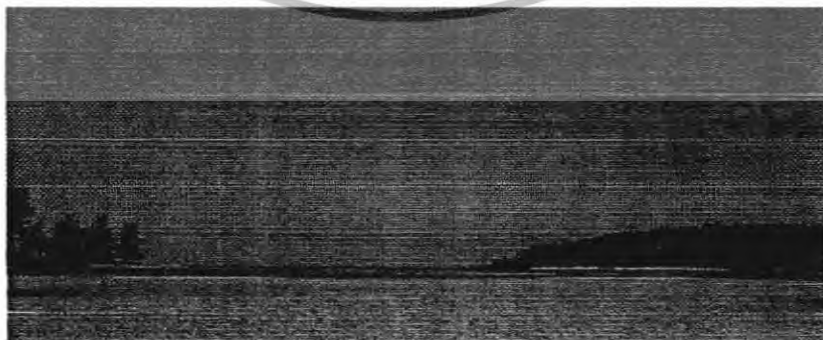
ตำแหน่งที่ตั้ง

200 หมู่ที่ 2 ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320

การเข้าสู่โครงการ

หลังจากเปิดบริการแล้วนั้นโรงแรมจะจัดบริการเรือเร็ว (Speed Boat) รับส่งผู้โดยสารทุกชั่วโมงจากโรงแรมไปยังท่าเรือของโรงแรมแอลฮิล และชอปปิงพลาซ่า สมุยไนท์พลาซ่า ซึ่งเป็นกิจการในเครือของกลุ่มปาร์คไฮเต็ลและตั้งอยู่ริมหาดเกาะสมุย และอยู่ห่างจากเกาะมัดหลังเพียง 2 กิโลเมตรเท่านั้น

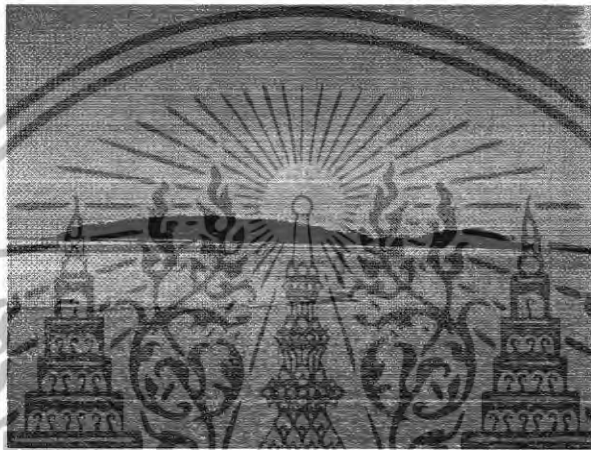
โดยทางรถยนต์ส่วนบุคคล โดยทางโรงแรมได้ทำถนนเชื่อมกับบริเวณหาดเฉวง เกาะสมุยเป็นทางยาว 500 เมตร

ลักษณะที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

มีลักษณะเป็นเกาะ ชื่อ เกาะมัดหลัง แบ่งที่ดินออกเป็น 2 ส่วน โดยมีที่ดินที่มีการครอบครอง (ท.ค.) คั่นกลางที่ดิน เชื่อมระหว่างเกาะ ลักษณะรูปแปลงที่ดินเป็นรูปหลายเหลี่ยม โดยมีหน้ากว้างด้านหน้าที่ดินติดทะเล และมีอาณาเขตข้างเคียงติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ทะเลบริเวณหาดทราย
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ทะเลบริเวณโขดหิน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ทะเลบริเวณโขดหิน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลบริเวณโขดหินและหาดหินงาม(ตรงข้ามหาดเฉวง)

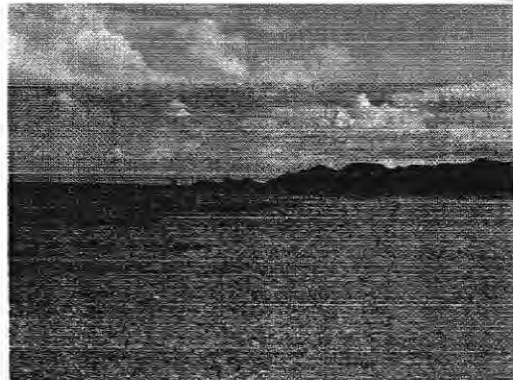

สภาพโดยรวมของโครงการ

ทิศเหนือ

ทิศใต้

ทิศตะวันออก

ทิศตะวันตก

ขอบเขตวิทยานิพนธ์

องค์ประกอบของโครงการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	องค์ประกอบโครงการ
1.ต้อนรับ	-ต้อนรับลูกค้า -พักคอย -ให้ข้อมูล เช่นข้อมูลท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับบริการของ โรงแรม	-อาคารส่วนต้อนรับ -เคาน์เตอร์ต้อนรับลูกค้า - Lounge of Recreation - Spa Reception
2. ทานอาหาร	-ทานอาหาร -บริการต่างๆ	-ห้องอาหาร (Coffee Shop) -อาคาร Full Moon Restaurant -อาคารภัตตาคารและบาร์ริม ทะเล
3. บ้านพัก	-พักผ่อน -นอน -ชำระล้างร่างกาย - ฯลฯ	-บ้านพักตากอากาศประเภท 1 ห้องนอน -บ้านพักตากอากาศประเภท 2 ห้องนอน
4. สันทนาการ	-บริการสปา -อ่านหนังสือ -ออกกำลังกาย -เล่นเกมส์ -ว่ายน้ำ	-ห้องออกกำลังกาย -ห้องสมุด -อาคารให้บริการ (Spa Villa) -อาคารให้บริการพิเศษ (Vichi Spa) -อาคารนวดแผนไทย -อาคารเกมส์รูม -สระว่ายน้ำ

ขอบข่ายของโครงการ

1. อาคารส่วนต้อนรับ (Reception Area)

-เคาน์เตอร์ต้อนรับลูกค้าและสำนักงาน

-ร้านค้า

- Lounge of Recreation

411 ตารางเมตร

212.50, ตารางเมตร

24 ตารางเมตร

135 ตารางเมตร

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลประกอบโครงการ

2.1) ข้อมูลทั่วไป

2.1.1) ความหมายและลักษณะสำคัญของโรงแรม

ความหมายของโรงแรม

โรงแรมคือสถานที่ประกอบการเชิงการค้า ที่นักธุรกิจจัดตั้งขึ้นเพื่อบริการผู้เดินทางในเรื่องที่พักอาศัย อาหารและบริการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยและการเดินทาง หรืออาจจะหมายถึง อาคารที่มีห้องนอนหลายห้องติดต่อกันเรียงรายกันไปในอาคารหลังหนึ่ง หรือหลายหลัง และมีบริการหลายประเภทเพื่อความสะดวกของผู้ที่มาพัก ซึ่งนิยมเรียกว่า ”แขก”

ลักษณะสำคัญของโรงแรม พอสรุปได้ดังนี้

- 1.) โรงแรมเป็นสถานที่เคลื่อนย้ายจากแหล่งที่ตั้งไม่ได้
- 2.) ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเข้าพักได้ เว้นแต่ผู้เยาว์หรือเด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแลมาพักด้วย
- 3.) โรงแรมเป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้าและบริการอย่างชนิดที่คำนวณให้มีกำไรพอสมควร ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อปฏิบัติสากลการเงินของโรงแรมมีภาวะเป็น ”อัตรบาล” คือไม่มีผู้ใดสั่งในเรื่องการเงิน หรือเจ้าของ ผู้จัดการ หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย องค์กรใดบางประเทศ เช่นประเทศไทย วิสาหกิจโรงแรมอาจกู้เงินจากรัฐ หรือได้รับเงินช่วยเหลือบ้างจากรัฐ และได้รับสิทธิพิเศษบางประการ ซึ่งเป็นการช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ได้รับการยกเว้นภาษีบางอย่าง) ดังนั้นวิสาหกิจโรงแรมตั้งอยู่ในอาณัติบางประการของรัฐ
- 4.) โรงแรมควรจัดให้บริการแก่เอกชนแต่ละคน หรือครอบครัว หรือกลุ่มเอกชน
- 5.) โรงแรมจะต้องจัดให้มีการบริการเอกรูปครบถ้วน สำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว จะเป็นอย่างไรดี หรืออย่างกลางก็ตาม แต่อย่างน้อยจะต้องมีห้องนอนและห้องน้ำ ส่วนบริการอื่นซึ่งโรงแรมควรมีคือ อาหารในราคาต่างๆกัน บริการซักรีด เครื่องดื่ม ไปรษณีย์ ของที่ระลึก หรืออาจจะจัดให้มีที่ประชุม และอื่นๆอีก

การศึกษาประเภทของโรงแรม

เป็นการศึกษาในลักษณะวิเคราะห์ประเภทของโรงแรม กาแบ่งชนิดของโรงแรมมีการแบ่งออกได้ 6 วิธี คือ

- 1.) แบ่งตามชนิดที่ตั้ง
- 2.) แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม

- 3.) แบ่งชนิดตามการดำเนินการ
- 4.) แบ่งชนิดตามขนาด
- 5.) แบ่งชนิดตามเวลาพัก
- 6.) แบ่งตามประเภทคนพัก

1.) โรงแรมแบ่งตามลักษณะที่ตั้ง

- 1.1) โรงแรมในเมือง (City Hotel) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ๆ ที่เป็นศูนย์กลางของธุรกิจ การค้า การกีฬา ตลอดจนการท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมือง หรืออื่นๆ
- 1.2) โรงแรมในเมืองเล็ก (Smaller City Hotel) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองที่มีความสำคัญน้อยกว่าเมืองใหญ่ อาจอยู่ในชนบท ต่างจังหวัด หรือแหล่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
- 1.3) โรงแรมตากอากาศ (Resort Hotel) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นธรรมชาติ เช่น ชายทะเล ภูเขา ในป่าที่มีธรรมชาติงดงาม เป็นต้น

ลักษณะความแตกต่างระหว่างโรงแรมในเมืองใหญ่ๆ กับโรงแรมตากอากาศชายทะเล คือ โรงแรมในเมืองใหญ่

- 1.) ที่ตั้งอยู่ในเมืองที่เป็นย่านธุรกิจต่างๆ บุคคลที่มาพักมีธุรกิจที่จะทำ
- 2.) ในด้านบรรยากาศ โรงแรมที่อยู่ในเมืองหลวงมีบรรยากาศโดยรอบอยู่ในสภาพจอแจ ไม่สงบเงียบ
- 3.) ความรู้สึกที่สัมผัสภายในห้องพักกับสภาพแวดล้อมภายนอก ผู้พักไม่ต้องการนอนดูความจอแจภายนอก หรือในการทำภารกิจส่วนตัวระหว่างที่มาพัก
- 4.) โรงแรมในเมืองไม่จำเป็นต้องมีระเบียงสำหรับออกไปพักผ่อน
- 5.) ภายในห้องพักจำเป็นต้องมีเครื่องบันเทิงต่างๆ อย่างครบครัน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
- 6.) โรงแรมในเมืองจำเป็นต้องใช้วัสดุที่กันเสียงจากภายนอก

โรงแรมตากอากาศชายทะเล

- 1.) ตั้งอยู่ตามชายทะเลหรือบริเวณที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม ผู้มาพักมีจุดประสงค์เพื่อการพักผ่อน
- 2.) บรรยากาศของโรงแรมแถบชายทะเลไม่มีเสียงรบกวนจากยานพาหนะหรือเสียงเอะอะ อากาศบริสุทธิ์ สดชื่น

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

- 3.) ผู้มาพักโรงแรมชายทะเลต้องการพักผ่อนอย่างเงียบๆ และต้องการให้บรรยากาศภายในห้องนอนสัมพันธ์กับธรรมชาติ สามารถเห็นทิวทัศน์ภายนอกได้
- 4.) โรงแรมชายทะเลจำเป็นต้องมีระเบียง สำหรับพักผ่อนและดูทิวทัศน์
- 5.) เครื่องบันเทิงและสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความจำเป็นมากนัก ส่วนใหญ่ผู้มาพักจะใช้เวลาออกไปพักผ่อนข้างนอก
- 6.) ผับไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุกันเสียง ผู้พักต้องการเสียงธรรมชาติ

2.) โรงแรมประเภทแบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม

- 2.1) โรงแรมชั้นพิเศษ (Luxury Hotel) คือผุดตรงโรงแรมที่มีมาตรฐานการให้บริการต่อแขกดีเยี่ยม
- 2.2) โรงแรมชั้นหนึ่ง (First Class Hotel) คือโรงแรมที่มีส่วนให้ความสะดวกสบายและการบริการครบถ้วน มีการจัดบริการที่ดี
- 2.3) โรงแรมชั้นสอง (Second Class Hotel) คือโรงแรมที่มีการบริการและส่วนประกอบในการบริการด้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง
- 2.4) โรงแรมชั้นสาม (Third Class Hotel) คือโรงแรมที่มีการบริการและส่วนบริการและอำนวยความสะดวกน้อยกว่าชั้นสอง
- 2.5) โรงแรมชั้นสี่ (Cheap Hotel) คือโรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพักค้างคืนเท่านั้น ไม่มีส่วนบริการความสะดวกสบาย หรือมีน้อยมาก

3.) โรงแรมประเภทแบ่งตามลักษณะการดำเนินงาน

- 3.1) การดำเนินงานแบบ American Plan Hotel คือการบริการจะคิดในอัตราค่าห้องพักพร้อมกับค่าอาหาร ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ โดยไม่เว้นกรณีแขกไม่รับบริการอาหาร
- 3.2) การดำเนินงานแบบ European Plan Hotel คือการบริการจะคิดเพียงค่าห้องพักเท่านั้น ส่วนค่าอาหารที่แขกจะรับบริการจะคิดแยกต่างหาก
- 3.3) การดำเนินงานแบบ Dual Plan Hotel คือการบริการแบบผสม แขกสามารถเลือกรับบริการเฉพาะค่าห้องพัก หรือรวมค่าอาหารได้ด้วยตนเอง

4.) โรงแรมแบ่งตามขนาด

- 4.1) โรงแรมขนาดใหญ่ คือโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป
- 4.2) โรงแรมขนาดกลาง คือโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 100-300 ห้อง
- 4.3) โรงแรมขนาดเล็ก คือโรงแรมที่มีห้องพักน้อยกว่า 100 ห้อง

5.) โรงแรมประเภทแบ่งตามระยะเวลาการพัก

5.1) โรงแรมสำหรับพักค้างคืนชั่วคราว (Commercial Hotel or Transient Hotel) คือโรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักเพียงวันเดียวหรือน้อยกว่านั้น เป็นการพักชั่วคราว โดยส่วนมากจะไม่มี การจองห้องพักล่วงหน้า

5.2) โรงแรมสำหรับการพักอาศัย (Residential Hotel) คือโรงแรมที่มีแขกมาพักเป็นระยะเวลานาน โดยมีห้องพัก ขนาดและแบบต่างๆ ให้เลือก

5.3) โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ (Vocational Hotel or Resort Hotel) คือโรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการลักษณะแบบพักผ่อน หรือพักผ่อนของคนใช้ ใช้เวลาพักผ่อนมากกว่า 1 วันขึ้นไป ส่วนมากจะตั้งอยู่ในบริเวณสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ

6.) โรงแรมประเภทแบ่งตามลักษณะของผู้พัก

6.1) Business Hotel คือโรงแรมสำหรับนักธุรกิจที่เดินทางติดต่อธุรกิจ

6.2) Leisure Hotel คือโรงแรมสำหรับการพักผ่อนและนักท่องเที่ยว

6.3) Sports Hotel คือโรงแรมสำหรับนักกีฬาและการกีฬา

ลักษณะทั่วไปของโรงแรมตากอากาศ

โรงแรมตากอากาศมักอยู่ในบริเวณที่มีภูมิประเทศสวยงาม อากาศดี มีบริการด้านที่พัก อาหารและบริการ ด้านพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้มาพัก อันได้แก่ นักท่องเที่ยวและผู้ที่จะมาพักผ่อนจริงๆ เป็นสำคัญ ดังนั้นโรงแรมตากอากาศจะต้องมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากโรงแรมประเภทอื่นๆ ในหัวข้อต่างๆดังต่อไปนี้ คือ

1.) ลักษณะทำเลที่ตั้ง

1.1) โรงแรมตากอากาศจะตั้งอยู่ในทำเลที่มีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพักผ่อน แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ ป่าไม้ ทะเลสาบ เป็นต้น

1.2) บรรยากาศของโรงแรมตากอากาศเป็นบรรยากาศที่บริสุทธิ์ ต้องไม่มีสิ่งรบกวน เช่น การจราจร ความแออัดของตึกกรม อาคาร อันก่อให้เกิดการรบกวนประสาทสัมผัส ทางด้านการมองเห็นและเสียง

2.) สภาพแวดล้อม

2.1) ผู้มาพักจะต้องได้สัมผัสธรรมชาติให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นอากาศบริสุทธิ์ เช่น จากชายทะเล ป่าเขา สายลม แสงแดด ซึ่งเป็นที่พึงใจของผู้ที่มาพัก ดังนั้นการปรับอากาศจึงไม่มีความจำเป็น อีกทั้งยังเป็นตัวปิดกั้นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอีกด้วย

2.2) กรณีของเสียงก็เช่นเดียวกัน ผนังของโรงแรมตากอากาศไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุกันเสียง เพราะผู้ที่มาพักผ่อนต้องการสัมผัสธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเสียงคลื่นลม น้ำตก เสียงสัตว์ป่า ฯลฯ ยกเว้นบางห้องที่จำเป็น เช่น ในทึบลับ หรือสถานเด่นรำ เป็นต้น

2.3) ลักษณะของตัวอาคารต้องเข้ากับสภาพแวดล้อม ไม่เป็นตัวทำลายธรรมชาติ เช่น โรงแรมชายทะเลควรจะสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือโรงแรมตามเชิงเขาควรมีการลดหลั่นของตัวอาคารให้เข้ากับความลาดของเชิงเขา

2.4) การเน้นด้านมุมมองของผู้มาพัก โรงแรมตากอากาศจะต่อเน้นถึงข้อพิเศษ เช่น จัดให้มีระเบียงของห้องพักแขกที่มาพักผ่อน และมีมุมมองทิวทัศน์ที่ดี รวมทั้งส่วนอื่นๆของโรงแรม เช่น ภัตตาคาร สระน้ำ ฯลฯ จะต้องกลมกลืนสัมพันธ์กับบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติอย่างเต็มที่และเหมาะสมกับการใช้สอย เหมือนการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติจริงๆ

3.) วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้

3.1) การเลือกวัสดุในการตกแต่งภายในควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่นนั้น เพื่อเน้นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัว สภาพแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ

3.2) คำนึงถึงผลกระทบในการใช้วัสดุนั้น เช่น อากาศบริเวณชายทะเลจะทำปฏิกิริยากับเหล็ก ทำให้ผุกร่อน หรือปัญหาการพอกพูนเอากรวดทรายเข้ามายังบริเวณโรงแรม ดังนั้นวัสดุปูพื้นก็ไม่ควรเป็นพรม เพราะทำความสะอาดยาก การเลือกวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและทนทานเข้ากับสิ่งแวดล้อม สภาวะเกี่ยวกับอากาศลม ฝน เชื้อรา ฯลฯ

3.3) ห้องน้ำ ในห้องน้ำชายทะเลควรมีระบบระบายอากาศที่ดี และมีที่กรองกรวดทรายได้ เพื่อป้องกันปัญหาการอุดตันของท่อน้ำ

4.) การอำนวยความสะดวกและกิจกรรมพิเศษ

4.1) การจัดตั้งตำแหน่งของสระว่ายน้ำโรงแรมชายทะเลและห้องอาบน้ำจืด ควรจัดอยู่ในด้านที่ติดทะเลมากที่สุด เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมอาบน้ำทะเลแล้วมาอาบน้ำจืด รวมทั้งผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้า ซึ่งเป็นความสะดวกกว่าผู้ที่พักจะต้องกลับไปอาบน้ำที่ห้องพัก และตัวอาคารก็รักษาความสะดวกได้ง่ายอีกด้วย

4.2) จัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมด้านนันทนาการ เพลิดเพลินในด้านการพักผ่อน และมีประโยชน์ต่อการพักผ่อน เช่นกิจกรรมทางน้ำ อาทิเช่น การเล่นเรือใบ ดำน้ำ ตกปลา หรือจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆ เช่น เทนนิส กอล์ฟ ฯลฯ เป็นต้น

โรงแรมตากอากาศเพื่อการพักผ่อน (Resort Hotel)

เป็นโรงแรมเพื่อการพักผ่อน หรือใช้เวลาช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์มาพักผ่อนกับธรรมชาติซึ่งอยู่ห่างไกลจากชุมชน และมีทิวทัศน์สวยงาม โดยทางโรงแรมจะจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับสถานที่ตั้งของโรงแรม เพื่อสุขภาพและความบันเทิงของผู้ที่มาพัก เช่น กอล์ฟ เทนนิส ขี่ม้า เดินป่า ว่ายน้ำ เป็นต้น สถานที่ตั้งของโรงแรมต่างกันย่อมทำให้เกิดกิจกรรมเพื่อการนันทนาการและรูปแบบของโรงแรมเพื่อการพักผ่อนที่มีลักษณะแตกต่างกัน

โรงแรมตากอากาศชายทะเล (Beach Resort Hotel)

เป็นโรงแรมพักตากอากาศที่ตั้งอยู่บริเวณริมหาด โดยมีทะเล ชายหาด เกาะและธรรมชาติเป็นจุดสนใจของผู้ที่มาพัก เน้นกิจกรรมเพื่อการนันทนาการทางน้ำเป็นส่วนมาก

กลุ่มเป้าหมาย: นักท่องเที่ยวจะมาพักประมาณ 1-2 สัปดาห์

นักธุรกิจมาประชุมสัมมนา จะมาพักประมาณ 3-7 วัน

ลักษณะของโรงแรมตากอากาศชายทะเล

- 1.) ตั้งอยู่ตามชายทะเลหรือบริเวณที่มีทัศนียภาพสวยงาม ผู้มาพักมีจุดประสงค์เพื่อการพักผ่อน
- 2.) บรรยากาศของโรงแรมตากอากาศชายทะเลไม่มีเสียงรบกวนจากยานพาหนะ
- 3.) ลักษณะของตัวอาคารเข้ากับสภาพแวดล้อม ไม่เป็นตัวทำลายธรรมชาติ เช่นถ้าโรงแรมติดชายทะเลทะเลควรจะสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือโรงแรมตามเชิงเขาควรมีการลดหลั่นของตัวอาคารให้เข้ากับความลาดของเชิงเขา
- 4.) ผู้ที่มาพักโรงแรมชายทะเลต้องการพักผ่อนอย่างเงียบๆ และต้องให้บรรยากาศภายในห้องนอนสัมผัสกับบรรยากาศภายนอก สามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้
- 5.) โรงแรมชายทะเลจำเป็นต้องมีระเบียบสำหรับการพักผ่อนและชมวิว
- 6.) สิ่งบันเทิงและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก ไม่มีความจำเป็นต่องานมากนัก ส่วนใหญ่จะใช้เวลาพักผ่อนออกไปข้างนอก
- 7.) ผนังไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุกันเสียง ผู้พักต้องการเสียงธรรมชาติ

- 8.) การเลือกวัสดุตกแต่งภายในควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่น เพื่อเน้นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สภาพแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น
- 9.) มีกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมด้านนันทนาการ เพลิดเพลินในด้านการพักผ่อน และมีประโยชน์ต่อการพักผ่อน เช่น กิจกรรมทางน้ำ อาทิเช่น การล่องเรือใบ ดำน้ำ ตกปลา หรือจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆ เช่น เทนนิส กอล์ฟ ฯลฯ เป็นต้น
- 10.) ห้องน้ำในโรงแรมตากอากาศชายทะเลควรมีระบบระบายอากาศที่ดี และมีที่กรองกรวดทรายได้ เพื่อป้องกันปัญหาการอุดตันของท่อน้ำ

ความต้องการพื้นฐานในโรงแรมตากอากาศ

นักธุรกิจโรงแรม สถาปนิก รวมทั้งมัณฑนากรผู้ออกแบบโรงแรมจำเป็นต้องคำนึงถึงที่จะวิเคราะห์ถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้ถูกต้องแท้เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการนั้นๆ ได้ถูกต้องและสมบูรณ์ อันหมายถึงความสำเร็จในการออกแบบธุรกิจโรงแรม ซึ่งผลของการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่า ผู้เข้ามีความต้องการทางด้านต่างๆแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

- 1.) ความสะดวกสบาย เป็นอันดับแรกและผู้เข้าพักทุกคนต้องการ อันหมายถึงความสะดวกทางด้านบริการทุกประเภท ความสะดวกทางด้านสถานที่พัก ตลอดจนความปลอดภัย
- 2.) ความต้องการที่นอนอ่อนนุ่ม และสีเส้นสวยงามสดชื่น
- 3.) มีที่พักผ่อนหย่อนใจทั้งที่เป็นส่วนตัวและไม่เป็นส่วนตัว คือ บริเวณห้องนอน ซึ่งตัวเองสามารถทำอะไรได้ตามสะดวก ที่ไม่เป็นส่วนตัว คือบริเวณภายนอกอันเป็นที่พบปะสังสรรค์
- 4.) ความต้องการห้องน้ำที่สะอาด อ่างน้ำได้อย่างสะดวกสบาย และบรรยากาศในห้องน้ำที่สดชื่น มีเครื่องสุขภัณฑ์ที่อำนวยความสะดวกอย่างพร้อมมูล
- 5.) การติดต่อประชาสัมพันธ์ที่สะดวก พร้อมทั้งการบริการอย่างดีของโรงแรม
- 6.) ต้องการพักในราคาพอสมควร
- 7.) ต้องการความสะดวกในเรื่องอาหารการกินและเครื่องดื่ม ถ้าต้องการจะรับประทานอาหารในห้องพัก ก็สามารถเรียกบริการทางโทรศัพท์ได้ ถ้าต้องการเปลี่ยนบรรยากาศนอกสถานที่พัก ทางโรงแรมก็ควรมีอาหารไว้บริการพร้อมทั้งการอำนวยความสะดวกในห้องพัก และนอกสถานที่ด้วยรสชาติอาหารที่ถูกปากและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
- 8.) ที่เก็บเสื้อผ้า สิ่งที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่ต้องการเก็บให้มีมิติ เช่น เครื่องชั้นใน
- 9.) ให้มีที่สำหรับเก็บรองเท้าและเครื่องกีฬา ตลอดจนเครื่องมือใช้ต่างๆ เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า ร่ม ฯลฯ

- 10.) มีที่เก็บของมีค่า อาจเป็นโต๊ะหัวเตียง หรือโต๊ะแต่งตัวที่มีกุญแจ
- 11.) มีเครื่องเสียงหรือเครื่องบันเทิงต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนหนังสือสำหรับอ่านเล่น มีไฟฟ้าหรือแสงสว่างในที่ที่ต้องการ และไม่รบกวนเวลานอน

2.1.2) ประวัติของโครงการ

บริษัท เกาะมัดหลังรีสอร์ทแอนด์สปา จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งในกลุ่มปาร์คไฮเดิลแอนดรี สอร์ท (CPHR GOUP) บริษัทได้ก่อตั้งขึ้นเดือนพฤศจิกายน 2547 โดยมีทุนจดทะเบียนครั้งแรกเริ่ม 1,000,000.00 บาท ชำระเต็มมูลค่าหุ้นแล้ว (และอยู่ระหว่างการดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 250 ล้านบาทในที่สุด เมื่อเริ่มต้นโครงการ) เพื่อประกอบธุรกิจการลงทุนในโครงการโรงแรมและสปาระดับ 5 ดาว ชื่อ “โรงแรมราชามาquinaแอนด์สปา” ซึ่งตั้งอยู่บนเกาะมัดหลังซึ่งเป็นเกาะส่วนบุคคลที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 128-2-83 ไร่ ซึ่งบริษัทจะใช้ที่ดินในการพัฒนาโครงการโรงแรมราชามาquinaแอนด์สปา ก่อนในช่วงแรก โดยใช้ที่ดินเนื้อที่บางส่วนประกอบ 48 ไร่เศษ ที่ดินส่วนที่เหลือประมาณ 80 ไร่เศษ บริษัทมีโครงการที่จะพัฒนาเป็นโครงการบ้านพักตากอากาศขายให้แก่ลูกค้าชาวต่างชาติที่มีรายได้สูง (High-End Customer) ในเฟสต่อไป

2.1.4) องค์กรที่รองรับ

สายการบริหารและอัตรากำลัง

บริษัทคาดว่าเมื่อโครงการเปิดดำเนินการ จะมีจำนวนพนักงานทั้งสิ้นประมาณ 182 คน โดยแบ่งเป็นฝ่ายต่างๆ (Organization Chart) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ผู้จัดการทั่วไป	1 คน
- ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน	1 คน
- สมุหบัญชี	1 คน
- พนักงานบัญชี	4 คน
- แคชเชียร์	5 คน
- การเงิน	1 คน
- ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล	1 คน
- พนักงานฝ่ายบุคคล	2 คน
- ผู้จัดการฝ่ายบริการห้องพัก	1 คน
- หัวหน้า Front Office	1 คน
- พนักงาน Front Office	10 คน

-Night Audit	1 คน
-พนักงาน Front Office	10 คน
-Guest Relation	1 คน
-Bell Boy	4 คน
-หัวหน้าแม่บ้าน	1 คน
-รองหัวหน้าแม่บ้าน	1 คน
-แม่บ้าน	20 คน
-คนขับเรือ Speed Boat	2 คน
-พนักงานเรือ	4 คน
- ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	1 คน
-พนักงานขายและการตลาด	3 คน
- ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	1 คน
-ผู้จัดการห้องอาหาร	1 คน
-ผู้ช่วยผู้จัดการห้องอาหาร	1 คน
-พ่อครัว	25 คน
-พนักงานเสิร์ฟ	20 คน
- ผู้จัดการฝ่ายศูนย์ออกกำลังกายและสปา	1 คน
-พนักงานบริการนวดและสปา	16 คน
-ผู้จัดการฝ่ายสัมพันธภาพและลูกค้าสัมพันธ์	1 คน
-พนักงานฝ่ายสัมพันธภาพและลูกค้าสัมพันธ์	4 คน
- ผู้จัดการฝ่ายช่างและบำรุงรักษา	1 คน
-ช่าง	8 คน
-คนสวน	8 คน
- ผู้จัดการฝ่ายรักษาความปลอดภัย	1 คน
-พนักงานรักษาความปลอดภัย	18 คน
รวมพนักงานทั้งหมด	182คน

โครงสร้างขององค์กรและการบริหารงานของบริษัท

คณะกรรมการบริษัท

กรรมการผู้จัดการ

รองกรรมการผู้จัดการ

ผู้จัดการทั่วไป

ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป

ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป

ฝ่ายบัญชีและการเงิน

ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

ฝ่ายบริการลูกค้า

ฝ่ายขายและการตลาด

ฝ่ายช่างและบำรุงรักษา

ฝ่ายบริการห้องพัก

ฝ่ายสิ่งทนาการและลูกค้าสัมพันธ์

ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

ฝ่ายศูนย์ออกกำลังกายและสปา

2.1.5) รายละเอียดองค์ประกอบโครงการ

โรงแรมราชามารีน่า แอนด์ สปา จะประกอบไปด้วยบ้านพักตากอากาศแบบ villa จำนวน 40 หลัง มีห้องพักทั้งหมดจำนวน 54ห้อง และ villa ให้บริการสปาอีก 8 หลัง ซึ่งสามารถให้บริการสปาแก่ลูกค้าได้หลังละ 2 คน พร้อมบริการสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ และ fitness center ฯลฯ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่มีรายได้ระดับสูง (High-End Customer) ที่ต้องการมาพักผ่อนแบบเน้นธรรมชาติ ความสะดวกสบาย และความเป็นส่วนตัวมากที่สุด

โดยโครงการนี้ได้รับการออกแบบจากสถาปนิก โดยทีมงานสถาปนิกจาก J P ARCHITECTS LTD. ที่เป็นผู้ออกแบบให้แก่โรงแรมบันยันท์รี จังหวัดภูเก็ตมาแล้ว

1. อาคารส่วนต้อนรับ (Reception Area)	411	ตารางเมตร
-เคาน์เตอร์ต้อนรับลูกค้าและสำนักงาน	212.50	ตารางเมตร
-ร้านค้า	24	ตารางเมตร
- Lounge of Recreation	135	ตารางเมตร
-ห้องอาหาร	330	ตารางเมตร
2. อาคารภัตตาคารและบาร์ริมทะเล	411	ตารางเมตร
3. อาคาร Full Moon Restaurant	847	ตารางเมตร

4. บ้านพักตากอากาศ (Guest Villa) และสระว่ายน้ำ

-บ้านพักตากอากาศประเภท 1 ห้องนอน (1 Bedroom Villa)

จำนวน 26 หลัง 83 ตารางเมตร

-บ้านพักตากอากาศประเภท 2 ห้องนอน (2 Bedroom Villa)

จำนวน 14 หลัง 176 ตารางเมตร

-สระว่ายน้ำ จำนวน 7 สระ 88.50 ตารางเมตร

5. อาคารให้บริการสปา

-อาคารต้อนรับ (Spa Reception) 36 ตารางเมตร

-อาคารให้บริการ (Spa Villa)

จำนวน 7 หลัง 31.50 ตารางเมตร

-อาคารให้บริการพิเศษ (Vichi Spa) 150 ตารางเมตร

-อาคารนวดแผนไทย

จำนวน 3 หลัง 20 ตารางเมตร

6. อาคาร fitness and library

417 ตารางเมตร

-ห้องออกกำลังกาย (Fitness Center)

-ห้องสมุด (Library)

-ห้องน้ำและห้องอาบน้ำ

-ห้องเก็บของ

7. สระว่ายน้ำ

1,417 ตารางเมตร

8. อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

-อาคารส่วนสำนักงานและบริหาร

-อาคารเกมส์รูม (Game room)

-ห้องพักพนักงานของโรงแรม

2.2) ข้อมูลเฉพาะ

2.2.1) ความเป็นมาของภาคใต้ตอนบน

1.) อาณาเขตทางวัฒนธรรม

ภาคใต้ของประเทศไทยมีลักษณะเป็นพื้นที่คาบสมุทร อยู่ระหว่างมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก วัฒนธรรมอันเป็นลักษณะเฉพาะของดินแดนภาคใต้เริ่มตั้งแต่อำเภอบางสะพานใหญ่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงไปจนถึงเขตแดนมาเลเซีย เขตล่างสุดของภาคใต้ เริ่มจากประมาณเส้นรุ้งที่ 5 องศา 30 ลิปดาเหนือ ไปจนถึงเขตอำเภอบางสะพานใหญ่ดังกล่าว นี้คือเขตภาคใต้ในทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมในอาณานิคมที่มีความแตกต่างไปตามส่วนอื่นของประเทศ ทั้งในด้านภาษา อาหารการกิน วิธีการประกอบอาชีพละด้านอื่นๆ

2.) สภาพทางภูมิศาสตร์วัฒนธรรมภาคใต้

พื้นที่คาบสมุทรส่วนที่เป็นภาคใต้ เรียกกันว่าคาบสมุทรไทย เป็นแหล่งของวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ปรากฏหลักฐานว่ามีมนุษย์เข้ามาอาศัยสร้างอารยธรรมอยู่ในบริเวณนี้มาตั้งแต่ยุคหินใหม่ วัฒนธรรมโบราณได้สืบทอดกันมาโดยลำดับ พร้อมกันนั้นก็ผสมผสานเอาวัฒนธรรมจากอินเดียได้ ผสมกันเข้าเป็นวัฒนธรรมอันมีรูปแบบหลากหลายปรากฏอยู่ในวิถีชีวิตของชาวบ้านมาจนทุกวันนี้ แม้หลักฐานวัฒนธรรมที่ปรากฏในรูปวัตถุก็ยังคงปรากฏอยู่มีใช่น้อย

การก่อเกิดและวิวัฒนาการของวัฒนธรรมในภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับสภาพทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่อยู่ไม่น้อย กล่าวคือตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้อยู่บริเวณกึ่งกลางของเส้นทางเดินเรือระหว่างแหล่งอารยธรรมใหญ่ของโลก คือ จีนกับอินเดีย ชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้ติดต่อกับมหาสมุทรอินเดีย ฝั่งตะวันออกติดต่อกับทะเลจีนใต้ การติดต่อไปมาระหว่างจีนกับอินเดียโดยทางเรือจึงต้องผ่านคาบสมุทรไทย ไม่ว่าจะเป็นการเดินเรือเลียบชายฝั่ง หรือโดยวิธีตัดข้ามคาบสมุทรโดยวิธีเดินบก จึงทำให้ดินแดนส่วนนี้มีโอกาสติดต่อและรับวัฒนธรรมจากแหล่งอารยธรรมอันรุ่งเรืองทั้งสองมาแต่โบราณ

3.) สภาพทางธรณีสงวนกับวัฒนธรรมภาคใต้

ลักษณะทางธรณีสงวนและภูมิศาสตร์ธรรมชาติของภาคใต้ก็เป็นปัจจัยของการก่อกำเนิดและวิวัฒนาการของวัฒนธรรมอยู่ไม่น้อย ภาคใต้มีพื้นที่กว่า 70,000 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ถึง 3 ใน 4 ส่วน เป็นเทือกเขา ภูเขาและเนินเขา ที่ราบมีอยู่ส่วนน้อย กลุ่มเทือกเขาในภาคใต้มีลักษณะเป็นแนวทอดยาวไปตามชายฝั่งทะเล ซึ่งมีอยู่ 2 แห่ง คือ แนวเทือกเขาฝั่งตะวันตก ทอดผ่านมาจากชายแดนพม่า ผ่านชุมพร ระนอง พังงา ไปจนถึงภูเก็ต เรียกว่าเทือกเขาภูเก็ต อีกแนวหนึ่งอยู่ด้านตะวันออก เริ่มจากอำเภอขนอมทอดผ่านนครศรีธรรมราช ไปถึงตรัง เรียกว่า เทือกเขานครศรีธรรมราช

พื้นที่อันเป็นที่ราบของภาคใต้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างแนวเทือกเขา 2 เทือกเขานี้ ที่ราบอีกเล็กน้อยอยู่บริเวณชายฝั่ง ระหว่างเทือกเขากับทะเล ที่ราบเหล่านี้มีหลักฐานว่าเป็นที่ตั้งของชุมชนโบราณมาตั้งแต่ช่วงก่อนประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ราบด้านตะวันออก เป็นแหล่งชุมชนโบราณที่มีความเจริญมากกว่าชุมชนโบราณตะวันตก

จากบริเวณที่เป็นเทือกเขา มีแม่น้ำสายสั้นๆหลายสายไหลลงสู่ทะเล ทำให้เกิดท่าเลบริเวณปากแม่น้ำที่เหมาะสมแก่การจอดเรือเดินทะเล โดยเฉพาะปากแม่น้ำซาฝั่งตะวันออกมีอ่าวที่เหมาะสมแก่การจอดเรือมาก ซึ่งก็ได้มีการสำรวจพบโบราณวัตถุจากแหล่งอารยธรรมภายนอกตามสถานที่เหล่านี้อยู่บ่อยๆ นี่คือสภาพธรรมชาติของภาคใต้ที่เอื้ออำนวยให้นักเดินเรือและพ่อค้าต่างเมืองในสมัยโบราณได้พักอาศัย และตั้งชุมชนกันขึ้นในภาคใต้ เช่น บริเวณอ่าวชุมพร อ่าวบ้านดอน อ่าวนครศรีธรรมราชและอ่าวสงขลา

ในพื้นที่ส่วนที่เป็นเทือกเขา แม้จะไม่พบแหล่งชุมชนโบราณ แต่สภาพภูเขาที่เป็นหินปูน ก็เอื้ออำนวยให้เกิดถ้ำหินปูนขึ้นมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภูเขาและถ้ำหินปูนในเขตจังหวัดชุมพร กระบี่ สุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช มีหลักฐานแสดงร่องรอยของมนุษย์โบราณอยู่หลายแห่ง เช่น ที่ถ้ำพระ เขาขุนกระหัง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ถ้ำเขาเขียน เกาะปันหยี จังหวัดพังงา ถ้ำกาซี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถ้ำโต๊ะหลวง ตำบลคลองหิน ถ้ำผีหัวโต อำเภออ่าวลึก ถ้ำตันเหวียง ปลายพระยา จังหวัดกระบี่ เป็นต้น หลักฐานที่พบในบริเวณถ้ำส่วนใหญ่เป็นขวานหินขัด เครื่องมือหินกะเทาะ และเศษภาชนะดินเผาหลายชิ้น ทว่าล้วนแต่เป็นหลักฐานก่อนประวัติศาสตร์

นอกจากนี้สภาพธรรมชาติของเกาะแก่ง ภูเขา ทะเล ถ้ำ และท้องทุ่งยังเป็นปัจจัยในการก่อกำเนิดของวัฒนธรรมชาวบ้านอีกหลายอย่าง เช่น นิทานพื้นบ้านและวรรณกรรม มุขปาฐะของชาวภาคใต้จำนวนมากที่มีเรื่องราวผูกพัน หรือความบันเทิงใจมาจากปรากฏการณ์ธรรมชาติเหล่านั้น

4.) อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากภายนอก

ตลอดแนวคาบสมุทรไทย ปรากฏว่ามีเส้นทางเดินบกตัดผ่านคาบสมุทรของนักเดินทางสมัยโบราณอยู่อย่างน้อย 8 เส้นทาง ในจำนวนนี้มีเส้นทางที่ตัดผ่านพื้นที่ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช อยู่ถึง 7 เส้นทาง นี่คือนักเดินที่นำอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอินเดียและจีนเข้ามาสู่ดินแดนภาคใต้

เมื่อพุทธศตวรรษที่ 8 มีชาวอินเดียได้เขามาตั้งถิ่นฐานในคาบสมุทรไทยกันมาก คนพวกนี้ได้นำลัทธิศาสนาพราหมณ์หลายลัทธิเข้ามาด้วย ดังมีหลักฐานเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า ในแถบนี้ศาสนาพราหมณ์เคยเจริญรุ่งเรืองมาก่อน ศาสนาพุทธ นิกายมหายาน ก็เคยเจริญสูงสุดมาแล้วเช่นกัน

วัฒนธรรมอันรุ่งเรืองจากแหล่งภายนอก และวัฒนธรรมของคนพื้นเมืองได้วิวัฒนาการ ผสมผสานกันมาช้านาน จนกลายเป็นวัฒนธรรมของตนเองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะในเวลานี้

ด้วยปัจจัยประกอบในด้านต่างๆดังได้กล่าวมาแล้ว ได้ทำให้ดินแดนภาคใต้กลายเป็น แหล่งทรัพยากรทางวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นอดีตและที่สืบทอดมีชีวิต มีกิจกรรมอยู่ในปัจจุบัน

5.) วิวัฒนาการทางวัฒนธรรม

อาณาบริเวณโดยรอบเกาะสมุยครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ชุมพร สุราษฎร์ธานีและ นครศรีธรรมราช เป็นเขตพื้นที่ที่ต่อเนื่องกันไปตามแนวชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก ได้รับอิทธิพล ทางวัฒนธรรมด้านทะเลจีนใต้เหมือนกัน มีสภาพอากาศคล้ายคลึงกัน มีทรัพยากรธรรมชาติ เหมือนๆกัน วัฒนธรรม ภาษา อาหาร ก็ไม่ต่างกันมาก นอกจากนี้ในการศึกษาหาโบราณคดีก็ได้ พบหลักฐานหลายอย่างที่ยืนยันว่า พื้นที่ส่วนนี้อยู่ในเขตอิทธิพลของวัฒนธรรมเดียวกัน เช่น ได้เคย มีการสำรวจพบเครื่องมือหินมีบา กลองมโหระทึกในเขต 3 จังหวัดนี้ หลักฐานเหล่านี้แทบไม่พบใน เขตอื่นเลยในภาคใต้

ยุคหิน

หลักฐานอารยธรรมมนุษย์เก่าแก่ที่พบในเขตพื้นที่นี้ได้แก่ เครื่องมือหิน ตั้งแต่ยุคหินกลาง พบที่ถ้ำตาหมื่นยม ตำบลช้างกลาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ล่วงมาถึงยุคหินใหม่ นัก โบราณคดีก็ได้พบหลักฐานของยุคนี้หลายชิ้นในพื้นที่ดังกล่าว เช่น มีดหิน ขวานหินแบบมีงอย ปากนก ลีวหิน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือหินขัด พบที่หลังสวน พระไต่ะ สวี ในเขตจังหวัดชุมพร พบ ที่ท่าชนะ ไชยา พุนพิน กาญจนดิษฐ์ ศิริรัฐนิคม ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี และพบที่อำเภอเมือง ทุ่งใหญ่ ทุ่งสง ฉวาง ชนอม สิชล ท่าศาลา ลานสกา ร่อนพิบูลย์ ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

ยุคโลหะ

ในยุคโลหะ เชื่อกันว่าวัฒนธรรมของชุมชนในพื้นที่นี้ ยังคงมีความเจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องอยู่ ได้มีการขุดพบกลองมโหระทึกที่เขาสามแก้ว ตำบลนาชะอัง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ถึง 3 ใบ พบที่อำเภอพุนพิน 2 ใบ ที่อำเภอไชยา 1 ใบ และที่เกาะสมุยอีก 1 ใบ ในพื้นที่นครศรีธรรมราชนั้น ได้พบกลองมโหระทึกจำนวน 2 ใบ ที่ตำบลท่าเรือ เขตอำเภอเมืองและที่คลองคุดด้วน อำเภอฉวาง

การพบกลองมโหระทึก เป็นเครื่องหมายว่าอารยธรรมของชุมชนแถบนี้เจริญรุ่งเรืองมา ก่อน เพราะกลองมโหระทึกเป็นเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลายอย่าง เช่น ตีเป็นสัญญาณ ออกศึก เป็นเครื่องแสดงความมั่งมี เป็นเครื่องดนตรี เป็นเครื่องบรรณาการถวายพระเจ้าแผ่นดิน ใช้บอกเวลา ใช้ในพิธีทางศาสนา ใช้ในงานมหรสพและงานเลี้ยง ใช้ในเทศกาลรื่นเริง เป็นต้น การมี กลองมโหระทึกจึงหมายถึงการมีวัฒนธรรมเหล่านี้

ก่อนเริ่มยุคประวัติศาสตร์

ในช่วงต่อยุคโลหะกับยุคประวัติศาสตร์ ได้มีการตั้งหลักแหล่งเป็นชุมชนใหญ่ขึ้นในภาคใต้ ส่วนใหญ่อยู่ตามบริเวณที่ราบในด้านตะวันออก อันได้แก่บริเวณชุมพร ทำชนะ ไชยา ทำาง กากย จนดิษฐ์ สีชล หัวไทร เป็นต้น ระยะแรกตั้งชุมชนอยู่บริเวณเมืองท่าและบริเวณเส้นทางตัดผ่าน คาบสมุทร ต่อมาจึงขยายลึกเข้ามาในแผ่นดิน

ช่วงรับอิทธิพลทางวัฒนธรรม

สิ่งที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมอย่างสำคัญของพื้นที่แถบนี้คือ เส้นทางเดินที่ตัดผ่าน คาบสมุทร เฉพาะเส้นทางที่ตัดผ่านในเขตชุมพรถึงนครศรีธรรมราช ดังนี้

- 1.) กระบุรี— ชุมพร เป็นเส้นทางที่สั้นที่สุด
- 2.) คลองราชกรูด— พะโต๊ะ — แม่น้ำลึงสวน
- 3.) หุ้งตึก— คลองเหลล— คลองพุมดวง— แม่น้ำตาปี— อ่าวบ้านดอน
- 4.) คลองมะรุย— คลองชะอุ่น— คลองสก— คลองพุมดวง— แม่น้ำตาปี— อ่าวบ้านดอน
- 5.) คลองปะกาไสย— คลองโตรม— คลองอีบันแม่น้ำตาปี— อ่าวบ้านดอน
- 6.) คลองท่อม— คลองสินปุน— แม่น้ำตาปี— อ่าวบ้านดอน
- 7.) ปากแม่น้ำกันตัง— แม่น้ำตรัง— หัวยยอด— หุ้งสง— ร่อนพิบูลย์— นครศรีธรรมราช

เส้นทางเหล่านี้เป็นทางผ่านของคนต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวกมีอารยธรรมรุ่งเรือง ได้แก่พวก อหรับ อินเดีย เปอร์เซียและจีน ณ บริเวณนี้จึงเป็นจุดถ่ายเทวัฒนธรรม เส้นทางดังกล่าวก็เป็นเส้นทางแห่งวัฒนธรรม ซึ่งมีอิทธิพลสำคัญยิ่งต่อกรำกำเนิดและวิวัฒนาการของวัฒนธรรมถิ่นนี้ในเวลาต่อมา

วัฒนธรรมทางศาสนา

พื้นที่ส่วนนี้เป็นศูนย์กลางศาสนามาช้านาน จนกระทั่งปัจจุบันศูนย์กลางศึกษา พระพุทธศาสนาของภาคใต้อีกยังคงอยู่ที่ไชยา ศาสนาที่เคยรุ่งเรืองในแถบนี้ คือ ศาสนาพราหมณ์ ศาสนาพุทธ เป็นหลัก ศาสนาพราหมณ์นั้นรุ่งเรืองมาก่อน นักโบราณคดีได้พบเทวรูปพระวิษณุที่วัดศาลาหึง อำเภอไชยา มีอายุระหว่างพุทธศตวรรษที่ 9-10 ซึ่งนับว่าเป็นเทวรูปพระวิษณุที่เก่าแก่ที่สุด นอกจากนี้นักโบราณคดียังได้พบเทวรูปเก่าแก่ของพราหมณ์มีอายุระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-12 อีกเป็นจำนวนมาก โดยพบที่เวียงสระ เขาศรีวิชัย อำเภอพุนพิน วัดพระนารายณ์ อำเภอกำ ศาลา วัดพระพิฆเนศวร(ร้าง) อำเภอกำชนะ วัดใหม่ท่าโพธิ์(ร้าง) อำเภอไชยา เป็นต้น ในปัจจุบันนี้

ยังคงมีพราหมณ์สืบเชื้อสายอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
อิทธิพลทางศาสนาพราหมณ์ยังแทรกอยู่ในวิถีชีวิตชาวบ้านหลายอย่าง

สำหรับศาสนาพุทธนั้น เชื่อว่าได้เข้าสู่พื้นที่นี้ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 สมัยพระเจ้าอโศก
มหาราชของอินเดีย และมีหลักฐานว่าพุทธศาสนา นิกายมหายาน ได้เจริญรุ่งเรืองในพื้นที่ส่วนนี้
เมื่อพุทธศตวรรษที่ 12 พุทธศาสนา นิกายเถรวาท ฝ่ายลัทธิวาทกัมม์ได้เริ่มเจริญขึ้นในราวพุทธ
ศตวรรษที่ 18 มาจนบัดนี้

ลักษณะทางวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนบน

ภาคใต้ของประเทศไทยเป็นดินแดนที่ปรากฏเรื่องราวทางประวัติศาสตร์มาช้านาน ปรากฏ
หลักฐานการอาศัยอยู่ของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จนกระทั่งเข้าสู่สมัยประวั
ตศาสตร์ ได้ปรากฏศิลปวัฒนธรรมที่มีรูปแบบเฉพาะของตนเอง ซึ่งสามารถจำแนกเป็นหมวดเนื้อหา
ได้ 7 กลุ่ม คือ

- 1.) โบราณวัตถุสถาน
- 2.) หัตถกรรมพื้นบ้าน
- 3.) เครื่องมือ เครื่องใช้พื้นบ้าน
- 4.) การละเล่นและกีฬา
- 5.) ประเพณีและเทศกาล
- 6.) วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- 7.) วรรณกรรมและการศึกษาเล่าเรียน

โบราณวัตถุสถาน

เรื่องของโบราณวัตถุสถานนั้น จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงโบราณวัตถุ และโบราณสถานที่
เป็นมรดกทางวัฒนธรรมในอดีต และที่สืบเนื่องให้ประโยชน์มาจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะ
เกี่ยวเนื่องกับศาสนาพราหมณ์และศาสนาพุทธ รวมถึงสภาพธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ
อื่นใด ที่มีความผูกพันอยู่กับความเชื่อ นิทานพื้นบ้านหรือตำนานของท้องถิ่น เช่น กลองมโหระทึก
ที่พบในตำบลดลิ่งงาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ถ้วยชาม จากเรือสมุย

สำนักสงฆ์พระใหญ่ เกาะพาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมู่บ้านโฉลกหล้า หมู่บ้านประมงเก่าแก่ที่ตำบลโฉลกหล้า อำเภอเกาะพะงัน

บ้านหัวถนน ชุมชนโบราณที่ยังรักษาเอกลักษณ์ของชาวเกาะสมุยอยู่ เป็นต้น

หัตถกรรมพื้นบ้าน

ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน (สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชและชุมพร) พบว่ามีอยู่ 10 ประเภท เช่น เครื่องหวาย เครื่องโลหะ การแกะสลัก การถักทอ หัตถกรรมจากย่านลิเภา หัตถกรรมจากมะพร้าว หมุกยาใบลำเจียก ในงานแต่ละประเภทก็มีผลผลิตย่อยๆอีกมาก เช่น หัตถกรรมจากมะพร้าวสามารถผลิตเป็นม่าน มู่ลี่ หมวก กรอบรูป เสวียน เป็นต้น รวมแล้วมีงานหัตถกรรมอันหลากหลายกว่า 100 ชนิด แม้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้เลิกทำไปแล้ว แต่ผลงานเก่าๆยังปรากฏอยู่ และช่างฝีมือที่มีทักษะก็ยังมียู่

เครื่องมือ เครื่องใช้พื้นบ้าน

เครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นโดยเฉพาะ มีอยู่หลายประเภท ทั้งประเภทเครื่องดักสัตว์ เครื่องใช้ในบ้าน เครื่องมือเกษตรและอื่นๆ แต่ละประเภทก็แยกย่อยไปอีกหลายชนิด และเครื่องใช้ชนิดหนึ่งๆ ก็มีรูปแบบอันหลากหลาย เช่น หมาดักน้ำ มีชนิดที่ทำจาก กาบหมวก กาบหลา ชะโอน ใบจาก เป็นต้น

ได้พบว่า ปัจจุบันเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้ลดบทบาทลงไปมาก เท่าที่มีอยู่ก็เก็บกันไว้เป็นของเก่า ที่มีใช้จริงๆมีอยู่ส่วนน้อย เฉพาะในเขตชนบท แต่ทรัพยากรกลุ่มนี้ก็ยังมีอยู่ในสภาพที่จะฟื้นฟูประยุกต์มาใช้ประโยชน์ได้

การละเล่นและการกีฬา

การละเล่นและการกีฬาที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีอยู่ไม่น้อยกว่า 15 รายการ เช่น หนังตะลุง มโนราห์ ลิเกป่า กานหลอ เพลงนก ชนควาย คำตัก เป็นต้น ส่วนใหญ่ได้เลิกทำกันไปแล้ว แต่นักแสดงและอุปกรณ์การแสดงยังมีอยู่เพียงพอที่จะฟื้นฟู หรือเก็บข้อมูลเพื่อจะฟื้นฟูประโยชน์ได้ และการละเล่นหลายอย่างยังเป็นที่ยินยอมอยู่อย่างกว้างขวาง เช่น หนังตะลุงหรือมโนราห์

ประเพณีและเทศกาล

ชาวไทยภาคใต้มีชีวิตที่ผูกพันอยู่กับประเพณีตั้งแต่เกิดจนตาย ประเพณีที่ชาวบ้านถือปฏิบัติกันอยู่ 2 ลักษณะ คือ

- 1.) ประเพณีที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอายุขัย และกิจกรรมของชีวิต
- 2.) ประเพณีสังคมที่ผูกพันอยู่กับผู้คนจำนวนมาก ผูกพันอยู่กับศาสนา กับกาลเวลา เป็นต้น ประเพณีในส่วนที่เป็นประเพณีสังคม ที่ยังมีผู้ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนทุกวันนี้ มีอยู่ไม่น้อยกว่า 14 อย่าง ได้แก่

- ประเพณีสงกรานต์ คือ ช่วงวันที่ 13-14-15 เมษายนของทุกปี

- วันจับปีจับเดือน คือ วันแรม 14 ค่ำ เดือน 5 วันสงท่ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ตาม คติโบราณ
- ประเพณีสวดมาลัย จะกระทำกันในงานศพ
- ประเพณีลากพระ กำหนดการลากพระหรือชักพระ ถือเอาเทศกาลออกพรรษา คือ วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11
- ประเพณีสวดทุ่ง ทำกันในเดือน 6 เพื่อเป็นสิริมงคลแก่หมู่บ้าน ถ้าไม่ว่างในเดือนนั้น ก็เลื่อนไปในเดือน 7 หรือ 8
- ประเพณีรับส่งตายาย (ชิงเปรต) เป็นส่วนหนึ่งของประเพณีสารทเดือน 10
- ประเพณีการทำขวัญข้าว จะทำหลังจากเก็บเกี่ยวเสร็จ
- ประเพณียกขันหมากพระปฐม ส่วนใหญ่จะทำกันในช่วงเข้าพรรษา
- ประเพณีให้ทานไฟ เป็นประเพณีทำบุญด้วยไฟ ทำในเดือนยี่ ซึ่งอากาศจะหนาวเย็นกว่าปกติ
- ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ มีในวันเข้าพรรษาของทุกปี หรือกรณีที่พระเจ้าแผ่นดินเสด็จเมืองนครศรีธรรมราช
- ประเพณีตักบาตรรูปเทียน ทำกันในเวลาบ่ายของวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8
- ประเพณีแห่หมูรับ เริ่มตั้งแต่ วันแรม 13 ค่ำ ถึงแรม 15 ค่ำ เดือน 10
- พิธีสวดโสโไฟโต เป็นพิธีขอฝนของชาวเกาะสมุย
- ประเพณีชักผ้าหว่าส่า “วันหว่าส่า” คือวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8
- ประเพณีกวนข้าวยากู ทำกันในวันขึ้น 13 ค่ำ และ 14 ค่ำ เดือน 3

วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

วิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ถือว่าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ขณะเดียวกันลักษณะการดำเนินชีวิตก็เป็นปัจจัยให้กำเนิดวัฒนธรรมประเพณีปลีกย่อยอันเป็นลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น จะพบว่าวิถีชีวิตของชาวบ้านมีความผูกพันกับความเชื่อ ขอบปฏิบัติ และประเพณีอันหลากหลาย ตั้งแต่เรื่องของการเกิด การตั้งบ้านเรือน การรับขวัญเด็ก การแต่งงาน การทำบุญ การรักษาโรค อาหารการกินและเครื่องรางของขลังต่างๆ สิ่งเหล่านี้ยังถือปฏิบัติกันอย่างเหนียวแน่นในหลายพื้นที่เกี่ยวกับชนพื้นเมืองเดิมของท้องถิ่นนี้เชื่อกันว่า ได้แก่ ชนเผ่าเนกริโต (Negrito) ชนเผ่ามลายูเดิม (Proto-malay) ชนพวกนี้ได้ทิ้งเอามรดกทางวัฒนธรรมอันมีเครื่องมือหินต่างๆ ไว้ให้ปรากฏในทุกวันนี้ และต่อมาได้ผสมเผ่าพันธุ์กับชาวอินเดีย ชาวไทยเดิม จนกลายเป็นชาวพื้นเมืองส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ในทุกวันนี้พบว่าชาวไทยอิสลามตั้งหลักแหล่งอยู่ในบางท้องถิ่น เช่น ในอำเภอไชยา ท่า

ชนะ เกาะสมุย เป็นต้น ส่วนในตัวเมือง หรือตลาดมักจะเป็นชาวจีนทำการค้าขายอยู่ สำหรับชาวพื้นเมืองยังคงกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในท้องถิ่น แต่ก็เกือบจะไม่เหลือลักษณะดั้งเดิมให้ปรากฏอยู่อีกแล้ว

วรรณกรรมและการศึกษาเล่าเรียน

วรรณกรรมเป็นผลผลิตทางความคิดของมนุษย์ ซึ่งใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสดงออก วรรณกรรมของแต่ละท้องถิ่นย่อมแสดงเอกลักษณ์เฉพาะตัวประจำถิ่น นอกจากวรรณกรรมจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาแล้ว ยังให้คุณค่าทางอารมณ์ ศีลธรรมจรรยา และสะท้อนสภาพชีวิตสังคม ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นอีกด้วย

วรรณกรรมท้องถิ่นแบ่งกว้างๆ เป็น 2 ประเภท คือ

- วรรณกรรมมุขปาฐะ เป็นวรรณกรรมซึ่งสืบทอดด้วยการเล่าด้วยถ้อยคำโดยปราศจากการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ เพลงร้องเรือ ปริศนาคำทายและนิทานพื้นบ้าน
- วรรณกรรมลายลักษณ์ เป็นวรรณกรรมซึ่งสืบทอดโดยการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ หนังสือชุด หนังสือใบลานและวรรณกรรมสมัยใหม่ เป็นต้น
- การศึกษาเล่าเรียน การศึกษาเล่าเรียนในภาคใต้ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ การศึกษาเล่าเรียนแบบเก่าและการศึกษาเล่าเรียนในปัจจุบัน

2.2.2) สถาปัตยกรรมพื้นบ้านภาคใต้

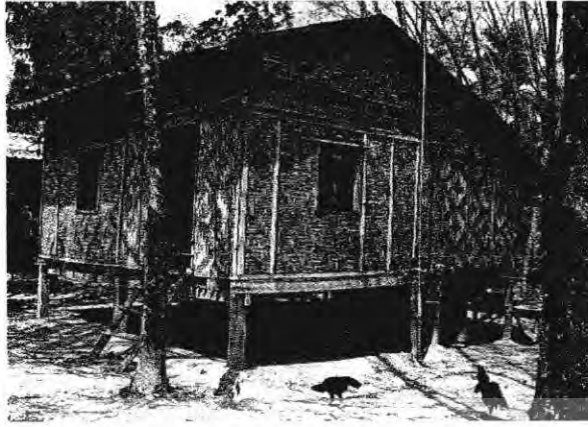
สถาปัตยกรรมภาคใต้แบ่งแยกออกได้เป็น 3 ลักษณะพื้นฐาน คือ แบบอย่างพื้นบ้านไทยภาคใต้ แบบอย่างไทยมุสลิม และแบบอย่างจีนผสมอาณานิคม 2 แบบแรกเป็นที่อยู่อาศัยที่สร้างด้วยไม้ ส่วนแบบที่ 3 นั้นเป็นเรือนก่ออิฐฉาบปูน และถึงแม้ว่าสถาปัตยกรรมพื้นบ้านของรัฐทางตอนเหนือของมาเลเซีย (ซึ่งเคยเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินสยาม) จะเป็นเรื่องที่ใหญ่เกินกว่าที่จะบรรยายละเอียดได้ในที่นี้ แต่ก็พอมีตัวอย่างมาให้ชมบ้างเป็นบางแห่ง

เรือนไทยแบบพื้นบ้านทางใต้

การรังชี้ให้แน่ชัดว่าแบบใดเป็นเรือนไทยพื้นบ้านของทางภาคใต้ (ซึ่งบางครั้งเรียกกันว่า “บ้านไทยพุทธ”) นั้นค่อนข้างยากเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ ของประเทศ เป็นต้นว่าทางภาคเหนือหรือภาคกลาง อาจจะเป็นเพราะว่าภูมิอากาศใกล้เส้นศูนย์สูตรที่ทั้งร้อนทั้งชื้นของภาคใต้ ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อสิ่งก่อสร้างรวดเร็วเสียจนมีตัวอย่างเหลือให้ศึกษาน้อยเหลือ นอกจากนั้นยังมีปัญหาว่า การฟื้นฟูสถาปัตยกรรมรูปแบบนี้เพื่อพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยสมัยใหม่ ไม่เป็นที่นิยมทำกันในภาคนี้

เรือนไทยทางใต้ ยกพื้นสูงพอหนีน้ำท่วม แต่โดยทั่วไปแล้วจะดูเตี้ยกว่าเรือนไทยในภาคอื่นๆ เพราะเสาเรือนไม่สูงเท่า จึงทำให้ได้ถุนบ้านไม่โอโง่งพอที่จะใช้เป็นที่อยู่อาศัย และจะใช้เป็นที่เก็บข้าวของเท่านั้น แปลนบ้านที่เห็นกันเป็นประจำแบบหนึ่งนั้น จะประกอบด้วยเรือนรูปรางสี่เหลี่ยมผืนผ้าหลายเรือน จัดเรียงเป็นรูปตัวอุรอบๆ ขานบ้านที่ยกระดับ เมื่อมีความจำเป็นก็จะมี การต่อเติมเรือนให้พื้นขานเชื่อมต่อกัน คล้ายคลึงกับวิธีการขยายบ้านของภาคอื่นๆ บันไดหน้าบ้านจะตั้งอยู่ตรงกึ่งกลางของขานเรือน และมักต้องลอดใต้ซุ้มประตู ฝาเรือนจะเป็นไม้ขีดแตะ เช่นเดียวกับเรือนไทยพื้นบ้านของทางภาคกลาง อีกอย่างหนึ่งที่คล้ายคลึงกันก็คือหลังคาจั่ว แต่ของทางใต้นิยมประดับประดาหน้าจั่ว (ทางใต้เรียกว่า “หุ้มกลอง”) โดยสลักเป็นรูปรัศมีพระอาทิตย์ (เป็นรูปแบบที่พบตามบ้านในกัลันตันด้วย) ซึ่งสื่อความหมายของยามอรุณรุ่งและยามอัสดง ส่วนบันลัมปีกนกของบ้านทางใต้นั้นก็ไม่ทำเป็นกระหนกเปลวที่ยอด เหมือนกับบ้านทางเหนือและทางภาคกลาง

สภาพภูมิอากาศที่มีฝนตกชุกและความชื้นสูงของภาคใต้ ก่อเกิดเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมอย่างหนึ่ง นั่นคือการไม่ฝังเสาลงในดิน แต่จะวางเสาทุกเสาลงใน “ดินเสา” ซึ่งเป็นก้อนหินหรือหล่อเป็นแท่งซีเมนต์รองรับไว้ การใช้ดินเสายังช่วยบรรเทาปัญหาการกัดกร่อน เชื้อรา และปลวกได้อีกด้วย อีกทั้งทำให้ง่ายต่อการถอดเรือนเคลื่อนย้าย

ภาพที่ 2-1 แสดงที่อยู่อาศัยของชาวบ้านทางภาคใต้

ภาพที่ 2-2 แสดงหลังคาน้ำจ้วสลักเป็นรัศมีรูปพระอาทิตย์

ภาพที่ 2-3 แสดงรูปเรือนที่สร้างขึ้นใหม่ไว้ที่สถาบันทักษิณคดีศึกษา

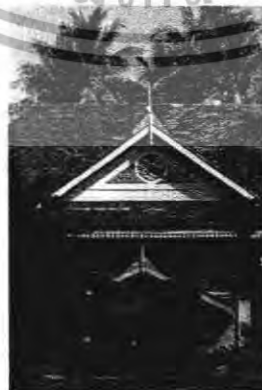
ที่อยู่อาศัยแบบไทยมุสลิม

แบบบ้านของชาวไทยมุสลิมในภาคใต้ ซึ่งเห็นกันมากในจังหวัดใต้สุดนั้นเป็นแบบบ้านที่ได้รับอิทธิพลจากทางสถาปัตยกรรมมลายู ซึ่งผสมผสานองค์ประกอบบางอย่างของยุโรปด้วย สิ่งที่แยกแยะเห็นความแตกต่างที่สุด คือ รูปแบบของหลังคา มีให้เห็นโดยทั่วไป 2 แบบ คือหลังคาปั้นหย่าและหลังคาจั่วมนิลา ซึ่งแบบหลังนี้เชื่อกันว่ารับมาจากชาวตัทชีในอินโดนีเซีย แทนที่จะยกพื้นด้วยเสาเรือนไม้ เรือนไทยมุสลิมจะก่ออิฐฉาบปูนที่โคนเสา ชั้นล่างของบ้านสูงพอที่จะใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหรือจัดงานได้ ภายในบ้านมักไม่กั้นฝาแยกห้อง แต่แยกส่วนต่างๆ ของบ้านออกจากรันด้วยการสร้างพื้นต่างระดับ ในบางบ้านพบพื้นต่างระดับกันถึง 4 ชั้น ชั้นสูงสุดคือที่หลังนอน ส่วนชั้นต่ำสุดคือบริเวณที่ใช้ประกอบอาหาร บ้านไทยมุสลิมไม่มีฝ้าเพดาน แต่มีช่องอากาศที่มักจะสลัดเสลาด้วยลวดลาย ช่วยให้เกิดการถ่ายเทอากาศ และลดความร้อนและความชื้น นอกจากนั้นหน้าต่างบ้านยังมักจะมีคามสูงจากพื้นบ้านขึ้นไป และติดลูกกรงกันตก

ชาวไทยมุสลิมมีพิธีทำขวัญบ้านก่อนลงมือปลูกสร้าง เช่นเดียวกับชาวไทยในภาคอื่นๆ พิธีเหล่านี้ เชื่อกันว่าเป็นพิธีทางศาสนาพราหมณ์ ที่ถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่ก่อนที่จะเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม โดยทุกวันนี้ มีการดัดแปลงให้สวยงาม คำอวยพรทั้งหลาย เป็นข้อความที่มาจากคัมภีร์โองาน

ภาพที่ 2- 4 แสดงห้องสมุดโรงเรียนอัลอิตติฮาดวิทยา

ภาพที่ 2- 5 แสดงวัดยะหริ่ง

สถาปัตยกรรมจีนผสมอาณานิคม

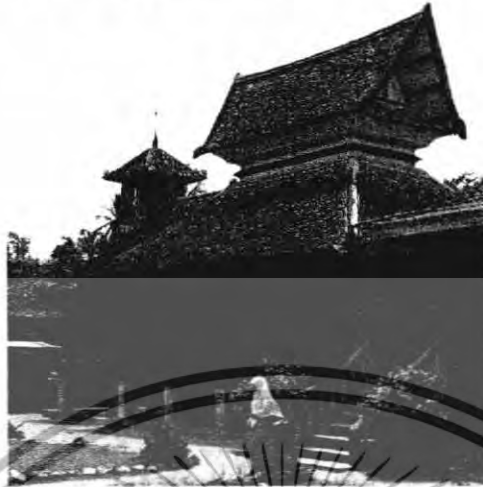
อิทธิพลทางสถาปัตยกรรมจากยุโรป เริ่มแทรกซึมเข้ามาสู่ราชอาณาจักรสยาม ในพุทธศตวรรษที่ 24 แต่ในภาคใต้นั้น มิได้มาจากกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นแหล่งรับวัฒนธรรมตะวันตกสูงที่สุด แต่ผ่านทางชุมชนชาวจีน โดยเฉพาะที่มาตั้งรกรากอยู่ตามเมืองท่าค้าขายต่างๆ เพราะชาวจีนเหล่านี้ มีสัมพันธภาพยาวนานกับชุมชนในดินแดนที่อยู่ในปกครองของอังกฤษอย่างปีนังและสิงคโปร์ สถาปัตยกรรมรูปแบบนี้พบเห็นกันอย่างมากในเมืองท่าต่างๆของภาคใต้ เช่น สงขลา ปัตตานี ตรัง ระนอง ตะกั่วป่า และโดยเฉพาะภูเก็ต องค์ประกอบของงานออกแบบตามสไตล์ยุโรปนั้น เห็นได้ในสิ่งก่อสร้างหลากหลาย ตั้งแต่บ้านพักกิ่งร้านค้า (ตึกแถว) คฤหาสน์ สถานที่ราชการ กระทิงอุโบสถของพุทธศาสนา

ภูเก็ตถ่ายทอดงานสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่จากปีนัง ด้วยถือเป็นเกาะที่เกาะน้อย ที่ภูเก็ตใช้เป็นต้นแบบ ในบรรดาครอบครัวภูเก็ตที่มั่งคั่ง เป็นชาวจีนฮกเกี้ยน ที่อพยพมาจากปีนังเป็นจำนวนมาก หรือไม่มีลูกหลานเรียนหนังสือที่นั่น ปีนังเคยเป็นส่วนหนึ่งของประเทศสยามแต่ในนาม จนกระทั่งกัปตัน ฟรานซิส ไลท์ ได้รับมอบหมายจากสุลต่าน แห่งไทรบุรี ไปให้แก่บริษัท อีสต์อินเดีย ของอังกฤษ ใน พ.ศ. 2329 กัปตันไลท์ สถาปนาเมืองยอร์ชทาวน์ (Georgetown) ขึ้นเป็นสถานีค้าขาย กว่าจะถึงกลางพุทธศตวรรษที่ 24 ยอร์ชทาวน์ก็ได้เติบโตเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรม และเป็นที่ที่ชนชาติหลากหลาย อย่างอินเดีย อาหรับ สุมাত্রาและยุโรป มาตั้งถิ่นอาศัยและค้าขาย แต่กลุ่มที่หนาแน่นที่สุดคือกลุ่มชาวจีนนั่นเอง ทุกวันนี้ สถาปัตยกรรมพื้นบ้านของยอร์ชทาวน์ สะท้อนสิ่งละพันอันละน้อยที่ได้จากความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับจีนและยุคอาณานิคม การผสมผสานของนานาวัฒนธรรมนี้ เห็นได้จากด้านหน้าตึกแถวที่สถาปนิกจีนได้นำองค์ประกอบแบบนีโอคลาสสิก (Neoclassic) เข้าไปแต่งเติม

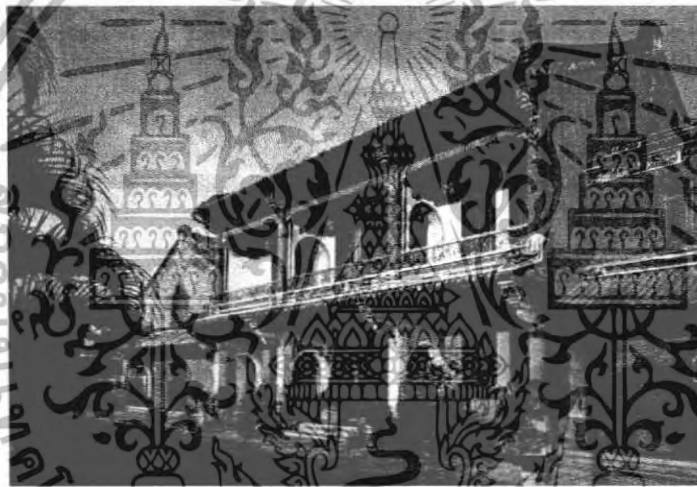
รูปแบบสถาปัตยกรรมดังกล่าว ซึ่งมักเรียกกันว่า สไตล์ “ซิโน-โปรตุเกส” (Sino-Portugues) นั้น ล้วนเกิดจากอิทธิพลยุโรป ในลักษณะเดียวกับสิ่งก่อสร้างที่พบเห็นในมาเก๊า เกาะไหหนาน มะละกาและสิงคโปร์ การเรียกรูปแบบเช่นนี้ว่า จีนผสมโปรตุเกสไม่ถูกต้องนัก เพราะอิทธิพลดังกล่าว ไม่ได้มาจากโปรตุเกสแห่งเดียว แต่จากประเทศล่าอาณานิคมอื่นๆ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลีและฮอลแลนด์

การเป็นบ้านหลอมให้สถาปัตยกรรมรูปแบบต่างๆในคาบสมุทรมสยาม ก่อให้เกิดการนำเอาองค์ประกอบต่างๆมาผสมกันเข้าเป็นสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน ดังจะเห็นได้ว่า การนำเอาหลายรูปแบบมาใช้ร่วมกัน เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอๆ ตัวอย่างที่เด่นชัดได้แก่ มัสยิด ตะโล๊ะ มาเนาะ ในนราธิวาส มัสยิดสร้างด้วยไม้แห่งนี้ มีอายุกว่า 300 ปี รวมศิลปะทั้งของมลายู ไทยและจีนไว้ในที่เดียวกัน เปรียบได้กับการแต่งงานข้ามเผ่าพันธุ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถือปฏิบัติกันแพร่หลายในคาบสมุทรม

สยามจนถึงเมื่อไม่นานมานี้ ทำให้ตีความได้ว่าชาวไดโนดิดไม่ถือสาความจำเป็นที่จะต้องรักษา
เชื้อชาติและวัฒนธรรมให้บริสุทธิ์ ปรากฏจากปณเป็อน

ภาพที่ 2-6 แสดงมัสยิด ตะโละมานาะ

ภาพที่ 2-7 แสดงคฤหาสน์ของ ฟัด ซิ

ภาพที่ 2-8 แสดงอั้งม้อหลาวของพระพิทักษ์ชินประชา

2.2.3) ลักษณะทั่วไปของเกาะสมุย

ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของอำเภอเกาะสมุย

ประวัติความเป็นมา

ในอดีตเกาะสมุยขึ้นตรงต่อเมืองนครศรีธรรมราช มีที่ว่าการเมืองตั้งอยู่ที่บ้านดอนแดง ซึ่งอยู่ใกล้ชายทะเลด้านตะวันออกเฉียงใต้ และอยู่ตรงข้ามกับบ้านห้องบนฝั่งแผ่นดินใหญ่ ต่อมาในปี พ.ศ. 2440 ประเทศไทยได้จัดระบบการปกครองบ้านเมือง โดยยุบรวมเมืองและหัวเมืองต่างๆ เป็นมณฑล จังหวัดและอำเภอ ปรากฏว่าเกาะสมุยถูกแยกตัวออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช โดยนำมารวมกับเกาะพะงัน ตั้งขึ้นเป็นอำเภอเกาะสมุย อยู่ในความปกครองของเมืองไชยา แล้วย้ายที่ทำการจากบ้านดอนแดงมาไว้ที่บ้านหน้าทอน เพื่อความสะดวกในการติดต่อกับเมืองไชยา

ปัจจุบันอำเภอเกาะสมุยขึ้นตรงต่อส่วนการปกครองของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ในความปกครองประมาณ 314 ตารางกิโลเมตร การบริหารการปกครองแบ่งออกเป็น 7 ตำบล 39 หมู่บ้าน มีอยู่ 2 หมู่บ้านที่อยู่นอกตัวเกาะสมุย คือ หมู่ที่ 2 ตำบลตลิ่งชัน อยู่ที่เกาะแตน และหมู่ที่ 6 ตำบลอ่างทอง อยู่ที่เกาะพะลวย ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมู่บ้านทั้งหมดจัดอยู่ในความรับผิดชอบของสภาเทศบาลเกาะสมุย

เกาะสมุยเป็นพื้นที่หลักของการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุด ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังเกาะสมุย 142,317 คน (ร้อยละ 65.0 ของนักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดสุราษฎร์ธานี) เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 117,278 คน และชาวต่างประเทศ 25,039 คน จากการศึกษาด้านการตลาดคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวมายังเกาะสมุยอย่างน้อย 285,151 คน ในปี พ.ศ. 2534 จำแนกเป็นชาวไทย 230,480 คน และชาวต่างประเทศ 54,671 คน

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

เกาะสมุยตั้งอยู่ที่เส้นรุ้ง 9 องศา 30 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก วางตัวอยู่ทางตอนกลางของอ่าวไทย นอกชายฝั่งทะเลทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทางที่ใกล้ที่สุดระหว่างแผ่นดินใหญ่กับตัวเกาะสมุยนั้นจะอยู่บริเวณอำเภอดอนสัก ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร รongลงไปได้แก่อำเภอขนอม (จังหวัดนครศรีธรรมราช) ระยะทางประมาณ 26 กิโลเมตร

อำเภอเกาะสมุยประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยประมาณ 85 เกาะ เกาะสมุยเป็นเกาะใหญ่ที่สุด รongลงไปได้แก่อำเภอพลวย เกาะแตน เกาะแม่เกาะ เกาะนกเกาะและเกาะอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีสภาพเป็นเกาะ เกาะสมุยจึงมีอาณาเขตติดต่อโดยรอบจดทะเลทุกด้าน คือ

- ด้านเหนือ จดอ่าวไทย ท้องที่อำเภอเกาะพะงัน
- ทิศตะวันออก จดอ่าวไทย ท้องที่อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ทิศตะวันตก จดอ่าวไทย
- ทิศใต้ จดอ่าวไทย บริเวณอ่าวบ้านดอน อำเภอดอนสักและ
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

เกาะสมุยมีพื้นที่ประมาณ 286 ตารางกิโลเมตร กว้างประมาณ 13 กิโลเมตร และยาวประมาณ 22 กิโลเมตร อยู่ห่างจากตัวจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปทางทิศตะวันออกประมาณ 85 กิโลเมตร แผ่นดินใหญ่ส่วนที่ใกล้เกาะสมุยที่สุด คือ ท้องที่อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ อยู่ห่างจากท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเกาะสมุยประมาณ 20 กิโลเมตร

เกาะสมุยมีพื้นที่ประกอบด้วยภูเขาและที่สูงเป็นส่วนใหญ่ เนื้อที่ที่เป็นที่สูงและภูเขาเป็น 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่มีลักษณะคล้ายจานคว่ำ คือ ตอนกลางเป็นภูเขาใหญ่ พื้นที่โดยรอบเป็นที่ราบ ในอดีตพื้นที่ตอนกลางเป็นป่าดงดิบ ส่วนบริเวณโดยรอบซึ่งเป็นที่ราบ เป็นที่ตั้งบ้านเรือน และแหล่งเกษตรกรรม พื้นที่ราบดังกล่าวอาศัยแหล่งน้ำซึ่งไหลมาจากภูเขาดอกกลางของตัวเกาะ เมื่อฝนตกชุกจะแลเห็นน้ำตกบนเขาได้ และมีน้ำตกจากเขาเป็นลำธารไหลลงทะเลรอบเกาะถึง 11 แห่ง แต่ในปัจจุบันมีสภาพป่าและความสมบูรณ์ของแหล่งน้ำได้เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง

สภาพภูมิอากาศของเกาะสมุยมีลักษณะเช่นเดียวกับท้องที่ภาคใต้ฝั่งตะวันออกโดยทั่วไป กล่าวคือมีอยู่ 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูแล้งกับฤดูฝน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤศจิกายน ลมที่พัดพาฝนมาตกชาวเกาะสมุยเรียก “ลมพัดยก” หรือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ฝนที่ตก เรียกว่า “ฝนพลัด” ในบางครั้งลมที่พัดพาฝนมาตก อาจพัดมาจากทิศตะวันตก ซึ่งเรียกว่า “ลมหัวนตก” ส่วนฤดูแล้งเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนพฤษภาคม ลมที่พัดในช่วงนี้คือ ลมที่พัดมาจากทิศเหนือ เรียกว่า “ลมว้าว” ลมที่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือเรียกว่า “ลมอุตรา” และลมที่พัดมาจากทิศตะวันออกเรียกว่า “ลมหัวนออก” ในช่วงดังกล่าวนี้บางระยะจะมีความหนาวเย็นมาแทรกบ้าง แต่มีระยะสั้นจึงไม่นับเป็นฤดูหนาวได้ นอกจากนี้ยังมีลมที่พัดจากทิศตะวันออกเฉียงใต้เรียกว่า “ลมสลาตัน” ซึ่งพัดในช่วงนี้เช่นกัน

ภูมิประเทศ

เกาะสมุยมีพื้นที่ประมาณ 218 ตารางกิโลเมตร มีที่ราบจำกัดประมาณ 73 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด จะมีลักษณะเป็นภูเขาซึ่งมีโครงสร้างทางธรณีวิทยาต่อเนื่องจากเทือกขานนครศรีธรรมราช ภูเขาหินแกรนิตซึ่งมียอดสูงประมาณ 630 เมตรจากระดับน้ำทะเล จะวางตัวอยู่เป็นแนวขวางจากพื้นที่ด้านตะวันตกเฉียงเหนือผ่านกลางตัวเกาะ ครอบคลุมพื้นที่ด้านตะวันออกทั้งหมด ส่วนพื้นที่ด้านตะวันตกเฉียงใต้จะเป็นภูเขาหินทราย

สภาพชายฝั่งโดยทั่วไปเป็นแหลมและอ่าว โดยเฉพาะตลอดแนวชายฝั่งด้านตะวันออก จะเป็นอ่าวที่มีหาดทรายสวยงาม เช่น อ่าวเจง อ่าวละไม

สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 2 ฤดูกาล คือ ฤดูฝนกับฤดูแล้ง ฤดูฝนเริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-มกราคม ในช่วงนี้จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมที่พัดผ่านสองระบบด้วยกัน คือ ในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม เป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ พัดมาจากทะเลอันดามัน โดยจะผ่านมาปะทะเทือกเขานครศรีธรรมราชก่อน จึงก่อให้เกิดจำนวนฝนไม่มากเท่าที่ควร ในช่วงเดือนพฤศจิกายน-มกราคม เป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดมาจากทะเลจีน ทำให้เกิดฝนปริมาณมากกว่าในช่วงแรก นอกจากนี้เกาะสมุยยังอาจได้รับน้ำฝนจากพายุดีเปรสชันที่ก่อตัวในมหาสมุทร และทะเลจีนใต้อีกด้วย โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายน

สภาพเศรษฐกิจ

ชาวเกาะสมุยส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน คือ ทำสวนมะพร้าวเป็นพืชผลหลัก พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 103,339 ไร่ หรือประมาณ 91.35% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด คิดเป็นมูลค่าประมาณ 150 ล้านบาทต่อปี ผลผลิตมะพร้าวส่วนใหญ่จะส่งไปขายที่กรุงเทพฯ ทั้งในรูปแบบของมะพร้าวผล และมะพร้าวแห้ง รองลงมาคือ รับจ้างและการประมง นอกจากทำสวนมะพร้าวแล้วยังมีการปลูกพืชอื่นๆ เช่น ทุเรียน เงาะ ลางสาด และยังมีการทำสวนยางพาราและทำนาอีกด้วย แต่ก็เป็นส่วนน้อย สำหรับอาชีพประมง เป็นการทำประมงขนาดเล็ก มีไม่กี่ครัวเรือน ในระยะหลังกระทั่งปัจจุบัน ชาวสวนบางส่วนได้สร้างบังกะโล ร้านอาหาร ชายของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว บริการรถเช่า แต่เป็นเพียงกิจการขนาดเล็กทั้งสิ้น

การผลิตสาขาอื่น ๆ

ข้าว พื้นที่ปลูกข้าว 5,060 ไร่ หรือ 4.47% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด แต่การปลูกข้าวบนเกาะสมุยไม่เพียงพอสำหรับการบริโภค จำเป็นต้องสั่งข้าวสารจากแผ่นดินใหญ่เข้าไปประมาณ 2,000 กระสอบต่อเดือน

ผลไม้ พื้นที่เพาะปลูก 2,157 ไร่ หรือ 1.90% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด ผลไม้ที่ปลูกเป็นหลักได้แก่ ทุเรียน เงาะและมังคุด ผลไม้เหล่านี้ส่วนหนึ่งสำหรับบริการนักท่องเที่ยว และอีกส่วนหนึ่งจะส่งออกขายบนแผ่นดินใหญ่

การประมง มีเรือประมงทั้งหมด 40 ลำ ส่วนใหญ่เป็นเรือขนาดเล็กสำหรับหาปลาชายฝั่ง เป็นการประมงแบบยังชีพ ปริมาณสัตว์น้ำที่จับมาได้เป็นเพียงส่วนน้อย 0.22% ของปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ทั้งจังหวัด

การอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมเกือบทั้งหมดเป็นโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป
ผลผลิตทางการเกษตร มีโรงสีข้าวขนาดเล็ก 32 แห่ง โรงงานน้ำมันมะพร้าว 3 แห่ง โรงเลื่อยไม้ 4
แห่ง โรงงานสร้าง-ซ่อมเครื่องยนต์ 12 แห่ง และโรงงานอื่นๆอีก 10 แห่ง

การคมนาคม

การคมนาคมภายในเกาะสมุย มีถนนสายรอบเกาะ ชื่อ ถนนทวิราชวิถีระยะทาง 50
กิโลเมตร มีถนนแยกจากถนนสายรอบเกาะเป็นถนนคอนกรีตเข้าภายในหมู่บ้าน และสถานที่
ท่องเที่ยวใช้ได้ตลอดปี จำนวน 15 สาย ระยะทาง 47 กิโลเมตร นอกนั้นเป็นถนนดินลูกรัง ซึ่งแยก
เข้าหมู่บ้านต่างๆ ใช้ได้บางฤดูกาล จำเป็นต้องปรับปรุงและซ่อมแซมอยู่เสมอ

การคมนาคมระหว่างแผ่นดินใหญ่กับเกาะสมุย มีท่าเทียบเรือ 2 แห่ง คือ

- ท่าเทียบเรือหน้าทอน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลอ่างทอง
 - ท่าเทียบเรือเฟอร์รี่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลลิปะน้อย
- เรือที่ใช้บริการมีอยู่ 3 ชนิด
- เรือแม่เหล็กกลางคืน วิ่งวันละ 1 เที่ยว
 - เรือด่วน วิ่งวันละ 3 เที่ยว ซึ่งสามารถนั่งต่อไปเกาะพะงันได้ด้วย
 - เรือเฟอร์รี่ วิ่งวันละ 5 เที่ยว
 - เรือไฮเวอร์คราฟ ซึ่งกำลังทำการสร้างท่าเทียบเรืออยู่ โดยใช้เวลาเพียง 3 ชั่วโมงเศษ (ถ้าไปโดยเรือที่ทราบวันจะใช้เวลาถึง 20 ชั่วโมง)

และทางที่สะดวกที่สุด คือ เครื่องบิน ดำเนินการโดยบริษัทเอกชน ใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมง
10 นาที ด้วยเครื่องบินขนาดไม่เกิน 40 ที่นั่ง บินวันละ 6 เที่ยว

การปกครองและสภาพสังคม

ในอดีตเกาะสมุยขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราช ทางเมืองนครศรีธรรมราชได้ส่งคนมา
ปกครองดูแลเกาะสมุย โดยตั้งจวนที่บริเวณบ้านดอนแดง ใกล้ๆกับวัดประเดิม ในเขตหมู่ที่ 1
ตำบลหน้าเมือง บริเวณนี้เองที่เชื่อกันว่าเป็นแหล่งชุมชนเก่าของเกาะสมุย หลักฐานเก่าสมัยหลังที่
พอสืบค้นได้ คือ หนังสือชีววัฒน์ ของสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรม
หลวงภาณุพันธุวงศ์วรเดช ได้บันทึกไว้คราวเสด็จตรวจราชการภาคใต้ เมื่อ พ.ศ. 2417 ว่า
“เกาะสมุยนั้นมีตำแหน่งผู้ว่าราชการเป็นพระคนหนึ่ง คือ นายฉิม ญาติพระยานครที่ตายเสียแล้ว
ในเวลาบัดนี้ไม่มีพระสมุยผู้ว่าราชการ มีแต่ปลัดอยู่คนหนึ่ง เรียกว่า หลวงสมุย..อนึ่ง ขุนจำเมือง
เป็นผู้ดูแลดูแลเกาะสมุยตลอดทั่วไป เป็นผู้ดูแลการปรอเปอติของพระยานครด้วย ตลอด...ได้ทราบ

จากจีนชาวเกาะว่า พระยานครดขี่ห้ามปรามราษฎรชาวเกาะกวดขันยิ่งนัก พวกจีนเหล่านั้นดูมีความที่จะร้องอยู่อย่างเดียว ที่จะอยากให้เกาะเจริญขึ้น อย่าให้ต้องอยู่ในอำนาจเมืองนคร..” จากหลักฐานดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า ชาวเกาะสมัยไม่ต้องการอยู่ภายใต้การปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช และจะเป็นด้วยการร้องทุกข์ของชาวเกาะสมัยตามที่เจ้าฟ้าภาณุรังสีสว่างวงศ์ กรมหลวงภาณุพันธุวงศ์วรเดช ทรงบันทึกไว้หรือเปล่าก็ไม่อาจทราบได้ ต่อมาทางราชการได้อินเกาะสมัยไปขึ้นกับเมืองไชยา และในปี พ.ศ. 2440 เมื่อมีการจัดระบบการปกครองบ้านเมืองใหม่ โดยยุบเมืองและหัวเมืองต่างๆเป็นมณฑล จังหวัดและอำเภอ เมื่อรวมเมืองไชยา เมืองกาญจนดิษฐ์แลเมืองคีรีรัฐนิคม เข้าเป็นเมืองเดียวกัน ให้ชื่อว่า เมืองไชยา นั้น เกาะสมัยก็ได้มีฐานะเป็นอำเภอหนึ่งขึ้นต่อเมืองไชยา นายอำเภอคนแรก คือ หลวงพิพิธอักษร (สิงห์ สุวรรณรักษ์) ในสมัยนี้เองที่มีการย้ายที่ตั้งอำเภอจากบ้านดอนแดง ตำบลหน้าเมือง ไปตั้งที่อำเภอหน้าทอน ซึ่งก็คือที่ตั้งอำเภอเกาะสมัยในปัจจุบันนั่นเอง

ในช่วงแรกที่ตั้งเป็นอำเภอเกาะสมัยนั้น ได้รวมเกาะพะงันเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอเกาะสมัยด้วย แต่ต่อมาเกาะพะงันได้แยกออกไปตั้งเป็นอีกอำเภอหนึ่ง ปัจจุบันเกาะสมัยจึงมีอยู่ 7 ตำบล ได้แก่ ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย ตำบลดิ่งงาม ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ด ตำบลบ่อผุดและตำบลแม่น้ำ

ชุมชนในเกาะสมัยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบ ผู้คนและวัฒนธรรมเกาะสมัยถ่ายทอดมาจากนครศรีธรรมราช ไชยาและบ้านดอน ซึ่งเป็นเมืองแม่ แต่ด้วยสภาพอันเป็นเกาะ ทำให้วัฒนธรรมหลายอย่าง ต้องแยกห่างออกจากเมืองแม่ จนกระทั่งมีเอกลักษณ์ของตนเอง มีวัฒนธรรมอันจำเพาะ มีภาษาพูดที่คนอื่นฟังออกเป็นสำเนียงชาวสมัย มีความเชื่อเกี่ยวกับมะพร้าวที่ไม่เหมือนคนถิ่นอื่น มีวรรณกรรมลายลักษณ์ และวรรณกรรมมุขปาฐะที่เป็นของชาวเกาะเอง ตลอดจนมีประเพณีการเล่น การกีฬาที่แปลกไปจากถิ่นอื่น ในด้านความสัมพันธ์ของคนในเกาะนั้น ก็เป็นลักษณะเครือญาติ มีความสนิทสนมรู้จักกันอย่างกว้างขวาง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คำครองชีพต่ำ ลักษณะเหล่านี้ทำให้เกาะสมัยเป็นสังคมที่สงบเรียบร้อย มีความเป็นมิตร มีความเป็นกันเองกับชาวต่างถิ่น และมีความหยิ่งในศักดิ์ศรี และความภาคภูมิใจในความเป็นชาวเกาะสมัย นอกจากนี้ยังมีความเคร่งครัดในด้านประเพณีอีกด้วย แต่ครั้งธุรกิจการท่องเที่ยวได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมเกาะสมัยโดยส่วนรวม ทั้งด้านบวกและด้านลบ อาทิ ชาวเกาะสมัยซึ่งประกอบอาชีพการเกษตรค่อนข้างจะปรับตัวได้ยากในการที่จะประกอบอาชีพอื่นๆ การทำงานและความเป็นอยู่ตั้งแต่เดิมค่อนข้างสบาย ไม่ค่อยมีกฎเกณฑ์มากนัก เป็นลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานในลักษณะของธุรกิจสมัยใหม่ และมีคุณสมบัติในงานบริการที่จะต้องมีลักษณะรับใช้ค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ชาวเกาะสมัยยังได้รับความเดือดร้อนจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น อุบัติเหตุบนท้องถนน และการสูญเสียความรู้สึกในการเสื่อมสลายของ

วัฒนธรรมประเพณี และการที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเกาะสมุยถูกทำลาย จากความเดือดร้อนดังกล่าวทำให้การอพยพโยกย้ายถิ่นของชาวเกาะสมุยเพิ่มสูงขึ้นมาโดยลำดับ ประชาชนส่วนใหญ่ที่ยังคงอยู่ในเกาะสมุยส่วนมากเป็นคนวัยเด็กและวัยสูงอายุ

การระบายน้ำ

เนื่องจากมีภูเขาสูง (เขาพลูหรือเขาใหญ่) วางตัวเป็นแกนกลาง นำฝนจึงถูกระบายลงสู่ทะเลทุกด้านอย่างรวดเร็ว จึงไม่ปรากฏรายงานเกี่ยวกับอุทกภัยบนเกาะสมุยเลย ลำคลองซึ่งระบายน้ำออกสู่ทะเลทั้งหมดจะมีความกว้างและความยาวไม่มากนัก ท้องน้ำจะตื้นไม่สามารถใช้ในการคมนาคม คลองที่สำคัญมีประมาณ 7 คลอง ในอดีตบริเวณต้นน้ำของคลองต่างๆมีน้ำไหลตลอดปีถึง 13 แห่ง แต่ในปัจจุบันเนื่องจากสภาพป่าถูกบุกรุกทำลายมาก จึงเหลือน้ำตกที่มีน้ำไหลตลอดปีเพียง 2 แห่งเท่านั้น คือ น้ำตกหินลาดและน้ำตกหน้าเมือง ส่วนน้ำตกอีก 11 แห่งจะมีน้ำตกเฉพาะฤดูกาลเท่านั้น

ปริมาณน้ำฝน

น้ำฝนที่เกาะสมุยจะมีปริมาณค่อนข้างสูง ปริมาณน้ำฝนรวมตลอดปีในช่วงระหว่างปี 2514-2529 เฉลี่ยได้ประมาณ 2,027.3 มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนสูงสุดประมาณ 504.0 มิลลิเมตร ในเดือนพฤศจิกายน และปริมาณต่ำสุดประมาณ 57.1 มิลลิเมตร ในเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงที่มีฝนตกชุกมากที่สุดจะอยู่ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม ปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือนดังกล่าวจะรวมกันได้ถึง 62% ของปริมาณน้ำฝนรวมตลอดปี ส่วนช่วงที่มีฝนตกน้อยที่สุดและถือได้ว่าเป็นช่วงฤดูแล้ง จะอยู่ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ปริมาณรวมกันเพียง 10% ของปริมาณน้ำฝนตลอดปีเท่านั้น

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของแต่ละเดือน ในบริเวณนี้จะมีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก อุณหภูมิเฉลี่ยจะแปรผันในช่วงระหว่าง 25-27 องศาเซลเซียส โดยเฉลี่ยตลอดทั้งปีได้ประมาณ 27.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดจะปรากฏในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม คือ 32.5 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด จะอยู่ในช่วงระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม คือ 23.9 องศาเซลเซียส ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดเฉลี่ยตลอดทั้งปีได้ประมาณ 32.1 และ 22.2 ตามลำดับ ส่วนความชื้นสัมพัทธ์จะแปรผันอยู่ในระหว่าง 76-88% เฉลี่ยตลอดปีได้ประมาณ 82% ช่วงที่มีความชื้นสัมพัทธ์ลงในเดือนตุลาคม-เดือนพฤศจิกายน คือ 91% และค่าต่ำสุดคือ 63% ในเดือนมิถุนายน-เดือนสิงหาคม

ลม

โดยปกติแล้ว ความเร็วของลมในบริเวณนี้จะมากกว่า 4-6 นีโตนขึ้นไป ยกเว้นช่วงเปลี่ยนฤดู ซึ่งทิศทางของลมมรสุมจะเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้าม ในช่วงนี้ความเร็วของลมจะลดลง กล่าวคือ ในช่วงรอยต่อระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน และตุลาคม-พฤศจิกายน ลมจะมีความเร็วโดยเฉลี่ยประมาณ 2.75 และ 2.15 นีโตน ตามลำดับ สำหรับลมประจำถิ่นมีลมพญา (ตะวันตกเฉียงใต้) ลมพัดหลวง (ลมฝน) พัดในช่วงบ่ายประมาณ 2-3 ชั่วโมง ลมอุตรา (ลมเหนือ) และลมว่าว (ตะวันออกเฉียงเหนือ) ก่อให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่สูง 3-5 เมตร ด้านชายฝั่งตะวันออกของเกาะอาจจะพัดติดกันนาน 4-5 วัน สุดท้ายคือลมตะเภา (ตะวันออกเฉียงใต้) และลมสลาดัน (ทิศใต้) นานๆจะเกิดและทำให้เกิดคลื่นใหญ่ติดต่อกันหลายวัน

คลื่น

ความสูงของคลื่นผิวน้ำจะสัมพันธ์กับความเร็วลม ในระหว่างเกิดพายุความเร็วของลมจะอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 นีโตน ซึ่งจะทำให้เกิดคลื่นสูงโดยเฉลี่ยประมาณ 3-5 เมตร แต่ความสูงของคลื่นขนาดนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะชายฝั่งด้านตะวันออกของตัวเกาะเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเป็นคลื่นที่เกิดจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดมาจากทะเลเปิด คลื่นใหญ่นี้จะเกิดขึ้นเด่นชัดที่สุดในเดือนพฤศจิกายน ตลอดไปจนถึงเดือนมกราคม ซึ่งในช่วงเดือนดังกล่าวนี้มักจะเกิดพายุฝนเกือบทุกวัน ส่วนทางด้านตะวันตกซึ่งได้รับพายุฝนจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะมีคลื่นสูงไม่เกิน 1 เมตร เพราะเกาะสมุยวางตัวอยู่ใกล้แผ่นดิน อิทธิพลของลมมรสุมด้านนี้จึงส่งผลต่อความสูงของคลื่นไม่รุนแรงนัก

จากผลการวิเคราะห์สภาพอากาศดังกล่าวทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สภาพอากาศในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมไม่เหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจเท่าที่ควร อากาศโดยทั่วไปจะมีความชื้นสูง เนื่องจากเป็นลมฝนซึ่งจะทำให้รู้สึกอบอ้าวทั้งกลางวันและกลางคืน นอกจากชายฝั่งตะวันตกของตัวเกาะซึ่งเป็นด้านรับลม อากาศจะเย็นสดชื่นพอสมควร

ในช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม อากาศจะเย็นลงบ้างเล็กน้อย ฝนจะตกชุก และมีคลื่นใหญ่ตลอดระยะเวลาดังกล่าว ดังนั้นจึงเป็นช่วงที่ไม่ควรเดินทางพักผ่อน ด้านตะวันตกของเกาะจะเป็นด้านที่จอดเรือ กำบังคลื่นลมได้ดี

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน โดยปกติจะเป็นช่วงที่คลื่นลมสงบ เหมาะแก่การเดินทางเรือที่สุด แต่อาจจะเกิดคลื่นใหญ่ทางชายฝั่งด้านตะวันออกได้เป็นครั้งคราว เนื่องจากกำลังรุนแรงของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และในบางครั้งอาจจะมีฝนด้วย อย่างไรก็ตาม อากาศ

ทางชายฝั่งตะวันออกจะสดชื่น เย็นสบาย เหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจที่สุด ส่วนชายฝั่งตะวันตกอากาศจะค่อนข้างร้อนทั้งกลางวันและกลางคืน

ทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งแร่

เนื่องจากเกาะสมุยอยู่ในโครงสร้างเดียวกันกับเทือกเขานครศรีธรรมราช ดังนั้นโอกาสที่จะพบแหล่งแร่เศรษฐกิจที่สำคัญๆทั้งบนบกและในทะเลจึงมีมาก แร่ที่ถูกค้นพบและเคยเปิดดำเนินการเหมืองแร่มาระยะหนึ่ง ได้แก่ แร่ลؤلเฟรม ซึ่งปรากฏสายแร่ในพื้นที่ด้านตะวันออกเฉียงเหนือของตัวเกาะในบริเวณเขาแหลมไม้แก่น เขาน้อยและเขาไม้แดง ปัจจุบันแหล่งแร่ยังไม่ได้รับการสำรวจอย่างจริงจัง ดังนั้น จึงยังไม่มีการทำเหมืองแร่ใดๆทั้งสิ้น

ป่าไม้

ป่าไม้ในเกาะสมุยคงมีแต่ประเภทป่าบกเองอย่างเดียว ในปัจจุบันป่าไม้ในบริเวณพื้นที่ราบสูงได้ถูกทำลายลง เพื่อใช้ประโยชน์ที่ดินในการเกษตรกรรม คงพบสภาพป่าอยู่บ้างในบริเวณยอดเขาสูง ซึ่งสงวนรักษาไว้เป็นป่าต้นน้ำลำธาร ประเมินพื้นที่ป่าไม้ที่เหลืออย่างคร่าวๆได้เพียงประมาณ 10% ของพื้นที่เกาะ

แหล่งน้ำผิวดิน

ลำคลอง แหล่งน้ำที่สำคัญบนเกาะสมุยได้แก่ ลำคลองต่างๆ ซึ่งมีอยู่จำนวน 7 คลอง ได้แก่ คลองท่าศก, คลองมะเร็ด, คลองสระเกศ, คลองลิบน้อย, คลองลิบใหญ่ และคลองท่าจีน น้ำในคลองเหล่านี้จะถูกควบคุมโดยการสร้างฝายน้ำล้น ซึ่งมีอยู่ทั้งหมดจำนวน 13 แห่ง และถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำนาในตำบลต่างๆถึง 5 ตำบล หมู่บ้านที่รับประโยชน์ทั้งหมดมีไม่น้อยกว่า 20 หมู่บ้าน สำหรับน้ำที่ฝายน้ำล้นคลองท่าศก จะถูกส่งเข้าพื้นที่นาโดยระบบท่อ ดังนั้นหมู่บ้านที่ระบบท่อนี้ผ่านจึงได้ประโยชน์เพื่อการอุปโภค-บริโภคอีกทางหนึ่งด้วย

น้ำตก น้ำตกที่มีน้ำไหลอยู่ตลอดปีมีเพียง 2 แห่งซึ่งได้แก่น้ำตกหินลาดและน้ำตกหน้าเมือง น้ำตกทั้งสองแห่งนั้นนอกจากจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและยังให้ประโยชน์อื่นๆอีกด้วย น้ำตกหินลาดจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการประปาสำหรับชุมชนบ้านหน้าทอน ส่วนน้ำตกหน้าเมืองจะให้ประโยชน์ในด้านการชลประทาน ตลอดจนการอุปโภค-บริโภค

หนองน้ำ มีอยู่จำนวน 2 แห่ง ใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูก และเป็นแหล่งอาหารสัตว์น้ำ หนองน้ำตำบลหน้าเมือง มีพื้นที่ประมาณ 800 ไร่ อยู่ในบริเวณหมู่ที่ 3 ตำบลหน้าเมือง หนองน้ำตำบลบ่อผุด มีพื้นที่ประมาณ 1,000 ไร่ อยู่พื้นที่หมู่ 2 และ 6 ตำบลบ่อผุด

ระบบน้ำใช้ในชนบท

อำเภอเกาะสมุยและอำเภอเกาะพะงัน เป็นสุขาภิบาลที่ยังไม่มีระบบการประปาที่ดี น้ำดื่ม น้ำใช้ อาศัยน้ำผิวดินและน้ำบ่อ

อำเภอเกาะสมุย มีสถานที่ท่องเที่ยวเป็นชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยวกันมาก ที่สำคัญได้แก่ หาดเฉวง หาดละไมและหาดบ่อผุด ระบบน้ำใช้ของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว ใช้น้ำบ่อที่ขุดขึ้นเอง

สรุปคุณภาพน้ำบ่อ หาดเฉวงน้ำบ่อคุณภาพสะอาด ปราศจาก **Coliform Bacteria** เป็นน้ำอ่อน ปริมาณแร่ธาตุต่ำ

บริการทางสังคม

การบริการทางสังคมที่จำเป็นและมีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวมี 2 ด้าน คือ การบริการด้านความปลอดภัย และการบริการด้านสาธารณสุข

การบริการด้านความปลอดภัย

การให้บริการทางสังคมทางด้านนี้ ในอำเภอเกาะสมุยอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สถานีตำรวจภูธร อำเภอเกาะสมุย อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 45 คน มีหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และให้ความปลอดภัยแก่ประชาชน 30,915 คน และนักท่องเที่ยวอีกประมาณร้อยละ 80 ในพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 21 ตารางกิโลเมตร

ในปี พ.ศ. 2526 มีคดีเกิดแก่นักท่องเที่ยว 32 คดี เป็นคดีที่เกิดขึ้นในเกาะสมุยทั้ง 32 คดี ส่วนใหญ่เป็นคดีลักทรัพย์ ปัจจุบันมีการจัดตั้งหน่วยตำรวจท่องเที่ยว มีกำลังเจ้าหน้าที่ 18 นาย

การบริการทางด้านสาธารณสุข

เกาะสมุยมีโรงพยาบาล 1 แห่ง เป็นโรงพยาบาลที่ขึ้นกับโรงพยาบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแพทย์ประจำ 3 คน พยาบาล 29 คน ผู้ช่วยพยาบาล 25 คน และจำนวนเตียงทั้งหมด 72 เตียง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 1 แห่ง สถานีอนามัย 8 แห่ง และสำนักผดุงครรภ์แก่ประชาชนในอำเภอเกาะสมุย และนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอ

บรรเทาสาธารณภัย

เน้นการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยจากเพลิงไหม้ และช่วยเหลืออุบัติเหตุทางน้ำ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยมีตำรวจน้ำซึ่งทำหน้าที่ป้องกันสาธารณภัยทางน้ำ และปราบปรามอาชญากรรมทางน้ำ

ไฟฟ้า

การใช้ไฟฟ้าที่เกาะสมุยเป็นของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีโรงงานไฟฟ้า 3 โรง อยู่ที่ตำบลอ่างทอง ซึ่งเป็นชุมชนใหญ่ ทำการกระจายไฟฟ้าตลอด 24 ชั่วโมง ตำบลแม่น้ำและตำบลมะเร็ด ซึ่งจะจ่ายกระแสไฟฟ้าเฉพาะเวลา 18.00-21.30 นาฬิกาและ 4.30-6.00 นาฬิกา สำหรับบังกะโลทั้ง 44 แห่ง จะมีการปั่นกระแสไฟฟ้าใช้เอง

ประปา

ประปาอำเภอเกาะสมุยมีอยู่ 4 แห่ง คือ ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปน้อย ตำบลหน้าเมือง และตำบลมะเร็ด ซึ่งเป็นของสุขาภิบาลเกาะสมุย สามารถบริการน้ำประปาให้ไม่ครบทุกหมู่บ้าน น้ำประปาได้มาจากการกักเก็บน้ำจากน้ำตกหินลาดและจากบ่อน้ำ ซึ่งนำมาใช้อุปโภคได้โดยผ่านขั้นตอนการฆ่าเชื้อและการกรอง (Rapid Sand)

การสื่อสาร

อำเภอเกาะสมุยมีที่ทำการไปรษณีย์ 1 แห่ง ซึ่งนอกจากบริการสื่อสารทางจดหมายและโทรเลขแล้ว ยังมีการสื่อสารกับกรุงเทพมหานครทางวิทยุโทรคมนาคมได้ตลอดเวลา จากการศึกษาพบว่าการสื่อสารที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้บริการ ส่วนโทรศัพท์สำหรับการติดต่อทั้งภายในและภายนอก องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้ติดตั้งโทรศัพท์ระบบทางไกลอัตโนมัติ ในปี 2525 แล้วเสร็จสามารถให้บริการโทรศัพท์ทางไกล โดยมีชุมสายโทรศัพท์เกาะสมุยเป็นหนึ่งในข่าย 5 ชุมสายของจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งบริการโทรพิมพ์ (Telex) ที่ปลายทางจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเกาะสมุย ใช้เช่าติดต่อในชุมสายทั้งภายในและต่างประเทศ ด้วยเครื่องรับ-ส่งวิทยุความถี่สูงมาก ติดตั้งยานพาหนะได้ รัศมีทำการ 50 กิโลเมตร และในอาคาร 100 กิโลเมตร

ภาพที่ 2-9 แสดงวิถีชีวิตชาวเกาะสมุย

2.2.4) แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยว เกาะสมุย/สุราษฎร์ธานี

กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย

เกาะสมุยเป็นพื้นที่หลักของการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีความพร้อมของทรัพยากรท่องเที่ยวมากที่สุด ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังเกาะสมุย 142,317 คน (ร้อยละ 65.0 ของนักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดสุราษฎร์ธานี) เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 117,278 คน และชาวต่างประเทศ 25,039 คน จากการศึกษาด้านการตลาด คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวมายังเกาะสมุยอย่างน้อย 285,151 คน ในปี 2534 จำแนกเป็นชาวไทย 230,480 คน และชาวต่างประเทศ 54,671 คน

กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยว

การขยายตัวของท่องเที่ยวทั้งในอดีตและต่อไปในอนาคตของเกาะสมุยนี้ จำเป็นจะต้องได้รับการวางแผนพัฒนาอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกาะสมุยสามารถตอบสนองการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและจังหวัดได้ โดยอยู่ในกรอบของการพัฒนา ดังนี้

- 1.) ให้เกาะสมุยเป็นกลุ่มแหล่งนักท่องเที่ยวหลักของจังหวัด และเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในทะเล
- 2.) จัดให้เกาะสมุยได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ได้มาตรฐานสากล (International Ocean Resort) แต่ต้องอยู่ในขอบเขตของการรักษาสภาพเอกลักษณ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ในบางพื้นที่อาจกำหนดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาต่ำกว่ามาตรฐานสากลก็ได้
- 3.) กำหนดเป้าหมายทางด้านการตลาดให้เพิ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวระดับสูงให้มากขึ้น ด้วยการพัฒนาบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมเพียงพอ และมีหลายระดับ
- 4.) การพัฒนาใดๆจะต้องมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมให้น้อยที่สุด และจะต้องมีมาตรการแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5.) การพัฒนาจะต้องประสาน และร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน และทั้งจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น

กลวิธีพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะสมุย มีดังนี้

- 1.) กำหนดแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ทั้งในระดับกลุ่มและระดับพื้นที่ ตลอดจนวางมาตรการในการจัดการและควบคุมการใช้ที่ดิน รูปแบบอาคาร และสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

2.) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก และเป็นฐานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว โดยกำหนดบทบาทและระดับของการพัฒนาอย่างชัดเจน

3.) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเสริม รองรับนักท่องเที่ยวหลากหลาย และให้เกิดโครงข่ายการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด

4.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนการกำหนดมาตรการป้องกัน และคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อสนับสนุนและกระตุ้นการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาโครงข่ายถนน และการจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคให้เพียงพอ

5.) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน ในการลงทุน จัดบริการและผลิตสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวให้เพียงพอกับความต้องการ โดยมีการดูแลให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม นักลงทุนท่องเที่ยวควรได้รับความสนใจในการส่งเสริม สนับสนุนและเพิ่มสมรรถภาพการดำเนินงานมากขึ้น

6.) เร่งประชาสัมพันธ์ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น ตลอดจนจัดเตรียมข้อมูลข่าวสาร ทั้งด้านความรู้และความบันเทิงสำหรับนักท่องเที่ยว และควรมีการจัดตั้งศูนย์กลางบริการการท่องเที่ยวด้วย

7.) ปรับปรุงองค์กรเพื่อการท่องเที่ยวทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนจัดระบบประสานงานเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น องค์กรลักษณะพิเศษเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาในระยะยาว

8.) ส่งเสริมอาชีพด้านอื่นๆ ได้แก่ กสิกรรม, ปศุสัตว์, ประมงและหัตถกรรม ให้สามารถรองรับการบริการการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งงานเพิ่มรายได้ของประชากร และลดการนำเข้าวัตถุดิบจากภายนอก โดยมีมาตรการควบคุมพื้นที่อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการปศุสัตว์

แผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน

การกำหนดเขตพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเกาะสมุยมีความต้องการมาท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพักผ่อนตากอากาศชายทะเล ในขณะเดียวกัน ทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่ของเกาะสมุย เช่น ชายหาด ปะการัง สวนมะพร้าว ตลอดจนสภาพสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ ต่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และยังมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมอื่นๆ ความขัดแย้งระหว่างกิจกรรมที่มีอยู่กับการท่องเที่ยว หรือความขัดแย้งระหว่างการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบแตกต่างกัน หรือผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ต่อสภาพแวดล้อม อาจเกิดขึ้นได้ถ้าไม่มีการกำหนดบทบาทของทรัพยากรอย่างชัดเจน

ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดเขตพื้นที่ต่างๆของเกาะสมุย โดยเน้นเขตที่ควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆขึ้น ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 พื้นที่ คือ

- 1.) พื้นที่ชุมชน ให้ตลาดหน้าทอนเป็นชุมชนศูนย์กลางหลักของเกาะ และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ส่วนชุมชนอื่นๆเป็นชุมชนพื้นฐาน
- 2.) พื้นที่พัฒนาก้าวหน้า คือ พื้นที่ที่มีการยอมให้พัฒนาทางด้านการท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมและบริการต่างๆ อย่างสมบูรณ์ได้มาตรฐานสากล ภายใต้กรอบที่กำหนดไว้ โดยให้มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุด พื้นที่พัฒนาก้าวหน้า ได้แก่ บริเวณหาดเฉวง หาดละไม และบางส่วนของหาดท้องยาง
- 3.) พื้นที่พัฒนาธรรมชาติ คือ พื้นที่ที่มีการยอมให้พัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวแต่พอสมควร โดยมีกิจกรรมและบริการต่างๆอย่างจำกัด เพื่อคงรักษาธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของเกาะสมุยให้มากที่สุด พื้นที่พัฒนาธรรมชาติ ได้แก่ บริเวณหาดแม่รำผุด หาดบางรัก แหลมละไม อ่าวท้องตะเคียน บางส่วนของหาดท้องยาง บางส่วนของเกาะแตน เกาะมัดสุ่ม น้ำตกหน้าเมือง น้ำตกหินลาด เป็นต้น
- 4.) พื้นที่อนุรักษ์ คือ พื้นที่ที่ไม่ควรมีการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวแบบถาวร แต่อนุรักษ์ไว้สำหรับใช้ประโยชน์ ประกอบกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว พื้นที่อนุรักษ์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ บนบกและในทะเล
 - 4.1) พื้นที่อนุรักษ์บนบก ได้แก่ ภูเขา ต้นน้ำลำธาร ป่าสงวน น้ำตก แหลม ไซดหิน
 - 4.2) พื้นที่อนุรักษ์ในทะเล ได้แก่ บริเวณแนวปะการัง เกือบรอบเกาะสมุย รอบเกาะแตน รอบเกาะมัดสุ่ม และเกาะเล็กเกาะน้อยทุกแห่งที่ไม่มีการถือครองที่ดิน เช่น เกาะมดแดง เกาะราบ เกาะมัดหลัง เป็นต้น
- 5.) พื้นที่เพื่อกิจกรรมอื่น เป็นพื้นที่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ใช้ประกอบกิจกรรมอื่นๆ ได้แก่ พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม เป็นต้น

จากเขตพื้นที่เหล่านี้ ควรกำหนดมาตรการสำหรับการควบคุมการใช้ที่ดินของเกาะสมุย โดยเฉพาะพื้นที่ประเภทที่ 2-4 และชายหาดทั้งหมด จะต้องมียอดหรือคณะกรรมการควบคุมการพัฒนาอย่างใกล้ชิด

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวหลักของเกาะสมุย คือ ชายหาด ที่มีอยู่มากกว่า 6 หาด ชายหาดต่างๆ เหล่านี้นอกจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนชายทะเลแล้ว ยังเป็นสถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยวอีกด้วย โดยได้มีการสร้างโรงแรมและบังกะโลกว่า 90 แห่ง รองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาว

ไทยและชาวต่างประเทศ ดังนั้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาด จึงต้องมีการพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาบริการการท่องเที่ยว ส่วนแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอื่นๆจะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเสริมการท่องเที่ยวให้หลากหลายมากขึ้น

แนวการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ มีดังนี้

- 1.1) กำหนดให้หาดเชิงและหาดละไม และบางส่วนของหาดห้องยางเป็นชายหาดพัฒนาก้าวหน้า ให้หาดแม่รำผา, หาดบ่อผุด, หาดบางรักและหาดเชิงมน เป็นชายหาดพัฒนาธรรมชาติ ชายหาดเหล่านี้สนับสนุนให้มีบริการที่พักและบริการอื่นๆ ตามความเหมาะสมภายใต้มาตรฐานการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่กำหนดไว้
- 1.2) จัดระเบียบบริเวณน้ำตกหน้าเมือง และน้ำตกหินลาด ให้เรียบร้อยสะอาดและมีบริการอย่างเหมาะสม นอกจากนี้อาจจัดสร้างฝายเก็บกักน้ำเพื่อการเล่นน้ำเพิ่มเติมด้วย
- 1.3) บริเวณเกาะและปะการังต่างๆ จะต้องได้รับการอนุรักษ์สภาพ และเปิดให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสภายในขอบเขตที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริเวณเกาะแตน และบริเวณเสนอให้จัดเป็นเขตนอุทยาน หรืออุทยานแห่งชาติขึ้น เพื่อที่จะได้สามารถควบคุมและดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ

แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณคดี โบราณสถาน

แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้บนเกาะสมุย เป็นวัดหรือสำนักสงฆ์ทั้งหมด โดยจำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ วัดที่เน้นด้านปฐมนิยวัตถุ และปฐมนิยบุคคล อันเป็นจุดน่าสนใจ หรือเลื่อมใสของนักท่องเที่ยว เช่น สำนักสงฆ์พระใหญ่เกาะฟาน วัดพระพุทธรบาทเขาเล็ญ เจดีย์แหลมสอ เป็นต้น อีกส่วนหนึ่งเป็นวัดที่เน้นการอบรม ได้แก่ วัดพังบัว (บุญจาริการาม) นอกจากนั้นยังมีวัดหรือสำนักสงฆ์หลายแห่งได้จัดที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ มีดังนี้

- 2.1) แนะนำให้มีการปรับปรุงสภาพกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวทั้งด้านการจัดผังบริเวณ สถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรม ให้มีลักษณะน่าดูเหมาะสมกับพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดสถานที่พักแรมควรมีลักษณะที่เหมาะสม
- 2.2) การพัฒนาการขยายตัวของแหล่ง แหล่งจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมด้วย เช่น การถมทะเลพระใหญ่, การตัดถนนขึ้นเขาหัวจุก
- 2.3) ให้มีการประสานและร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ระหว่างองค์การหลักของการท่องเที่ยว (ททท.สุราษฎร์ธานี) เจ้าอาวาส และข้าราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนา มีขอบเขตที่เหมาะสม

แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม

ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ยังมีน้อย นักท่องเที่ยวยังไม่ค่อยให้ความสนใจมากนัก และประชาชนท้องถิ่นเองยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ยกเว้นสนามกีฬาชนคาวาย ที่ปัจจุบันมีการจัดบ่อยครั้งขึ้น และได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ มีดังนี้

- 3.1) ชุมชนเอกลักษณ์ท้องถิ่น คือ หมู่บ้านตัวอย่างละปะน้อย หัวถนนจะต้องได้รับการรักษาสภาพสถาปัตยกรรม และผังชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ให้มากที่สุด การปรับปรุงจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ และเน้นจุดเด่นให้เป็นสิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว เช่น บ้านเรือนเก่าแก่, เรือประมง, หมู่บ้านอิสลาม เป็นต้น
 - 3.2) ส่งเสริมการผลิตหัตถกรรมจากวัสดุท้องถิ่น เช่น หอย, มะพร้าว ให้ประชาชนได้ผลิตเพื่อจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว การส่งเสริมควรเน้นเป็นรายหมู่บ้าน หรือกลุ่มประชาชนเพื่อให้เป็นจุดท่องเที่ยวเพิ่มอีกด้วย
 - 3.3) จัดตั้งแหล่งเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นขึ้นในเกาะสมุย โดยมีขนาดเล็ก หรือปานกลาง เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลกิจกรรม สินค้า และการแสดง เผยแพร่และจำหน่ายต่อนักท่องเที่ยว
- การลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวโดยพิจารณาลักษณะดึงดูดใจ ปริมาณนักท่องเที่ยวและความพร้อมของการท่องเที่ยวหลัก พบว่ากลุ่มเกาะสมุย มีความสำคัญที่สุด รองลงไปคือกลุ่มไชยา หมู่เกาะอ่างทอง พนม ดอนสัก พะงัน เมืองและนาสาร ตามลำดับ

• **TARGET OF TOURISM IN THAILAND 1997-2006**

Year	International						
	Tourist		Average	Average Expenditure		Revenue	
	Number	Change	Length of Stay	/person/day	Change	Million	Change
	(Million)	(%)	(Days)	(Baht)	(%)	(Baht)	(%)
1997 ¹	7.22	+0.41	8.33	3,671.87	-0.92	220,754	+0.63
1998 ¹	7.76	+7.53	8.40	3,712.93	+1.12	242,177	+9.70
1999 ¹	8.58	+10.50	7.96	3,704.54	-0.23	253,018	+4.48
2000 ¹	9.51	+10.82	7.77	3,861.19	+4.23	285,272	+12.75
2001 ¹	10.06	+5.82	7.93	3,748.00	-2.93	299,047	+4.83
2002 ¹	10.80	+7.33	7.98	3,753.74	+0.15	323,484	+8.17
2003 ¹	10.00	-7.36	8.19	3,774.50	+0.55	309,269	-4.39
2004 ¹	11.65	+16.46	8.13	4,057.85	+7.51	384,380	+24.28
2005 ²	13.38	+14.84	8.10	4,150.00	+2.27	450,000	+17.08
2006 ²	15.12	+13.00	8.20	4,300.00	+3.61	533,000	+18.44

Year	Domestic						
	Thai Visitor		Average	Average Expenditure		Revenue	
	Trip	Change	Length of Stay	/person/day	Change	Million	Change
	(Million)	(%)	(Days)	(Baht)	(%)	(Baht)	(%)
1997 ¹	52.05	-0.79	2.31	1,466.00	+11.57	180,388.00	+14.66
1998 ¹	51.68	-0.72	2.37	1,512.70	+3.19	187,897.82	+4.16
1999 ¹	53.62	+3.02	2.43	1,523.55	+2.29	203,179.00	+7.42
2000 ¹	54.74	+2.08	2.48	1,717.77	+12.75	210,516.15	+3.61
2001 ¹	58.62	+7.09	2.51	1,702.70	-0.88	223,732.14	+6.28
2002 ¹	61.82	+5.45	2.55	1,689.52	-0.77	235,337.15	+5.19
2003 ¹	69.36	+12.20	2.61	1,824.38	+7.98	289,986.81	+23.22
2004 ¹	74.80	+7.84	2.60	1,852.33	+1.53	317,224.62	+9.39
2005 ²	76.24	+1.93	2.65	1,965.00	+6.08	347,300.00	+9.48

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปี 2548

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

องค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO) คาดการณ์ว่าอัตราการเติบโตเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั่วโลกตลอดทั้งปี 2548 จะอยู่ที่ระดับร้อยละ 5.7 (ซึ่งเป็นอัตราการเติบโตที่ต่ำกว่าปี 2547 ซึ่งเป็นปีที่การท่องเที่ยวโลกเติบโตเพิ่มอย่างมากถึงร้อยละ 10) หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ 800 ล้านคน โดยการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะชะลอลงตามการชะลอลง

ของเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2548 การท่องเที่ยวโลกมีการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9

ภูมิภาคที่คาดว่าจะมีการเติบโตด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก ได้แก่ ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ร้อยละ 10) เนื่องจากนักท่องเที่ยวให้ความสนใจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมากขึ้น โดยเฉพาะกัมพูชา เวียดนาม อินเดีย และจีน ที่มีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวสูงในลำดับต้นๆ ของภูมิภาค รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคแอฟริกา (ร้อยละ 7) ภูมิภาคอเมริกา (ร้อยละ 6) ภูมิภาคยุโรป (ร้อยละ 4) และภูมิภาคตะวันออกกลาง (ร้อยละ 3) ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี ในช่วงครึ่งปีแรก ประเทศที่ประสบภัยพิบัติสึนามิ คือ มัลดีฟส์ ไทย และอินโดนีเซีย ต่างมีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวในแนวลบทั้งหมด โดยไทยได้รับผลกระทบปานกลางคือลดลงร้อยละ 6 น้อยกว่ามัลดีฟส์ที่ลดลงสูงถึงร้อยละ 41

สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทย

เหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยและความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งภาวะการแข่งขันที่รุนแรงจากแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่ (เวียดนาม จีน อินเดีย) และการสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ (ญี่ปุ่น ฮองกง เกาหลี) เป็นตัวแปรหลักที่ทำให้การท่องเที่ยวของไทยชะลอตัวลงในปี 2548 โดยในช่วงมกราคม-พฤศจิกายน มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าไทยราว 10 ล้านคน และคาดว่าเมื่อถึงสิ้นปีจะมีนักท่องเที่ยวมาไทยประมาณ 11.60 ล้านคน ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 0.4 ซึ่งเป็นผลจากความพยายามในการกระตุ้นตลาดของภาครัฐบาลและเอกชน ที่ทำให้การท่องเที่ยวของไทยยังสามารถรักษาสถานภาพให้อยู่ในระดับคงที่หรือลดลงเล็กน้อยจากปีที่ผ่านมาได้ ภายใต้ภาวะวิกฤตรอบด้าน

โดยในช่วงไตรมาสแรก ผลกระทบจากสึนามิทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยชะลอตัวลงอย่างรุนแรง (ลดลงร้อยละ 10.12) ส่วนในไตรมาสที่สอง เริ่มมีการชะลอตัวน้อยลง(ลดลงร้อยละ 1.17) และในช่วงครึ่งปีหลังเริ่มมีแนวโน้มการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย โดยนักท่องเที่ยวได้รับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเดินทางเข้ามาทางท่าอากาศยานกรุงเทพและเชียงใหม่มากขึ้น และหันมาเที่ยวทะเลในจังหวัดทางเลือกอื่นคือ ตรัง หาดใหญ่-ชะอำ และสมุย ทดแทน

ตลาดหลักที่ยังคงมีแนวโน้มเติบโตดีในปี 2548 ได้แก่ สหราชอาณาจักร อินเดีย สิงคโปร์ สแกนดิเนเวีย และ เนเธอร์แลนด์

แนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี 2549

1.)แนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

WTO คาดการณ์ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีการเติบโตเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มการเติบโตของเศรษฐกิจโลกซึ่งคาดว่าจะเติบโตร้อยละ 4.3 (ต่ำกว่าอัตราการเติบโตในปี 2548 เล็กน้อย)โดยกิจกรรมและสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคมากขึ้น เช่น การแข่งขันฟุตบอลโลกที่ประเทศเยอรมนี การแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมืองตูริน ประเทศอิตาลี และการเปิดให้บริการของฮ่องกงดิสนีย์แลนด์ เป็นต้น รวมทั้งจะมีการแข่งขันและนำเสนอสินค้า รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น

นอกจากนี้ การเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวแบบออนไลน์ช่วยให้มีการซื้อขายสินค้าทางการท่องเที่ยวโดยตรงมากขึ้น โดยธุรกิจดังกล่าวยังช่วยให้สถานการณ์ท่องเที่ยวภายหลังเหตุการณ์วิกฤติฟื้นตัวเร็วขึ้น

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวที่ต้องพึงระวัง ยังคงเป็นเรื่องของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เพิ่มสูงขึ้น และการระบาดของโรคไข้หวัดนก

2.)แนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยวของไทย

ในปี 2549 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาไทยประมาณ 13.80 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2548 ร้อยละ 18 ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าอัตราการเติบโตของโลก

ปัจจัยที่คาดว่าจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยให้เติบโตขึ้นในปีนี้ได้แก่

- การจัดงานเฉลิมฉลองครบรอบการครองราชย์ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดทั้งปี
- การคลี่คลายตัวของผลกระทบจากสึนามิ ซึ่งจากการจัดงานรำลึก 1 ปีสึนามิเมื่อปลายปีที่ที่ผ่านมา นอกจากจะแสดงภาพลักษณ์ด้านมิติตรจิตมิตรใจที่ดีของคนไทยต่อสายตาวorld แล้ว ยังได้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวของไทยในพื้นที่ที่ประสบภัยในทางอ้อมด้วย

- ความชัดเจนของนโยบายการเปิดเสรีทางการบินของไทย ส่งผลให้มีการขยายจำนวนเที่ยวบินและเส้นทางบินใหม่ๆ ของสายการบินต่างชาติ มากขึ้น อาทิ การบินเชื่อมสิงคโปร์ – ไทย – รัสเซีย รวมทั้งการเปิดเส้นทางบินใหม่และเพิ่มเที่ยวบินตรงของสายการบินไทย เช่น เส้นทางจากมอสโก ลอสแอนเจลิส นิวยอร์ก โยฮันเนสเบิร์ก เป็นต้น
- การเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิ
- การเปิดตัวของสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น ไนท์ซาฟารี สยามพารากอน ฯลฯ
- การเติบโตของอุตสาหกรรมที่พักในแหล่งท่องเที่ยวทางเลือก นอกเหนือจากชายทะเลอันดามัน เช่น สมุย เกาะช้าง เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ประเทศไทยยังคงมีปัญหามีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในเชิงลบที่ยังต้องพึงตระหนักเช่นกัน โดยเฉพาะปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ส่งผลกระทบต่อตลาดมาเลเซียและสิงคโปร์ซึ่งเป็นตลาดหลักของไทย รวมทั้งปัญหาปลีกย่อยอื่นๆ เช่น ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และโรคระบาด

นอกจากนั้น ประเทศไทยยังต้องให้ความสำคัญกับการทำตลาดอย่างหนักในการแข่งขันเพื่อช่วงชิงความเป็นผู้นำตลาดในเอเชีย หรือการครองสัดส่วนตลาดให้มากขึ้นในแต่ละตลาด ภายใต้ภาวะการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นจากการเปิดตัวของประเทศเกิดใหม่และสินค้าใหม่ทางการท่องเที่ยวภายในภูมิภาค

แรงจูงใจนักท่องเที่ยวในการเยือนแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบภัยสึนามิ

วันที่ 26 ธันวาคม 2547 โลกตกตะลึงกับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่น้อยคนนักจะคาดว่าภูเก็ต ไข่มุกอันดามันอันสวยงามของไทย จะเป็นสถานที่ที่คลื่นยักษ์สึนามิคร่าชีวิตนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติถึง 279 คน คลื่นยักษ์สึนามิไม่เพียงแต่ทำลายชีวิตและทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตโดยรวม ที่พึ่งพาการท่องเที่ยวอันเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชีวิตของชาวภูเก็ต

ความไม่รู้เรื่องภูมิศาสตร์ก็อุปสรรคกับภาพข่าวเชิงลบส่งผลร้ายต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตหลังเหตุการณ์สึนามิ นักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเข้าใจผิดว่าสึนามิทำลายเกาะภูเก็ตทั้ง

เกาะ ทั้งที่จริงแล้วมีเพียงหาดป่าตองและหาดกมลา ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ในขณะที่พื้นที่ ร้อยละ 90 ของภูเก็ตไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด แต่การประโคมข่าวและการนำเสนอภาพ ความเสียหายผ่านสื่อทีวี และหนังสือพิมพ์บ่อยครั้ง ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของความเสียหายในวง กว้าง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่ไม่เคยไปภูเก็ตเข้าใจผิดและ เปลี่ยนโปรแกรมการเดินทางไปยัง สถานที่อื่น จนกว่าสถานการณ์จะเป็นปกติอีกครั้ง ซึ่งนำมาสู่ผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากจำนวน นักท่องเที่ยวที่ลดลงจนทำให้สภาพเศรษฐกิจท้องถิ่นซบเซา ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวซ้ำเติมและส่ง ผลร้ายมากกว่าความเสียหายของทรัพย์สินอันเกิดจากภัยธรรมชาติ

ถึงแม้ว่ามหันตภัยจากคลื่นยักษ์สึนามิจะส่งผลร้าย แต่ก็เปิดโอกาสให้ชาวโลกรู้จักน้ำใจ อันทรงงามของคนไทยที่ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบภัย และชื่อจังหวัดภูเก็ตกลายเป็นที่รู้จัก ของชาวต่างชาติมากขึ้น เป็นที่น่ายินดีที่โรงแรมหลายแห่งในจังหวัดภูเก็ตฟื้นตัวเพียง 1 ปี โดยมี อัตราการเข้าพักเฉลี่ยร้อยละ 80 ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2548 ถึง เดือนเมษายน 2549

เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปภูเก็ตหลังเหตุการณ์สึนามิ ผศ. ดร. บงกช ฤทธิชัยวัฒน์ งามสม ผู้อำนวยการหลักสูตรนานาชาติ สาขาการบริหารจัดการโรงแรมและการ ท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสยาม ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการเยือนภูเก็ตหลังจาก เกิดภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิ โดยการสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจำนวน 506 คน ที่เดินทางไปยัง ภูเก็ต ระหว่างวันที่ 24 ธันวาคม 2548 ถึง 1 กุมภาพันธ์ 2549 (ช่วงคริสต์มาส ปีใหม่ 2549 และตรุษจีน 2549) พบว่านักท่องเที่ยวส่วนมากเดินทางมาจาก สแกนดิเนเวีย เยอรมันนี ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และไทย ใช้เวลาอยู่ในจังหวัดภูเก็ตราว 11 วัน และ มากกว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามนิยมพักในโรงแรมระดับห้าดาวและราคาปานกลาง

เหตุผลหลัก 10 ประการ ที่นักท่องเที่ยวไปเยือนภูเก็ตหลังจากเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ (เรียง ตามความสำคัญจาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ได้แก่ สภาพอากาศที่ดี บรรยากาศผ่อนคลายสบาย ๆ ธรรมชาติที่สวยงาม ความคุ้มค่าเงิน จิตใจให้บริการของคนไทย วัฒนธรรมที่น่าสนใจ อาหารที่หลากหลาย โรงแรมที่พักมีคุณภาพดี ภาพลักษณ์ความเป็นมิตรของ คนไทยที่ช่วยชาวต่างชาติในเหตุการณ์ สึนามิ และนักท่องเที่ยวต้องการช่วยเหลือคนท้องถิ่นให้กลับฟื้นตัว

ตารางแสดงแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการเยือนจังหวัดภูเก็ตหลังสึนามิ

แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย
1. อากาศดี	4.41
2. บรรยากาศสบาย ๆ	4.39
3. ความสวยงามของธรรมชาติ	4.33
4. ความเป็นมิตรของคนพื้นถิ่น	4.21
5. ความคุ้มค่าเงิน	4.13
6. ผู้คนมีจิตใจให้บริการ	4.13
7. วัฒนธรรมที่น่าสนใจ	4.11
8. อาหารที่หลากหลาย	4.08
9. คุณภาพของโรงแรมและรีสอร์ทที่มีคุณภาพสูง	4.04
10. ภาพลักษณ์ของคนไทยในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติช่วงสึนามิ	4.03
(เรียงตามความสำคัญจาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง)	

ที่มา - Rittichainuwat Ngamsom Bongkosh, (2006). "One year in the Memory of Tsunami : A Case Study of Thailand's Tourism, *Cornell Hotel and Restaurant Administration Quarterly*, Vol.47(4).

งานวิจัยยังพบว่านักท่องเที่ยวที่เลือกมาเยือนภูเก็ตภายหลังสึนามิมักเป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปเยือนภูเก็ตมาแล้วและมีความผูกพันกับสถานที่ โดยต้องการช่วยโรงแรม ร้านอาหารและพนักงานที่เคยรู้จักให้มีรายได้พอเลี้ยงตัวได้หลังจากภัยพิบัติ ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนครั้งแรกมาเพราะบริษัททัวร์ในประเทศตนแนะนำมาโดยเฉพาะคู่ยืนยันี่มู่น

ในกรณีของประเทศไทย สึนามิทำให้ชาวโลกรู้จักประเทศไทยดีขึ้นในภาพความมีน้ำใจของคนไทยที่ช่วยชาวต่างชาติในเหตุการณ์สึนามิ ความเป็นมิตรของชาวภูเก็ตที่มีจิตใจให้บริการ

และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติช่วงประสบภัยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนภูเก็ตอีกครั้ง ซึ่ง
น้ำใจคนไทยนี้นับเป็นจุดขายที่แข็งของไทย

นอกจากนี้งานวิจัยยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวเอเชียโดยเฉพาะคนไทยไปเยือนแหล่ง
ท่องเที่ยวที่ประสบภัยสึนามิ เพราะความอยากรู้อยากเห็นสภาพแหล่งท่องเที่ยวหลังเหตุการณ์สึ
นามิว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ธรรมชาติสวยงามกว่าเดิมจริงไหม แต่หลายคนก็กล้า ๆ กลัว ๆ
เพราะเชื่อว่าแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากมีอาถรรพ์ นักท่องเที่ยวท่านหนึ่งเสนอ
ความคิดที่น่าสนใจว่า “ถ้าบริษัททัวร์จะจัดทัวร์ไปยังอนุสรณ์สึนามิน่าจะแจกสายสิญจน์หรือ
พระพุทธรูปห้อยคอให้นักท่องเที่ยวอุ่นใจ”

นอกจากนี้นักท่องเที่ยวชาวไทยอีกจำนวนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าการเดินทางไปเที่ยว
ภูเก็ตหลังสึนามิเป็นวิธีการช่วยเหลือที่พวกเขาสบายใจว่าการบริจาคเงิน เพราะข่าวเงินบริจาค
หายทำให้ต้องเดินทางไปภูเก็ตเองเพื่อนำเงินไปให้ชาวภูเก็ตในฐานะนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้งานวิจัยยังพบว่าแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวใช้ในการตัดสินใจมาเยือนภูเก็ต
หลังจากสึนามิ คือ อินเทอร์เน็ต คำแนะนำของเพื่อน และญาติที่เคยไปเยือนภูเก็ต และกลับมา
แนะนำให้ไปเที่ยว บริษัททัวร์ และโบชัวร์ของบริษัททัวร์

อนึ่ง เป็นที่น่าสนใจว่าสื่อ อาทิ ทีวี วิทยุ นิตยสารท่องเที่ยว หนังสือพิมพ์ นิตรศการการ
ท่องเที่ยว และบัตรเครดิตไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการท่องเที่ยวครั้งนี้ เนื่องจากนักท่องเที่ยว
ต่างชาติส่วนใหญ่เชื่อถือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต คำแนะนำจากเพื่อนหรือญาติ และบริษัททัวร์ใน
ประเทศของตน มากกว่าสื่อท้องถิ่นเพราะเชื่อว่าสื่อท้องถิ่น หรือนิตยสารท่องเที่ยวมีเป้าหมายทาง
การตลาดที่โน้มน้าวนักท่องเที่ยว

ตารางแสดงแหล่งข้อมูลท่องเที่ยว

แหล่งข้อมูลท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย
อินเทอร์เน็ต	3.84
คำแนะนำจากเพื่อนและญาติ	3.75
บริษัททัวร์	3.48

โบชัวร์ท่องเที่ยว	3.38
(เรียงตามความสำคัญจาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง)	

ที่มา - Rittichainuwat Ngamsom Bongkosh, (2006). "A Study of Tourists' Motivation in Visiting Phuket after the Tsunami" Proceeding of the 2006 Pacific Asia Travel Association (PATA) : Education and Training Forum, presented at Pattaya Exhibition and Conversation Hall, Pattaya, Thailand

รัฐบาลท้องถิ่นและกลุ่มผู้ให้บริการในพื้นที่ที่ประสบภัยมักถูกมองว่าต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวมายังพื้นที่ประสบภัย โดยไม่สนใจความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว หนึ่งรัฐบาลท้องถิ่นและกลุ่มผู้ให้บริการจากพื้นที่ที่ประสบภัย ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ได้ด้วยตัวเอง กลุ่มลูกค้าของบริษัททัวร์ในประเทศของตน มากกว่าบริษัททัวร์ท้องถิ่นหรือภาพลักษณ์เชิงุชวณที่เกิดจากกลยุทธ์ทางการตลาด ซึ่งรัฐบาลท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวสร้างขึ้นเพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวไปเยือน

ดังนั้นการสร้างภาพลักษณ์ที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องเริ่มจากการเสนอข้อเท็จจริง การสร้างความน่าเชื่อถือเป็นสิ่งสำคัญ หลังประสบภัยทั้งภาครัฐและเอกชนต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิกฤต และแจ้งให้สื่อทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อเสนอข่าวความคืบหน้าของการฟื้นตัว เชิญชวนสื่อมวลชนให้มาทัศนศึกษายังพื้นที่ที่ประสบภัยเพื่อให้สื่อเผยแพร่ข้อเท็จจริง ในด้านบวกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้รับผลกระทบ

งานวิจัยยังพบว่านักท่องเที่ยวใช้ข้อมูลจากบริษัททัวร์และโบชัวร์นำเที่ยวจากประเทศตน ในการวางแผนการท่องเที่ยวไปเยือนจังหวัดภูเก็ตภายหลังจากสึนามิ เพราะเชื่อว่าสามารถซื้อแพ็คเกจที่คุ้มค่าเงิน และรู้สึกมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยของสถานที่ เมื่อบริษัททัวร์ในประเทศตนให้ความมั่นใจ

บริษัททัวร์จึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวฟื้นตัว ตัวอย่างเช่น ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตสามารถฟื้นตัวได้ภายใน 1 ปี มาจากบริษัททัวร์ต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดสแกนดิเนเวีย เยอรมันนี อังกฤษ ออสเตรเลีย และอเมริกาที่จัดโปรแกรมทัวร์มายังภูเก็ตหลังจากสึ

นามิ ทำให้อุตสาหกรรมบริการท้องถิ่นมีรายได้อีกครั้ง โดยหลายโรงแรมที่ทำธุรกิจร่วมกับบริษัททัวร์ต่างประเทศ มีอัตราการเข้าพักสูงเฉลี่ยร้อยละ 80-100 ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 ถึง เมษายน 2549 (คำให้สัมภาษณ์ของคุณเอี่ยม ดาวรุ่งวงศ์ ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต)

การฟื้นตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับ การเปิดตัวแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้ง ภายหลังจากภัยพิบัติ การเปิดตัวใหม่นี้ต้องสามารถเอาชนะสื่อทางลบอันเป็นผลจากภาพความเสียหายอันเกิดจากภัยธรรมชาติ ซึ่งอาจต้องใช้เวลานานหลายปีกว่าจะทำให้ธุรกิจฟื้นตัวกลับมาอยู่ในสภาพก่อนประสบภัย แหล่งท่องเที่ยวจะฟื้นตัวช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับ ความเสียหายอันเกิดจากภัยธรรมชาติ ความสามารถของผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่จะซ่อมแซมสถานที่และเปิดให้บริการอีกครั้ง และ การสื่อสารทางการตลาดว่าแหล่งท่องเที่ยวฟื้นตัวและพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวแล้ว

ภูเก็ตนับว่าฟื้นตัวเร็วเมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบภัยสึนามิใกล้เคียง อาทิ เขาหลักและเกาะพีพี 9 เดือนหลังจากสึนามิ ผู้เขียนได้มีโอกาสกลับไปเยี่ยมหาดกะตะ กระรน ป่าตอง และในบางของภูเก็ต พบว่าระบบสาธารณูปโภค โรงแรม ภัตตาคารและแหล่งท่องเที่ยวเปิดให้บริการนักท่องเที่ยวตามปกติ มีเพียงโรงแรมและร้านอาหารบางแห่งที่เ้โอกาสช่วงที่อัตราการเข้าพักต่ำอันเนื่องมาจากสึนามิและนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ปรับปรุงอาคาร ห้องพัก และทัศนียภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าห้องพักให้สูงขึ้น

แม้ภูเก็ตจะฟื้นตัวเร็ว แต่สิ่งที่ภาครัฐและเอกชนควรทำขณะนี้สำหรับแหล่งท่องเที่ยวในภูเก็ตที่ยังคงความสมบูรณ์ คือการจัดระบบผังเมืองเพื่อจำแนกพื้นที่ใช้สอย ป้องกันการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติ จำกัดความสูงของอาคารและใช้วัสดุที่สร้างความกลมกลืนกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและธรรมชาติ รวมถึงกำหนดจำนวนสูงสุดของนักท่องเที่ยวที่สามารถมาพักได้ เพื่อสร้างการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวและการสังเกตของผู้เขียนที่ได้เดินทางไปภูเก็ตในเดือนตุลาคม 2548 และกุมภาพันธ์ 2549 พบว่า ภูมิทัศน์หาดป่าตองก่อนและหลังสึนามิไม่แตกต่างกันมากนัก สิ่งที่เพิ่มมาคือหอเตือนภัยสึนามิที่หาดป่าตอง แต่อย่างไรก็ตาม หาดป่าตองยังคงดูไม่เป็นระเบียบนัก และแตกต่างไปจากภาพลักษณ์ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประชาสัมพันธ์ว่าหาดภูเก็ตหลังจากสึนามิสวยงามและสะอาดขึ้น นักท่องเที่ยวจะผิดหวังและอาจไม่ยอมมาเที่ยว

อีก หากว่าโฆษณาไม่ตรงกับความเป็นจริง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐและเอกชนในการสร้างภูมิทัศน์ของ
หาดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และคงความเป็นธรรมชาติอันเป็นจุดขายที่สำคัญของภูเก็ต

สิ้นนามิเปิดโอกาสให้ชาวภูเก็ตตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์น้ำใจ
อันงดงามของชาวภูเก็ตที่ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวช่วงประสบภัยช่วยให้ชาวโลกรู้จักชาวภูเก็ตและ
จังหวัดภูเก็ตมากขึ้น แต่อุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากยังไม่กลับมาเยือนภูเก็ต
เนื่องจากการได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

ดังนั้นจึงควรรณรงค์ขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนเรียกชื่อสถานที่ที่ประสบภัย อาทิ เขา
หลัก เกาะพีพี หาดป่าตอง แทนการเรียกชื่อจังหวัดเพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างภาพลักษณ์ว่าความ
เสียหายเกิดในวงกว้างระดับจังหวัด ทั้งที่จริงมีเพียงพื้นที่ส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบ

ภาพลักษณ์ความเสียหายที่ติดตาสาธารณชน ความไม่รู้เรื่องภูมิศาสตร์ และทัศนคติด้าน
ลบของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบภัยพิบัติ อาจร้ายแรงกว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติก็
เป็นได้ จึงเป็นหน้าที่ของคนไทยและสื่อมวลชนทุกคนที่จะช่วยกันฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบภัย
พิบัติ การรณรงค์ขอความช่วยเหลือโดยการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบภัยในฐานะ
นักท่องเที่ยว แทนการบริจาคทรัพย์สินเป็นอีกวิธีในการปลุกจิตสำนึกใหม่ว่า การจับจ่ายใช้สอย
ของนักท่องเที่ยวยังสถานที่ประสบภัยคือการช่วยเหลือทางตรงที่ทำให้เศรษฐกิจของแหล่ง
ท่องเที่ยวที่ประสบภัยฟื้นตัวโดยเร็วที่สุด

สุดท้ายแผ่นดินไหวและสึนามิ

แผ่นดินไหวคืออะไร?

แผ่นดินไหวคือ ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเคลื่อนตัว โดยขับเคลื่อนของ
เปลือกโลก ส่วนใหญ่แผ่นดินไหวมักเกิดตรงบริเวณขอบของแผ่นเปลือกโลกเป็นแนวแผ่นดินไหว
ของโลก การเคลื่อนตัวดังกล่าว เกิดขึ้นเนื่องจากชั้นหินหลอมละลาย ที่อยู่ภายใต้เปลือกโลกได้รับ
พลังงานความร้อนจากแกนโลก และลอยตัวผลักดันให้เปลือกโลกตอนบนสั่นตลอดเวลา ซึ่ง
แผ่นดินไหวสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งบนบกและในน้ำ

แผ่นดินไหวบนบกและในน้ำแตกต่างกันอย่างไร?

เมื่อเกิดแผ่นดินไหวบนบกอย่างรุนแรง อาจทำให้เกิดแผ่นดินแยก ตึกรามบ้านช่อง ภูเขาเขื่อน พังทลาย ทำให้เกิดภัยพิบัติหลายอย่าง ส่วนแผ่นดินไหวในน้ำก็สามารถทำให้เกิดภัยพิบัติเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นบนบก แต่มีพิเศษอีกมากกว่าอย่างหนึ่งคือ การทำให้เกิดคลื่นยักษ์ได้น้ำ หรือที่เรียกว่า “ สึนามิ ” ซึ่งเคลื่อนตัวด้วยความเร็วพอกๆ กับเครื่องบินเลยทีเดียว

การวัดขนาดและความรุนแรงของแผ่นดินไหว

ขนาดความรุนแรงของแผ่นดินไหวเรียกเป็น “ริคเตอร์” คนสามารถรับรู้ว่ามีแผ่นดินไหวเมื่อความแรงของแผ่นดินไหวเท่ากับ 2 ริคเตอร์ขึ้นไป ซึ่งความรุนแรง 5 ริคเตอร์ จะรุนแรงเท่ากับระเบิดปรมาณูลูกแรกที่ถูกสร้างขึ้นมาในโลก ความแรงของแผ่นดินไหวแต่ละริคเตอร์ที่เพิ่มขึ้น จะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็น 10 เท่าเสมอ ยกตัวอย่างเช่น ความรุนแรง 5 ริคเตอร์ รุนแรงเท่ากับแรงระเบิดปรมาณู 1 ลูก เมื่อความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็น 6 ริคเตอร์ ณ บริเวณที่แผ่นดินไหว ความรุนแรงจะเท่ากับแรงระเบิดปรมาณู 10 ลูก แผ่นดินไหวที่ทำให้เกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งก่อสร้างได้ ต้องมีความรุนแรงระดับ 5 ขึ้นไป

ตารางแสดงการเกิดแผ่นดินไหว ระดับความรุนแรงตั้งแต่ 8.5-9.5 ริคเตอร์

ตารางแสดงแผ่นดินไหวที่รุนแรงที่สุดในโลก

อันดับ	ปี พ.ศ.	สถานที่	ริคเตอร์
1	2503	ชิลี	9.5
2	2507	อลาสกา	9.2
3	2500	อลาสกา	9.1
4	2495	รัสเซีย	9.0
5	2547	อินโดนีเซีย	9.0
6	2449	เอกวาดอร์	8.8
7	2508	อลาสกา	8.7
8	2493	อินเดี, จีน	8.6
9	2466	รัสเซีย	8.5
10	2481	รัสเซีย	8.5

		อินโดนีเซีย	
--	--	-------------	--

สึนามิเป็นอย่างไร

สึนามิอาจเกิดจากการระเบิดของภูเขาไฟใต้น้ำหรือการทิ้งระเบิดปรมาณูลงในน้ำก็ได้ คลื่นยักษ์ใต้น้ำนี้เมื่อเคลื่อนที่ในน้ำและไม่มีอะไรขวางก็ไม่เกิดอันตราย แต่เมื่อมีสิ่งกีดขวางก็จะทำให้เกิดแรงปะทะอย่างรุนแรง หากคลื่นนี้วิ่งถึงฝั่งด้วยความเร็วสูงก็จะวิ่งเลยขึ้นไปซัดตึกกรมบ้านช่องและทุกสิ่งที่ยขวาง ถ้าแผ่นดินไหวใต้น้ำรุนแรงมาก ขนาดของคลื่นก็จะใหญ่มาก แรงปะทะกับสิ่งที่ขวางก็จะรุนแรงมาก

ตารางแสดงการเกิดคลื่นสึนามิในรอบ 120 ปีที่ผ่านมา

ตารางแสดงสึนามิใหญ่ที่ผ่านมา

ปี พ.ศ.	สถานที่เกิด	ผลกระทบ	เสียชีวิต (คน)
2426	เกาะกรากะตัว (ภูเขาไฟ	ทำลายหมู่เกาะอินดีส์ตะวันออก	36,000
2439	ระเบิด) ร่องน้ำญี่ปุ่น	กวาดชายฝั่งตะวันออกของญี่ปุ่น คลื่นสูง	27,122
2451	ชิลี	30.5 เมตร	58,000
2476	ร่องน้ำญี่ปุ่น	ชิลีและอิตาลี	3,000
2489	ร่องน้ำเอลูเซียน	เกาะซอนชู บ้าน 9,000 หลัง เรือ 8,000 ลำ	159
2503	ชิลี		1,500
2507	อลาสกา	อลาสกาและฮาวาย	115
2519	ทะเลชิลีบิส	ชิลีและฮาวาย	8,000
2531	ปาปัวนิวกินี	ทิศใต้ของอลาสกา	2,200
2547	มหาสมุทรอินเดีย	ฟิลิปปินส์ ปาปัวนิวกินี 2 ทวีป 11 ประเทศ	220,000

2.2.5) การศึกษาดลาดการท่องเที่ยวของอำเภอเกาะสมุย

อำเภอเกาะสมุย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมไปท่องเที่ยวมากที่สุดจึงจัดว่าเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัด

จำนวนนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาเพื่อทำแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2527 ซึ่งดำเนินการศึกษาโดย วท. ปรากฏว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่เกาะสมุย 142,317 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 ของจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัด

แหล่งที่มา	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	รวม
	ชาวไทย	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวต่างประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	185,596	84.8	33,251	15.2	218,845	100.0
เกาะสมุย	117,278	82.4	25,039	17.6	142,317	100.0
สัดส่วน (ร้อยละ)	63.2	-	75.3	-	65.0	-

เป็นชาวไทยร้อยละ 82.4 (117,278 คน) และเป็นชาวต่างประเทศอีกร้อยละ 17.6 (25,039 คน)

ฤดูกาลท่องเที่ยว

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าสู่เกาะสมุยในแต่ละเดือน กับปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละเดือนแล้วพบว่า การท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวไม่มีความสอดคล้องกับฤดูกาลตามธรรมชาติของเกาะสมุยมากนัก แต่ไปสอดคล้องกับจำนวนวันหยุดสุดสัปดาห์ธรรมดา และวันหยุดสุดสัปดาห์ระยะยาวต่อเนื่องมากกว่า โดยวันหยุดสุดสัปดาห์ระยะยาวจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวันมีมากกว่าวันธรรมดาถึง 7 เท่า และมากกว่าวันหยุดสุดสัปดาห์ธรรมดา 5 เท่า นอกจากนี้ปรากฏว่าในช่วงที่มีฝนน้อยนั้น เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด และในช่วงที่มีฝนตกชุก ในเดือนตุลาคม เป็นเดือนที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด ทั้งนี้ทั้งสองอยู่ในช่วง

วันหยุดประจำภาคเรียนของระบบการศึกษาในประเทศไทย ชาวไทยนิยมลาพักเพื่อพานบุตรหลานไปเที่ยวในช่วงวันหยุด จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าสู่เกาะสมุยในช่วงวันหยุดของเดือนทั้งสองมากกว่าเดือนอื่นๆ ในช่วงฤดูกลางตามธรรมชาติเดียวกัน

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น การเปลี่ยนแปลงในแต่ละเดือนมีความผันผวนคล้ายกับนักท่องเที่ยวชาวไทย เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศยังมีจำนวนน้อยในแต่ละเดือน เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวชาวไทย และจำนวนนักท่องเที่ยวจะค่อนข้างมากตั้งแต่ปลายปี ช่วงเดือนตุลาคมเป็นต้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชาวต่างประเทศนิยมมาเที่ยวในช่วงที่ตรงกับฤดูหนาวของประเทศตน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปและอเมริกาเหนือ

ความนิยมที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวของเกาะสมุย

จากการสำรวจสอบถามด้านความต้องการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆของนักท่องเที่ยว เพื่อประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง อาจสรุปให้เห็นถึงทิศทางการต้องการไปเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆของนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด 2 อันดับแรกจากนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม คือ หาดเฉวง และหาดละไม รวมหินตาหินยาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้ง 2 แหล่งนี้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม และมีเอกลักษณ์เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ประจำของเกาะสมุย ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมรองลงไป ได้แก่ หาดหน้าทอน พระใหญ่ เกาะฟาน น้ำตกหน้าเมืองและหาดบ่อผุด ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศตามลำดับ มีข้อแตกต่างกันระหว่างนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม คือ ความนิยมในแหล่งท่องเที่ยวลำดับที่ 3 และ 4 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสลับกับนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมไปหาดหน้าทอนมากกว่าพระใหญ่ เกาะฟาน ส่วนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ รองลงไปจาก 6 อันดับแรก นักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม มีความนิยมแตกต่างกัน

โครงสร้างของนักท่องเที่ยว

1.) แหล่งที่มา

- 1.1) ชาวต่างประเทศ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มายังเกาะสมุยในช่วงที่ทำการสำรวจศึกษา จำนวนนักท่องเที่ยวจากภาคพื้นยุโรปมีมากที่สุด ในปี 2527 สูงถึงร้อยละ 60.8 รองลงไปได้แก่ นักท่องเที่ยวจากทวีปออสเตรเลีย (ร้อยละ 17.6) ทวีปอเมริกาเหนือ (ร้อยละ 15.5) และทวีปเอเชียและแปซิฟิก (ร้อยละ 6.1) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ได้จากการสำรวจศึกษาเบื้องต้นฯ ในปี 2526 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาจากทวีปออสเตรเลียและภาคพื้น

เอเชียและแปซิฟิก มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากเดิม ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป และทวีปอเมริกาเหนือมีสัดส่วนลดลง

- 1.2) ชาวไทย นักท่องเที่ยวที่มาจากกรุงเทพมหานครมีมากที่สุด (ร้อยละ 57.9) มากกว่านักท่องเที่ยวที่มาจากภาคใต้ (ร้อยละ 21) ถึง 2 เท่าครึ่ง และ นักท่องเที่ยวที่มาจากภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 10.7) ถึง 5 เท่า ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาจากภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนร้อยละ 6.1 หรือ 4.2 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับตัวเลขที่ได้จากการศึกษาเบื้องต้น พบว่า นักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้น ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากภาคเหนือและภาคใต้มีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ก็เพิ่มน้อยกว่าภาคอื่นๆ จึงมีผลทำให้ สัดส่วนลดลง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวภาคใต้ลดลงร้อยละ 37.5 เหลือเพียงร้อยละ 21

2.) เพศ

จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่มาเยือนเกาะสมุยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 67.4 เป็นเพศหญิงร้อยละ 32.6 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขของการศึกษาเบื้องต้น ปรากฏว่า สัดส่วนนักท่องเที่ยวเพศชายของชาวไทยไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก แต่ของชาวต่างประเทศลดลง กล่าวคือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพศชายลดลงจากร้อยละ 77.3 เหลือเพียงร้อยละ 70.7 ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพศหญิง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22.7 เป็น 29.3 และตัวเลขโดยรวมของนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม ที่เป็นเพศชายลดลง จากเดิมร้อยละ 69.2 เหลือเพียงร้อยละ 67.4

3.) อายุ

อายุนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ (ร้อยละ 96) จะอยู่ในวัยระหว่าง 16-45 ปี ซึ่งจำแนกย่อยเป็นผู้ที่อยู่ในวัย 26-35 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ชอบท่องเที่ยวมากที่สุด (ร้อยละ 48) รองลงมาเป็นผู้ที่อยู่ในวัย 16-25 ปี (ร้อยละ 38) และผู้ที่อยู่ในวัย 36-45 ปี (ร้อยละ 10) ส่วนอายุนักท่องเที่ยวชาวไทย ก็ลักษณะเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คือ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85) อยู่ในวัยระหว่าง 16-45 ปี แยกเป็นผู้ที่อยู่ในวัย 26-35 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 44.4) รองลงมาคือผู้ที่อยู่ในวัย 16-25 ปี และ 36-45 ปี มีจำนวนพอๆกัน (ร้อยละ 20)

4.) อาชีพ

ผู้ที่ไปเที่ยวยังเกาะสมุยส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 82.2 เป็นผู้ที่มาชีพปล้ำ ซึ่งตัวเลขสัดส่วนนี้ได้เพิ่มจากการศึกษาเบื้องต้น (ร้อยละ 77.4) เมื่อพิจารณาแยกแต่ละกลุ่มพบว่า ในบรรดาผู้ประกอบการอาชีพนั้น นักท่องเที่ยวชาวไทยมีอาชีพรับราชการมากที่สุด (ร้อยละ 43.1) ซึ่งถ้ารวมกับพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 12.3) ด้วยแล้ว จะทำให้อาชีพในภาครัฐบาลเป็นอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 55.4 สำหรับอาชีพของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ มีลักษณะแตกต่างออกไป คือ อยู่ในภาครัฐบาลน้อยกว่าภาคเอกชน

5.) สถานที่พัก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 67.0 นิยมพักบังกะโลมากกว่าสถานที่พักชนิดอื่นๆ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวนถึงร้อยละ 96.7 นิยมพักบังกะโลมากที่สุด ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมพักบ้านเพื่อนและญาติ รองลงไปจากการพักบังกะโล และยังมีบางส่วนที่กระจายไปตามโรงแรม บ้านพักส่วนตัว วัดและโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายในด้านที่พัก เพราะแม้แต่พักบังกะโลก็ยังนิยมพักบังกะโลที่มีราคาต่ำที่สุด

6.) แหล่งที่พัก

สถานที่พักที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมไปพักมากที่สุดอยู่ในบริเวณอ่าวเฉวงและอ่าวละไม ซึ่งมีนักท่องเที่ยวไปพักกว่าร้อยละ 50 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มาพักแรมบนเกาะสมุย ส่วนที่เหลือกระจายกันพักตามบริเวณอ่าวหลักๆ ที่เหลืออีก 4 แห่ง

7.) กิจกรรมของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศมีความสนใจที่จะทำกิจกรรมแตกต่างกันออกไป โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ การพักผ่อนชายหาด (ซึ่งอาจรวมถึงการเล่นต่างๆ และการเล่นน้ำทะเลด้วย) และการซื้อของที่ระลึก และของพื้นเมืองตามลำดับ ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกลับนิยมที่จะพักผ่อนชายหาด (รวมทั้งการเล่นน้ำ) เป็นอันดับแรก ตามด้วยการไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นอันดับสอง เข้าสถานเริงรมย์เป็นอันดับสาม และนิยมซื้อของที่ระลึก รวมทั้งสินค้าพื้นเมืองเป็นอันดับสี่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวไทยมีเวลาเที่ยวในเกาะสมุยเพียง 2-3 วัน จึงต้องเที่ยวให้มากที่สุดภายในเวลาที่มีอยู่

ในขณะที่ชาวต่างประเทศใช้เวลาที่เกาะสมุยเป็นเวลานานกว่า จึงใช้ไปในการพักผ่อน
ชายหาดมากกว่ากิจกรรมอย่างอื่น

8.)ทัศนคติของนักท่องเที่ยว

จากตัวเลขที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว
ต่างประเทศ ต่างก็มีความประทับใจต่อการมาเที่ยวเกาะสมุยหลายประการด้วยกัน แต่ที่
นักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุด ได้แก่ ความสวยงามของธรรมชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวทั้ง 2
กลุ่ม ส่วนใหญ่ต่างก็เน้นความประทับใจข้อนี้ รองลงไปที่ประทับใจนักท่องเที่ยวมากเป็น
อันดับสอง ได้แก่ ความเป็นมิตรของคนท้องถิ่น ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศพอใจ คิด
เป็นจำนวนมากเป็นอันดับสอง และสภาพอากาศดี ตามมาเป็นอันดับสาม ในขณะที่
นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจความเป็นมิตรของคนท้องถิ่นเป็นอันดับสาม รองจาก
สภาพอากาศดี และความสงบของบรรยากาศเกาะสมุย ได้รับคะแนนประทับใจจาก
นักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่มเป็นอันดับสี่ นอกจากนี้แล้ว ความประทับใจของนักท่องเที่ยว
กระจายออกไปตามประสบการณ์ของแต่ละคน และเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษา
เบื้องต้นแล้ว ถึงแม้จำนวนสัดส่วนจะแตกต่างกันไปบ้าง แต่ลำดับความสำคัญยังคงไม่
เปลี่ยนแปลง

ถึงความประทับใจในหลายๆประการ แต่นักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่ายังมีปัญหา
หลายประการที่ควรได้รับการหยิบยกขึ้นมาพิจารณา ได้แก่ ปัญหาเรื่องอาหาร ที่พัก ของที่
ระลึกและบริการพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่งภายในเกาะ ไฟฟ้า น้ำประปาและความ
สะอาด) จัดเป็นปัญหาที่นักท่องเที่ยวบ่งชี้ไว้เป็นอันดับหนึ่ง สอง สามและสี่ตามลำดับ ซึ่ง
เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาเบื้องต้นแล้ว ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีลง
หลายอย่าง โดยเฉพาะของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง ซึ่งเคยเป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยว
กลับกลายเป็นปัญหาที่ควรพิจารณาในความเห็นของนักท่องเที่ยว และจำนวน
นักท่องเที่ยวซึ่งประทับใจ และอยากกลับมาเที่ยวที่เกาะสมุยอีกก็มีสัดส่วนลดลงจากร้อย
ละ 85 ในการศึกษาเบื้องต้น เหลือเพียงร้อยละ 80 ในการศึกษาแผนหลัก

9.)การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวของเกาะสมุยปี 2527-2544

จากการพยากรณ์นักท่องเที่ยวของเกาะสมุย ได้กำหนดให้อัตราการเพิ่มของจำนวน
นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพิ่มขึ้นในสัดส่วนเดียวกันกับของจังหวัดที่
พยากรณ์ไว้ และมีสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มาเกาะสมุยคงที่ คือ มีนักท่องเที่ยวชาวไทย

ร้อยละ 63.19 และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศร้อยละ 75.30 ตลอดช่วงเวลาที่
พยายากรณ์

จำนวนนักท่องเที่ยวที่พยายากรณ์จะมีอัตราการเพิ่มที่มีแนวโน้มลดลงโดยตลอดในช่วง
ที่พยายากรณ์ คือในปี 2528 จะมีอัตราเพิ่มร้อยละ 4.36 ต่อปี ในปี 2544 ซึ่งเป็นปีสุดท้าย
ที่พยายากรณ์จะมีอัตราการเพิ่มลดลง เหลือร้อยละ 2.57 ต่อปี โดยจำนวนนักท่องเที่ยวจะ
เพิ่มจาก 142,317 คน ในปี 2527 เป็น 186,809 คน ในปี 2534 (เพิ่มขึ้นร้อยละ
31.26) และในปี 2544 จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นเป็น 246,183 คน หรือเพิ่มขึ้น
เป็น 1.73 เท่าของปี 2527

ลักษณะการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

1.) จุดประสงค์หลักของการไปเที่ยวเกาะสมุย ในการศึกษาที่นักท่องเที่ยว หมายถึง
ผู้ที่เดินทางมายังเกาะสมุยทั้งหมด ที่ไม่ใช่คนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การเดินทางของผู้มาเยือน
เกาะสมุยนั้น อาจมีจุดประสงค์อย่างอื่นที่ไม่ใช่การท่องเที่ยวก็ได้ แต่เมื่อวิเคราะห์แบบสอบถามที่
ได้จากผู้มาเยือนเกาะสมุยพบว่า แม้จะมีบางกลุ่มที่มีจุดประสงค์หลักในการมาเกาะสมุยมิใช่การ
ท่องเที่ยว แต่ปรากฏว่า วัตถุประสงค์รองของกลุ่มคนเหล่านี้ ได้แก่ การท่องเที่ยว จึงอนุมานได้ว่า ผู้
มาเยือนเกาะสมุยที่มีลักษณะเป็นนักท่องเที่ยวควบคู่กันไปด้วย แสดงว่าชาวต่างประเทศที่ไปเยือน
เกาะสมุยมีจุดประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อนเกินกว่าร้อยละ 95 ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมี
จุดประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวร้อยละ 75 โดยประมาณ ซึ่งการศึกษานี้ได้ยืนยันตัวเลขของการศึกษา
เบื้องต้นว่ายังมีจุดประสงค์แบบเดียวกัน

2.) สื่อชักนำ ในการมาเที่ยวยังเกาะสมุย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำต่อ
จากผู้ที่เคยมาเที่ยวก่อนแล้ว จึงเกิดความสนใจที่จะมาเที่ยวบ้าง นักท่องเที่ยวที่สนใจมาเที่ยวโดย
คำบอกเล่าแนะนำของผู้ที่เคยมาแล้ว มีมากถึงร้อยละ 70 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เข้าสู่
เกาะสมุย ส่วนผู้ที่มาเที่ยวโดยอ่านจากเอกสารหนังสือ มีจำนวนมากรองลงไป (ร้อยละ 13)
สำหรับการแนะนำจากบริกรนำเที่ยว และจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังมีอิทธิพลน้อยต่อ
นักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาเบื้องต้น พบว่าคำแนะนำจากผู้ที่เคยมา
เที่ยวแล้ว ยังคงมีความสำคัญในการชักนำนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่เกาะสมุยเช่นนี้ ก็
ความสำคัญลง ในขณะที่คำแนะนำจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเริ่มมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น
การที่คำแนะนำของผู้ที่เคยมาแล้ว มีอิทธิพลในการชักนำนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่เกาะสมุยเช่นนี้ ก็
อาจเป็นเพราะผู้ที่เคยมาแล้ว มีประสบการณ์ในการได้สัมผัสกับสภาพทรัพยากรเกาะสมุยจริง
สามารถอธิบายเรียกร้องความสนใจและมีน้ำหนักในการเชื่อถือแก่ผู้รับฟังมาก ทั้งผู้ที่เคยมาแล้ว
เองก็กลับไปเที่ยวซ้ำอีกเป็นจำนวนไม่น้อย ดังนั้นการเผยแพร่ชื่อเสียงและชักจูงนักท่องเที่ยวมายัง

เกาะสมุย ควรให้ความสำคัญในการสร้างความประทับใจแก่ผู้มาเยือนควบคู่กับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์

3.) ลักษณะการเดินทาง นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางนิยมมาเกาะสมุยเป็นกลุ่มมากที่สุด (ร้อยละ 55) รองลงมาได้แก่ มากับครอบครัว (ร้อยละ 28.1) มากับบริษัทนำเที่ยว (ร้อยละ 8.2) และมาคนเดียว (ร้อยละ 6.5) ตามลำดับ ซึ่งต่างกับของชาวต่างประเทศที่เดินทางมาคนเดียวมากที่สุด (ร้อยละ 53.3) รองลงคือ มากับเพื่อน (ร้อยละ 32.7) มากับครอบครัว (ร้อยละ 12.7) และมากับบริษัทนำเที่ยว (ร้อยละ 1.3) ตามลำดับ แสดงว่า บริษัทนำเที่ยวยังมีบทบาทน้อยมาก ทั้งกับนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แต่เมื่อเทียบกับการศึกษาเบื้องต้นแล้วพบว่าลักษณะการเดินทางได้มีการกระจายตัวมากขึ้นกว่าเดิม

4.) พาหนะเดินทาง ผลจากการสำรวจวิธีการเดินทางเข้าสู่จังหวัดสุราษฎร์ธานีของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางโดยรถส่วนตัวมากที่สุด (ร้อยละ 38.12) และใช้บริการรถทัวร์ปรับอากาศรองลงมา (ร้อยละ 27.35) และรถไฟ (ร้อยละ 12.11) ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น เดินทางโดยรถไฟมากที่สุด (ร้อยละ 53.25) และใช้บริการรถทัวร์ปรับอากาศ (ร้อยละ 19.48) และรถ บ.ข.ส. (ร้อยละ 16.88) รองลงมาตามลำดับ เมื่อเทียบกับการศึกษาเบื้องต้นพบว่า มีการกระจายตัวออกไปมากขึ้น เช่นเดียวกับลักษณะการเดินทาง

5.) ระยะเวลาที่พัก จากการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวเกือบทั้งหมด ประมาณร้อยละ 96 เป็นประเภทมาพักแรม โดยชาวไทยพักแรมร้อยละ 95.1 ส่วนชาวต่างประเทศพักแรมร้อยละ 98.7 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว ปรากฏว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉลี่ยพักอยู่ในเกาะสมุยประมาณ 13.76 วัน ซึ่งนานกว่าระยะเวลาที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทย (2.51 วัน) เพราะนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62) พักอยู่ไม่เกิน 2 วัน อีกประมาณร้อยละ 25 พักมากกว่า 2 วัน แต่ไม่เกิน 4 วัน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพียงไม่ถึงร้อยละ 5 ที่พักต่ำกว่า 3 วันลงมา ส่วนใหญ่จะพัก 7-14 วัน

บทที่ 3

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

ประเภทของผู้ใช้โครงการ

แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- ผู้ให้บริการ
- ผู้รับบริการ

ผู้ให้บริการ ได้แก่ พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรีสอร์ท ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการให้บริการด้านต่างๆแก่ผู้รับบริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย

- ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง คือบุคคลที่ทำงานในระดับบริหารด้านต่างๆ ภายในโครงการ เช่น ผู้จัดการทั่วไป ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการแผนกต่างๆ ฯลฯ
- เจ้าหน้าที่ คือบุคคลที่ทำงานโดยมีตำแหน่งหน้าที่ประจำซึ่งจะต้องมีการพบปะกับแขกอยู่เสมอ เช่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
- พนักงาน คือ บุคคลที่ทำงานในส่วนใช้แรงงาน เช่น พนักงานเสิร์ฟ พนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

เจ้าหน้าที่พนักงานตำแหน่งต่างๆที่ทำงานเป็นเวลา ซึ่งแบ่งเป็น 3 ผลัด คือ

- ผลัดที่ 1 08.00-12.00 นาฬิกา
- ผลัดที่ 2 12.00-18.00 นาฬิกา
- ผลัดที่ 3 18.00-08.00 นาฬิกา

เจ้าหน้าที่พนักงานตำแหน่งต่างๆที่ทำงานเป็นเวลา ซึ่งแบ่งเป็น 2 ผลัด คือ

- ผลัดที่ 1 07.00-11.00 นาฬิกา
- ผลัดที่ 2 11.00-17.00 นาฬิกา

พฤติกรรมการเดินทางมาถึงโรงแรม จะลงเวลาที่เครื่องบินที่กเวลาแล้วไปยังห้องเปลี่ยนแบบฟอร์มของทางโรงแรม และปฏิบัติหน้าที่ของตน

ผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาในรีสอร์ทเพื่อรับบริการต่างๆ โดยแบ่งผู้รับบริการออกเป็นดังนี้

ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่างๆในโรงแรมซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

- ลักษณะมาคนเดียว หรือสองคน โดยมาแบบต้องการความเป็นส่วนตัว โดยการจองห้องพักด้วยตนเอง

-ลักษณะที่มาเป็นกลุ่มทัวร์ โดยการจองห้องพักนั้นทางด้านกรุ๊ปทัวร์จะเป็นผู้ทำการจองห้องพักให้ล่วงหน้า

-นักธุรกิจ เป็นกลุ่มผู้มาติดต่อด้านธุรกิจ โดยมีการจองห้องพักล่วงหน้า

3.1) พฤติกรรมของผู้ให้บริการ

พฤติกรรมของฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง

กิจกรรม: -เดินทางมาถึงโรงแรม เข้าไปยังส่วนสำนักงานเพื่อปฏิบัติงาน/ตรวจงาน
ภายในโรงแรมจนถึงเวลาเลิกงาน

พฤติกรรม: -เดินทางมาถึงโรงแรม เข้าไปยังส่วนสำนักงานเพื่อปฏิบัติงาน/ตรวจงาน
ภายในโรงแรมจนถึงเวลาเลิกงาน

พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ส่วนโถง (Lobby)

ที่ตั้ง : ด้านหน้าทางเข้าโครงการ

ประเภทผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะผู้ใช้ : พนักงานต้อนรับ

กิจกรรม: -ต้อนรับ/บริการ

- ลงทะเบียน

- ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ

พฤติกรรม: - ต้อนรับลูกค้า

- สอบถามความต้องการ และให้คำแนะนำแก่แขกในกรณีที่จะเข้าพัก

- ติดต่อประสานงานจองห้องพักของแขก

- ทำการตรวจสอบข้อมูลการลงทะเบียนของลูกค้าและมอบกุญแจหรือคีย์การ์ดแก่แขกและเมื่อแขกคืนห้องจะทำการตรวจสอบห้องพัก และการจ่ายเงินของแขกให้ถูกต้อง

- โทรศัพท์ติดต่อแผนกแม่บ้าน เพื่อติดต่อว่าแขกเข้าห้องใด จึงจัดเตรียมเครื่องดื่ม ของตกแต่งจำพวกดอกไม้ ผลไม้

- ลงบันทึกในสมุดทะเบียนของลูกค้าเพื่อทำสถิติรายงานประจำวัน

- กรณีที่เกิดการเสียหาย ติดต่อแผนกช่างให้ทำการซ่อมแซม

ความต้องการ:

- เคาณ์เตอร์บริการส่วนหน้า

- ส่วนเก็บเอกสารต่างๆ

- ที่เก็บกุญแจห้องพัก
- อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานต่างๆเช่น โทรศัพท์ , โทรสาร , คอมพิวเตอร์ , พริ้นเตอร์ เป็นต้น
- ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ใกล้ทางเข้าหลักของโถงต้อนรับเพราะพนักงานจองห้องและ

ลงทะเบียนต้องติดต่อให้บริการกับแขกตลอดเวลา มากกว่าพนักงานแผนกอื่นๆและควรอยู่ในตำแหน่งที่พนักงานเคาน์เตอร์สามารถมองเห็นแขกที่ เข้ามาใช้บริการง่ายที่สุด

- ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ใกล้กับส่วนสำนักงาน

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : พนักงานการเงินส่วนหน้า

กิจกรรม: - เก็บเงิน

- ควบคุมดูแลตู้নিরภัย

- ทำบัญชีรายวันเสนอต่อแผนกบัญชี

พฤติกรรม: - รวบรวมรายรับเสนอต่อแผนกบัญชี เพื่อเตรียมบิลสำหรับแขกที่กำหนดจะคืนห้องพัก

- บริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

- ทำรายงานประจำวันเพื่อเสนอ แผนกบัญชี

- รับเงินค่าบริการ

- เช็คเอาท์ (Check-out) ให้แขก

ความต้องการ: - เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

- ส่วนเก็บเอกสารต่างๆ

- ที่เก็บกุญแจห้องพัก

- อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานต่างๆเช่น โทรศัพท์ , โทรสาร , คอมพิวเตอร์ , พริ้นเตอร์ เป็นต้น

-ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ใกล้ทางเข้าหลักของโถงต้อนรับและ
เคาน์เตอร์ต้อนรับเพราะต้องเตรียม บิลสำหรับแขกที่กำหนดจะคืน
ห้องพัก

-ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ใกล้กับส่วนสำนักงาน

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : พนักงานขนส่งสัมภาระ / ขนกระเป๋า

กิจกรรม: -ขนกระเป๋า / สัมภาระ

-นำแขกไปส่งห้องพักหรือพาไปส่งขึ้นรถ

พฤติกรรม:

-ประจำอยู่ที่ชายฝั่งรอขนสัมภาระของแขกที่มาขึ้นเรือ

-ขนกระเป๋าแล้วพาแขกไปที่เคาน์เตอร์ เพื่อลงทะเบียนเข้าพัก หรือพาแขก
จากห้องพักไปยังเคาน์เตอร์ พาไปส่งขึ้นรถเมื่อออกจากโรงแรม

ความต้องการ:

-เคาน์เตอร์หัวหน้าพนักงานขนกระเป๋า

-เก้าอี้

-อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน เช่น โทรศัพท์

-ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ในบริเวณใกล้เคาน์เตอร์ เฉพาะด้านกิจกรรม
เพื่อสะดวกในการติดต่อหรืออยู่บริเวณทางเข้าหลักของโครงการ
เนื่องจากเป็นบุคคลที่ต้องพบแขกเป็นคนแรก และคนสุดท้ายเมื่อแขก
ออกจากโรงแรม

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : แผนกให้ข้อมูล

กิจกรรม: -ออกแบบสอบถาม

-บริการข้อมูลการท่องเที่ยว

พฤติกรรม:

-คอยตอบปัญหาให้แขก ให้ข้อมูลการท่องเที่ยว

-บอกกำหนดการกิจกรรมให้แก่แขกในแต่ละวัน เพื่อให้แขกได้เตรียมตัว
ให้พร้อมเพียง

ความต้องการ: -เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า
-ส่วนเก็บเอกสารต่างๆ
-ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ใกล้ทางเข้าหลักของโถงต้อนรับ

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : Safe Deposit

กิจกรรม: -เก็บรักษาของของลูกค้า

พฤติกรรม: -นั่งทำงานบริเวณเคาน์เตอร์

-เก็บรักษาของให้มีประสิทธิภาพ

-คืนของแก่แขกเมื่อแขกมารับคืน

ความต้องการ: -เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า
-ส่วนเก็บของต่างๆ
-ที่เก็บกวาด เบอร์ผลากของ
-ตำแหน่งเคาน์เตอร์ควรอยู่ใกล้ทางเข้าหลักของโถงต้อนรับ

พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ส่วน สปา

ทำงาน 2 ผลัด ผลัดหนึ่ง 10.00-16.00 นาฬิกา

ผลัดสอง 16.00-22.00 นาฬิกา

ที่ตั้ง : บริเวณถัดเข้ามาจาก **main-entrance**

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : พนักงานส่วนติดต่อและประชาสัมพันธ์ ส่วนหน้า

กิจกรรม: -ต้อนรับผู้มาใช้บริการ

-ลงทะเบียน ตรวจสอบข้อมูลประวัติของแขก และบริการโปรแกรมทรีท
เมนท์ (Treatment) ที่เหมาะสมกับแขก

-ให้การแนะนำเกี่ยวกับการให้บริการภายในสปา

- ติดต่อ ประสานงาน กับเจ้าหน้าที่ส่วนอื่นหรือพนักงานในสปา
- ดูแลความเรียบร้อยภายใน
- พฤติกรรม:**
 - กล่าวต้อนรับผู้มาใช้บริการและแนะนำเกี่ยวกับการให้บริการภายในสปา
 - แจกแจงรายละเอียดการให้บริการ ทั้งเรื่องราคา และขั้นตอน
 - จองห้องสปาหรือจองการบริการอื่นๆในสปาในกรณีที่มีผู้ใช้บริการเยอะ
 - ทำหน้าที่ติดต่อ ประสานงาน กับเจ้าหน้าที่ส่วนอื่นหรือพนักงานในสปา เพื่อเตรียมตัวในการให้บริการแก่ลูกค้า
 - คิดเงิน-รับเงิน-ทอนเงินหลังจากที่รับบริการเรียบร้อยแล้ว

- ความต้องการ:**
 - เครื่องมือบริการติดต่อสอบถาม
 - เก้าอี้สำหรับแขกนั่งสอบถาม
 - ส่วนเก็บเอกสารต่างๆ
 - ที่เก็บกุญแจห้องพัก
 - อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานต่างๆเช่น โทรศัพท์ , โทรสาร , เครื่องรูดบัตร เครดิต, คอมพิวเตอร์ เป็นต้น
 - เครื่องมือควรอยู่ในจุดที่แขกสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีที่นั่งสำหรับแขกนั่งสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับบริการต่างๆ

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : พนักงาน

กิจกรรม: -นวดหน้า, นวดตัว, นวดฝ่าเท้า, เสริมสวย

-Massagist ให้บริการนวดแผนโบราณแก่ผู้ใช้บริการ และดูแลความสะอาดเรียบร้อยภายในห้องนวด

-Jaguzzi Staff อธิบายวิธีการเข้าใช่อ่างน้ำร้อน อ่างน้ำวน แก่ผู้เข้าใช้บริการ ควบคุมอุณหภูมิห้องน้ำ และดูแลความปลอดภัย

-Sauna Staff ควบคุมอุณหภูมิห้องซาวน่า อธิบายวิธีใช้ห้องซาวน่าแก่ผู้ใช้บริการ และดูแลความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ

พฤติกรรม: -พาแขกไปสวณเปลี่ยนเสื้อผ้า

- พาแขกไปยังส่วนพื้นที่การให้บริการ
 - ให้บริการกับแขกตามที่ได้เลือกไว้ เช่นการนวด นวดด้วยน้ำมัน เป็นต้น
- ความต้องการ:**
- ลีโศคเกอร์เก็บของ
 - ห้องสำหรับพนักงาน
 - ห้องน้ำพนักงาน
 - ห้องสำหรับพนักงานไม่ควรอยู่ในบริเวณทางสัญจรที่แขกใช้บริการ

พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ส่วนร้านขายของที่ระลึก

- ที่ตั้ง :** บริเวณโถงด้านหน้า ส่วนอาคารต้อนรับ
- ประเภทของผู้ใช้ :** ผู้ให้บริการ
- ลักษณะของผู้ใช้ :** พนักงานขายของ
- กิจกรรม:** - ขายสินค้าotopท้องถิ่น
- พฤติกรรม:** - กล่าวต้อนรับลูกค้า
- ให้คำแนะนำกรณีลูกค้าต้องการรายละเอียดสินค้า
- คิดเงิน
- ความต้องการ:** - เคาน์เตอร์แคชเชียร์
- ส่วนเก็บเอกสารต่างๆ
- อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานต่างๆเช่น โทรศัพท์ , โทรสาร , คอมพิวเตอร์ , พริ้นเตอร์ เป็นต้น

พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ส่วนภัตตาคาร

- ที่ตั้ง :** ด้านหลังโครงการ
- ประเภทของผู้ใช้ :** ผู้ให้บริการ
- ลักษณะของผู้ใช้ :** พนักงานต้อนรับ
- กิจกรรม:** - ต้อนรับ
- รับจองโต๊ะอาหาร
- พฤติกรรม:** - เมื่อแขกมาถึงให้การต้อนรับแล้วพาแขกไปยังโต๊ะอาหาร
- หลังจากแขกทานอาหารเสร็จแล้ว ก่อนแขกกลับพนักงานกล่าวคำขอบคุณ

ความต้องการ:	<ul style="list-style-type: none"> -รับจองโต๊ะอาหาร ซึ่งเป็นการจองทางโทรศัพท์ -เคาน์เตอร์พนักงานต้อนรับ -อุปกรณ์สำนักงาน เช่น โทรศัพท์ , คอมพิวเตอร์ - ควรอยู่บริเวณทางเข้าหลักของภัตตาคาร เพื่อให้การต้อนรับแขก
ประเภทของผู้ใช้	: ผู้ให้บริการ
ลักษณะของผู้ใช้	: กัปตัน
กิจกรรม:	<ul style="list-style-type: none"> -ต้อนรับ และคอยบริการแขกที่เข้ามาใช้บริการ -ดูแลความเรียบร้อยรับผิดชอบในการบริการในส่วนภัตตาคารที่ตนดูแล
พฤติกรรม:	<ul style="list-style-type: none"> -ตรวจการจัดโต๊ะ และเครื่องมือในโต๊ะ service station ก่อน ภัตตาคารเปิด - ให้เมนูอาหารแก่แขก และแนะนำอาหารพิเศษของภัตตาคาร แล้วเขียนรายการอาหารที่แขกสั่งให้พนักงานเสิร์ฟ เป็นผู้นำรายการอาหารไปให้เคชเชียร์ -ตรวจดูความเรียบร้อยว่ามีอะไรขาดตกบกพร่อง และเอาใจใส่ตลอดเวลา เมื่อแขกทานอาหารใกล้เสิร์ฟกัปตันจะให้เคชเชียร์รวมบิลให้เรียบร้อย แล้วเก็บไว้ที่ service station ซึ่งจะสะดวกเมื่อแขกต้องการเช็คบิล
ความต้องการ:	<ul style="list-style-type: none"> -โต๊ะ service station ควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ทั่วถึง -จำนวนมากน้อยของ service station ขึ้นอยู่กับความใหญ่และจำนวนโต๊ะ
ประเภทของผู้ใช้	: ผู้ให้บริการ
ลักษณะของผู้ใช้	: พนักงานเสิร์ฟ
กิจกรรม:	<ul style="list-style-type: none"> -เสิร์ฟอาหาร และเครื่องดื่มและคอยบริการอำนวยความสะดวกกับแขก -คอยรับคำสั่งจากกัปตัน -สั่งอาหาร, เติมนิล -จัดโต๊ะ และเก็บทำความสะอาด

- พฤติกรรม:**
- รับรายการอาหารจากลูกค้าและส่งรายการผ่านเครื่องส่งรายการไปยังครัวและโทรยืนยันรายการ
 - ยกอาหารจากเคาน์เตอร์บริการอาหารนำไปเสิร์ฟให้ลูกค้า
 - คอยบริการแก่แขกที่มาใช้บริการ และดูแลแขกแทนที่ปัดน้ำฝนในกรณีปัดน้ำฝนไม่ว่าง
 - เมื่อแขกเช็คบิลจะนำใบเสร็จที่ได้จากการprintผ่านเครื่องส่ง-รับรายการอาหารมาให้แขกเพื่อเก็บเงิน
 - แขกสามารถคิดเงินค่าอาหารรวมกับค่าห้องเลขก็ได้โดยใบเสร็จจะถูกส่งผ่านไปยังศูนย์กลางของการเงิน
 - รับเงินหลังลูกค้ารับประทานอาหารเสร็จแล้ว
 - เมื่อแขกกลับจึงทำความสะอาดโต๊ะให้เรียบร้อย

- ความต้องการ:**
- ส่วนเคาน์เตอร์บริการอาหาร ,เครื่องส่ง-รับรายการอาหาร และส่วนห้องครัว
 - ควรจัดพื้นที่ใช้สอยให้อยู่ใกล้กัน เพื่อสะดวกในการทำงาน และการบริการ

พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ส่วน ห้องพัก

ที่ตั้ง : ถัดจากอาคารต้อนรับ

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : พนักงานแผนกแม่บ้าน

กิจกรรม: -ทำความสะอาดห้องพักแขกเป็น ช่วงเวลาหรือตามความต้องการของแขกที่มาพัก

-บริการซักรีด เมื่อแขกต้องการ

พฤติกรรม: -ทำความสะอาดห้องพักแขกที่ว่างก่อนแขกเข้าพัก

-เมื่อแขกคืนห้องพัก ก็ทำความสะอาดให้เรียบร้อย เตรียมตัวให้บริการ
แขกต่อไป

-บริการซักรีดเสื้อผ้าให้แขกของโรงแรมเมื่อแขกต้องการ

ความต้องการ:

-ห้องซักรีด และห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด เพื่อสะดวกในการ
ให้บริการ

ประเภทของผู้ใช้

: ผู้ให้บริการ

ลักษณะของผู้ใช้

: พนักงานบริการในห้องพัก

กิจกรรม:

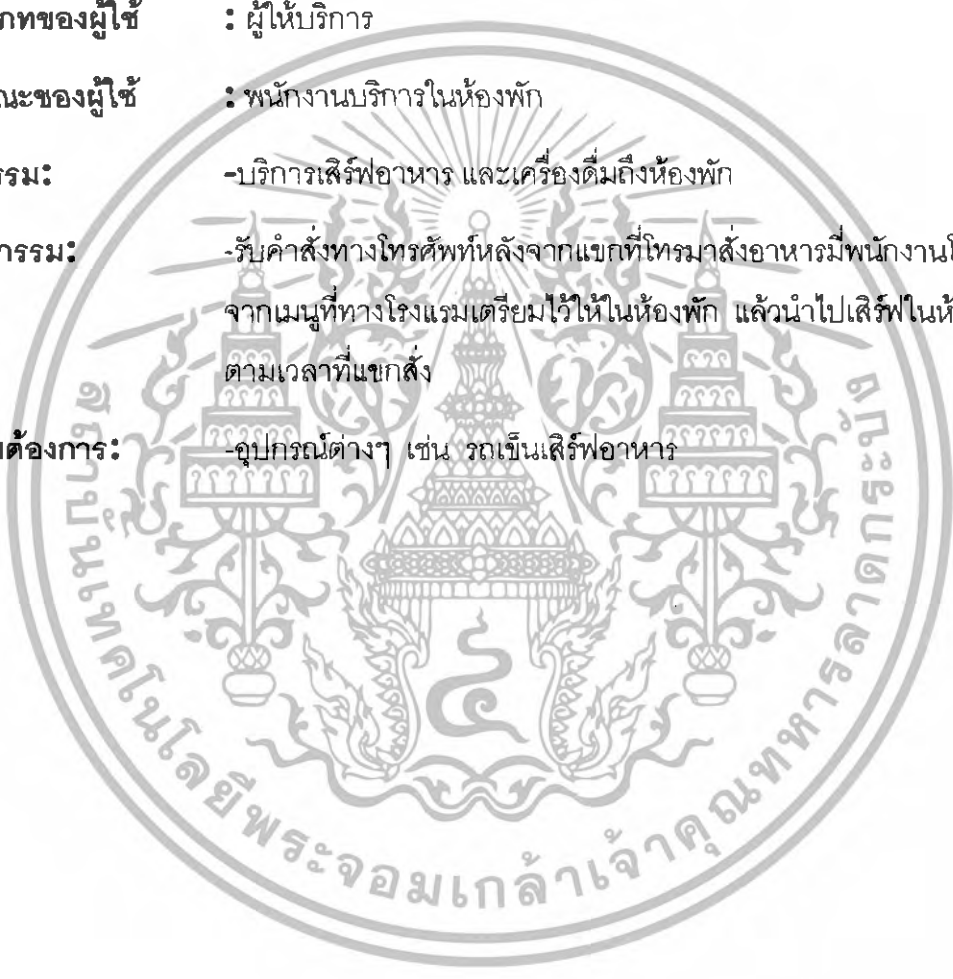
-บริการเสิร์ฟอาหาร และเครื่องดื่มถึงห้องพัก

พฤติกรรม:

-รับคำสั่งทางโทรศัพท์หลังจากแขกที่โทรมาสั่งอาหารมีพนักงานโทรศัพท์
จากเมนูที่ทางโรงแรมเตรียมไว้ให้ในห้องพัก แล้วนำไปเสิร์ฟในห้องพัก
ตามเวลาที่แขกสั่ง

ความต้องการ:

-อุปกรณ์ต่างๆ เช่น รถเข็นเสิร์ฟอาหาร

3.2) พฤติกรรมของผู้รับบริการ

พฤติกรรมของผู้รับบริการ ส่วนโถง (Lobby)

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้รับบริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : แขนงที่มาพักในรีสอร์ท

กิจกรรม: - ลงทะเบียนเข้าพัก หรือคืนห้องพัก
- นั่งพักคอย
- ติดต่อสอบถาม

พฤติกรรม: - เมื่อแขกลงจากรถ ตรงเข้าสู่ทางเข้าหลักของอาคาร อาจนั่งพักบริเวณ ล็อบบี้ แล้วจึงไปติดต่อสอบถามและลงทะเบียนการเข้าพัก
- รับกุญแจห้องพักเพื่อเก็บสัมภาระ
- ทำภารกิจอื่นๆ เช่น โทรศัพท์ เข้าห้องน้ำ ใช้บริการโถงพักคอย
- แขนงอาจจะมาติดต่อสอบถามที่เคาน์เตอร์เกี่ยวกับแนะนำในการบริการ ต่างๆของโรงแรม หรือฝากกุญแจห้องพัก และฝากสิ่งของที่มีค่าใน

ตู้നിနိရိယ
ความต้องการ: - ส่วนที่พักคอย — ชุดรับแขก
- ชุดโต๊ะ — เก้าอี้ สำหรับการลงทะเบียนแขกที่มาพัก
- โทรศัพท์สาธารณะ
- ห้องน้ำสาธารณะ
- แผ่นป้ายต่างๆ ติดที่ lobby ที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆของโรงแรม
- ส่วนพักคอยในบริเวณ lobby อยู่ใกล้กับเคาน์เตอร์ เฉพาะด้านกิจกรรม และใกล้ทางเข้าหลัก
- ในขณะที่แขกนั่งพักคอยเพื่อรอการลงทะเบียนหรือพักคอยรอพบปะ เพื่อนทำกิจกรรมอย่างอื่นๆ อาจเกิดการกระหายน้ำ จึงควรมีส่วนบริการ ด้านเครื่องดื่มเล็กๆไว้บริการ

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้รับบริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : แขนงภายนอกที่เข้ามาใช้บริการของรีสอร์ท

- กิจกรรม:** -นั่งพักคอย
-ติดต่อสอบถาม
- พฤติกรรม:** -บุคคลภายนอกที่เข้ามาติดต่อธุรกิจกับแขกที่เข้ามาพักภายในโรงแรมจะตรงไปยังส่วนเคาน์เตอร์ เพื่อแจ้งความประสงค์ แล้วพนักงานจะนำไปยังส่วนที่ต้องการ หรืออาจนั่งพักคอยที่ lobby เพื่อรอการพบปะพูดคุยธุรกิจ
-เมื่อเสร็จธุระอาจใช้บริการในส่วนต่างๆของทาง
- ความต้องการ:** -เหมือนแขกที่เข้ามาพักในโรงแรมในส่วน lobby ควรเป็นศูนย์กลางกระจายไปยังส่วนต่างๆ เพื่อให้ผู้ที่มาพักคอย หรือรอที่จะไปทำกิจกรรมอื่นๆสามารถเข้าไปใช้บริการได้สะดวก
-ส่วนพักคอยในบริเวณ lobby ควรอยู่ใกล้กับเคาน์เตอร์ เฉพาะด้านกิจกรรม และใกล้ทางเข้าหลัก
-ในขณะที่แขกนั่งพักคอยเพื่อรอการลงทะเบียนหรือพักคอยรอพบปะเพื่อนทำกิจกรรมอย่างอื่นๆ อาจเกิดการกระหน่ำน้ำ จึงควรมีส่วนบริการด้านเครื่องดื่มเล็กๆไว้บริการ
- พฤติกรรมของผู้รับบริการ ส่วน สปา**
- ประเภทของผู้ใช้ :** ผู้รับบริการ
- ลักษณะของผู้ใช้ :** แขกที่มาพักในรีสอร์ท/บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการ
- กิจกรรม:** -ติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการบริการต่างๆ
-ใช้บริการต่างๆ
- พฤติกรรม:** -ติดต่อสอบถามรายละเอียด การให้บริการจากเจ้าหน้าที่ส่วนหน้า
-เลือกบริการและผลิตภัณฑ์
-จอง ในกรณีที่คนเยอะ
-นั่งรอพนักงานเตรียมสถานที่
-เปลี่ยนชุดเพื่อเตรียมรับบริการ
-เข้าไปใช้บริการตามขั้นตอนของการบำบัด ที่ลูกค้าได้ทำการเลือกไว้

-อาบน้ำและเปลี่ยนชุด

-จ่ายเงิน

ความต้องการ: -ชุดรับแขก,เก้าอี้สำหรับติดต่อกับ

-เตียงนอน,เก้าอี้นวด,โต๊ะแต่งตัว,ลิ้นชักเกอร์,อ่างน้ำ,ชามน้ำ,ห้องน้ำ,ห้อง
อาบน้ำ

พฤติกรรมของผู้รับบริการ ส่วนภัตตาคาร

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้รับบริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : แขกที่พักในรีสอร์ท / บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการภัตตาคาร

กิจกรรม: -รับประทานอาหาร

พฤติกรรม: -เมื่อมาถึงแขกจะหาที่นั่ง แล้วสั่งอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงาน

-ระหว่างที่รออาหารแขกก็อาจจะพูดคุย หรือเข้าห้องน้ำ

-เมื่อแขกทานอาหารเสร็จก็จะเรียกพนักงานให้เช็คบิล และจ่ายเงิน
ค่าอาหาร แล้วออกจากภัตตาคาร

ความต้องการ: -ชุดโต๊ะเก้าอี้รับประทานอาหาร

-ห้องน้ำ

-โต๊ะบุฟเฟต์

-ในกรณีที่แขกมาเป็นกลุ่ม ควรมีชุดโต๊ะสำหรับครอบครัว เพื่อแขกจะได้
ไม่ต้องแยกโต๊ะกัน

-ในกรณีที่มีบุฟเฟต์ ตำแหน่งของโต๊ะบุฟเฟต์ควรตั้งอยู่ในตำแหน่งที่แขก
ทุกคน สามารถมองเห็นได้ทันทีที่เข้ามาใช้บริการและสะดวกสำหรับเวลา
พนักงานเสิร์ฟนำอาหารจากในครัวมาเติม

พฤติกรรมของผู้รับบริการ ส่วน ห้องพัก

ประเภทของผู้ใช้ : ผู้รับบริการ

ลักษณะของผู้ใช้ : แขกที่เข้าพักภายในรีสอร์ท

กิจกรรม: -เข้าพัก

พฤติกรรม: -เมื่อแขกเข้ามาพัก พนักงานยกกระเป๋าจะทำหน้าที่ยกสัมภาระต่างๆมาส่งที่ห้องพัก และแขกก็จะเก็บสัมภาระเข้าที่

-ทำกิจกรรมต่างๆในห้องพัก เช่น พักผ่อน , อ่านหนังสือ , นอนหลับ .
แต่งตัว , เข้าห้องน้ำ เป็นต้น

-เมื่อถึงเวลาที่แขกจะกลับแขกก็ต้องคืนห้องพัก และกลับจากโรงแรม

ความต้องการ: -ตู้เสื้อผ้า , กระเป๋า , สัมภาระต่างๆ

-ชุดรับแขก , สำหรับพักผ่อน , โทรทัศน์ , โทรศัพท์

-ชุดโต๊ะ , เก้าอี้เขียนหนังสือ

-ชุดเตียงนอน , โต๊ะหัวเตียง

-ชุดโต๊ะแต่งตัว

-ส่วนเตรียมอาหาร และชุดโต๊ะรับประทานอาหาร

-ห้องน้ำ

-ส่วนเก็บเสื้อผ้า / กระเป๋า และส่วนแต่งตัวควรอยู่ใกล้ห้องน้ำเพื่อความสะดวกในการทำงาน หรือจัดให้ส่วนเก็บเสื้อผ้า — กระเป๋า และส่วนแต่งตัวเป็นส่วนเดียวกัน

-ส่วนนอนและส่วนแต่งตัวควรจัดให้อยู่ใกล้ห้องน้ำ เพื่อความสะดวกในการทำงาน

-ส่วนรับแขกนั่งพักผ่อน ควรจัดให้สามารถชมบรรยากาศภายนอกได้

2 แผนภูมิแสดงพฤติกรรมส่วน ฐานขายของที่ระลึก

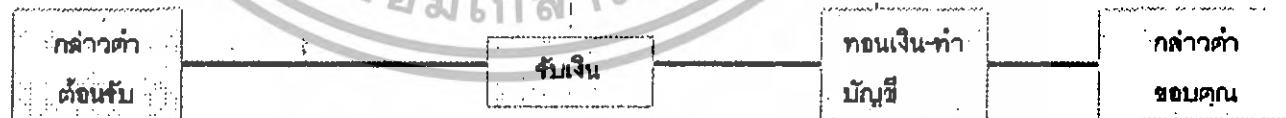
แขก-ลูกค้า

พนักงาน

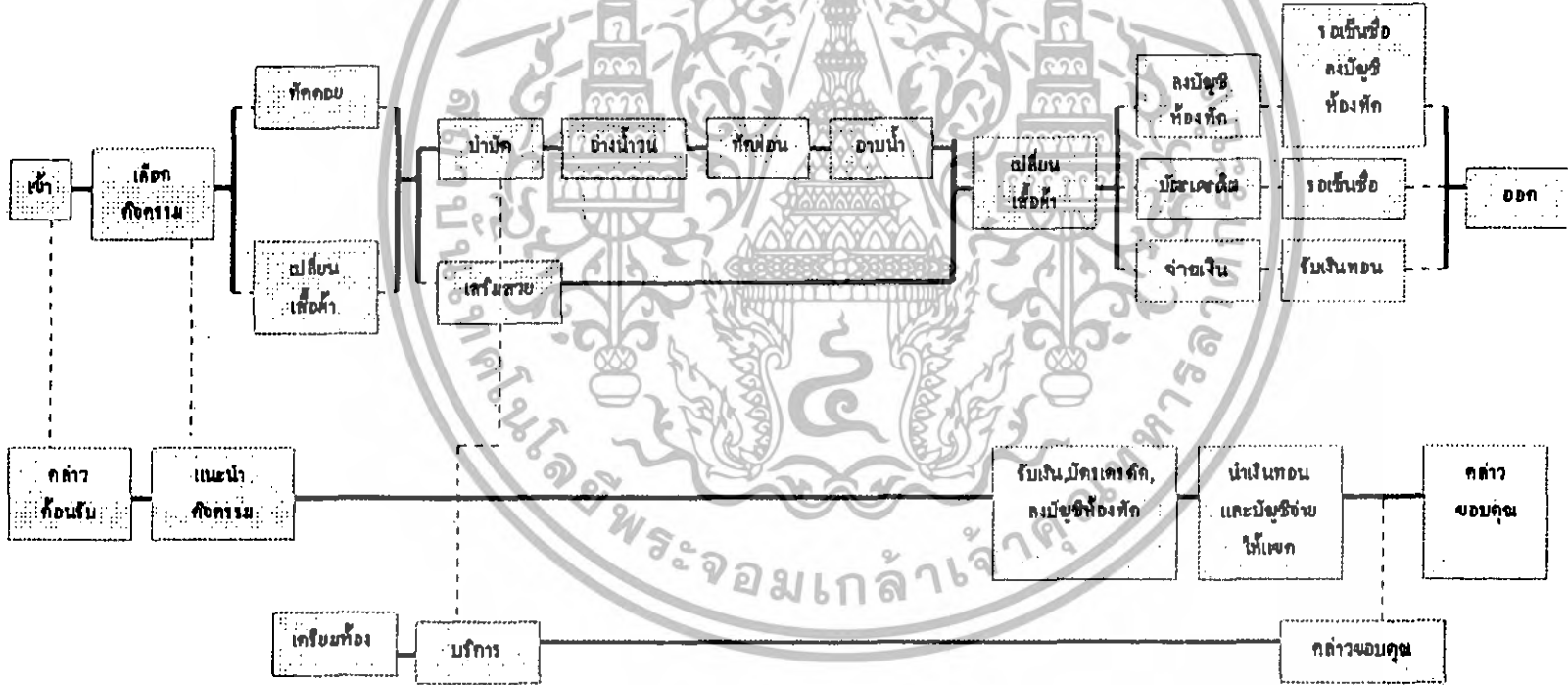

พนักงาน
แคชเชียร์

แผนภูมิ แยกกิจกรรมส่วน (รูป)

เขต

พนักงาน
ต้อนรับ

พนักงาน

3.3) การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ ราชามารีน่า แอนด์ สปา ได้ทำการวิเคราะห์จากลักษณะของกิจกรรมและพฤติกรรมในการใช้สอยพื้นที่นั้นๆ โดยพิจารณาจำนวนผู้ใช้โครงการและความต้องการด้านองค์ประกอบและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการคิดคำนวณหาพื้นที่ในแต่ละส่วนโดยทำการอ้างอิงข้อมูลมาตรฐานในการใช้สอยพื้นที่มาเป็นเกณฑ์สนับสนุนในการคำนวณหาพื้นที่ โดยสามารถแบ่งส่วนต่างๆ ที่อยู่ในขอบเขตของบริเวณงานดังนี้

- โถงต้อนรับ		212.50 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก		24 ตารางเมตร
- สปา		
- ส่วนให้บริการ (Spa Villa)	จำนวน 7 หลัง มี 2 แบบ	31.50 ตารางเมตร
- ส่วนให้บริการพิเศษ (Vichi Spa)		150 ตารางเมตร
- ส่วนนวดแผนไทย	จำนวน 3 หลัง	20 ตารางเมตร
- ภัตตาคาร		847 ตารางเมตร
- บ้านพักตากอากาศประเภท 1 ห้องนอน (1 Bedroom Villa)	จำนวน 26 หลัง มี 3 แบบ	83 ตารางเมตร
- บ้านพักตากอากาศประเภท 2 ห้องนอน (2 Bedroom Villa)	จำนวน 14 หลัง มี 2 แบบ	176 ตารางเมตร

3.3.1)การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ (Lobby)

ลักษณะโดยทั่วไป

โถงต้อนรับเป็นศูนย์กลางของโครงการที่จะจ่ายไปยังส่วนอื่นๆ และเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักจะได้สัมผัสก่อน ส่วนลิบบี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับทางเข้าหลัก และเนื้อที่ควรมีขนาดใหญ่พอสมควร มีเคาน์เตอร์ต้อนรับ มีบริเวณที่นั่งพักคอย และมีส่วนบริการอื่นๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ แลกเปลี่ยนเงินตรา เป็นต้น

พฤติกรรมโดยย่อ

-ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัว

เข้ามาส่วน lobby ติดต่อสอบถามแล้วพนักงานต้อนรับให้คำแนะนำลงทะเบียนห้องพัก ตรวจสอบหลักฐาน มอบคีย์การ์ดห้อง รับฝากของมีค่า และอาจจะใช้บริการอื่นๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯลฯ

-ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นกลุ่ม

เข้ามาในส่วน lobby แล้วแขกจะนั่งพักคอย ในระหว่างที่รอไกด์ซึ่งจะไปติดต่อสอบถาม การจองห้องพักอาจมีการใช้บริการในส่วนอื่นๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ร้านขายของต่างๆ พอลงทะเบียนเสร็จไกด์จะมอบคีย์การ์ดห้อง พักให้แขก แล้วไปยังห้องพัก

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงบริการ Lobby Hall

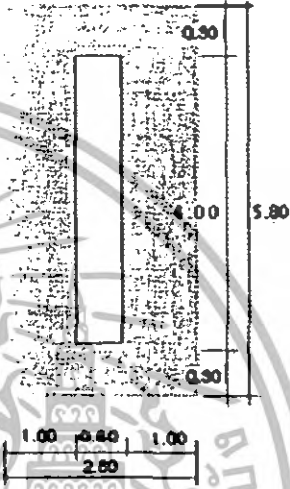
-พื้นที่โถง คิดจากช่วงเวลาการให้บริการที่คับคั่ง

ลูกทัวร์ 30 คน / รถทัวร์ 1 คัน / 1 ชั่วโมง

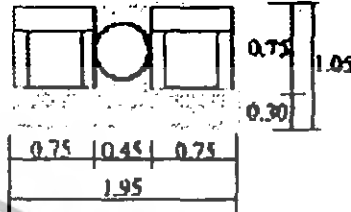

แขกทั่วไป 10 คน / 1 ชั่วโมง (โดยประมาณ)

ดังนั้นแขกที่เข้ามาใช้บริการในส่วนโถงพักคอยจะมีประมาณ 40 คน / ชั่วโมง

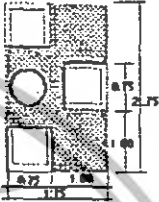
ตาราง แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ (Lobby)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>- เคาน์เตอร์ต้อนรับ</p> <p>พื้นที่แคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์ - printer - เครื่องรูดบัตรเครดิต - บริเวณเขียนหนังสือ - โทรศัพท์ - ที่เก็บบิล - ที่เก็บเงิน <p>พื้นที่ส่วนลงทะเบียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริเวณเขียนหนังสือ - คอมพิวเตอร์ - ที่เก็บเอกสาร - โทรศัพท์ - ช่องเก็บกุญแจ, จดหมาย <p>พื้นที่ส่วนต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลองใส่เอกสาร, แผ่นพับ 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ $2.00 \times 5.80 = 11.60$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY) (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>-ที่พักคอย</p> <p>- การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง แบบนั่งคู่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.75 x 0.75 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1หน่วยคือ $1.95 \times 1.05 = 2.04$ ตารางเมตร</p>
<p>-การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โซฟา 2 ที่นั่ง ขนาด 0.75 x 1.50 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. - โต๊ะกลาง ขนาด 0.60 x 0.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.75 x 0.75 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1หน่วยคือ $3.00 \times 2.10 = 6.30$ ตารางเมตร</p>
<p>-การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง แบบนั่งเข้าหากัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้นั่งสบาย 2 ตัว ขนาด 0.80x0.80 ม. - โต๊ะกลาง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.55 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1หน่วยคือ $2.80 \times 1.40 = 3.92$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY) (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
-การจัดชุดที่นั่ง 3 ที่นั่ง	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ $2.75 \times 1.75 = 4.80$ ตารางเมตร</p>

3.3.2) การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนร้านขายของที่ระลึก

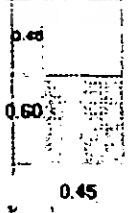
ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นร้านที่นำสินค้าที่ผลิตจากท้องถิ่น นำมาขายให้กับแขกที่มาเข้าพักในรีสอร์ท เพื่อนำไปเป็นที่ระลึก

พฤติกรรมโดยย่อ

หลังจากแขกทำการเช็คอินห้องพัก ระหว่างรอ และเวลาร่างต่างๆหรือก่อนที่จะกลับแขกก็จะเข้ามาเลือกเดินชม สินค้า ผลิตภัณฑ์ต่างๆ แล้วจึงจ่ายเงิน ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนร้านขายของที่ระลึก

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>-เคาน์เตอร์ชำระเงิน</p> 	<p>1.00 0.60 0.90</p> <p>2.40</p> <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ</p> <p>$2.50 \times 2.40 = 6.00$ ตารางเมตร</p>
<p>-ชั้นวางของโชว์สินค้าเดียว</p> <p>-ขนาด 0.40 x 2.40 ม.</p> 	<p>2.00</p> <p>0.40</p> <p>0.90</p> <p>-ความ</p> <p>ต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ คือ</p> <p>$2.00 \times 1.30 = 2.60$ ตารางเมตร</p>

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>-ชั้นวางของแบบ4เหลี่ยมผืนผ้า</p> <p>-ขนาด 0.60 x 1.50 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> $2.70 \times 1.8 = 4.86 \text{ ตารางเมตร}$
<p>-ชั้นวางของโซวแบบโปร่ง</p> <p>-ขนาด 0.40 x 1.50 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ</p> $1.50 \times 1.30 = 1.95 \text{ ตารางเมตร}$
<p>-ชั้นวางของโซวแบบ4เหลี่ยมจัตุรัส</p> <p>-ขนาด 0.90 x 0.90 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ</p> $2.10 \times 2.10 = 4.41 \text{ ตารางเมตร}$
<p>-แท่นวางของเล็ก</p> <p>-ขนาด 0.40 x 0.40 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ</p> $0.70 \times 1.00 = 0.70 \text{ ตารางเมตร}$

3.3.3) การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วน สปา

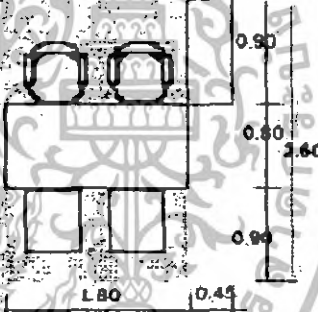
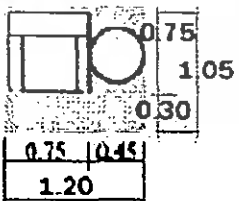
ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนบริการเพื่อสุขภาพ การผ่อนคลายร่างกาย โดยจะมีห้อง, ห้องนวด, ห้องชาวน้ำ, อ่างน้ำวน เป็นต้น บรรยากาศจะดูสบาย ผ่อนคลาย

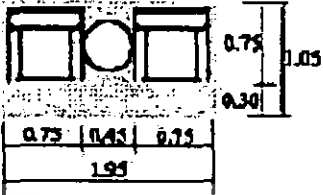

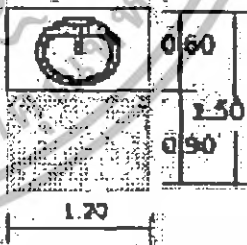
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาติดต่อส่วนต้อนรับและรับกุญแจตู้ล็อกเกอร์ เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วรับบริการในส่วนต่างๆ เช่น อบชาวน้ำ, อบไอน้ำ, นวด เมื่อทำภารกิจเสร็จก็จะเปลี่ยนเสื้อผ้า คืนกุญแจ และจ่ายเงินที่เคาน์เตอร์แล้วออกไป

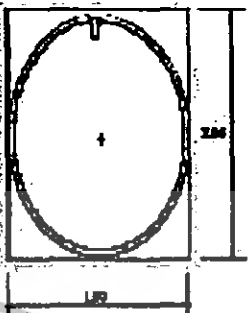

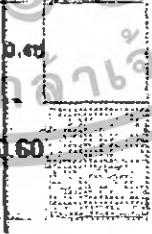
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนสปา

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>-เคาน์เตอร์ต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none">- เคาน์เตอร์ ขนาด 0.80 x 1.80 ม.- เก้าอี้ ขนาด 0.45 ม.- ตู้เอกสาร ขนาด 0.45 x 0.90 ม.	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $2.60 \times 2.25 = 5.85$ ตารางเมตร</p>
<p>-เก้าอี้นั่งเดี่ยว</p> <ul style="list-style-type: none">- เก้าอี้ ขนาด 0.75 x 0.75 ม.- โต๊ะกลาง ขนาด 0.45 x 0.45 ม.	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.20 \times 1.05 = 1.26$ ตารางเมตร</p>

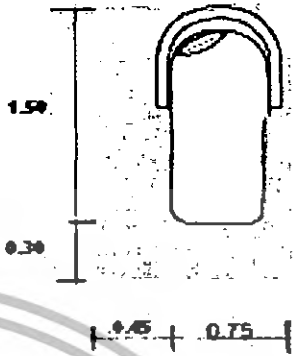
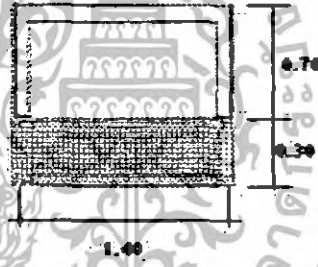
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนสถา (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>การจัดชุดเก้าอี้นั่งคู่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.75 x 0.75 ม. - โต๊ะกลาง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.95 \times 1.05 = 1.98$ ตารางเมตร</p>
<p>-เตียงนอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาด 0.80 x 2.00 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $2.00 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร</p>
<p>-อ่างล้างหน้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาด 0.60 x 1.20 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.20 \times 1.50 = 1.80$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนสถาปัตยกรรม (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>- อ่างอาบน้ำ -ขนาด 1.10 x 2.00 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.70 \times 2.00 = 3.40$ ตารางเมตร</p>
<p>-ตู้เก็บอุปกรณ์ -ขนาด 0.45 x 0.90 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.35 \times 0.90 = 1.21$ ตารางเมตร</p>
<p>-ตู้เก็บอุปกรณ์หัวเตียง - ขนาด 0.45 x 0.45 ม.</p>	 <p>0.45 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $0.45 \times 1.05 = 0.47$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนสถา (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>-ชุดเก้าอี้ขนาดเท่า</p> <p>เก้าอี้ขนาด 0.70 x 1.50 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> $1.80 \times 1.20 = 2.16 \text{ ตารางเมตร}$
<p>-ชุดโซฟา 2 ที่นั่ง</p> <p>ขนาด 0.70 x 1.40 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> $1.40 \times 1.00 = 1.40 \text{ ตารางเมตร}$

3.3.4) การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

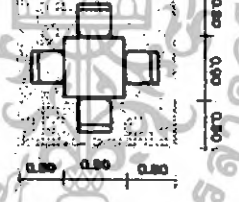
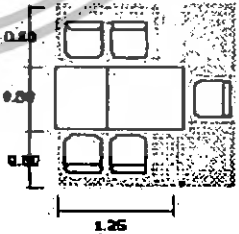
ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนบริการอาหารแก่แขกผู้มาพัก บริการอาหารเป็นช่วงๆ คือช่วงเช้า ,กลางวัน และเย็น มีลักษณะ บรรยากาศแบบ OPEN-AIR และเปิดมุมมองสัมผัสธรรมชาติได้รอบ

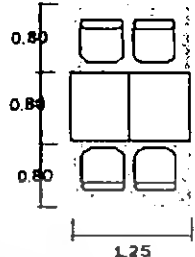
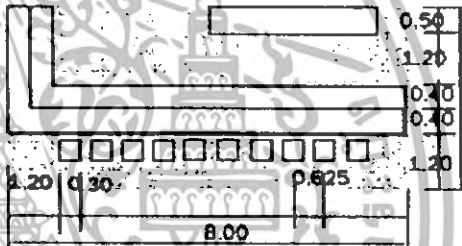
พฤติกรรมโดยย่อ

แขกผู้มาพักอาศัยหรือนักท่องเที่ยว เมื่อแขกเข้ามาในห้องอาหาร พนักงานต้อนรับ กล่าวต้อนรับ และจัดหาที่นั่งให้เมื่อแขกนั่ง พนักงานนำเมนูมาให้ แนะนำอาหาร รอแขกสั่งอาหาร และเครื่องดื่ม พนักงานบริการนำใบสั่งอาหารไปสั่งอาหารที่เครื่องส่งรายการเพื่อส่งข้อมูลไปยัง ส่วนครัวและแคชเชียร์ เมื่ออาหารออกจากครัวตรวจเช็ครายการ พนักงานนำไปเสิร์ฟ และคอย บริการ เมื่อแขกรับประทานเสร็จเรียบร้อยแล้ว เรียกเก็บเงิน แคชเชียร์คิดเงิน พนักงานเสิร์ฟรับ เงินหรือบัตรเครดิต นำมาให้แคชเชียร์ทอนเงินลูกค้า กล่าวขอบคุณ และพนักงานจะทำความสะอาดและจัดบริเวณโต๊ะให้เรียบร้อย

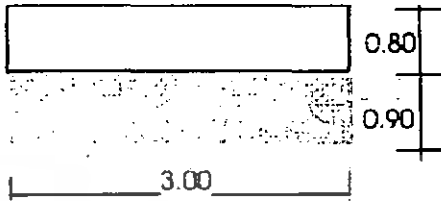
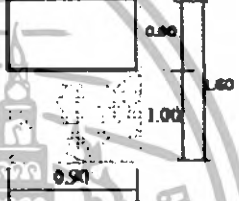
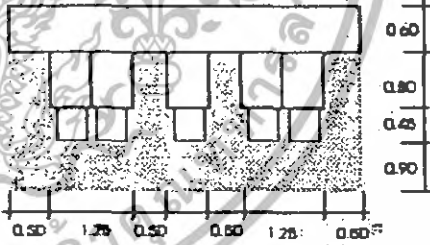
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.90 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $2.5 \times 2.50 = 6.25$ ตารางเมตร</p>
<p>การจัดชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.80 x 1.50 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.95 \times 2.40 = 4.68$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่งแบบต่อโต๊ะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. - โต๊ะอาหาร ขนาด 1.30 x 0.80 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.30 \times 2.40 = 3.12$ ตารางเมตร</p>
<p>เคาน์เตอร์บริการ</p> <p>ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก็บเครื่องดื่ม - โขว์เครื่องดื่ม - ตู้เก็บน้ำแข็ง - เก็บอุปกรณ์ - บริเวณวางอาหาร - บริเวณรับส่งอาหาร - stool 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $3.70 \times 8.00 = 29.6$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) ขนาด 0.80 x 4.00ม.</p>	 <p>- ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.70 \times 4.00 = 6.80$ ตารางเมตร</p>
<p>จุดบริการ - จุดบริการ ขนาด 0.90 x 0.60 ม.</p>	 <p>- ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.60 \times 0.90 = 1.44$ ตารางเมตร</p>
<p>การจัดชุดที่นั่งแบบ Banquette - โต๊ะ ขนาด 0.625 x 0.80 ม. - โซฟา ขนาด 0.60 x 5.125 ม. - เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ม.</p>	 <p>- ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $5.125 \times 2.75 = 14.09$ ตารางเมตร</p>

3.3.5)การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วน ห้องพัก

ลักษณะโดยทั่วไป

โครงการกานดาบุรี รีสอร์ท แอนด์ สปา มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 54 ห้อง ห้องพักทั้งหมด 5 แบบดังนี้

- I Bedroom Villa
- Deluxe Room
- Superior Room
- President Suite Room
- 2 Bedroom Villa
- Executive Suite Room
- President Suite Room

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วน ห้องพัก

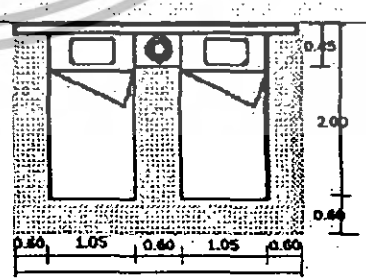
ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะอาดสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ (Twin Bed) 2 เตียง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

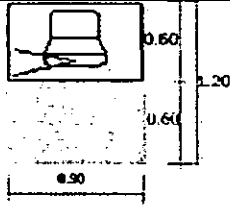
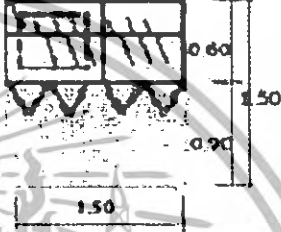

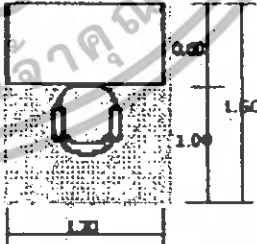
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระ และออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากรีสอร์ท

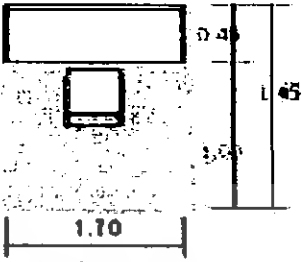
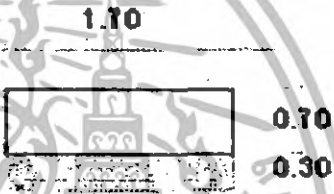
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Deluxe Room

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
เตียงนอน เตียงนอนแบบ Twin bed - เตียงนอน ขนาด 1.05x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.60 ม.	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ 2.60 x 3.90 = 10.14 ตารางเมตร</p>

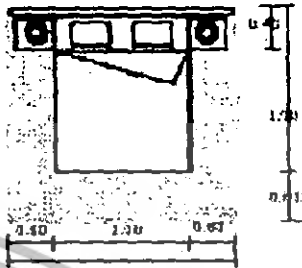
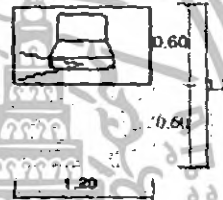
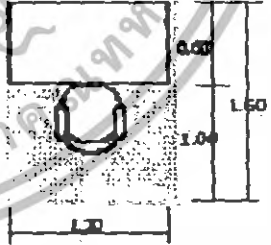
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Deluxe Room (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ตู้วางโทรทัศน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $0.90 \times 1.20 = 1.20$ ตารางเมตร</p>
<p>ตู้เสื้อผ้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60 x 1.50 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.50 \times 1.50 = 2.25$ ตารางเมตร</p>
<p>ที่วางสัมภาระ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.60 \times 0.90 = 1.44$ ตารางเมตร</p>
<p>ส่วนทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.20 \times 1.60 = 1.92$ ตารางเมตร</p>

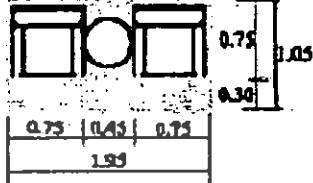
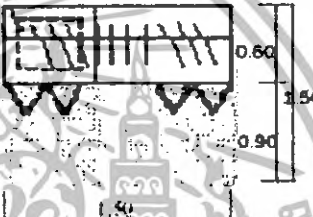
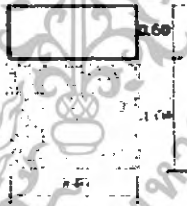
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Deluxe Room (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ส่วนแต่งตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.45 x 1.70 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1หน่วยคือ $1.70 \times 1.45 = 2.40$ตารางเมตร</p>
<p>เตียงเบด</p> <p>-ขนาด 0.70 x 1.70 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.00 \times 1.70 = 1.70$ ตารางเมตร</p>

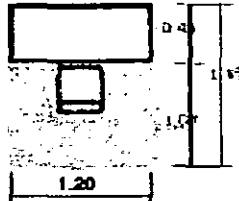

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Superior Room

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>เตียงนอน</p> <p>เตียงนอนแบบ Double bed</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 2.00 x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> $3.20 \times 2.60 = 8.32 \text{ ตารางเมตร}$
<p>ตู้วางโทรทัศน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 x 1.20 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> $1.20 \times 1.20 = 1.44 \text{ ตารางเมตร}$
<p>ส่วนทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> $1.20 \times 1.60 = 1.92 \text{ ตารางเมตร}$

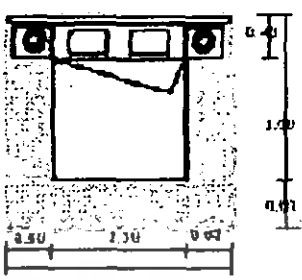

ตารางที่ แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Superior Room(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ชุดเก้าอี้นั่งคู่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.75 x 0.75 ม. - โต๊ะกลาง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.95 \times 1.05 = 1.98$ ตารางเมตร</p>
<p>ตู้เสื้อผ้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60 x 1.50 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.50 \times 1.50 = 2.25$ ตารางเมตร</p>
<p>ที่วางสัมภาระ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.60 \times 0.90 = 1.44$ ตารางเมตร</p>

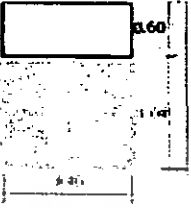
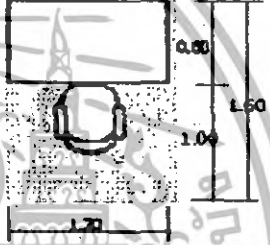
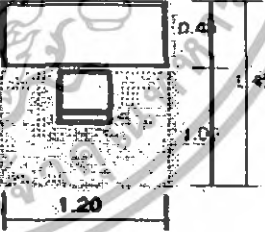
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Superior Room(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ส่วนแต่งตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.45 x 1.00 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ $1.20 \times 1.45 = 1.74$ ตารางเมตร</p>
<p>มินิบาร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ $0.90 \times 1.20 = 1.08$ ตารางเมตร</p>

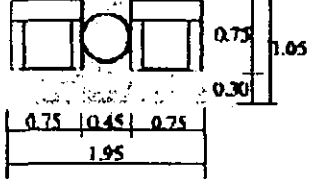
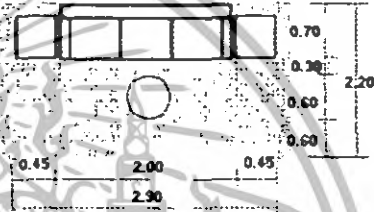

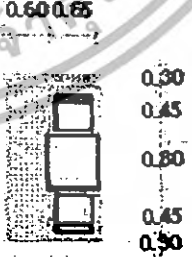
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก President suite Room

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>เตียงนอน</p> <p>เตียงนอนแบบ Double bed</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 2.00 x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $3.20 \times 2.60 = 8.32$ ตารางเมตร</p>
<p>ตู้วางโทรทัศน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $0.90 \times 1.20 = 1.08$ ตารางเมตร</p>
<p>เสื่อผ้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้เสื่อผ้า ขนาด 0.60 x 1.80 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.80 \times 1.50 = 2.70$ ตารางเมตร</p>

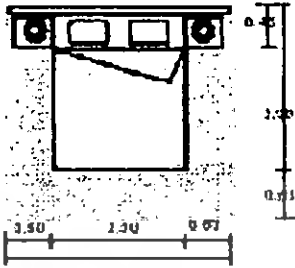
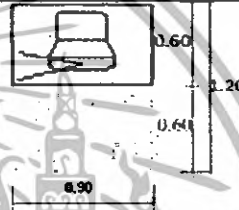
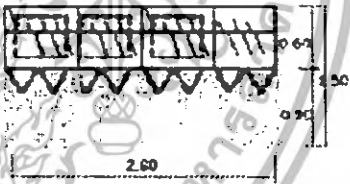
ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก President suite Room (ต่อ)

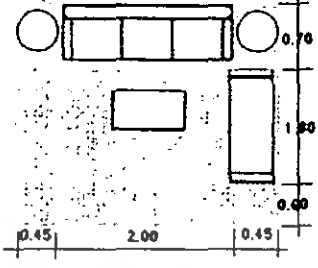
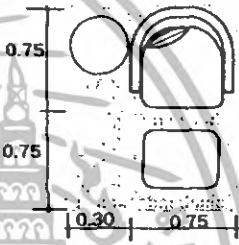
องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ที่วางสัมภาระ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.60 \times 0.90 = 1.44$ ตารางเมตร</p>
<p>ส่วนทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.20 \times 1.60 = 1.92$ ตารางเมตร</p>
<p>ส่วนแต่งตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.45 x 1.20 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วยคือ $1.20 \times 1.45 = 1.74$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก President suite Room (ต่อ)

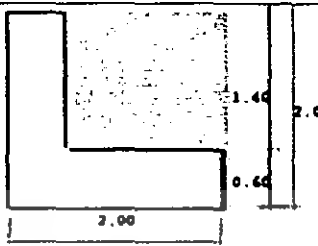
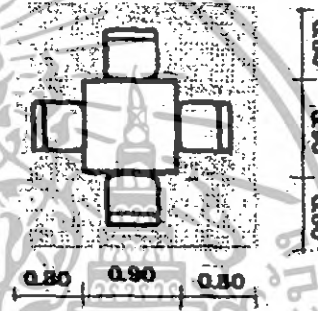
องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> -ขนาด 0.75 x 0.75 ม. -โต๊ะกลางขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.95 \times 1.05 = 2.04$ ตารางเมตร</p>
<p>ชุดโซฟา</p> <ul style="list-style-type: none"> -โซฟา 2 ที่นั่งขนาด 0.75 x 1.50 ม. -โต๊ะกลางขนาด 0.60 x 0.60 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $2.10 \times 3.00 = 6.30$ ตารางเมตร</p>
<p>มินิบาร์</p> <ul style="list-style-type: none"> -ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.20 \times 0.90 = 1.08$ ตารางเมตร</p>
<p>ส่วนรับประทานอาหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> -โต๊ะขนาด 0.65 x 0.80 ม. -เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $1.25 \times 2.30 = 3.55$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Executive Suite Room

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>เตียงนอน</p> <p>เตียงนอนแบบ Double bed</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 2.00 x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $3.20 \times 2.60 = 8.32$ ตารางเมตร</p>
<p>ตู้วางโทรทัศน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $0.90 \times 1.20 = 1.08$ ตารางเมตร</p>
<p>เสื้อผ้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60 x 2.60 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ $2.60 \times 1.50 = 3.90$ ตารางเมตร</p>

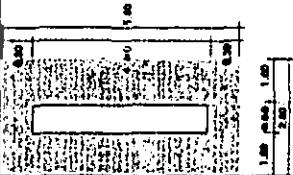
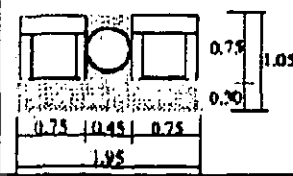
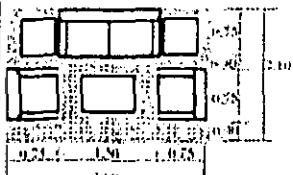
องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ชุดที่นั่งรับแขก</p> <ul style="list-style-type: none"> -โซฟา3ที่นั่งขนาด 0.70 x 2.00 ม. -daybed ขนาด 0.70 x 1.80 ม. -โต๊ะกลางขนาด 0.60 x 0.90 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> <p>$3.10 \times 2.90 = 8.99$ ตารางเมตร</p>
<p>ชุดที่นั่งเดี่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> -ขนาด 0.75 x 0.75 ม. -โต๊ะข้างขนาด 0.30 x 0.30 ม. -stool วางเท้าขนาด 0.30 x 0.55 ม. 	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> <p>$1.50 \times 1.05 = 1.57$ ตารางเมตร</p>

ตาราง แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Executive Suite Room (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>ส่วนเตรียมอาหาร</p> <p>- ขนาด 0.60 x 2.00 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> <p>$2.00 \times 2.00 = 4.00$ ตารางเมตร</p>
<p>ส่วนรับประทานอาหาร</p> <p>- โต๊ะรับประทานอาหาร ขนาด 0.90 x 0.90 ม.</p> <p>- เก้าอี้รับประทานอาหาร ขนาด 0.45 x 0.45 ม.</p>	 <p>-ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ต่อ 1 หน่วย คือ</p> <p>$2.50 \times 2.50 = 6.25$ ตารางเมตร</p>

Lobby

Real Area 78.40 ตารางเมตร

องค์ประกอบ	พื้นที่ต่อหน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม	รูปแสดงการใช้พื้นที่
-COUNTER FRONTDESK	11.60	1	11.60	
-ชุดที่นั่งพักผ่อน 2 ที่นั่งแบบนั่งดู	2.04	1	2.04	
-ชุดที่นั่งพักผ่อน 4 ที่นั่ง	6.30	2	12.60	
รวมทั้งหมด	19.94	4	26.24	

Area Requirement

บทที่ 4

ระบบสภาพแวดล้อมภายใน

4.1) ระบบสภาพแวดล้อมภายใน

4.1.1) ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่พบโดยทั่วไป มี 3 ระบบ คือ

-ระบบแอร์แบบชุด (Package Type Air Condition)

-ระบบแยกส่วน (Split Type Air Condition)

ระบบแอร์แบบชุด (Package Air Condition)

อุปกรณ์ส่วนประกอบทั้งหมด จะถูกบรรจุให้อยู่ภายในตู้เดียว เหมาะ
สำหรับใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก เช่น ห้องนอน ห้องทำงาน เป็นต้น มีขนาด 0.5 ถึง 5 ตัน

ภาพที่ 4-1 แสดงลักษณะของแอร์แบบชุด (Package Type Air Condition)

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบชุด

ข้อดี	ข้อเสีย
1. มีขนาดเล็กติดตั้งง่าย	1. ถูกจัดให้ใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก
2. ราคาถูก เหมาะที่จะนำไปใช้ตามบ้านเรือนหรือสำนักงานขนาดเล็ก	2. การติดตั้งจะทำให้อาคารขาดความสวยงาม เพราะต้องเจาะผนัง
3. การบำรุงรักษาทำได้ง่าย โดยการถอดเครื่องปรับอากาศลงมาทั้งเครื่อง	3. มีเสียงรบกวนมาก

ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (Split Type)

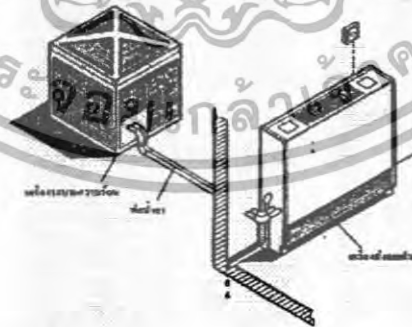
เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เป็นที่นิยมมากใช้กันมากตามบ้านพักอาศัยและสำนักงานต่างๆ รวมทั้งห้องพักภายในรีสอร์ทด้วย เพราะเสียงเงียบกว่าและการติดตั้งสะดวกกว่า เพียงแต่เจาะผนังเป็นรูสำหรับร้อยท่อชักชั้น ท่อของเหลว และสายไฟเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนนี้แบ่งระบบวงจรน้ำยาของเครื่องออกเป็น 2 ส่วนคือ

- ชุดคอยล์เย็นหรืออีวาพอเรเตอร์
- ชุดคอนเดนซิ่งยูนิต

ชุดคอยล์เย็น เป็นส่วนที่ติดตั้งอยู่ภายในห้องปรับอากาศ สามารถแบ่งตามลักษณะการติดตั้งได้เป็น 3 แบบคือ

- แบบแขวนเพดาน
- แบบตั้งพื้น
- แบบติดผนัง

ชุดคอนเดนเดนซิ่งยูนิต เป็นส่วนที่ติดตั้งอยู่นอกห้อง ทำหน้าที่ระบายความร้อนออกจากน้ำยาเพื่อให้ น้ำยาในสถานะแก๊สกลับตัวกลับเป็นน้ำยาของเหลวอีกครั้งหนึ่ง รูปแบบคอนเดนซิ่งยูนิตจะออกแบบแตกต่างกันไปตามแต่ละบริษัทผู้ผลิต อย่างไรก็ตามโครงสร้างอุปกรณ์หลักของชุดคอนเดนเดนซิ่งยูนิตไม่ว่าจะมีรูปแบบใดก็จะเหมือนกัน

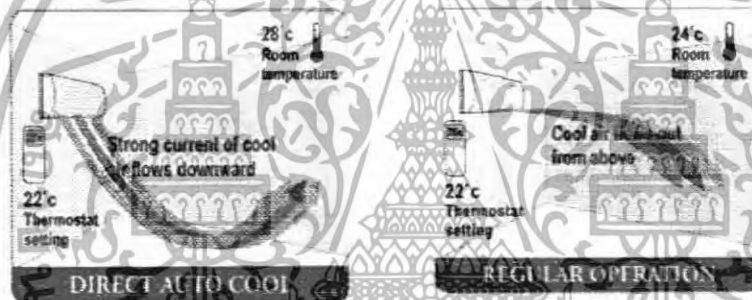
ภาพที่ 4-2 แสดงตัวอย่างการติดตั้งชุดคอนเดนซิ่งยูนิตกับเครื่องปรับอากาศแบบตั้งพื้น

เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนทำความเย็น และขดท่อทำความเย็นไว้ในบริเวณปรับ อากาศกับหน่วยระบบความร้อน (ขดท่อระบายความร้อน เครื่องอัดความดัน) ซึ่งเป็นส่วนระบาย ความ ร้อนไว้ภายนอกบริเวณ เครื่องปรับอากาศเชื่อมต่อกันด้วยท่อ มักใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก จนถึงขนาดใหญ่ มีขนาดตั้งแต่ 1.5-60 ตันมีการส่ง 3 แบบคือ

-เครื่องส่งลมชนิดตั้งเป่า ใช้ตั้งกับพื้น

-เครื่องส่งลมชนิดตั้ง มีท่อต่อออกไป แบบนี้สามารถใช้ได้กับห้องที่มีขนาดใหญ่ เพราะ สามารถใช้ท่อลมจ่ายแอร์ไปตามสถานที่ต่างๆ ได้ตามต้องการ

-เครื่องส่งลมชนิดนอน(ต่อท่อลม) จะต่อท่อลมหรือไม่ก็ได้ เครื่องส่งลมเย็นชนิดนี้จะใช้เมื่อ ไม่มีตั้งพื้น หรือเมื่อต้องการ ให้อยู่สูงระดับที่แขวนอยู่ในช่วง 2-3 เมตร สูงมากก็ไม่ดีเพราะลมจะ เป่าลมร้อนระดับบนๆลงมา แต่ถ้าต่ำเกินไปก็โดนคน

ภาพที่ 4-3 แสดงการส่งลมเย็นของเครื่องปรับอากาศแบบแขวนผนัง

การเลือกขนาดของเครื่องปรับอากาศ

ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะการเลือกเครื่องปรับอากาศที่เหมาะสมจะทำให้ประหยัด พลังงาน และเกิดการใช้งานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งไม่ทำลายบรรยากาศภายในห้อง เช่นถ้า ห้องพักที่มีขนาดเล็กแต่เลือกเครื่องปรับอากาศที่ใหญ่เกินไปหรือมีหน่วยความเย็นมากเกินไป จำเป็น ก็จะทำให้ผู้ที่มาพักรู้สึกรำคาญตา เพราะขนาดของเครื่องปรับอากาศจะใหญ่ขึ้นตาม จำนวน บีทียูและอาจจะเกิดเสียงดังก็เป็นได้ ดังนั้นการเลือกขนาดของเครื่องปรับอากาศหรือ (บีทียู) จึงขึ้นอยู่กับขนาดของห้องด้วย ดังนี้

-ความเย็นประมาณ 10,000 บีทียู (2.7Kw.) เหมาะสำหรับห้องขนาด 12-15 ตรม.

-ความเย็นประมาณ 12,000 บีทียู (3.65Kw.) เหมาะสำหรับห้องขนาด 16-20 ตรม.

-ความเย็นประมาณ 18,000 บีทียู (5.15Kw.) เหมาะสำหรับห้องขนาด 20-30 ตรม.

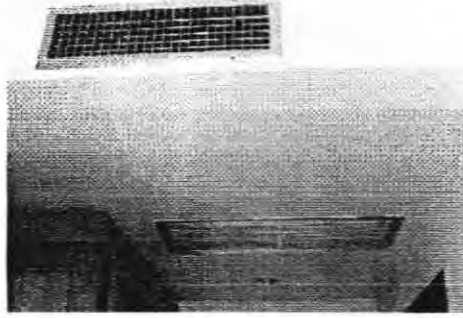
-ความเย็นประมาณ 24,000 บีทียู (6.40Kw.) เหมาะสำหรับห้องขนาด30-35 ตรม.

การติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

การเลือกสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะการติดตั้งเครื่องที่ถูกหลักการแล้วจะช่วยให้ประสิทธิภาพการทำความเย็นของระบบของเครื่องปรับอากาศดีขึ้น และลดปัญหาการเกิดเสียงดังได้ด้วย ในการเลือกสถานที่สำหรับติดตั้งมีข้อคำนึงดังนี้

- ติดตั้งแล้วไม่ทำให้เกิดเสียงดังมาก
- ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางระบายลมร้อนของคอนเดนเซอร์
- สถานที่ตั้งคอยล์เย็นจะต้องดูเปลือกมเย็นให้หมุนเวียนในห้องปรับอากาศได้ดี
- ท่อทางเดินน้ำยาที่ต่อระหว่างชุดคอยล์เย็นและชุดคอนเดนเซอร์ซึ่งยูนิทไม่ยาวเกินกว่ากำหนด
- ท่อน้ำทิ้งจากชุดคอยล์เย็น ควรจะถ่ายเทได้สะดวก

การติดตั้ง หรือตำแหน่งที่ตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่งภายในเช่นเดียวกัน เพราะเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนนี้ก็ต้องติดตั้งหรือวางอยู่ในห้องเช่นเดียวกัน การออกแบบหรือการที่จะติดตั้งจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย ในปัจจุบันเครื่องปรับอากาศได้ออกมามากมายหลายรูปแบบซึ่งมีความสวยงามมากขึ้นกว่าเดิม และการใช้งานก็ง่าย ติดตั้งง่ายมีให้เลือกใช้มากมายหลายรูปแบบตามความเหมาะสม ในบางห้องพักอาจทำการติดตั้งแบบใช้ตัวเครื่อง แต่บางห้องไม่ต้องถาวร การออกแบบจึงเป็นตัวช่วยในการที่จะแก้ปัญหาเรื่องเครื่องปรับอากาศที่ทำลายบรรยากาศของการตกแต่งภายในห้องได้ ด้วยการทำแบบบิวท์อินที่สามารถมองเห็นก็เพียงช่องลมเท่านั้น การติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบบิวท์อินนี้จึงต้องออกแบบตำแหน่งที่ตั้ง รวมทั้งการติดตั้งให้ดีเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลัง ตำแหน่งการวางในห้องพักส่วนใหญ่ถ้าห้องพักมีขนาดเล็กก็จะทำการบิวท์อิน ใต้ช่องทางเข้าห้องพักเหนือประตู ถ้าห้องมีขนาดใหญ่กว่านั้นก็ควรคำนึงถึง ตำแหน่งของเตียงนอน ที่จะให้เครื่องปรับอากาศส่งลมเย็นต้องไม่เป่าที่เตียงโดยตรงมากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้ที่มาพักไม่สบาย การหมุนเวียนความเย็นจะต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 4-4 แสดงตัวอย่างการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบบิวท์อินภายในห้องพัก

- ข้อดี**
- เครื่องเดินเงียบ เพราะอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดเสียงถูกจัดอยู่ภายนอกอาคาร
 - มีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่มาก เลือกใช้ตามความเหมาะสมกับขนาดของห้อง
 - หน่วยทำความเย็นสามารถถอดแยกให้สวยงามเป็นอุปกรณ์ตกแต่งภายใน
- ข้อเสีย**
- มีท่อน้ำยาต่อระหว่างหน่วยทำความเย็นกับหน่วยความร้อน ทำให้ต้องเจาะผนังอาคาร
 - ความร้อนสามารถแทรกซึม เข้าไปตามท่อต่างๆได้ ทำให้ประสิทธิภาพต่างๆ ลดลง

4.1.2) แสงสว่าง

การให้แสงเพื่อให้เกิดความสวยงาม การส่องสว่างภายในเพื่อให้ใช้งานได้นั้น หมายถึง ต้องให้ได้ระดับแสงสว่างอยู่ในเกณฑ์ที่ทำงานได้โดยไม่ต้องทำให้เพ่งสายตามากเกินไป ส่วนการส่องสว่างให้เกิดความสวยงาม นั้นต้องอาศัยศิลปะในตัวเมื่อพิจารณาในแง่การให้แสง effect หรือการให้แสงแบบส่องเน้น การใช้แสงสว่างในการตกแต่งเป็นการสร้างบรรยากาศในสถานที่นั้นๆ ได้อีกทางหนึ่ง ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้งานที่เหมาะสม

ลักษณะหลอดแสงชนิดต่างๆ รวมทั้งแสงที่ใช้กับการออกแบบตกแต่ง

หลอดที่มีไส้ Incandescent จะทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น และจะให้แสงในโทนร้อน มีแสงค่อนข้างไปในทางแดง — เหลือง เหมาะที่จะใช้กับ lobby lounge ร้านอาหาร และห้องนอน

หลอด Fluorescent และหลอดไม่ไส้สีอื่นๆ จะมีประโยชน์มาก เนื่องจากมีอายุการใช้งานที่นานกว่า และมีแสงนุ่มนวลเหมือนธรรมชาติ โดยมากใช้กับสถานที่ที่ต้องการทำงาน เช่น โต๊ะทำงาน ทางสัญจร ครัว

ตาราง แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่างๆ

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดไส้	ใช้และติดตั้งง่าย จุดติดทันที ราคาถูกมีให้เลือกทั้งหลอดแก้วใสและหลอดแก้วฝ้า ปรับหรือแสงได้	เหมาะสำหรับไฟส่องสว่างและไฟประดับทั่วไปไม่เหมาะกับบริเวณที่ต้องการแสงสว่างมากๆ

ตาราง แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่างๆ(ต่อ)

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดทั้งสแตนเลส โลหะเงิน	ติดตั้งง่ายรูปร่างกระทัดรัด ใช้ส่องเน้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าหลอดไส้ธรรมดา	เหมาะสำหรับการส่องวัตถุนั้นให้ดูโดดเด่น สะดุดตา และสร้างบรรยากาศให้ดูหรูหรา
	หลอดฟลูออเรสเซนต์	สามารถใช้แทนหลอดไส้ธรรมดาได้ มีประสิทธิภาพสูงหรือแสงไม่ได้	ใช้แทนหลอดไส้ธรรมดา ทั้งให้แสงทั่วไปและ Spot Light
	หลอดโซเดียมความดันต่ำ	ให้แสงมากกว่าหลอดประเภทอื่น สวิตดูเพี้ยน อายุใช้งานยาวนานมาก	ไฟถนนไฟนอกอาคารที่ต้องการเรื่องความประหยัด ไม่คำนึงความถูกต้องของสี

การเลือกติดตั้งชนิดโคมไฟฟ้าชนิดต่างๆ นอกจากหลอดไฟฟ้าที่กล่าวมาข้างต้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือความสวยงามและบรรยากาศที่จะเกิดขึ้น และต้องคำนึงถึงประเภทของงานที่นำไปใช้ด้วยนอก จากหลอดไฟแล้ว โคมไฟต่างๆก็มีผลต่อการจัดแสงด้วยเช่น

-ไฟส่องลง (Down Light)

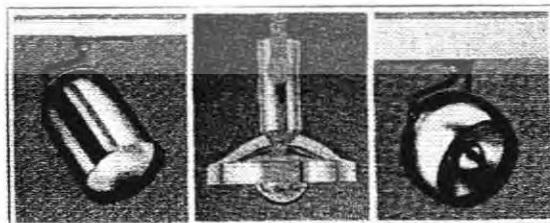
โดยทั่วไปมีตัวสะท้อนแสง 2 แบบคือ ตัวสะท้อนแสงสีทอง และเงิน โคมแบบตัวสะท้อนแสงสีทองมีหลายอย่าง คือ สีทองมาก และทองอ่อนๆที่เรียกว่าแซมเปญ ตัวสะท้อนแสงสีทองใช้สำหรับพื้นที่ที่ต้องการบรรยากาศดูอบอุ่น เช่น โรงแรม รีสอร์ท ส่วนโคมแบบตัวสะท้อนแสงสีเงินใช้สำหรับกรณีที่ต้องการส่องสว่างพื้นที่ๆมีกิจกรรม ซึ่งต้องการความสว่างและดูอบอุ่นน้อยกว่าตัวสะท้อนแสงสีแดง

ภาพที่ 4-5 ไฟส่องลงพื้นแบบกรรมตา (Down Light)

-โคมไฟสาดกำแพง (Wall Washer)

โคมไฟสาดกำแพงมีหลายแบบ แต่ที่จะกล่าวถึงในที่นี้เป็นแบบมีหน้าตาเหมือนโคมไฟส่องลง เป็นโคมไฟฝังฝ้าเหมือนกับโคมไฟส่องลง แต่ตัวสะท้อนแสงภายในไม่เหมือนกัน โคมไฟสาดกำแพงทำหน้าที่ให้แสงสว่างที่สว่างทั้งผืน ซึ่งไม่สามารถทำได้ด้วยโคมไฟส่องลง เพราะแสงที่ออกมาจากโคมไฟสาดกำแพง จะออกจากโคมด้านเดียวและแสงสาดเข้าหากำแพง

ภาพที่ 4-6 แสดงภาพโคมไฟสาดกำแพง

- โคมไฟสปอต (Spot Fixture)

โคมไฟสปอต มีทั้งแบบฝังและแบบติดลอยแต่ปรับมุมได้เพื่อส่องไปในทิศทางที่ต้องการได้ หลอดที่ใช้ก็มีหลายชนิดแล้วแต่ความต้องการทางด้านแสงสว่างว่าต้องการอย่างไร

การให้แสงสว่างจากโคมสปอตก็ควรพิจารณาถึงวงแสงด้วย เพราะถ้าให้ความส่องสว่างกับวัตถุแต่วงแสงกว้างมากก็ทำให้ไม่ได้ส่องแต่วัตถุอย่างเดียวแต่ไปส่องบริเวณด้านข้างด้วย ทำให้วัตถุไม่ได้เป็นจุดเน้นตามที่ต้องการ ดังนั้นมุมลำแสงจึงค่อนข้างสำคัญ นอกจากนี้โคมไฟสปอตพวกนี้บีบลำแสงให้เป็นลำแคบ ความร้อนที่เกิดขึ้นจึงมาก ดังนั้นเวลาใช้ก็ไม่ควรใช้ส่องวัตถุที่เปลี่ยนรูปหรือเสียคุณภาพเนื่องจากความร้อน โดยทั่วไปมักแนะนำให้วางดคมและหลอดให้ห่างจากวัตถุไม่น้อยกว่า 1-1.5 เมตร

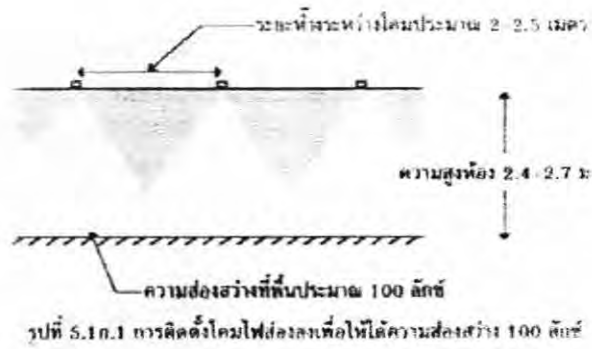
ภาพที่ 4-7 แสดงตัวอย่างโคมไฟสปอตเพื่อส่องวัตถุหรือชิ้นงานในทิศทางที่ต้องการ

เทคนิคการให้แสงสว่างภายในรีสอร์ท

เทคนิคการให้แสงสว่างภายในรีสอร์ท มีด้วยกันหลายอย่างโดยแบ่งตามพื้นที่ใช้งาน แบ่งตามชนิดของการให้แสง และเทคนิคการให้แสงสว่าง รวมทั้งแสงที่ใช้ในการตกแต่ง ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพราะเป็นการสร้างบรรยากาศภายในห้องให้โดดเด่นและสวยงาม และยังทำให้แขกที่มาพักเกิดความประทับใจ

-การใช้โคมไฟส่องลง

ทุกบริษัทผู้ผลิตจะออกแบบให้มีความส่องสว่างที่พื้นเมื่อใช้ความสูงฝ้ามาตรฐาน 2.5 เมตร เพื่อให้เหมาะกับโรงแรมหรือรีสอร์ท ยกเว้นพื้นที่ที่ต้องการความส่องสว่างสูงที่ต้องระมัดระวังต้องไม่ให้เหนื่อยเกินไปเพราะความส่องสว่างไม่พอใช้งาน หรือความส่องสว่างมากเกินไปทำให้เกิดความสิ้นเปลือง การเลือกใช้ดวงโคมต้องเลือกกำลังการส่องสว่างให้เหมาะสมกับสถานที่

ภาพที่ 4-8 แสดงการติดตั้งโคมไฟส่องลงเพื่อให้ได้ความส่องสว่าง 100 ลักซ์

-การใช้สวิตช์หรี่ไฟ

การหรี่ไฟแสงสว่างใช้กรณีการปรับระดับแสงให้ได้หลายระดับซึ่งมักติดตั้งในหลายพื้นที่ซึ่งเรียกกันว่าติมเมอร์ เช่น ห้องพัก ห้องอาหาร เป็นต้น โคมไฟที่มีสวิตช์หรี่ไฟได้นั้นสามารถสร้างบรรยากาศได้เช่นเดียวกับ โคมไฟส่องลงแบบธรรมดา เพราะสามารถที่จะปรับได้ตั้งแต่สว่างมาก จนถึงเหลือแสงน้อยมาก ระดับของไฟแต่ละระดับก็ช่วยสร้างอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แสงที่ถูกหรี่ลงมากๆ ก็จะทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกสงบ หรืออาจจะปรับให้เหมาะกับการทำกิจกรรมในแต่ละอย่างก็ได้

-โคมไฟแขวนเพดาน

โคมไฟแขวนเพดานมีไว้เพื่อประดับและการให้แสงสว่างด้วย แต่เมื่อใช้โคมไฟประเภทนี้ควรมีโคมชนิดอื่นที่เป็นตัวให้แสงหลักด้วย ถ้าใช้โคมไฟแขวนเพดานเพียงอย่างเดียวจะทำให้เกิดเงา

ขนาดวัตต์ของโคมไฟนี้ที่เหมาะสม คือ มีวัตต์ไม่มากเกินไปจนทำให้จัวทั้งห้องทำให้ขาดความเป็นเครื่องประดับ และขนาดวัตต์ต้องไม่น้อยเกินไปด้วยจนทำให้ดูมืดและขาดความสวยงาม โดยทั่วไปมักใช้ชนิดวัตต์มากเพื่อสามารถหรี่ไฟได้หลายระดับ การใช้โคมไฟแขวนเพดานควรมีความสูงห้องมากพอเพื่อว่าเมื่อแขวนโคมแล้วดูไม่ต่ำเกินไป และจุดที่แขวนจะต้องมีความแข็งแรงมากพอ

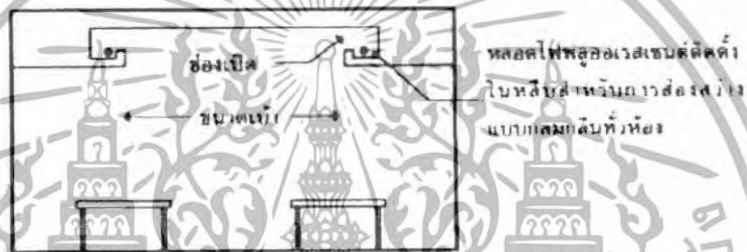

ภาพที่ 4-9 แสดงตัวอย่างโคมไฟแขวนเพดาน

โคมไฟตั้งโต๊ะมีใช้มากในบริเวณที่ต้องการบรรยากาศ สำหรับการพักผ่อนหรือต้องการความสว่างเฉพาะจุด เช่น บริเวณห้องโถงหรือบริเวณที่ไม่ต้องการติดตั้งโคมไฟเพดาน เช่น ในห้องนอนซึ่งถ้าติดตั้งโคมไฟที่เพดานแล้วทำแสงสว่างจ้าเมื่อนอน การให้แสงจากโคมไฟตั้งโต๊ะนั้นใช้เป็นแสงสว่างทั่วไปของห้องได้ด้วย

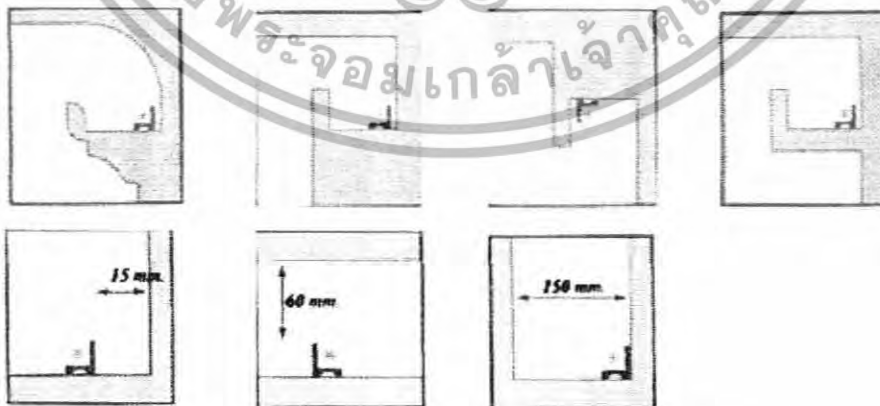
-การให้แสงสว่างจากไฟหลิบ

เป็นการให้แสงที่ต้องการความนุ่มนวลแต่การให้แสงแบบนี้ค่อนข้างเปลืองไฟเพราะแสงที่เล็ดลอดออกมาค่อนข้างน้อย หลีบควรมีช่องเปิดไม่เล็กเกินไป บางครั้งทำค่อนข้างยากที่จะทำให้แสงออกมาให้สว่างโดยมีช่องเปิดเพียงเล็กน้อยช่องเปิดแสงสำหรับไฟหลิบควรมีอย่างน้อย 15 ซม.

ภาพที่ 4-10 แสดงการให้แสงสว่างจากไฟหลิบ

นอกจากนี้การให้แสงสว่างจากหลิบนอกจากจะใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์แล้ว อาจใช้หลอดอินแคนเดสเซนต์ที่เป็นหลอดแรงดันต่ำเรียงกันเป็นแถวก็ได้ แต่ก็ต้องพึงระวัง 2 เรื่อง คือ แสงที่ได้ออกมาจะเป็นลักษณะเหมือนไฟตกแต่งเท่านั้น ดังนั้นต้องอาศัยแหล่งให้แสงสว่างอย่างอื่นเพื่อการส่องสว่างพื้นที่นั้น และสิ่งที่ต้องระวังอีกอย่างหนึ่งคือเรื่องความร้อน

ภาพที่ 4-11 แสดงลักษณะการให้แสงสะท้อนของไฟหลิบ

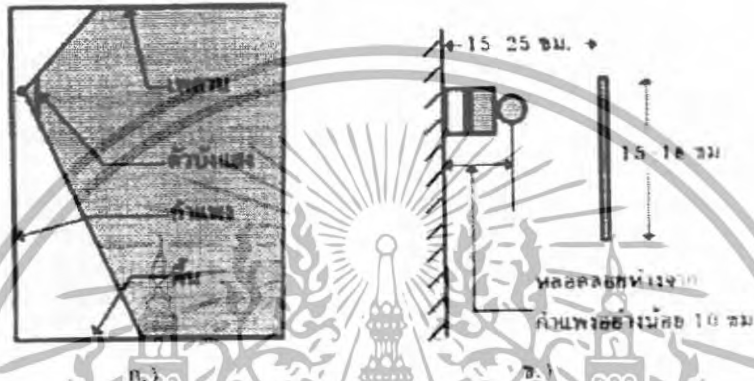
ภาพที่ 4-12 แสดงตัวอย่าง ตำแหน่งการให้แสงของไฟหลัง

การให้แสงสว่างจากหลืบเพื่อส่องสว่างพื้นที่ควรมีเพดานสีขาวหรือสีอ่อนมีฉนวนกันแล้วแสงจากไฟหลืบที่เพดานเป็นสีทึบก็เป็นเพียงไฟตกแต่เท่านั้น

- การให้แสงกำแพงโดยใช้วัตตบั๋งหลอด

พิจารณาการให้แสงสว่างกำแพงโดยใช้วัตตบั๋งหลอดดังรูปที่ 6 ซึ่งการให้แสงแบบนี้ทั้งแสงขึ้นด้านบนและลงด้านล่าง หรือส่องลงมายังผ้าม่านที่ติดตั้งข้างล่าง การให้แสงแบบนี้มีประโยชน์มากเพราะเพิ่มความสว่างขึ้นที่กำแพงและทำให้บรรยากาศภายในห้องสว่างขึ้น

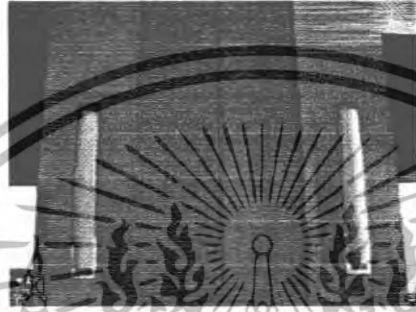
ภาพที่ 4-13 ภาพแสดงการให้แสงสว่างกำแพงโดยใช้วัตตบั๋ง

ตัวของหลอดควรห่างจากกำแพงมาเพื่อว่าถ้ามีม่านอยู่ด้านล่างก็ให้แสงสว่างที่ผ้าม่านได้แทนที่จะถูกผ้าม่านบังเอาไว้ และการวางหลอดควรไม่ให้เห็นตัวหลอดไม่ว่าจะมองในมุมใดก็ตาม การวางหลอดที่กำแพงในรูป แทนที่จะวางหลอดที่แผ่นบังแสงก็เพื่อให้แสงสว่างส่องไปที่เพดานมากที่สุดเพื่อใช้เป็นแสงสว่างทั่วไปสำหรับในห้องด้วยโดยไม่ต้องมีโคมให้แสงหลักในห้องอย่างอื่นอีก ข้อควรระวังสำหรับกรให้แสงแบบนี้คือ ถ้าพื้นเป็นพื้นมันเช่นแกรนิตขัดมันก็ทำให้แสงสะท้อนที่พื้นมาเข้าตา อาจมองเห็นหลอดภายในที่ซ่อนอยู่ข้างในโดยสะท้อนจากพื้นขึ้นมา ดังนั้นไม่ควรให้แสงแบบนี้ในบริเวณที่มีพื้นมันสะท้อนแสงแบบกระจก

ตำแหน่งโคมไฟส่องภาพที่เหมาะสมควรให้มีมุมส่องลงมาที่ภาพทำมุมกับระดับ 60 องศา เพราะถ้ามุมนี้น้อยเกินไปทำให้ติดตั้งโคมไกลออกไป แสงที่ส่องภาพมีโอกาสสะท้อนจากภาพเข้าตาได้ ถ้าหากติดตั้งชิดเกินไปแสงที่ส่องเข้าหาภาพได้ไม่เต็มที่ การติดตั้งโคมดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาโคมที่เลือกด้วยว่าสามารถเอียงได้มุมตามที่ต้องการหรือไม่ โคมส่วนใหญ่จะเอียง 30 องศา หรือทำมุม 60 องศา กับแนวระดับเพื่อฉายเข้าภาพนั่นเอง บางครั้งการติดตั้งโคมส่องภาพห่างกำแพงมากเกินไปจนกระทั่งบิดโคมอย่างไรก็ไม่สามารถส่องหาภาพได้

การใช้โคมไฟผนัง

นอกจากจะใช้โคมไฟส่องลงสำหรับการให้แสงสว่างทั่วไป แต่อาจใช้โคมไฟผนังในการส่องสว่างซึ่งไม่มากและให้ความสวยงามด้วย หรือบางครั้งก็ใช้ทั้งโคมไฟส่องลงและโคมไฟผนังด้วย ประกอบกัน โคมไฟผนังโดยทั่วไปจะใช้หลอดอินแคนเดสเซนต์ 40-60 วัตต์ ซึ่งอาจติดตั้งที่กำแพงหรือที่เสาแล้วแต่การออกแบบอาจติดตั้งห่างกัน 3-6 เมตรที่เสาหรือกำแพงเพื่อให้ความสว่างตามทางเดินเป็นต้น นอกจากนี้โคมไฟผนังบางครั้งนอกเหนือจากใช้เพื่อการส่องสว่างแล้วยังวางให้ใกล้กันเพื่อสร้างรูปแบบของแสงที่กำแพงให้สวยงามได้ด้วย

ภาพที่ 4-14 ภาพแสดงตัวอย่างโคมไฟติดผนัง

หลักการให้แสงสว่างในส่วนต่าง ๆ ของรีสอร์ท

โถงต้อนรับ

เป็นศูนย์รวมของผู้มาใช้บริการ เป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่ามีบริการระดับใด โถงพักคอยมักจะใหญ่โตหรูหราทั้งรูปแบบและวัสดุ ซึ่งเป็นจุดนั่งพักคอยและนัดพบของแขก ฉะนั้นการใช้แสงไฟควรมีความสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไปเพราะแขกจะรู้สึกว้าวุ่นแล้วจะดูเด่นเกินไปและทางกลับกันถ้ามืดเกินไปแขกก็จะรู้สึกเหมือนกับบริเวณนั้นอาจไม่ให้บริการ การให้แสงไฟสำหรับบริเวณโถงต้อนรับใช้ได้ทั้งแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ เพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรมและเปิดให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ถ้าเป็นกลางวันก็อาจใช้แสงธรรมชาติเข้ามาช่วยก็จะเป็นการประหยัดและยังมีความสวยงามแบบธรรมชาติอีกด้วย แสงธรรมชาตินี้ส่องเข้ามาได้ทั้งทางผนังและเพดาน

การใช้แสงประดิษฐ์ในบริเวณโถงต้อนรับ

-ส่วนประชาสัมพันธ์หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็นเคาน์เตอร์และตู้สูง ด้านหลังสำหรับเก็บจดหมาย และกุญแจห้อง ดวงไฟจึงต้องเป็นแบบติดเพดานให้ลำแสงสาดลงมายังส่วนหน้าเคาน์เตอร์ และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคอน

-ส่วนพักคอย

ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยเป็น
ช่อและโคมไฟตั้งโต๊ะ ไฟฝังเพดานและไฟติดผนัง ลักษณะการกระจายแสงของ
โคมควรทั้งกระจายทั้งแสงขึ้นลง และรอบด้านสำหรับแสงไฟที่ตั้งโต๊ะไม่ควร
กระจายรอบเพราะจะทำให้แสงเข้ามายังตาคนที่นั่งได้ ควรเป็นแสงที่ขึ้นลงเท่านั้น

-ส่วนบริการโทรศัพท์และทางเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟพอสมควรเพื่อพอมองเห็นทางเดินเท่านั้นก็พอ เพราะคนที่จะ
ใช้โทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัว และแสงสว่างทางเข้าห้องน้ำก็ไม่ควรสว่างมาก
เกินไปเพราะจะทำให้คนที่จะเข้าไปใช้รู้สึกเขิน

โดยสรุปแล้ว บริเวณส่วนโถงต้อนรับเป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภท จากที่กล่าว
มาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าบริเวณโถงพักคอย มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วน การใช้ไฟก็ควรมีหลาย
ประเภทที่เหมาะสมกัน แต่ที่สำคัญและน่าสังเกตคือ ถ้าใช้ดวงไฟหลายดวงซึ่งแต่ละดวงมีกำลัง
ส่องน้อยเมื่อรวมกันแล้วจะมีแสงที่พอดีและมีความสวยงามมาก ควรมีการให้แสงสว่างที่ต้องการ
ความพิเศษ เช่น โต๊ะทำงาน โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ บอร์ดประกาศและโฆษณาของโรงแรม ตู้โชว์
ของร้านค้า สำหรับหลักการในการให้แสงไฟนั้นใช้ผสมระหว่าง **Direct Light** และ **Indirect
Light** ส่วนที่เป็น **Indirect Light** นั้นเพื่อที่จะใช้แสงไฟส่องกระทบฝ้าเพดานแล้วสะท้อน
กลับมา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและไม่เกิดเงา

-ส่วนทางเดิน

แสงไฟในส่วนทางเดินจะเป็นแสงที่ให้ความรู้สึกบรรยากาศน่าประทับใจและสงบเงียบ
แสงสว่างจะต้องมีความสว่างเพียงพอที่จะเห็นหมายเลขห้องและเห็นที่สำหรับเสียบกุญแจได้
สำหรับระยะการติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสม ให้คิดระยะห่าง 2 เท่า ของความสูงระหว่างพื้นถึง
เพดานทางเดิน และถ้าเป็นไปได้สวิตช์ไฟควรจะอยู่ใกล้กับประตูห้องพักแขก เพื่อที่จะติดตั้งไฟ
ฉุกเฉินประจำทางเดินในแต่ละชั้น

ข้อปฏิบัติสำหรับการให้แสงสว่างส่วนทางสัญจร

-ตามทางแยกหรือหัวมุม หรือบริเวณที่มีสิ่งกีดขวางอยู่ ควรจะให้แสงสว่างมาก
ขึ้น

- ทางเชื่อมระหว่างห้องพักไม่ควรจะสว่างมาก ควรพอที่จะให้เห็นหมายเลข
ห้องและช่องสำหรับเสียบกุญแจก็เพียงพอ

-ส่วนที่ใช้สอยร่วมกัน เช่น บริเวณห้องน้ำ โซฟาพักคอย แทนเขียนุหรื
นาฬิกาติดผนังหรือว่าป้ายบอกทางต่างๆ ควรจะมีแสงสว่างที่มากขึ้น

- ไม่ควรใช้แสงสว่างในทางเดินมาทำลายความโดดเด่นในส่วนบริการอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น โถงต้อนรับ ห้องอาหาร เป็นต้น
- การให้แสงสว่างควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อการปรับสภาพสายตา
- ส่วนที่ต้องการความปลอดภัยควรให้แสงสว่างที่มากขึ้น เช่น หน้าบันได หน้าลิฟท์ ทางเดินต่างระดับ หน้าประตู ทางไปโรงรถ สระน้ำ เป็นต้น
- ควรจะให้แสงสว่างโดยเน้นจุดปลายทางเป็นสำคัญ เช่น ทางเดินไปสระน้ำ หรือไปห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกีฬาหรือว่ายน้ำ ควรให้แสงสว่างในส่วนนั้นมาก ทั้งนี้นอกจากจะเห็นได้ชัดเจนแล้วยังเป็นการนำสายตาได้เป็นอย่างดี และมีความสวยงาม
- ถ้าเป็นป้ายที่ไม่ใช่ตู้ไฟ ต้องมีแสงสว่างที่ส่องให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน เห็นได้ในระยะไกลไม่ต่ำกว่า 5 เมตร (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของป้ายด้วย)

ส่วนสถาปัตยกรรม

การให้แสงสว่างภายในอาคาร สามารถใช้แสดงถึงลักษณะของการออกแบบและสร้างบรรยากาศนอกจากการให้แสงสว่างธรรมชาติ การให้แสงบริเวณพื้นที่ส่วนกลางนี้ จะมีการให้ไฟตามลักษณะ ดังนี้

- ส่วนที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับโถงต้อนรับ ควรจัดแสงที่อบอุ่น และเป็นมิตร เช่น การใช้แสงดาวน็ไลท์ฝัง , ไฟผนังและโคมตกแต่งต่าง ๆ เป็นต้น
- ให้แสงที่ไม่ทำให้เกิดการรบกวนสายตา (Glare)
- สีของแสงที่เหมาะสมควรเป็นแสงส้มสลัว ที่สร้างความรู้สึกทางจิตวิทยาให้เกิดความรู้สึกสงบอบอุ่นและผ่อนคลาย
- ใช้ไฟเฉพาะจุด เพื่อต้องการนั้นให้เกิดความสำคัญ เพื่อสร้างบรรยากาศ
- การให้แสงสว่างส่วนเพดานในบางครั้งที่เป็นฝ้าเรียบ ซึ่งมีความสูงและความลึกเท่าปกติ การใช้ไฟในที่ไม่ได้ส่องโดยตรง (Indirect light) ให้แสงไปยังเพดาน จะทำให้เกิดมิติความใกล้ไกล เพิ่มความน่าสนใจ

ภักตาคาร

การใช้แสงสว่างในภักตาคารนั้นสำคัญมาก เนื่องแสงสว่างนั้นจะช่วยสร้างบรรยากาศในการรับประทานอาหาร โดยปกติแสงในภักตาคารจะใช้แสงจากหลอด **Candescent** มากกว่าแสงจากหลอด **Fluorescent** แต่แสงจากหลอด **Fluorescent** เหมาะที่จะใช้เป็นแสง

ในคอฟฟี่ช็อปเพราะจะให้แสงที่มีโทนค่อนข้างไปทางแดง โดยเฉพาะในบริเวณเคาน์เตอร์ภายใน
ภัตตาคารจะใช้แสงหลายชนิดคละกันไปแล้วแต่ว่าจะใช้ประโยชน์แบบใด

การติดตั้งดวงไฟฟ้าแบบต่างๆ เช่น การติดตั้งระบบไฟฟ้าที่สามารถปรับแสงให้จ้าขึ้นหรือ
อ่อนลงเป็นส่วนที่สำคัญในการออกแบบ ความสว่างของแสง **Back Ground** มักจะใช้
ประมาณ 100 Lux และเพิ่มแสงเฉพาะ เช่น เนื้อโต๊ะอาหาร เนื้อเคาน์เตอร์ เป็นต้น

สรุปวิธีการพิจารณาการใช้แสงในส่วนภัตตาคาร

- รูปแบบโดยทั่วไปของภัตตาคารเป็นแบบไหนก็ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสม
- พิจารณาจากแปลน การวางเฟอร์นิเจอร์ที่สมบูรณ์แบบแล้วทำให้แสงไฟที่วางไม่
มืด ในกรณีที่มีภัตตาคารนั้นใหญ่และหลายระดับอีกทั้งมีเวทีแสดงดนตรี
- กำหนดความสว่างของไฟตามความเหมาะสมของแต่ละแบบ
- ในกรณีที่มีไฟสลัวบ้างก็ต้องให้แขกสามารถอ่านเมนูเห็น
- ศึกษาโครงสร้างของเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไฟไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
- มีวิธีป้องกันแสงสะท้อนที่ดี ในกรณีที่ไม่ต้องการการสะท้อนแสง
- แสงไฟที่หนี้อยจากเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
- สำหรับไฟที่หนี้อยต้องไม่อยู่ในตำแหน่งที่ถูกศีรษะได้ เช่น อยู่เกินระดับศีรษะ
หรือเหนือเฟอร์นิเจอร์ที่คนเข้าไม่ได้ เช่น เนื้อโต๊ะ เป็นต้น

ส่วนห้องพัก

โคมไฟตั้งโต๊ะข้างเตียงบริเวณหัวนอน ควรมีสวิตซ์ที่สามารถเอ้าเปิด – ปิดได้โดยไม่ต้อง
ลุกขึ้นจากที่นอน ไฟกลางห้องจะมีสวิตซ์ที่บริเวณทางเข้าห้อง ที่โต๊ะแต่งตัวก็มักจะติดตั้งที่เหนือ
กระจก

ไฟในห้องพักสามารถติดตั้งได้ 5 แบบ คือ ไฟหนี้อยจากเพดาน ไฟฝังในเพดาน ไฟติดผนัง
ไฟกิ่ง โคมไฟที่ตั้งและเคลื่อนย้ายได้ ตัวสวิตซ์ ปิด – เปิด ควรจะอยู่ที่ทางเข้าประตูและควรจะมีที่
ควบคุมปริมาณของแสง (Dimmer) สำหรับไฟในห้องควรใช้หลอดไฟส่วนห้องน้ำควรเป็นไฟ
ฟลูออเรสเซนต์เป็นหลัก อาจมีโคมหลอดสวยงามบริเวณโต๊ะเครื่องแป้ง ตำแหน่งของไฟที่
เหมาะสมในห้องคือบริเวณใกล้เตียง บริเวณกลางห้อง หน้ากระจกในห้องน้ำ (สว่างมาก)
ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับความหรูหราของห้องพักและราคา

4.1.3) การใช้สีในการออกแบบ

สีมีความจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการมองเห็นและความสวยงาม ความรู้สึกและความเหมาะสมในการเลือกใช้ได้ถูกต้องต่อความต้องการของพื้นที่ส่วนต่างๆ

ลักษณะเฉพาะของสี

1) วรรณะ (Hue)

วรรณะ คือคุณสมบัติที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสีว่าเป็นสีใดสีหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงน้ำหนักอ่อนแก่และความเข้มของสีแต่ประการใด เราสามารถแยกสีออกได้เป็น 2 ประเภทจากหลักวรรณะของสี ดังนี้

- **Chromatic Color** คือสีที่มีวรรณะของสีผสมอยู่ สามารถจำแนกออกเป็นสีต่างๆ เช่น สีเขียว สีแดง สีเหลือง ฯลฯ ได้อย่างแน่ชัด

- **Achromatic Color** คือสีที่ไม่มีวรรณะของสีผสมอยู่ สามารถจำแนกเป็นน้ำหนักอ่อนเข้ม ได้แก่ สีขาว สีเทา และสีดำ

2) ความเข้มของสี (Chrome หรือ Intensity หรือ Saturation)

ความเข้มของสีคือคุณสมบัติของสีเกี่ยวกับความสด (Brightness) หรือความหม่น (Dullness) ที่เกิดขึ้นเพราะมีการผสมกับสีตรงข้ามทำให้ความสดใสน้อยลง

3) คุณค่าของสี (Tonal Value)

คุณค่าของสีคือคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำหนักอ่อนแก่ (lightness/Darkness) เพื่อใช้เปรียบเทียบค่าของสีที่แตกต่างกันของสีทุกสี เช่น สีครีมคือน้ำหนักอ่อนของสีเหลือง ฯลฯ

4) คุณสมบัติน้ำหนักอ่อนแก่ (Finish)

คุณสมบัติน้ำหนักอ่อนแก่คือคุณสมบัติของสีเกี่ยวข้องกับการสะท้อนแสง ทำให้ค่าของสีแปรเปลี่ยนไปจากเดิม

สีในแง่จิตวิทยา

สีมีอิทธิพลเหนือจิตใจมนุษย์ กล่าวคือ สามารถสร้างอารมณ์และบรรยากาศให้แก่สิ่งต่างๆ ได้ ในงานตกแต่งหากใช้สีไม่เหมาะสมนอกจากเป็นการทำลายโครงสร้างสี (Color Scheme) แล้วยังทำลายสัดส่วนต่างๆ ของห้อง และสามารถส่งผลต่ออารมณ์ด้วยซึ่งความรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพของสีร้อน (Warm Tone) และสีเย็น (Cool Tone) จะสามารถนำสีมาเสริมงานตกแต่งภายในได้มาก และยังสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของงานสถาปัตยกรรมได้อีกด้วย

ความกลมกลืนของสี

การใช้สีควรคำนึงถึงหลักที่สีต่างๆ ประสานกลมกลืนกัน โดยดูจากน้ำหนักของสีในวงจรสี เมื่อต้องการทำงานในเรื่องที่เกี่ยวกับสีควรกำหนดว่าจะใช้สีใดเป็นสีหลัก โดยให้แต่ละสีมีค่าน้ำหนักอ่อนแก่ในตัวเองด้วย เป็นต้น การใช้สีลักษณะนี้จะทำให้เกิดความกลมกลืนของสีอย่างง่าย เรียกว่า ความกลมกลืนของสีต่างน้ำหนัก ถ้าต้องการให้สียังคงความสดใสในสภาพเดิมแล้ว ก็จะต้องคำนึงถึงเนื้อที่การใช้งาน เช่น ใช้สีร้อนร้อยละ 80 ที่เหลือร้อยละ 20 ใช้สีเย็น ในทำนองเดียวกัน ถ้าใช้สีเย็นร้อยละ 80 ที่เหลือก็จะใช้สีร้อน

การจัดทาสีต่างๆ ให้ถูกตำแหน่ง เหมาะสม จะเกิดความสวยงามและสร้างอารมณ์แก่ผู้พบเห็น โดยทั่วไปนั้นแบ่งแยกเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) สีที่เรามองเห็นตามธรรมชาติ (Naturalistic Color)
- 2) สีของวัสดุ (Material Color หรือ Real Color) คือสีของวัสดุแท้ ๆ เช่น สีของหินอ่อน อิฐ ไม้ ฯลฯ ซึ่งบางครั้งไม่ต้องใช้เคลือบผิวเนื้อแท้ของวัสดุนั้น หากสีของวัสดุนั้นสวยงามอยู่แล้ว
- 3) สีที่เกิดจากการใช้เนื้อสีทา (Hue หรือ Specific Color) เพื่อให้ได้สีตามความต้องการจึงต้องใช้สีทา นอกจากจะทำให้วัสดุสวยงามแล้ว ยังเพิ่มความคงทนแก่วัสดุต่างๆ อีกด้วย

การวางโครงสีตกแต่ง

โครงสีมีความสำคัญในงานศิลปะทุกแขนง ต้องคำนึงถึงโครงสีเป็นอย่างมากในงานออกแบบตกแต่งภายใน เพราะเป็นส่วนที่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดแต่มีประสิทธิภาพสูง สามารถเสริมงานออกแบบให้มีบรรยากาศได้ตามความต้องการช่วยเสริมส่วนที่เด่น และปิดบังส่วนที่ไม่เรียบร้อยได้

โครงสี คือแบบร่างในการเลือกใช้กลุ่มสีหรือสีทั้งสามชั้น ได้แก่ สีพื้นฐาน สีชั้นที่สอง และสีชั้นที่สาม ให้เข้าหมู่เข้าพวกกัน ทำให้สีแต่ละสีที่เลือกใช้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยทั่วไปนิยมใช้เพียง 3-4 สีที่กลมกลืนและตัดกัน เป็นทั้งสีสดหรือสีหม่นหลายๆ น้ำหนัก การวางโครงสีมีขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

1) การเลือกสีหลัก

โดยธรรมชาติแล้วทุกสีย่อมมีประสิทธิภาพและความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นเรื่องยากที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ตายตัว เพราะความชื่นชอบในสีใดสีหนึ่งของคนเราย่อมแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและอุปนิสัย การเลือกสีหลักภายในห้อง คือสีที่ใช้สำหรับพื้นที่ส่วนใหญ่ได้แก่ ผนัง พื้น และเพดาน และสีหลักควรเป็นสีอ่อนผสมขาว

2) การเลือกสีรอง

สีรอง ได้แก่ สีที่เข้ากันได้ดีกับสีหลัก และไม่ควรมากกว่า 2 สี สีรองนิยมใช้เป็นสีประตู หน้าต่าง เครื่องเรือนชิ้นใหญ่ โดยสีรองทั้งสองจะประสานหรือตัดกันเองก็ได้ ขึ้นอยู่กับพื้นที่ว่า มากน้อยเพียงใด สีร่อนกับสีเย็นจะอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดีหากมีอัตราส่วนต่างกันมาก เช่น สีเย็น 75-80% ต่อสีร่อน 20-25% เป็นต้น

3) การเลือกสีเน้น

สีเน้นคือสีของวัตถุตกแต่งขนาดเล็ก เช่น หมอนอิง พรมเฉพาะที่ โคมไฟ โต๊ะกลาง เป็นต้น ซึ่งนิยมให้เป็นสีสดใสแตกต่างไปจากสีหลักและสีรอง เพื่อช่วยให้สีภายในห้องสดใสมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น แต่ต้องระวังอย่าให้ปริมาณมากเกินไป จะจวนจมนและทำลายโครงสร้างสีให้ไม่เด่นชัดเท่าที่ควร

การใช้สีในส่วนต่างๆของรีสอร์ท

ส่วนโถงต้อนรับและพักคอย

เป็นส่วนแรกที่จะสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือนสีที่ใช้จะต้องสอดคล้องกับรูปแบบของงานตกแต่งภายในให้มากที่สุดเพื่อให้เกิดความกลมกลืน การใช้สีของวัสดุที่นำมาใช้ในการตกแต่ง ควรเป็นสีโทนเย็นสบายตา เบิกบาน แจ่มใส บ่งบอกถึงการเชิญเชิญ รวมทั้งต้องให้ความรู้สึกที่อบอุ่นและเป็นกันเองด้วย การใช้สีของวัสดุแท้ๆ

ใช้สีโทนอ่อน สบายตา เพื่อความผ่อนคลาย อาจเล่นสีเส้นบ้าง ตามรูปแบบของการออกแบบเพื่อสร้างความสดใส ร่าเริง และเป็นกันเอง หรือตกแต่งด้วยของประดับต่างๆ เช่น รูปภาพ ดอกไม้ อาจจะเป็นงานหัตถกรรมท้องถิ่น ที่นำมาใช้ร่วมกับการตกแต่งมีสีเส้นที่แตกต่างกันไป หรืออาจเป็นสีที่ได้จากธรรมชาติ ทำให้เกิดความรู้สึกที่สดชื่น สดใส สัมผัสได้ถึงความเป็นธรรมชาติ เพราะงานหัตถกรรมส่วนใหญ่จะมีสีเส้นสวยงามสดใส ฯลฯ

ห้องจัดเลี้ยง

ต้องการบรรยากาศที่สะอาด สดใส สบายตา สีที่ใช้อาจเป็นสีเหลืองอ่อน หรือสีครีม สำหรับผนังไม่ควรใช้สีมืดครึ้มเพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้า ไม่ชวนรับประทานอาหาร แต่ถ้าใช้ผนังสีอ่อน สดใส จะน่ารับประทาน ตกแต่งด้วยผ้าม่านหรือด้วยชามด้วยสีสดๆ อาจเป็นฟ้าเข้ม เหลืองส้ม หรือน้ำเงิน ก็ช่วยให้บรรยากาศคึกคักน่าสนใจ

ห้องอาหาร

ควรใช้สีที่มีความสดใส และเรียกง่าย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย และสนุกสนานในขณะเดียวกันก็ต้องแทรกสีสนสดใส เพื่อให้เกิดความรู้สึกกระฉับกระเฉง สดใส ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการตกแต่งภายในเป็นสำคัญ หากภัตตาคารที่ต้องการความหรูหรา โอโง่ง สะดวกสบาย ก็ไม่ควรใช้โทนสีหลากหลายมากเกินไป แต่ก็ไม่ควรใช้สีเดียวกันในพื้นที่กว้างๆ มากเกินไปเพราะจะทำให้หน้าเบื่อ

ส่วนห้องพัก

สีที่เหมาะสมที่สุด คือสีที่ใช้ในโทนอ่อน เบาสบาย ไม่ควรใช้สีหนักๆ และเพื่อให้เหมาะสมกับการพักผ่อนเช่น สีขาว ครีม เทา ฟ้ำ เป็นต้น

4.1.4.)ระบบเสียง และป้องกันเสียงรบกวน

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดี ต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายของเสียง ทั้งมีความเกี่ยวข้องกับ

1. การเลือกใช้วัสดุ
2. การออกแบบรูปร่างของห้อง
3. การจัดเครื่องเรือน

วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนเสียง (Sound Absorbing Material)

คุณสมบัติในการดูดกลืนเสียงขึ้นอยู่กับลักษณะของผิว ความหนาและความแน่นของวัสดุ วัสดุที่เก็บเสียงที่ทำขายมี 3 ประเภทคือ

1. ประเภทแผ่นสำเร็จรูป ซึ่งรวมทั้ง Acoustical เช่นพวก เทฟวิ่งบอร์ด เป็นวัสดุที่ทำเป็นรูพรุนและมีวัสดุเก็บเสียงอยู่ด้านหลัง
2. พวกฉาบหรือพ่น เป็นพลาสติกและมีวัสดุที่เป็นรูพรุน Fiber ต่างๆ ใช้ฉาบหรือพ่นบนผนัง ฝ้าเพดาน
3. ชนิดเป็นผืนยืดหยุ่นได้ เช่น วัสดุจากจำพวก Mineral Wood , Wood Wool , Glass Fiber , Kapok Bates and Hair Felt

วัสดุต่างๆที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มีสัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนเสียงที่มีความถี่ 512 Hz. ดังต่อไปนี้

ตาราง วัสดุต่างๆที่ใช้

วัสดุ	ความถี่
พรม	1.20
ผ้าม่านหนา	0.4-0.6
Flaster	0.25
คน (ผู้ใหญ่)	0.44
กระจกหรือแก้ว	0.025
Celotex	0.36
Hair Felt หนา 1 นิ้ว	0.78
ไม้ที่ทาน้ำมันวานิช	0.03
เก้าอี้ที่บุ	0.30

การออกแบบรูปร่างของห้อง

สิ่งที่ระวังเกี่ยวกับรูปร่างของห้องในเรื่องการป้องกันเสียงต่างๆ มีดังนี้

1. เสียงอุโฆษเกิดขึ้นได้จากเสียงสะท้อน ถ้าเสียงที่ตรงมาถึงผู้ฟังต่างกับเสียงสะท้อนซึ่งเสียงสะท้อนจากกำแพงหรือฝ้าผนัง เป็นระยะทางมากกว่า 65 ฟุต คิดเป็นเวลาจะได้เวลาที่แตกต่างกัน 0.06 วินาที ผู้ฟังจะได้ยินเสียงเดินนั้นได้ 2 ครั้ง แต่ถ้าระยะทางระหว่างเสียงที่มาถึงผู้ฟังโดยตรงกับเสียงสะท้อนน้อยกว่า 65 ฟุต แต่มากกว่า 50 ฟุต ผลเสียจะมีมากกว่า คือ เสียงสะท้อนจะมากวนเสียงที่มาโดยตรง ทำให้ได้ยินไม่ถนัด
2. เสียงสะท้อนที่มารวมกัน เกิดจากพื้นผิวเป็นเสียงที่ตั้งเกือบเท่าเสียงเดิม จุดที่มารวมกันจะได้เสียงมาก ในเวลาเดียวกัน จุดอื่นๆ ที่อยู่รอบๆ เกือบจะไม่มีเสียงเลย จึงเกิดเสียงดังพร้อมกันไปด้วย เมื่อคนๆ หนึ่งที่นั่งอยู่ได้ยินเสียงดัง คนที่นั่งใกล้ๆ บางที่จะไม่ได้ยินเสียงเลย พื้นผิวจึงเป็นพื้นที่ที่จะต้องระมัดระวังมาก ถ้าไม่มีได้ในห้องยิ่งดี
3. เสียงดับ อาจเกิดได้เมื่อเสียงมาแทรกสอดกัน เป็นจำพวก **Destructive Interfere** คือเสียงที่มาพบกันนั้น เสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน **Reification** อีกเสียงหนึ่งเป็น **Condensation** ซึ่งหักลบกลบกันพอดี ถ้าคลื่นของทั้ง 2 เสียงนั้นมีความถี่และแอมพลิจูดเท่ากัน
4. เสียงวิ่งไปวิ่งมาในห้อง (**Room Flutter**) มักเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้านขนานกัน ทำให้เกิดเป็นเสียงอุโฆษได้ วิธีแก้อาจทำให้กำแพงไม่ขนานกันได้ โดยการแขวนรูปมีหิ้งวางหนังสือ หรือhingของอื่นๆ การทำประตูหน้าต่างก็ช่วยแก้ไขไปในตัว วัสดุที่ขรุขระ ตู๋ โตะที่มีผิวหนาเป็นริ้วๆ จะช่วยให้ **Room Flutter** หายไป

ห้องที่มีเสียงดีควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ให้เสียงกระจายโดยทั่วไปและสม่ำเสมอ
2. ให้ระดับเสียงดังเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ที่อยู่ไกลจากต้นเสียง
3. ให้ระดับเสียงที่ถึงผู้ฟังโดยตรง กับระดับเสียงที่สะท้อนจากผนังต่างๆ ถึงผู้ฟัง เป็นอัตราที่เหมาะสม ใช้วัสดุที่สะท้อนได้ มาให้เสียงสะท้อนเข้าถึงหูผู้ฟังที่อยู่ข้างหลัง ส่วนผู้ฟังที่นั่งข้างหน้าไม่จำเป็นต้องใช้ การใช้วัสดุที่ขรุขระก็ช่วยในการที่จะทำให้เสียงกระจายโดยทั่วห้อง
4. การคำนวณ Reverberation Time พลังเสียงที่ทำให้คลื่นเสียงภายในห้องสะท้อนลดลง $1/1000000$ ของ Original energy ของห้อง ควรจะต้องนึกถึงความถี่ของเสียงด้วย เพราะวัสดุบางอย่างมีประสิทธิภาพของการดูดกลืนแตกต่างกันออกไปมาก สำหรับเสียงสูงและเสียงต่ำ Reverberation Time จึงแตกต่างกัน
5. หากเพิ่มระดับเสียงให้ทั่วถึงกัน ห้องเล็กไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องขยายเสียง
Floor Plan พยายามหลีกเลี่ยงห้องสี่เหลี่ยมและกำแพงแก้ว ที่นั่งของผู้ฟังควรจะต้องได้ยินเสียงและเห็นทั่วถึง เพราะเสียงออกไปทางข้างหน้านั้น คนพูดได้ยินชัดกว่าข้างๆ ห้องสี่เหลี่ยม อัตราส่วนระหว่างความยาวกับความกว้าง ควรจะอยู่ระหว่าง 2:3:5 ถึง 1:2:1 จัดที่นั่งให้เรียงแถวไปทางด้านยาวและเพื่อให้เสียงตรงไปมากที่สุด สัดส่วนที่ดีที่ระหว่าง สูง : กว้าง : ยาว = 2:3:5 Interfere คือ เสียงที่มาพบกันนั้น เสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Reification อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Condensation ซึ่งหักลบกลบกันพอดี ถ้าคลื่นของทั้งสองมีความถี่และแอมพลิจูดเท่ากัน พื้นที่วงกลมหรือรูปวงรี มี Sound Foci จึงควรดัดแปลงใช้วัสดุรูปโค้งนูนๆ เพื่อให้เสียงแพร่หรือกระจายไปทั่วถึงเสียงจะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพื่อจะให้จุคนมากๆ ห้องสี่เหลี่ยมอาจจะออกแบบให้ตอนเวที่แคบและขยายกว้างออกไป แต่ต้องระวังอย่าให้มีเสียงอูโม่
ระดับเก้าอี้ ตามปกติคนที่นั่งคนที่นั่งฟังสัมประสิทธิภาพของการดูดเสียงอยู่แล้วฉะนั้น ระดับของพื้นหรือเก้าอี้ควรให้สูงขึ้นตามระดับจากเวที เพื่อคนนั่งข้างหลังจะได้รับเสียงโดยตรงและมองเห็นได้ชัด เก้าอี้แถวหน้า 2-3 แถว อาจอยู่ในระดับเดียวกันก็ได้ แต่ระยะที่อาจจะวางเก้าอี้ได้ในแนวระดับไม่เกิน 35 ฟุต ห้องประชุมมุมที่สูงกว่าแนวระดับไม่ควรน้อยกว่า 8 องศา ถ้าเป็นห้องปาฐกถาซึ่งมีการสาธิต หรือการทดลองแสดงด้วยมุมที่สูงกว่าแนวระดับควรจะมีประมาณ 15 องศา
เพดาน เพดานไม่ควรสูงเกินไป คนที่อยู่แถวหลังๆ ควรจะได้รับเสียงที่สะท้อนเป็นพิเศษ

กำแพงข้างๆ ย่อมเป็นไปตาม Floor Plan แต่อาจจะดัดแปลงได้ อย่างให้มี Sound Flutter และให้เสียงกระจายให้ทั่วถึง คือ กรุโดยพื้นหยาบ หรือเป็นร่อง หรือใช้มันเป็น รันๆ ตามความเหมาะสม สำหรับห้องที่มี Balcony ความลึกของ Balcony ต้องใหญ่ กว่า 3 เท่าของความสูงของ Balcony ตรงแถวหน้าสุด (ความยาวของ Balcony ต้อง ไม่มากกว่า 3 เท่า)

กำแพงหลัง (Rear Wall) ไม่ควรเป็นพื้นแก้ว สถาปนิกจึงมักจะทำกำแพงหลังให้เป็นรูป โด่งเว้าด้วย ถ้าต้องการให้เป็นพื้นโด่งเว้าจริงๆ ก็ควรจะใช้วัสดุที่ดูดกลืนเสียง หรือกำแพง เป็นร่องๆ

ผลของลมต่อการเดินของเสียง

เสียงที่ด้านลมจะมีทิศทางของเสียงขึ้นข้างบน ส่วนเสียงที่ตามลมจะมีทิศทางลง ข้างล่างและกระจายออกไป โดยกระทบพื้นแล้วสะท้อนต่อไปอีก ที่เป็นดังนั้นก็เพราะที่ใกล้ๆ พื้น ลม จะมีความเร็วต่ำเสมอไป แต่ความเร็วจะเพิ่มขึ้นไประยะสูง เสียงที่กระจายไปตอนบนถ้าตามลมก็ จะกระจายไปโดยรวดเร็ว ถ้าทวนลมก็กลับทางโดยเร็วเหมือนกัน

เสียงรบกวน (Noise)

คือ เสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่เราต้องการ เสียงรบกวนนี้ ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ทำให้ประสาทหูเสื่อมลง อาจทำให้เป็นผลเสียทางด้าน อารมณ์ ทำให้เป็นโรคเส้นประสาทได้

ต้นเสียง (Sources of Noise)

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เสียงภายนอก ได้แก่ เสียงจากรถยนต์ เครื่องบิน เครื่องยนต์จากโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น เราได้ยินเสียงได้เพราะมีอากาศเป็นตัวสื่อ (Media) เสียงที่แผ่ไปรอบๆ ดังเท่ากัน แต่ จะได้ยินเสียงที่ Direction ดังมากเป็นพิเศษ กว่าทิศทางอื่นๆ

วิธีแก้ปัญหา

- ไม่ควรอยู่ใกล้ถนนสายใหญ่ ทางรถไฟ สนามบิน โรงงาน
- การวางผังอาคาร ควรให้ที่ตั้งอาคารอยู่ลึกเข้าไป โดยการให้อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิด เสียงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตรวจสอบว่าทั้งกลางวัน — กลางคืนจะมีเสียงรบกวนแค่

โหนด แยกเขตอาคาร โหนดสำนักงานที่อยู่ภายในย่านจอยแจควรรใช้กระจกปิด กระจก 2 ชั้น แล้วใช้เครื่องปรับอากาศ

- ใช้โครงสร้างที่มั่นคงแข็งแรงแต่ยืดหยุ่นได้ ผงังหนา เช่น ผงังก่ออิฐ คอนกรีต
- ทำสนามหญ้า ปลุกต้นไม้เป็นกลุ่มเป็นแถว **Green Belt** เพื่อช่วยดูดกลืนเสียง
- ทำ **Screen** กัน เป็นต้นว่าอาคารที่ไม่ต้องการความเงียบ เช่น โรงรถให้ไว้ข้างหน้า หรือทำเป็น **Bunker** ดินให้ถนนอยู่ต่ำกว่า

2. เสียงภายใน (**Inside Noise**) คือ เสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร ซึ่งอาจมาจากห้องเหล่านี้ คือ ห้องลิฟท์ ห้องครัว ห้องดนตรี ห้องทำงานที่ใช้เครื่องจักรและเครื่องมือต่างๆ เช่น จักรเย็บผ้า พัดลมดูดอากาศ เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ

วิธีแก้ปัญหา

- ที่ตั้งของห้อง แยกห้องที่ต้องการความเงียบให้ห่างจากห้องที่มีเสียงรบกวน เช่น ห้องนอนห่างจากห้องลิฟท์ ห้องน้ำ หรือแยกออกไป (สำหรับหอพัก) สำหรับห้องที่เกิดเสียงแลความสั่นสะเทือน อาจให้อยู่ Basement บนหลังคา หรือแยกออกไป ใช้แท่นยาง ไม้คอร์ก รองรับเครื่องเพื่อลดความสั่นสะเทือน
- บุวัสดุที่ดูดกลืนเสียง ทำหน้าต่างกระจก 2 ชั้น ห้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อของประตูและรอยกุกญแจ โดยใช้วัสดุพวก สึกหลาด ยางปิดส่วนที่เป็นช่องโหว่
- โครงสร้างของพื้น เช่น การปูพื้นไม้บนพื้นคอนกรีต การทำ **Finished** บนพื้นคอนกรีต เช่น **Cork Board** กระเบื้องยาง พรม
- การทำฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานชนิดแขวน **Suspended Ceiling** ให้มีจุดแขวนน้อยที่สุด และยืดหยุ่น (**Flexible**) ได้ เช่น เหล็กเส้น ลวด เพื่อไม่ให้เป็นสื่อถ่ายทอดความสั่นสะเทือนมาสู่เพดาน
- ทำ **Sound Lock** โดยเป็นห้องที่อยู่ระหว่างประตู 2 บาน เพื่อลดเสียงในเวลาเปิดประตู
- ป้องกันเสียงทางหลังคา โดยทำหลังให้สูง มี **Air Space** ตรงกลางระหว่างหลังคา กับเพดาน หรือทำหลังคา 2 ชั้น หลังคาคอนกรีตสามารถป้องกันเสียงได้ถึง 40-50 เดซิเบล หลังคามุงกระเบื้องและฝ้าเพดานป้องกันเสียงได้ 25-40 เดซิเบล กระเบื้องแผ่นเล็กกันเสียงได้ดีกว่ากระเบื้องแผ่นโต

4.2) ข้อมูลวัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

วัสดุกับงานออกแบบนั้นมีความสำคัญมากไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าส่วนใดส่วนหนึ่งเลย ทั้งภายในและภายนอกโครงการสำหรับงานภายนอกนั้นวัสดุจะช่วยสร้างสีสันให้มากขึ้นกับงานสถาปัตยกรรม หากขาดวัสดุที่ช่วยก่อให้เกิดความสวยงาม ก็ทำให้สถาปัตยกรรมขาดความโดดเด่นและขาดความสมบูรณ์ สำหรับงานออกแบบตกแต่งภายในโครงการ มีแหล่งที่ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สมบูรณ์ วัสดุที่นำมาใช้จึงต้องสวยงามและเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ยิ่งอยู่ใกล้ทะเลยิ่งต้องพิถีพิถันในการเลือกใช้วัสดุเป็นอย่างมาก เช่น การนำวัสดุธรรมชาติมาใช้ในการตกแต่ง ทำให้เกิดบรรยากาศที่สอดคล้องกันทั้งภายในและภายนอก และสามารถที่จะตอบสนองแก่ผู้ใช้บริการได้หากรู้วิธีการนำไปใช้ที่เหมาะสมและถูกต้อง แข็งแรงทนทาน ดังนั้นการศึกษาถึงประเภทคุณลักษณะ ข้อดีข้อเสีย ตลอดจนการนำไปประยุกต์ให้เข้ากับงานประเภทต่างๆ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

-การเลือกวัสดุมาใช้กับปริซอร์ท ริมหทะเล

สิ่งปลูกสร้างที่อยู่ใกล้ทะเลหรืออยู่ติดกับทะเลย่อมหนีความเค็มของสภาพอากาศไม่ได้ เพราะฉะนั้นวัสดุที่มีผิวสัมผัสไม่ถูกกับสภาพอากาศที่เค็ม ย่อมไม่ควรนำมาใช้ ตกแต่ง หรือนำมาทำเฟอร์นิเจอร์ เป็นอย่างยิ่ง

วัสดุที่ควรหลีกเลี่ยงสำหรับเฟอร์นิเจอร์ หรือการตกแต่งริมหทะเล ได้แก่ วัสดุประเภทโลหะ เช่น เหล็ก ทองเหลือง วัสดุเหล่านี้มักถูกใช้เป็นส่วนประกอบของการตกแต่งอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นมือจับ ราวบันได หรือขาโต๊ะต่างๆ ราวแขวนเสื้อ และอีกมากมาย สาเหตุเพราะว่าวัสดุเหล่านี้ผิวจะทำปฏิกิริยากับความเค็มค่อนข้างไว โดยเฉพาะทองเหลืองจะดำเร็วมาก

แต่เชื่อว่าจะไม่มียุทธวิธีแก้ปัญหาสำหรับสถานที่ที่มีการตกแต่งด้วยวัสดุเหล่านี้ วิธีการก็คือเอาแอลกอฮอล์เปรี้ยมาพ่นเคลือบเอาไว้จะช่วยได้ สำหรับเหล็กก่อนจะพ่นสีควรพ่นกันสนิมที่ผิวเสียก่อนเพื่อป้องกันความชื้นหรือความเค็มจากอากาศเข้าไปสัมผัสเนื้อด้านในของเหล็ก* เพียงเท่านี้ก็ช่วยป้องกันได้

สำหรับวัสดุที่เหมาะสมการนำมาใช้งานมากที่สุด ควรเป็นประเภทไม้ หวาย หรือวัสดุตามธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นนำมาใช้ในการตกแต่ง ถ้าเป็นวัสดุโลหะประเภทอะลูมิเนียมจะหมดปัญหาเรื่องสนิมกัดกินเนื้อวัสดุไปได้เช่นกัน

4.2.1) วัสดุประเภทหิน

หินเป็นวัสดุที่นิยมนำมาใช้ในการออกแบบทั้งภายในและภายนอก เนื่องจากมีคุณสมบัติที่แข็งแรงทนทาน และคงทนต่อสภาพแวดล้อม กรวดและต่าง มักนิยมมาใช้ในงานพื้นและผนัง เป็นวัสดุที่ทนต่อการสัมผัส สามารถรับแรงกระทำได้ดี อีกทั้งยังดูแลรักษา ทำความสะอาดได้ง่าย ซึ่งที่นิยมใช้ได้แก่

-หินแกรนิต (Granite)

เป็นหินที่มีเนื้อแน่น ทนทาน ทนต่อการกัดกร่อนได้ดี นำสีมิด้านน้อยมาก สามารถขัดเป็นเงางามได้ตลอดไป ดูแลรักษาและทำความสะอาดได้ง่าย

สี-ลวดลาย เป็นลวดลายที่กระจายตัว มีสีตามแร่ที่ผสมอยู่ คือ เทา ม่วงเทา ฟ้า แดง ชมพู เหลือง น้ำตาล

ขนาด ตามมาตรฐานที่มี จะมีขนาด 15x30, 30x40, 30x60, 20x40, 40x40, 40x50, 50x50, 50x100, 60x90, 60x120 เซนติเมตร หรืออาจสั่งตัดขนาดใหญ่ตามที่ต้องการ ซึ่งจะมีความหนาของหินประมาณ 2-2.5 เซนติเมตร

ข้อเสีย การยึดหดตัวของหินหลังการปูในอุณหภูมิต่างๆ ควรมีการวางแผนและรูปแบบการจัดวางวางให้ดีเสียก่อน และราคาสูง

-หินอ่อน (Marble)

เป็นหินที่มีความแน่นน้อยกว่าหินแกรนิต จึงสามารถรับน้ำหนักได้น้อยกว่า สามารถขัดเป็นเงาได้ ดูแลทำความสะอาดได้ง่าย

สี-ลวดลาย เป็นหินที่มีลวดลายสวยงาม สีที่มีจะเป็น สีขาว ชมพู ขาวเทา เทา แดง เทาเข้มจนสีดำ

ขนาด มาตรฐานจะมีขนาดเดียวกับหินแกรนิต และมีความหนาประมาณ 2 เซนติเมตร

ข้อเสีย หินอ่อนจะมีการซีมน้ำมาก ทำให้อาจเกิดเป็นรอยด่าง หรือสีเปลี่ยนไปจากเดิม การทำความสะอาดไม่ควรใช้น้ำยาประเภทที่เป็น กรด-ด่าง ควรใช้น้ำยาล้างหรือผงซักฟอกจะทำให้การใช้งานมีอายุยาวนานมากขึ้น

-หินล้าง-หินขัด

เป็นงานคอนกรีตชนิดหนึ่งโดยอาศัยวัสดุ 4 ชนิดประกอบกัน คือ หินเกล็ด ปูนซีเมนต์ขาว สีผสมซีเมนต์ และเส้นสำหรับแบ่งพื้นที่ โดยการนำมาผสมแล้วเทให้เรียบนำมาขัดให้เป็นมัน ใช้เส้นแบ่งช่วยกัน ป้องกันการยึดและหดตัวของคอนกรีต ซึ่งเส้นแบ่งจะมี 3 ชนิด คือ ทองเหลือง อลูมิเนียม และ PVC ทำความสะอาดได้ง่ายทนต่อการขูดขีดแต่ถ้าผิวหน้าเป็นรอยเนื่องจากขาดการบำรุงรักษาก็สามารถลอกผิวหน้าออกแล้วเคลือบใหม่ได้

สีและลวดลาย จะเกิดจากการเลือกใช้หินโดยที่นิยมใช้ มีอยู่ 9 สีคือ หินขาวคัต หินขาวธรรมชาติ หินเหลือง หินชมพู หินแก้ว หินเทา หินเลือดหมู หินดำคัต และหินดำธรรมชาติ ซึ่งในส่วนของซีเมนต์ก็จะต้องผสมสีที่เป็นสารสังเคราะห์ประเภทเมททอลออกไซด์ ที่มีอยู่จะมี 6 สี คือ สีแดง ดำ เหลือง น้ำตาล เขียว และสีฟ้า

-ทรายล้าง กรวดล้าง

ลักษณะคล้ายหินขัดสามารถทำลวดลายและสีได้ตามความต้องการ ส่วนใหญ่มักใช้เป็นวัสดุปูพื้น หรือตกแต่งผนัง ไม่ค่อยทนทานต่อการกระทบกระแทก อาจกระเทาะหรือแตกบิ่นได้ ในกรณีที่มีน้ำขังอาจเกิดตะไคร่ขึ้น

4.2.2)วัสดุประเภทกระเบื้อง

กระเบื้อง (Tiles)

เป็นวัสดุที่นิยมใช้ในการตกแต่ง ได้มาจากการเผาดินที่อุณหภูมิสูง ทำให้มีความแข็งแรง อีกทั้งยังมีสีสันและลวดลายให้เลือกใช้มากมาย สามารถดูแลรักษาทำความสะอาดได้ง่าย และเมื่อเกิดความเสียหายก็สามารถซ่อมแซมได้เฉพาะจุดนั้นๆ ซึ่งจากลักษณะของกระเบื้องสามารถแบ่งออกเป็นชนิดต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

-กระเบื้องดินเผา

เป็นกระเบื้องที่มีสีเป็นธรรมชาติของดินมีชนิดธรรมดา จะมีสีแดงส้มดูขี้มน้ำได้ดี และชนิดเนื้อแกร่งไม่เคลือบผิว จะมีสีตามแร่ธาตุที่ผสมอยู่ในดินที่ใช้เผา มีเนื้อหยาบ น้ำซึมผ่านได้ ไม่สามารถเก็บเสียงได้

-กระเบื้องเซรามิค

เป็นกระเบื้องที่คล้ายกระเบื้องดินเผาแต่เผาที่อุณหภูมิสูงกว่า และมีการเคลือบผิวสามารถรับแรงได้ดีกว่ากระเบื้องดินเผา ทนต่อการขีดขีด เสียดสีไม่ช่วยในการเก็บเสียง ดูแลทำความสะอาดได้ง่ายและแบ่งตามชนิดของเคลือบผิวได้ คือ

- ชนิดเคลือบมัน จะมีลักษณะเป็นมันเงา สามารถพิมพ์ลวดลายได้ ทำความสะอาดง่าย

- ชนิดเคลือบด้าน เหมาะสำหรับปูพื้น หรือในที่ที่มีการเปียกน้ำอยู่เสมอ
ขนาด กระเบื้องที่ใช้สำหรับปูพื้นจะมีขนาด 4x4, 4x8, 8x8, 12x12 นิ้ว
กระเบื้องสำหรับปูผนัง จะมีขนาด 4x4, 4x8, 8x8, 8x16 นิ้ว

-กระเบื้องโมเสก

เป็นกระเบื้องที่เนื้อจะเหมือนกับกระเบื้องเซรามิค รวมถึงคุณสมบัติต่างๆ จึงเหมือนกันต่างกันที่กระเบื้องมีขนาดเล็กกว่า และติดอยู่บนกระดาดหรือฝ้าตาข่าย ซึ่งจะใช้งานต่างกันคือ ถ้าเป็นติดกาวจะเหมาะกับการปูผนัง ส่วนที่เป็นตาข่ายจะเหมาะสมกับการปูพื้น มีทั้งชนิดผิวเคลือบด้านและผิวเคลือบมัน

ขนาด จะมีเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส คือ 3/4", 1", 9/4", 3", 7/2" แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า คือ 2.2x5.7, 4.5x9, 5x17 เซนติเมตร และรูปแบบอื่นๆ เช่น แปดเหลี่ยม, หกเหลี่ยม เป็นต้น

4.2.3) วัสดุประเภทพรม

พรม (Habitat)

เป็นวัสดุปูพื้นที่ให้ความรู้สึกหรูหรา และมีคุณสมบัติเป็นฉนวนกันเสียง (Acoustical Materials) ช่วยลดเสียงสะท้อน ป้องกันการสั่นไถล มีสีสันทัน และลดลายหลากหลาย ซึ่งส่วนประกอบต่างๆ ของพรมจะมี 3 ส่วนคือ

- ส่วนขนพรม (Pile Yarn) เป็นเส้นใยมีความสูงต่ำที่ไม่เท่ากัน คือ 2.50, - 3.50, 4.50 ปอนด์ ซึ่งเส้นใยจะเป็นคุณภาพของพรมนั้น

- ส่วนยึดพรม (Backing) เป็นส่วนความแข็งแรงทนทานช่วยให้พรมคงรูปร่าง อยู่เสมอ

- กาว (Latexing) เป็นตัวยึดพรมให้ติดกับส่วนยึดพรมและต้องเป็นกาวที่ไม่ ละลายน้ำ

นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งตามการผลิตเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

-พรมอัด

มีลักษณะบางขนเกรียน ราคาถูก เหมาะกับงานที่ทำขึ้นชั่วคราว เช่นการจัด ส่วนนิทรรศการ, โชว์รูมต่างๆ เป็นต้น

-พรมทอ

มีลักษณะเป็นขนนุ่ม ทำจากวัสดุชนิดต่างๆ โดยทั่วไปสามารถแบ่งตามลักษณะของเส้น ใยที่นำมาทอ โดยมีทั้งเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์

ขนาด มีขนาด 2x30 เมตรต่อม้วนและมีความหนาต่างๆคือ 1.6, 1.8, 2, 2.5, 3.2, 3.5 มิลลิเมตร

4.2.4) วัสดุประเภทไม้

ไม้ปูพื้น แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

- พื้นไม้สำเร็จรูป

เป็นขบวนการผลิตเหมือนไม้อัด แต่เป็นประเภท HDF (Hard Density Fiber Board) โดยมีชั้นเคลือบป้องกันไฟฟ้าสถิตย์ และเคลือบสี-ลดลายด้วยการสังเคราะห์ และด้านล่างมีฟิล์มป้องกันความชื้น (Balancing Layer) สามารถรับน้ำหนัก แรงกดได้ดี ทนต่อแสงแดด สารเคมีและไม่ชื้นน้ำ อีกทั้งยังดูแลรักษาง่าย

ขนาด จะมีขนาด 19x118.60 เซนติเมตร และมีความหนา 6-8 มิลลิเมตร

ข้อเสีย ถ้าติดตั้งบริเวณที่มีความชื้นมากจะทำให้เกิดการบิดงอและเกิดความเสียหายได้

-พื้นไม้ปาร์เก้

เป็นวัสดุที่ได้รับความนิยมเพราะมีราคาถูก และติดตั้งง่าย มีให้เลือก 2 แบบคือ

-แบบเข้าลิ้น เป็นแบบที่มีเดือยสำหรับเสียบเข้าไปในปาร์เก้อีกแผ่นหนึ่ง เพื่อ

ความคงทนในการติดตั้ง

-แบบโมเสก เป็นแบบที่ทำจากเศษไม้และติดกาวไว้ อาจเกิดการหลุดร่อนได้

ข้อเสีย พื้นไม้ปาร์เก้จะไม่ทนต่อรอยขีดข่วนหรือความร้อน รวมถึงถ้ามีความชื้น

เข้าไปด้านล้างอาจทำให้กาวหลุดร่อนเกิดความเสียหายแก่พื้น ดังนั้นจึงต้องเตรียมขั้นตอนการ
ปรับพื้นให้เรียบเสียก่อน

-ไม้สัก

เป็นเนื้อไม้ปานกลางระหว่างไม้เนื้อแข็งกับไม้อ่อนจึงเป็นไม้ที่ใช้ในงานประณีตได้

ประกอบกับมีสีและลวดลายสวยงาม ในส่วนที่สำคัญโดยเฉพาะประเภทที่ต้องการกลึงหรือ

แกะสลัก ไม้สักมีราคาแพงจึงทำในส่วนที่มองเห็นได้ และในส่วนโครงสร้างที่มองไม่เห็นก็จะใช้ไม้

เนื้อแข็งประเภทอื่น แต่หากเป็นเครื่องเรือนที่ใช้ไม้สักทำทั้งตัวส่วนก็จะมีราคาสูงมาก แต่จะมี

ความคงทนอยู่นานปีทีเดียว เครื่องเรือนไม้สักหรือที่ใช้ไม้สักเป็นส่วนใหญ่จะสามารถออกแบบ

อย่างไรก็ได้รวมทั้งการสลักก็ทำได้ทุกประเภท ถึงแม้ที่มีขนาดลายขนาดเล็กหรือรายละเอียด เนื้อ

ไม้สักนั้นจะสังเกตเห็นลวดลายชัดเจน แม้ยังไม่ทาสีมีเนื้อสีค่อนข้างเข้ม ตัด ตกและขัดง่าย

เมื่อขัดแล้วจะมีผิวเรียบเนียน นิยมย้อมสีให้เข้มขึ้นเล็กน้อย เป็นวัสดุสำหรับตกแต่งภายในและ

สร้างเครื่องเรือนได้อย่างมาตรฐานที่สุด รวมทั้งได้รับความสวยงามตามธรรมชาติโดยเติมแต่งน้อย

ที่สุดด้วย

-ไม้เฒ่า

ไม้เฒ่านี้เหมาะสมเป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย หรือนำมา

ประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์ไม้กันผนัง แต่งเพดานและอื่นๆ เช่น

- ทำเครื่องเรือน

- ตกแต่งผนัง เพดาน พื้น

- ทำของประดับ เช่น โคมไฟ ฯลฯ

- หวาย

ทนทานต่อการกัดของมอดและเชื้อรา ซึ่งเป็นตัวทำลายเนื้อหวาย ซึ่งหวายมี
คุณสมบัติคล้ายไม้คือ เนื้อหวายจะมีสารพวกแป้งและเซลลูโลส

หวายไม่แข็งแรงเท่าไม้โดยเฉพาะประกอบที่เป็นหวายเส้นเล็กๆ อาจขาดง่ายทำความ
สะอาดยากมีขอกมูมิให้ฝุ่นเกาะได้มาก แต่เสี่ยงด้วยการทำเฟอร์นิเจอร์ด้วยหวายเส้นโตจะเก่า
และผุพังเร็วหลังจาก 18 เดือนหรือ 2 ปีไปแล้วหากขาดการดูแลรักษา ติดไฟง่าย

4.2.5)วัสดุประเภทหนัง

-หนังแท้

มีความทนทานถาวรมาก รักษาความสะอาดง่าย มีให้เลือกหลายสี และสามารถพิมพ์ลวดลายต่าง ๆ ได้ตามต้องการ ให้ความรู้สึกหรูหรา ไม่เกิดสารพิษ ไม่ติดไฟ ข้อเสียคือราคาค่อนข้างแพงถ้าเกิดความชื้นเป็นเวลานาน หรือผ่านกรรมวิธีทำให้แห้งไม่ดีพอ อาจทำให้เกิดกลิ่นเหม็นได้ มีขนาดจำกัด และควบคุมสีค่อนข้างยาก

-หนังเทียม

มีให้เลือกมาหลายสี และหลายลายราคาไม่แพง ทำความสะอาดง่าย และสามารถควบคุมสี และลวดลายได้ตามต้องการ ข้อเสียคือมีความทนทานไม่เท่าหนังแท้ ถ้าเกิดไฟไหม้ อาจทำให้เกิดสารพิษได้

4.2.6)วัสดุประเภทผ้า

-ผ้าไหม

มีความมันแวววาวอยู่ในตัว ให้ความรู้สึกหรูหรา มีให้เลือกหลายสี หลายลวดลาย และหลายคุณภาพ ตามลักษณะการใช้สอย ราคาไม่แพงมาก ถ้าเทียบกับผ้าที่สั่งจากต่างประเทศ บางชนิดถ้าติดไฟ จะไม่เกิดสารพิษ ข้อเสียคือ มีความทนทานอยู่ในระยะหนึ่ง แต่ถ้ามีกรรมวิธีช่วยในด้านความทนทาน เช่น ทำ BACKING จะมีอายุใช้งานนานขึ้น แต่ก็จะทำให้มีราคาสูงขึ้นด้วย ส่วนการรักษาความสะอาดค่อนข้างยาก ส่วนมากยังไม่มีกรรมวิธีการเคลือบน้ำยากันเปื้อนสำหรับผ้าไหม

-ผ้าฝ้าย

ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ ระบายอากาศได้ดี มีให้เลือกมากมายหลายสี หลายลวดลาย และหลายคุณภาพราคาไม่แพง มีความทนทานพอสมควร ถ้าติดไฟจะไม่เกิดสารพิษ ข้อเสียคือ รักษาความสะอาดค่อนข้างยาก

-ผ้าผสมใยสังเคราะห์

มีความสวยงาม มีคุณภาพดี ทนทาน และมีการเคลือบน้ำยากันเปื้อน โดยเฉพาะส่วนใหญ่ผ้าชนิดนี้ จะเป็นผ้าจากต่างประเทศมีให้เลือกหลายสี หลายลาย หลาย TEXTURE ตามลักษณะการทอ แต่ละคุณภาพส่วนมากมีการเคลือบสารที่ทำให้ไม่ลามไฟ จึงไม่เป็นเชื้อเพลิงและไม่เกิด สารพิษ ข้อเสียคือ ราคาค่อนข้างแพง เพราะส่วนใหญ่เป็นผ้าจากต่างประเทศ

4.2.5)วัสดุประเภทหนัง

-หนังแท้

มีความทนทานถาวรมาก รักษาความสะอาดง่าย มีให้เลือกหลายสี และสามารถพิมพ์ลวดลายต่าง ๆ ได้ตามต้องการ ให้ความรู้สึกหรูหรา ไม่เกิดสารพิษ ไม่ติดไฟ ข้อเสียคือราคาค่อนข้างแพงถ้าเกิดความชื้นเป็นเวลานาน หรือผ่านกรรมวิธีทำให้แห้งไม่ดีพอ อาจทำให้เกิดกลิ่นเหม็นได้ มีขนาดจำกัด และควบคุมสีค่อนข้างยาก

-หนังเทียม

มีให้เลือกมาหลายสี และหลายลายราคาไม่แพง ทำความสะอาดง่าย และสามารถควบคุมสี และลวดลายได้ตามต้องการ ข้อเสียคือมีความทนทานไม่เท่าหนังแท้ ถ้าเกิดไฟไหม้ อาจทำให้เกิดสารพิษได้

4.2.6)วัสดุประเภทผ้า

-ผ้าไหม

มีความมันแวววาวอยู่ในตัว ให้ความรู้สึกหรูหรามีให้เลือกหลายสี หลายลวดลาย และหลายคุณภาพ ตามลักษณะการใช้สอย ราคาไม่แพงมาก ถ้าเทียบกับผ้าที่สั่งจากต่างประเทศ บางชนิดถ้าติดไฟ จะไม่เกิดสารพิษ ข้อเสียคือ มีความทนทานอยู่ในระยะหนึ่ง แต่ถ้ามีกรรมวิธีช่วยในด้านความทนทาน เช่น ทำ BACKING จะมีอายุใช้งานนานขึ้น แต่ก็จะทำให้มีราคาสูงขึ้นด้วย ส่วนการรักษาความสะอาดค่อนข้างยาก ส่วนมากยังไม่มีการใช้กรรมวิธีการเคลือบน้ำยากันเปื้อนสำหรับผ้าไหม

-ผ้าฝ้าย

ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ ระบายอากาศได้ดี มีให้เลือกมากมายหลายสี หลายลวดลาย และหลายคุณภาพราคาไม่แพง มีความทนทานพอสมควร ถ้าติดไฟจะไม่เกิดสารพิษ ข้อเสียคือ รักษาความสะอาดค่อนข้างยาก

-ผ้าผสมใยสังเคราะห์

มีความสวยงาม มีคุณภาพดี ทนทาน และมีการเคลือบน้ำยากันเปื้อน โดยเฉพาะส่วนใหญ่ผ้าชนิดนี้ จะเป็นผ้าจากต่างประเทศมีให้เลือกหลายสี หลายลาย หลาย TEXTURE ตามลักษณะการทอ แต่ละคุณภาพส่วนมากมีการเคลือบสารที่ทำให้ไม่ลามไฟ จึงไม่เป็นเชื้อเพลิงและไม่เกิด สารพิษ ข้อเสียคือ ราคาค่อนข้างแพง เพราะส่วนใหญ่เป็นผ้าจากต่างประเทศ

4.2.7)วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งประเภทอื่นๆ

-วอลล์เปเปอร์

เป็นวัสดุผนังที่ใช้ในการตกแต่ง ผลิตจากวัสดุประเภทกระดาษ ผ้าหรือยิปซัม แล้วเคลือบผิวหน้าด้วย โฟม, ไวนิล, PVC หรือแม้แต่การใช้เส้นใยธรรมชาติ พิมพ์ลาย และการทำลวดลาย (Texture) เพื่อให้เกิดความสวยงาม ช่วยปิดบังความไม่เรียบร้อยของผนัง อีกทั้งยังช่วยลดเสียงสะท้อน และลดความร้อนบางส่วน

-กระจกใส,กระจกสี

มีคุณสมบัติโปร่งแสง ช่วยให้เกิด ความรู้สึกโล่ง โปร่ง ไม่อับทึบ มีสีให้เลือกใช้พอสมควร รักษาความสะอาดง่ายราคาไม่แพงมาก ไม่เก็บเสียง และขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของกระจก และกรรมวิธีการนำมาใช้

-กระจกเงา

สามารถช่วยให้พื้นที่แคบเล็ก ดูขยายกว้างขึ้นได้ ให้ความรู้สึกหรูหราและมีให้เลือกหลายสีราคาไม่แพงมาก

-พลาสติก ลามิเนต

เป็นวัสดุสังเคราะห์ มีให้เลือกหลายสี หลายลาย มีความคงทน มีพื้นผิวที่แกร่ง เป็นรอยขีดข่วนยาก ราคาไม่แพง ทนทานต่อความร้อนได้ดี รักษาความสะอาดง่าย ข้อเสียคือ มีขนาดค่อนข้างจำกัด และเห็นรอยต่อชัดเจน ในกรณีที่ติดตั้งไม่ดี จะหลุดร่อนได้ง่ายเมื่อถูกความชื้นขึ้นด้านหลัง และอาจจะเกิดการโค้งงอได้

-เท็กซ์ไทล์

เป็นวัสดุผนังทำจากกระดาษ แล้วใช้เส้นใยธรรมชาติหรือใยสังเคราะห์ เช่น ฝ้าย ไหม Polyester มาถักทอลวดลายบนกระดาษ จะมีเส้นลายชัดเจนโดดเด่นเป็น อย่างดีแต่จะทำความสะอาดได้ยากเพราะความเปราะบางของเส้นใย อีกทั้งยังมีราคา ค่อนข้างสูง

-สีพ่น , สีฉาบ

เป็นวัสดุสังเคราะห์ มีให้เลือกหลายสี และหลาย เท็กซ์เจอร์ มีส่วนผสมของเกล็ดหินและผสมสีอื่นต่างๆ เข้าไปเพื่อความสวยงาม บางชนิด เป็นชนิดที่มีส่วนผสมเป็นกากเพชร ทำให้เกิดแสงสะท้อนกับแสงไฟ ให้ความรู้สึกหรูหรา สีชนิดนี้พื้นผิวขรุขระเป็นเม็ดละเอียด สามารถใช้พ่นได้เกือบทุกพื้นผิว ยกเว้นกระจก ใช้งานได้ทั้งภายในและภายนอก ข้อเสียคือ ส่วนใหญ่ มีพื้นผิวที่หยาบ และขรุขระ รักษาความสะอาดยาก ถ้าเกิดไฟไหม้ อาจทำให้เกิดสารพิษความทันทานอยู่ในระยะหนึ่ง ในระยะยาวอาจหลุดลอก กะเทาะได้

1. ส่วนต้อนรับ **758.50** ตารางเมตร

-ส่วนต้อนรับ **411** ตารางเมตร

-Front Desk **212.50** ตารางเมตร

- Lounge of Recreation **135** ตารางเมตร

2 ส่วนทานอาหาร **1,177** ตารางเมตร

-Coffee Shop **330** ตารางเมตร

-Full Moon Restaurant **847** ตารางเมตร

3. ส่วนบ้านพัก **4,622** ตารางเมตร

-บ้านพักตากอากาศประเภท **1** ห้องนอน (**1 Bedroom Villa**)

จำนวน **26** หลัง มี **3** แบบ **83** ตารางเมตร

-บ้านพักตากอากาศประเภท **2** ห้องนอน (**2 Bedroom Villa**)

จำนวน **14** หลัง มี **2** แบบ **176** ตารางเมตร

4. ส่วนสันทนาการ **1,883.50** ตารางเมตร

-Spa Reception **36** ตารางเมตร

-Spa Villa

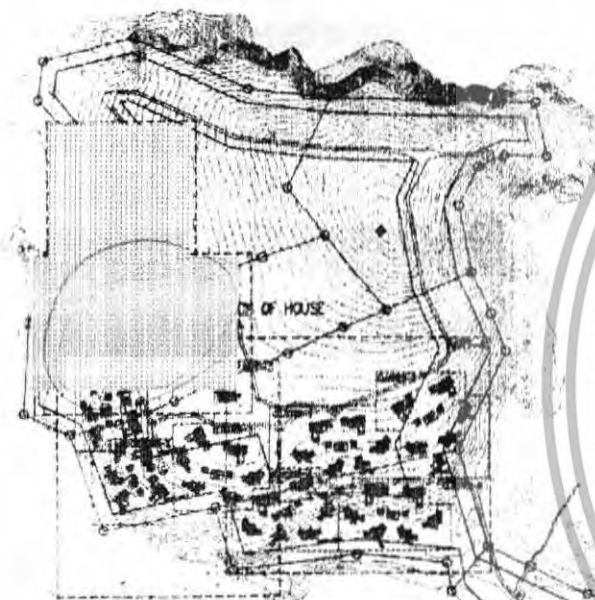
จำนวน **7** หลัง มี **2** แบบ **31.50** ตารางเมตร

-Vichi Spa **150** ตารางเมตร

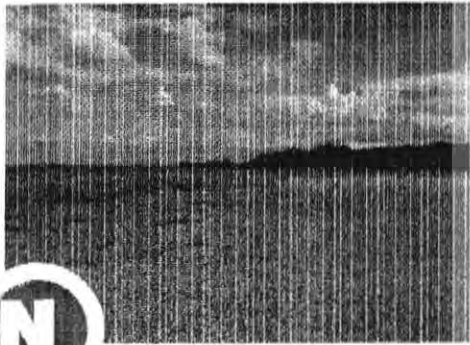
-ส่วนนวดแผนไทย

จำนวน **3** หลัง **20** ตารางเมตร

-สระว่ายน้ำ **1,417** ตารางเมตร

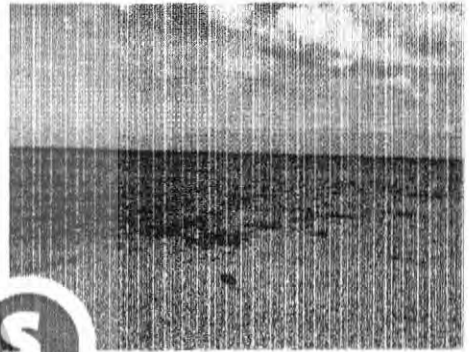
ขอบเขตของโครงการ

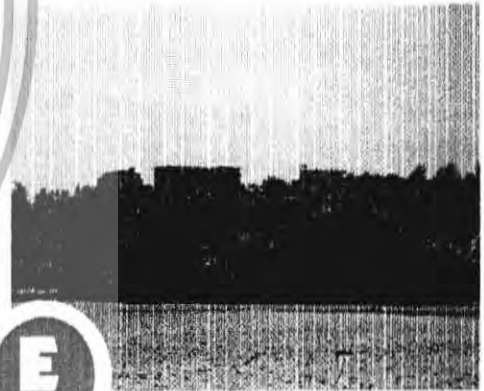
N

W

S

E

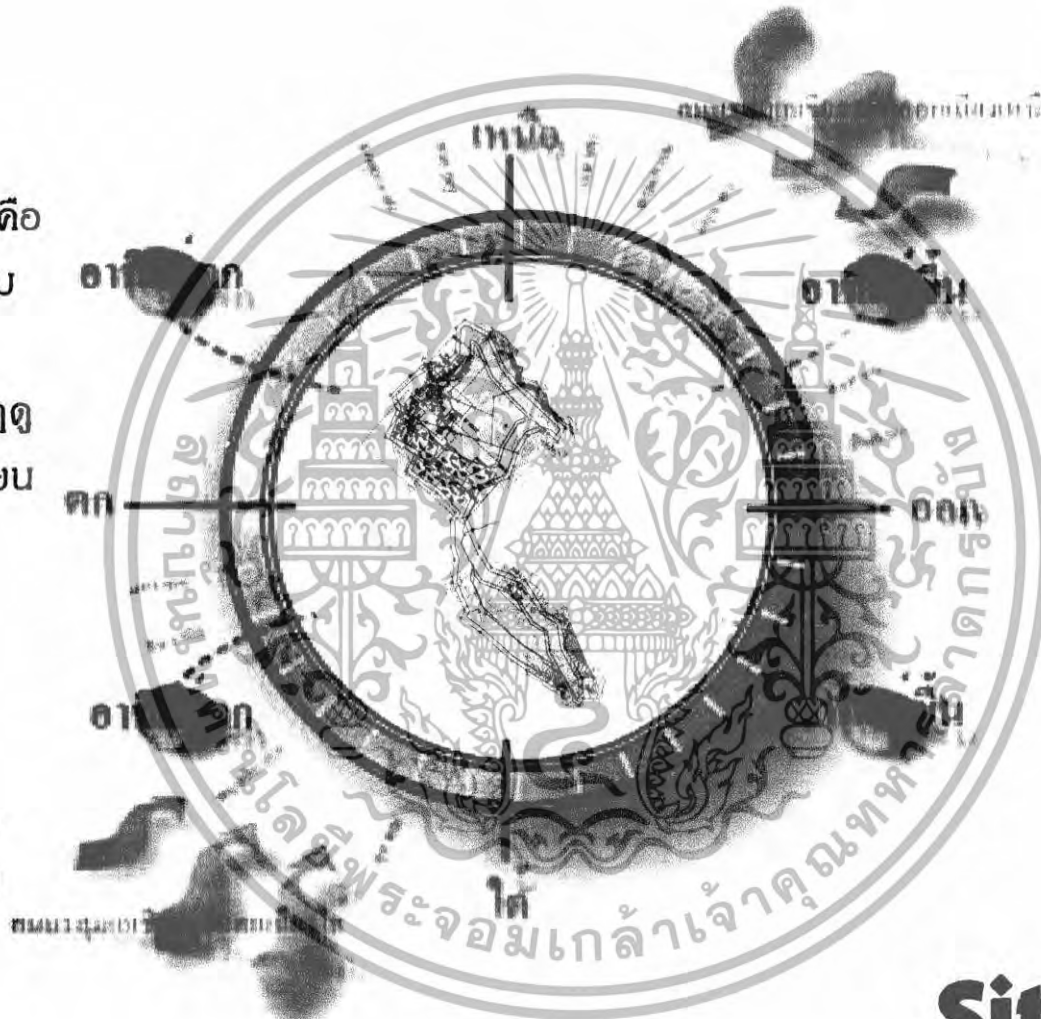
Site Location

ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นแบบมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดู คือ ฤดูฝน เดือน พฤษภาคม-ตุลาคม ฤดูหนาว เดือนพฤศจิกายน - มกราคม เป็นช่วงที่มีลมมรสุม ฤดูร้อน เดือน กุมภาพันธ์ - เมษายน

แสง

แสงมีผลกระทบต่อตัวอาคารด้านทิศตะวันออกซึ่งตัวอาคารแต่ละอาคารจะสามารถรับแสงเข้ามาได้ แต่แสงจะไม่ส่องตรงลงมา จึงทำให้ภายในไม่ร้อน และได้รับแสงสว่างที่เพียงพอ

ฝน

เนื่องจากอากาศที่เกิดจากสภาพฝนตกทั้งวันหรืออาจจะชั่วคราว แต่แสงแดดที่ส่องลงมาแทบไม่มีเลย ทำให้เกิดความชื้น ตะไคร้ และเชื้อรา อาจเกิดการกัดกร่อนของสี พื้นอาจจะลื่นจากน้ำฝนที่นองพื้น อาคารภายในอาคารอาจจะชื้น วัสดุบางตัวเมื่อโดนน้ำมาก ๆ อาจจะยุ่ยและเปื่อยหรือเสื่อมสภาพเร็วกว่าปกติ ลื่น

Site Analysis

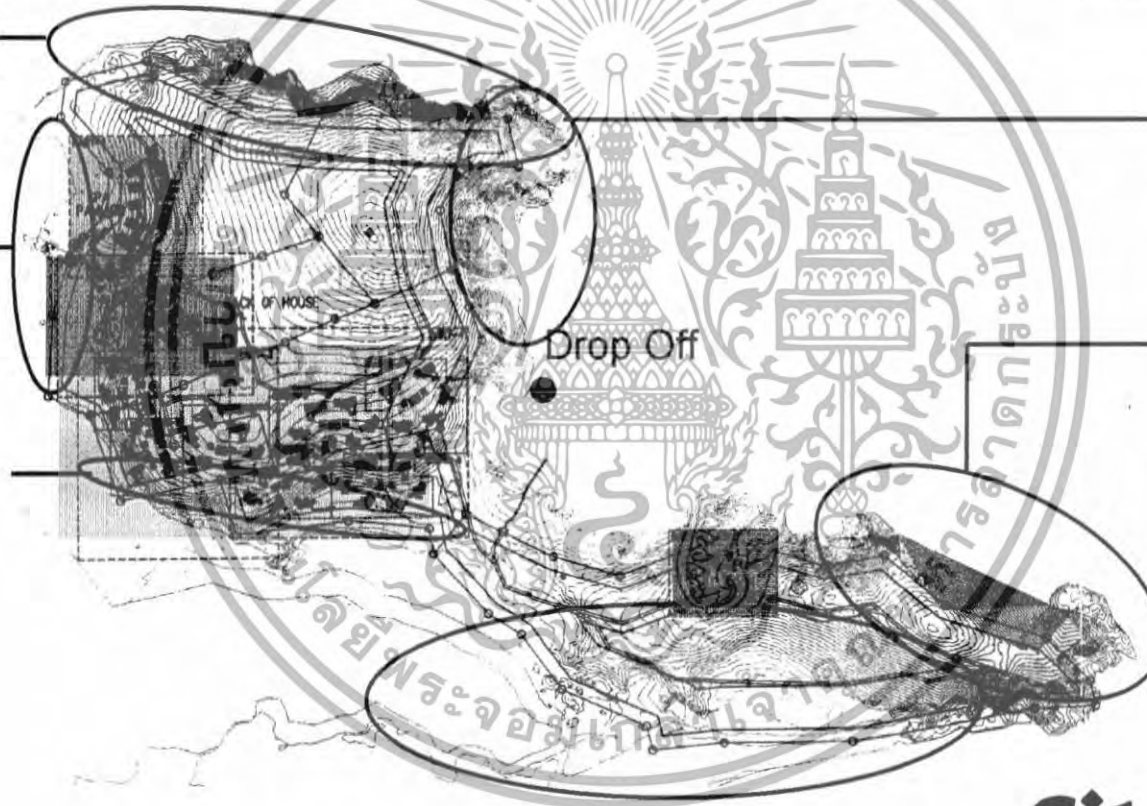
- **Restaurant** ■ **Lobby**
- **Villas** ■ **Spa**

ลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและการวางผัง

เป็นอาคารที่เน้นความโปร่ง เพื่อให้แขกที่มาพักสามารถสัมผัสกับธรรมชาติได้อย่างใกล้ชิด มีความเป็นส่วนตัวสูงเพราะเป็นเกาะส่วนตัว การวางผังของอาคารพักอาศัยจะแยกออกจากส่วนบริการรวม ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารพักอาศัยแต่ละกลุ่มจะเชื่อมต่อกันด้วยสะพานน้ำ

มุมมองที่สามารถเห็นบรรยากาศของริมหาดและบรรยากาศของท้องฟ้าที่ตัดเป็นขอบกับทะเลได้

มุมมองจากส่วนสปาและlobby จะสามารถเห็นบรรยากาศริมหาดเอง

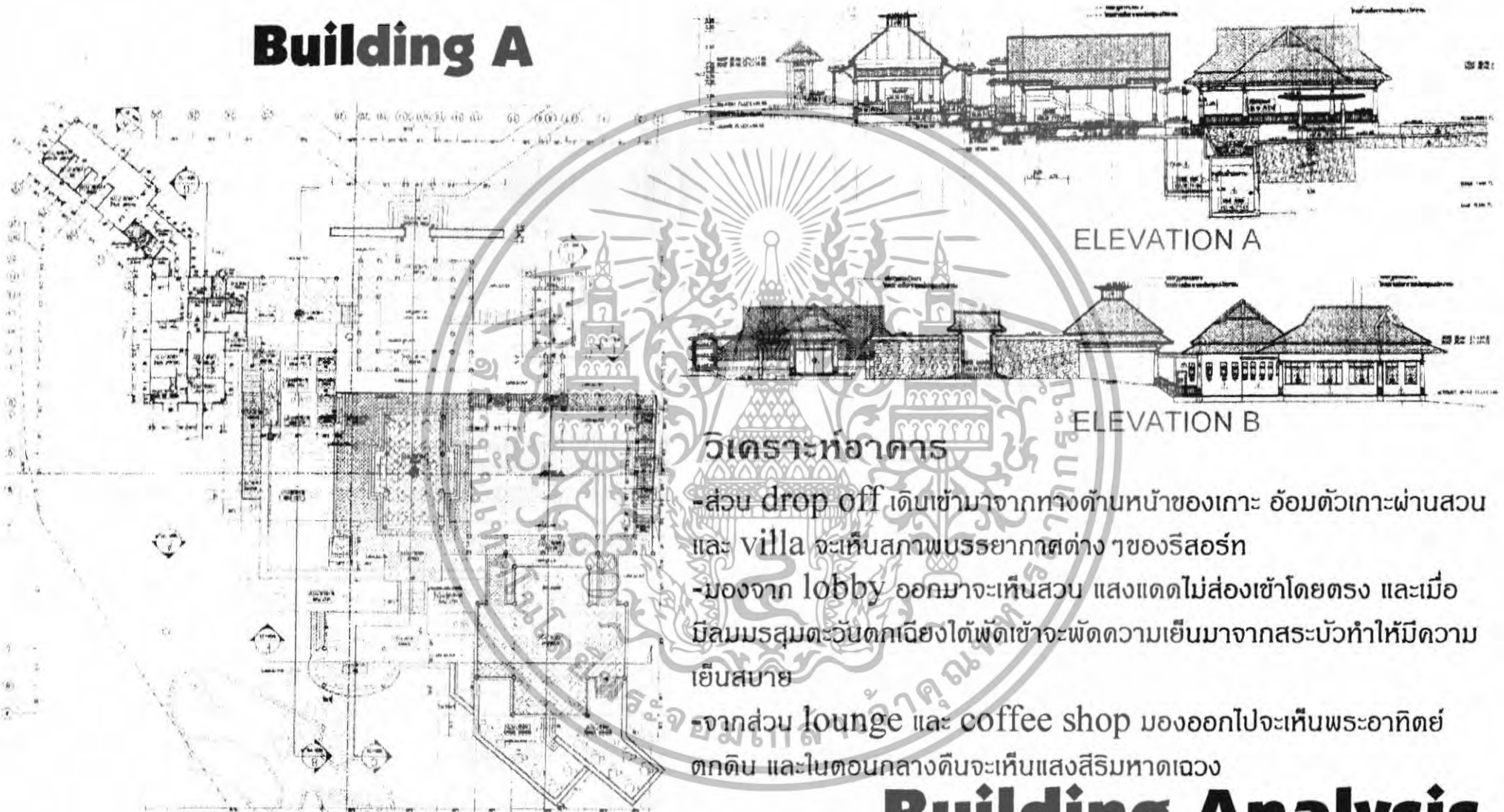

มุมมองที่สวยงาม ที่สามารถดึงดูดเป็นจุดชมวิวกวทัศน์ ได้รับบรรยากาศของทะเล

มุมมองที่สวยงาม ที่สามารถดึงดูดเป็นจุดชมวิวกวทัศน์ ได้รับบรรยากาศของทะเล การจัด landscape ควรคำนึง ถึงมุมมองจากrestaurant มาด้วย

Site Analysis

Building A

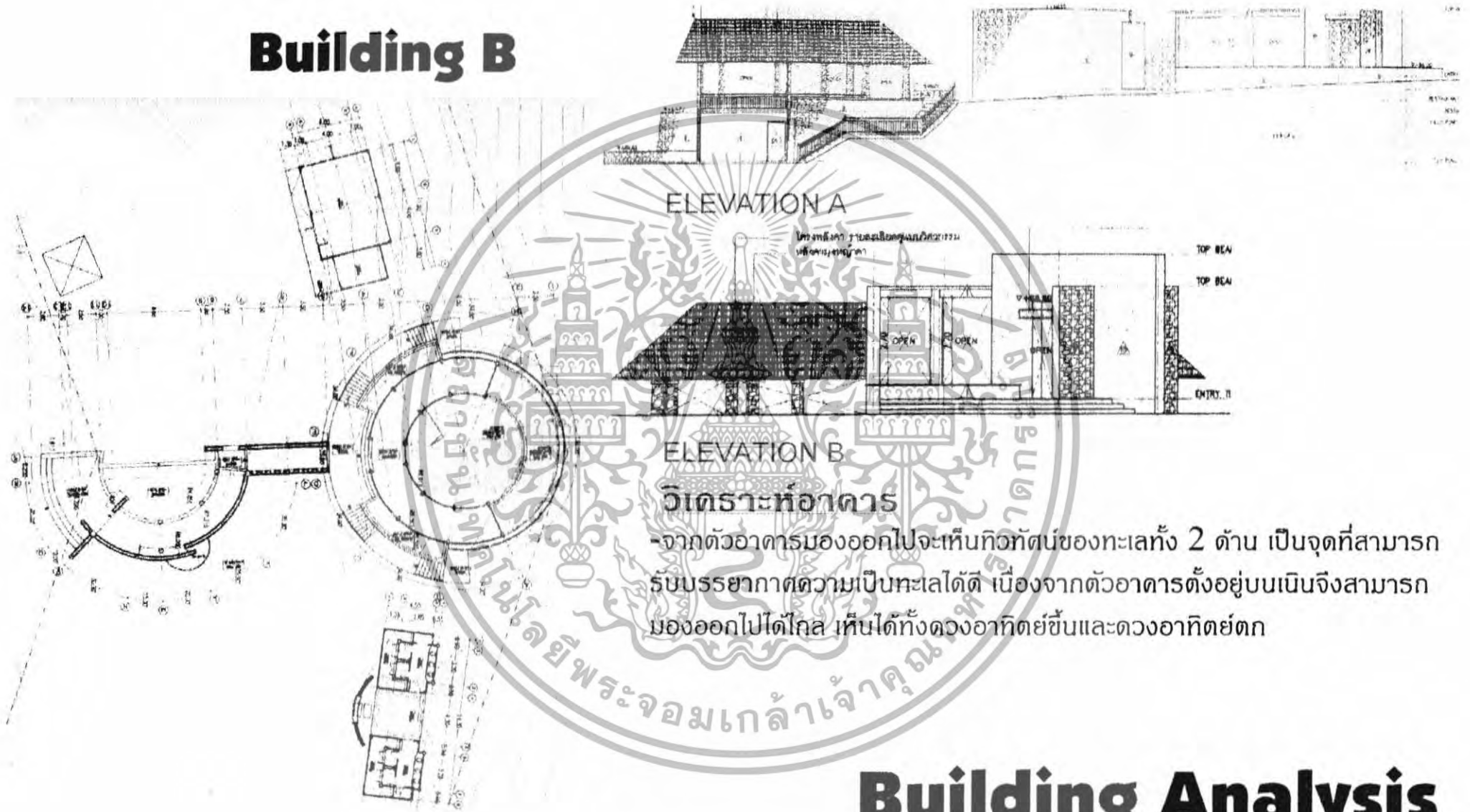

วิเคราะห์อาคาร

- ส่วน drop off เดิมเข้ามาจากทางด้านหน้าของเกาะ อ้อมตัวเกาะผ่านสวน และ villa จะเห็นสภาพบรรยากาศต่างๆ ของรีสอร์ท
- มองจาก lobby ออกมาจะเห็นสวน แสงแดดไม่ส่องเข้าโดยตรง และเมื่อมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าจะพัดความเย็นมาจากสระบัวทำให้มีความเย็นสบาย
- จากส่วน lounge และ coffee shop มองออกไปจะเห็นพระอาทิตย์ตกดิน และในตอนกลางคืนจะเห็นแสงสีริมหาดเฉวง

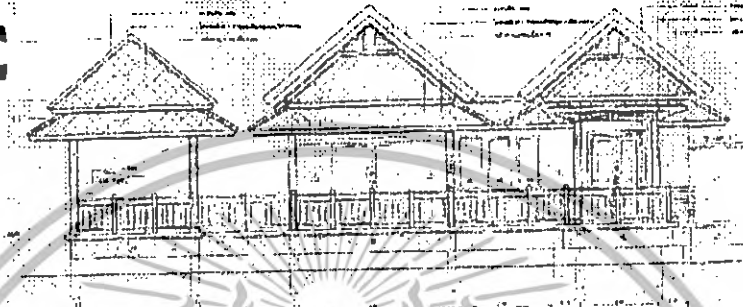
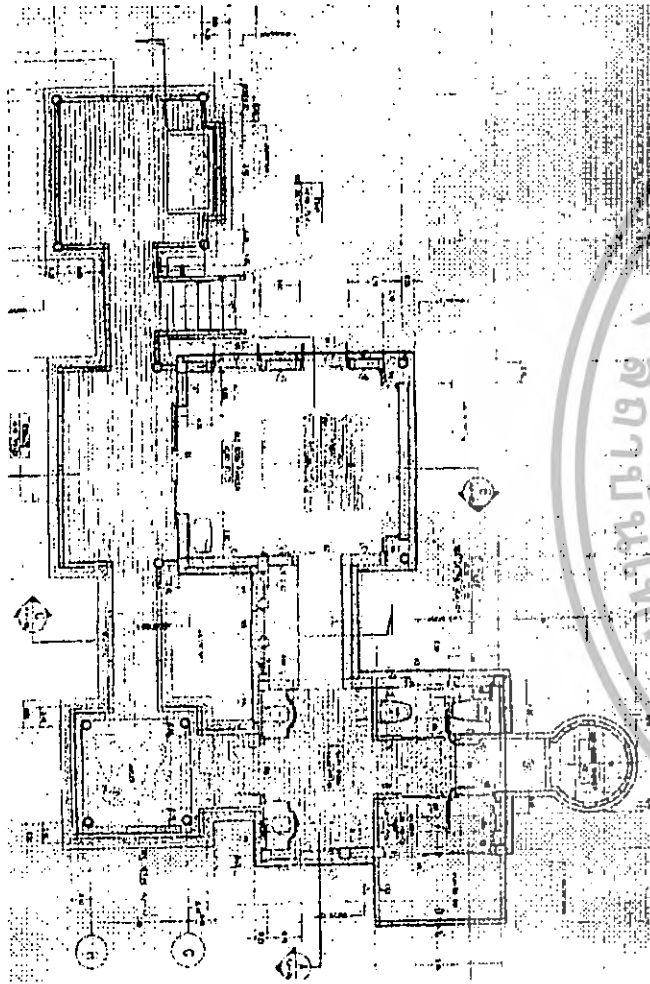
Building Analysis

Building B

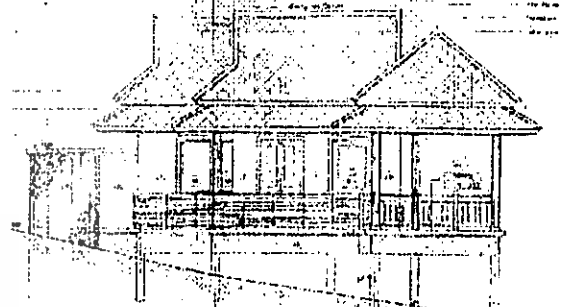

Building Analysis

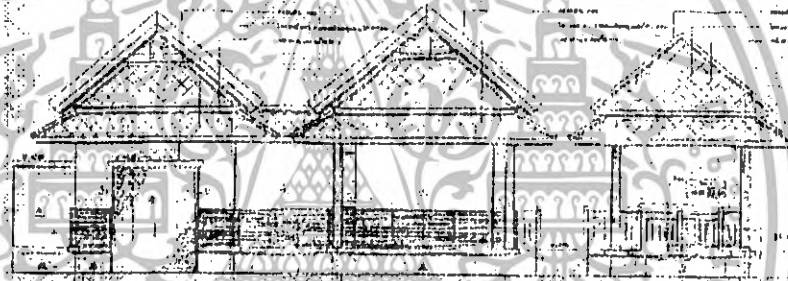
Building C

ELEVATION A

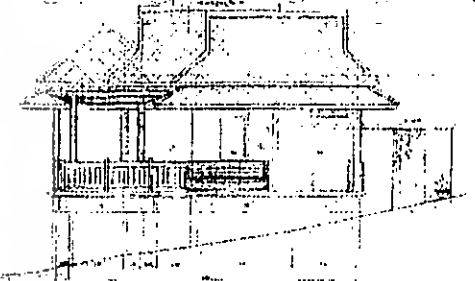

ELEVATION B

ELEVATION C

วิเคราะห์อาคาร

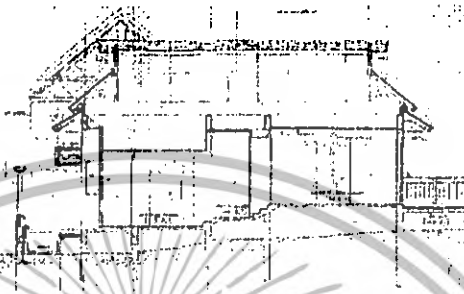
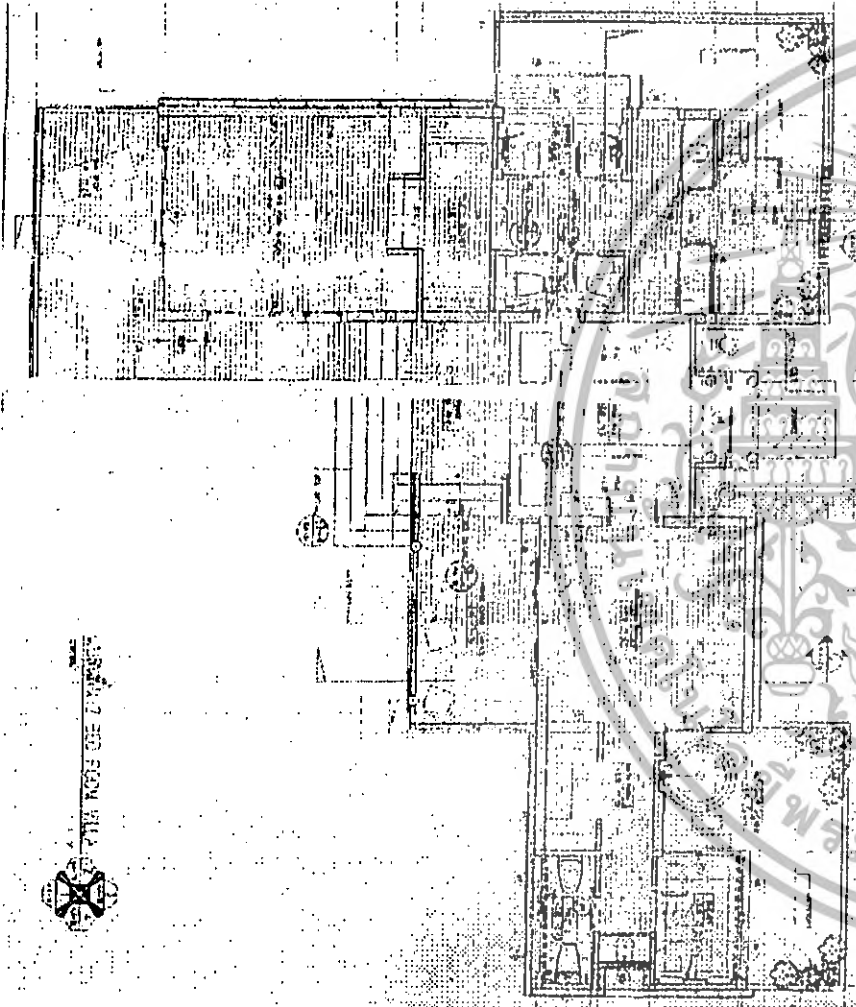

ELEVATION D

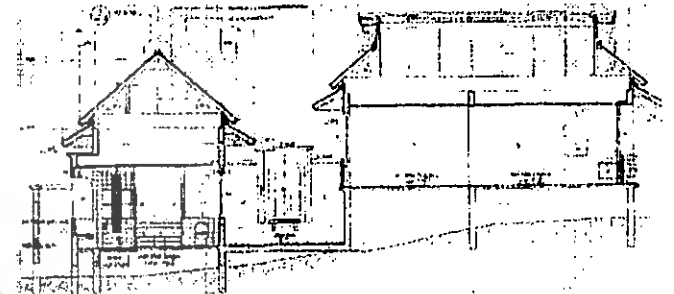
- จากกลุ่มอาคาร สามารถแบ่งเขตหลัก ๆ ได้เป็น 3 เขต คือ บริเวณที่มองเห็นทิวทัศน์ของทะเล บริเวณที่มองเห็นทิวทัศน์ริมหาดเอง และบริเวณที่มองเห็นทั้ง 2 แบบ
- จากบ้านพักแต่ละหลังสามารถมองเห็นสระว่ายน้ำได้ และมองออกไปอีกด้านของตัวบ้านพักก็จะเห็นทิวทัศน์ตามแต่ type ของบ้าน

Building Analysis

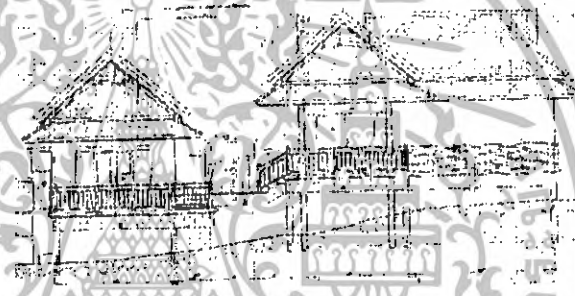
Building D

ELEVATION A

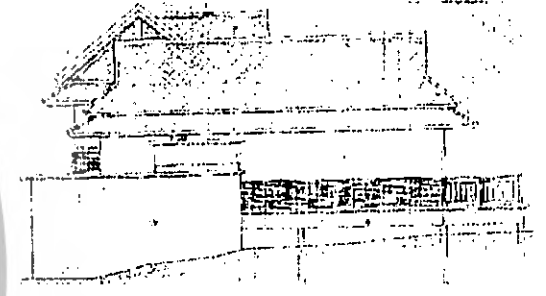

ELEVATION B

ELEVATION C

วิเคราะห์อาคาร

ELEVATION D

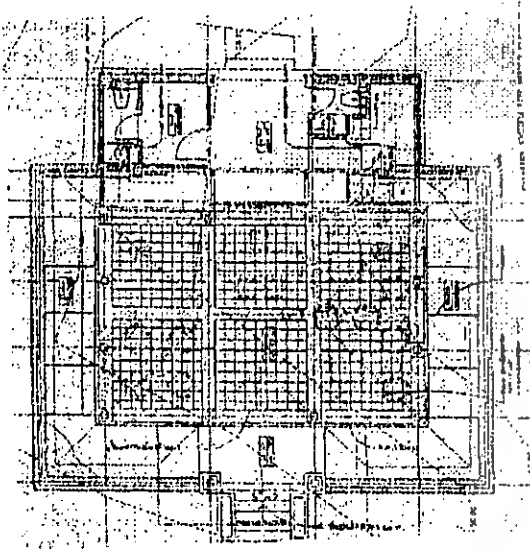
- จากกลุ่มอาคาร สามารถแบ่งเขตหลักๆได้เป็น 2 เขต คือ บริเวณที่มองเห็นทิวทัศน์ของทะเล บริเวณที่มองเห็นทิวทัศน์ริมหาดเองและทะเล เนื่องจากอยู่ในพื้นที่สูงกว่า 1 bedroom villa
- จากบ้านพักแต่ละหลังสามารถมองเห็นสระว่ายน้ำได้ และมองออกไปอีกด้านของตัวบ้านพักก็จะเห็นทิวทัศน์ตามแต่ type ของบ้าน

Building Analysis

Building E,F

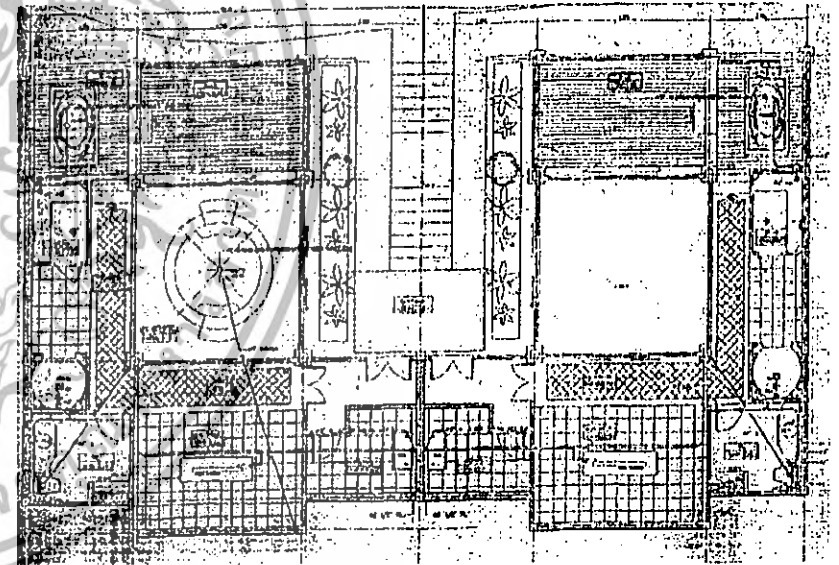
วิเคราะห์อาคาร

- อาคาร vichi spa ด้านหน้าอาคารจะหันไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มองออกไปเห็นริมหาดเฉวง มีแสงแดดอ่อน ๆ เข้ามาในตอนเย็น สามารถเห็นบรรยากาศพระอาทิตย์ตกดินได้
- ด้านตะวันออกเป็นผนังกำแพงทึบเพื่อป้องกันแสงเข้าและความร้อน
- มองออกไปทางทิศเหนือจะเห็นอาคารนวดแผนไทย และ spa villas
- มองออกไปทางทิศใต้จะเห็นสระน้ำ อาคาร reception และสวน

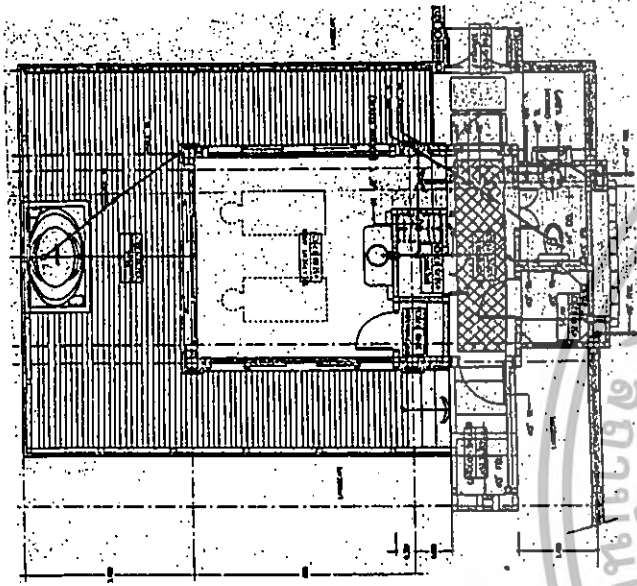
วิเคราะห์อาคาร

- อาคาร reception ของส่วนสปาแยกออกจากส่วน lobby โดยส่วนสปาจะเป็นส่วนที่แยกออกจากส่วนอื่น ตัวอาคารหันหน้าไปทางทิศตะวันตก มองออกไปเห็นสระน้ำที่จัดไว้เป็นทางเดินเข้าของส่วนสปา
- มองออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือจะเห็นริมหาดเฉวง ซึ่งในตอนกลางวันจะเป็นหาดทรายขาวเป็นทางยาว และมีรีสอร์ทอยู่ตามริมหาด
- มองออกไปทางทิศตะวันออกจะเป็นพื้นที่สวนของรีสอร์ท

Building Analysis

Building G,H

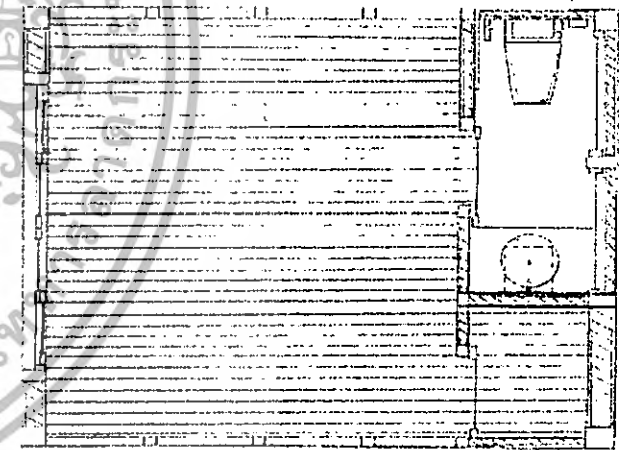

วิเคราะห์อาคาร

- จากกลุ่มอาคาร ส่วนใหญ่จะวางตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ตามทางเดินเข้าตัวอาคารจะเกาะไปกับสภาพภูมิประเทศของเกาะ
- ด้านหน้าอาคารจะจัดเป็นส่วนของพนักงานและห้องน้ำ ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นผนังปิดทึบ เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัวให้กับแขกที่มาใช้บริการ และกันแสงแดดยามเช้า
- ด้านหลังอาคารเป็นทิศตะวันตก มองออกไปเห็นบริเวณริมหาดแดงและทะเล

วิเคราะห์อาคาร

- จากกลุ่มอาคาร ส่วนใหญ่จะวางตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันตก ตามทางเดินเข้าตัวอาคารจะเกาะไปกับสภาพภูมิประเทศของเกาะ
- ด้านหน้าอาคารจะจัดเป็นห้องสำหรับนวด เปิดให้เห็นมุมมองด้านข้างอาคารทางทิศเหนือและใต้ ซึ่งจะจัดเป็นส่วน
- ด้านหลังอาคารเป็นทิศตะวันตก จึงทำปิดเป็นผนังทึบ แบ่งเป็นส่วนของห้องน้ำและห้องเก็บอุปกรณ์

Building Analysis

Element	06.00	07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00	19.00	20.00	21.00	22.00	23.00	24.00	01.00	02.00	03.00	04.00	05.00	
Pier																									
Lobby																									
Restaurant																									
Office																									
Guest Room																									
Lounge																									
Spa																									
Back of the House																									
House Keeping																									
Staff																									

SERVICE PART 1

SERVICE PART 2

SERVICE PART 3

User

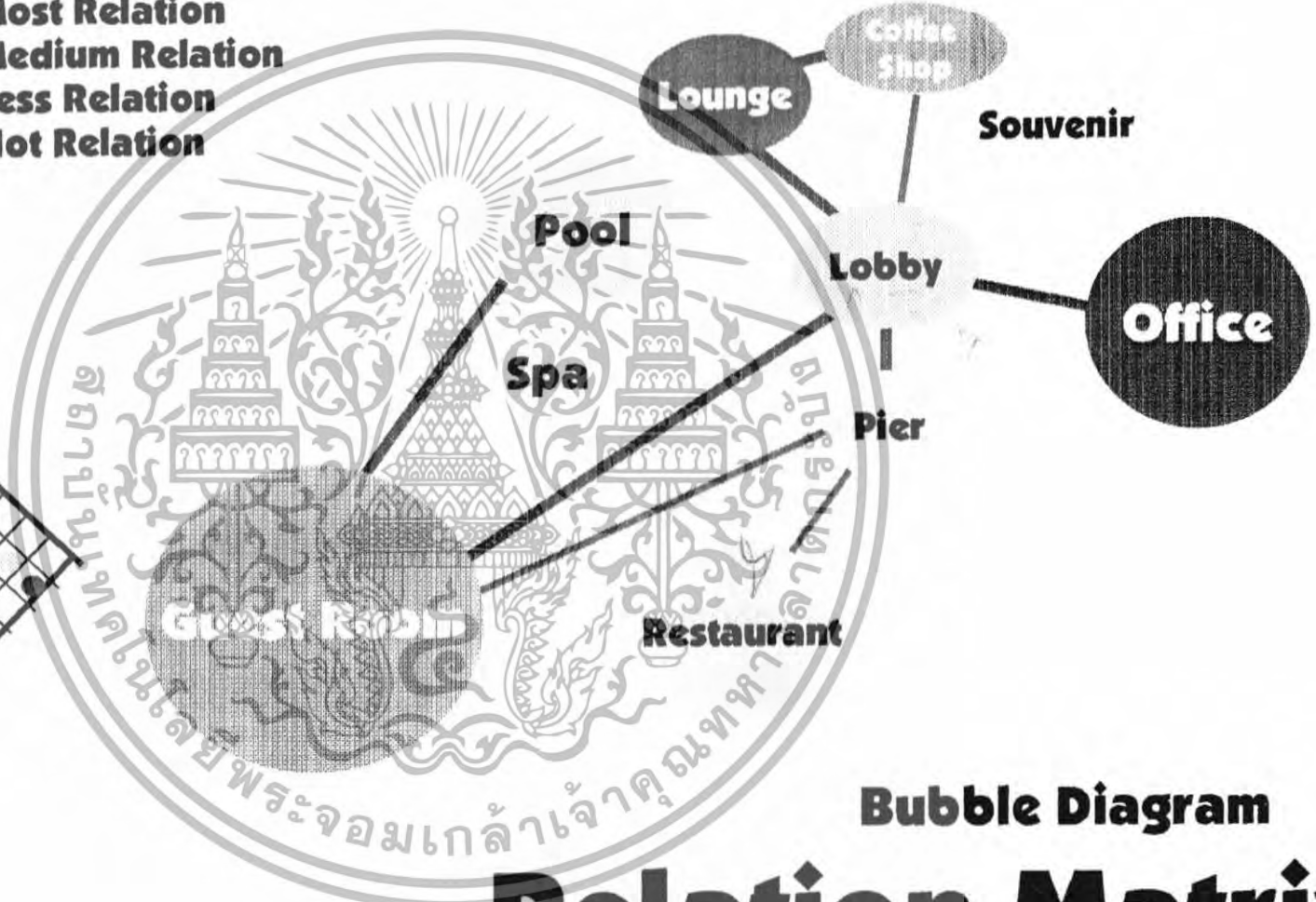
SERVICE NOT PART

Relation Matrix

Relation

- Most Relation
- Medium Relation
- Less Relation
- Not Relation

Guest	Visitor	Service	Element
			Pier
			Lobby
			Restaurant
			Office
			Guest Room
			Lounge
			Souvenir
			Pool
			Spa
			Coffee Shop

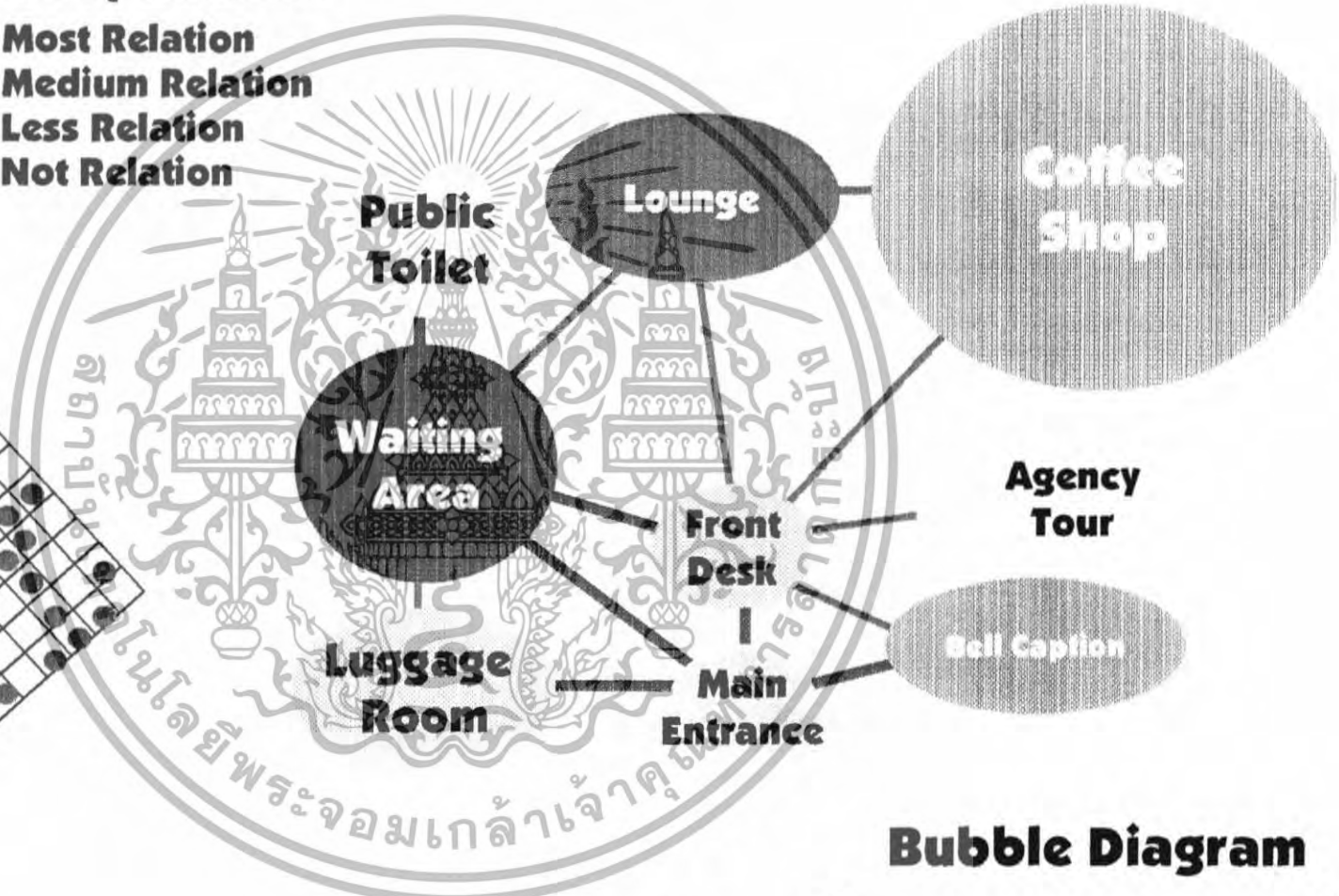
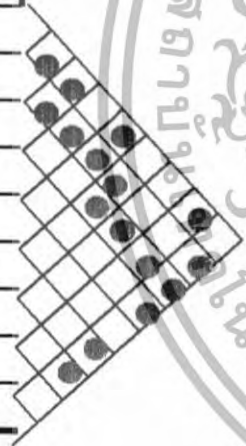
Bubble Diagram

Relation Matrix

Lobby Relation

- Most Relation
- Medium Relation
- Less Relation
- Not Relation

Guest	Visitor	Service	Element
			Main Entrance
			Front Desk
			Waiting Area
			Agency Tour
			Bell Caption
			Lounge
			Public Toilet
			Luggage Room
			Coffee Shop

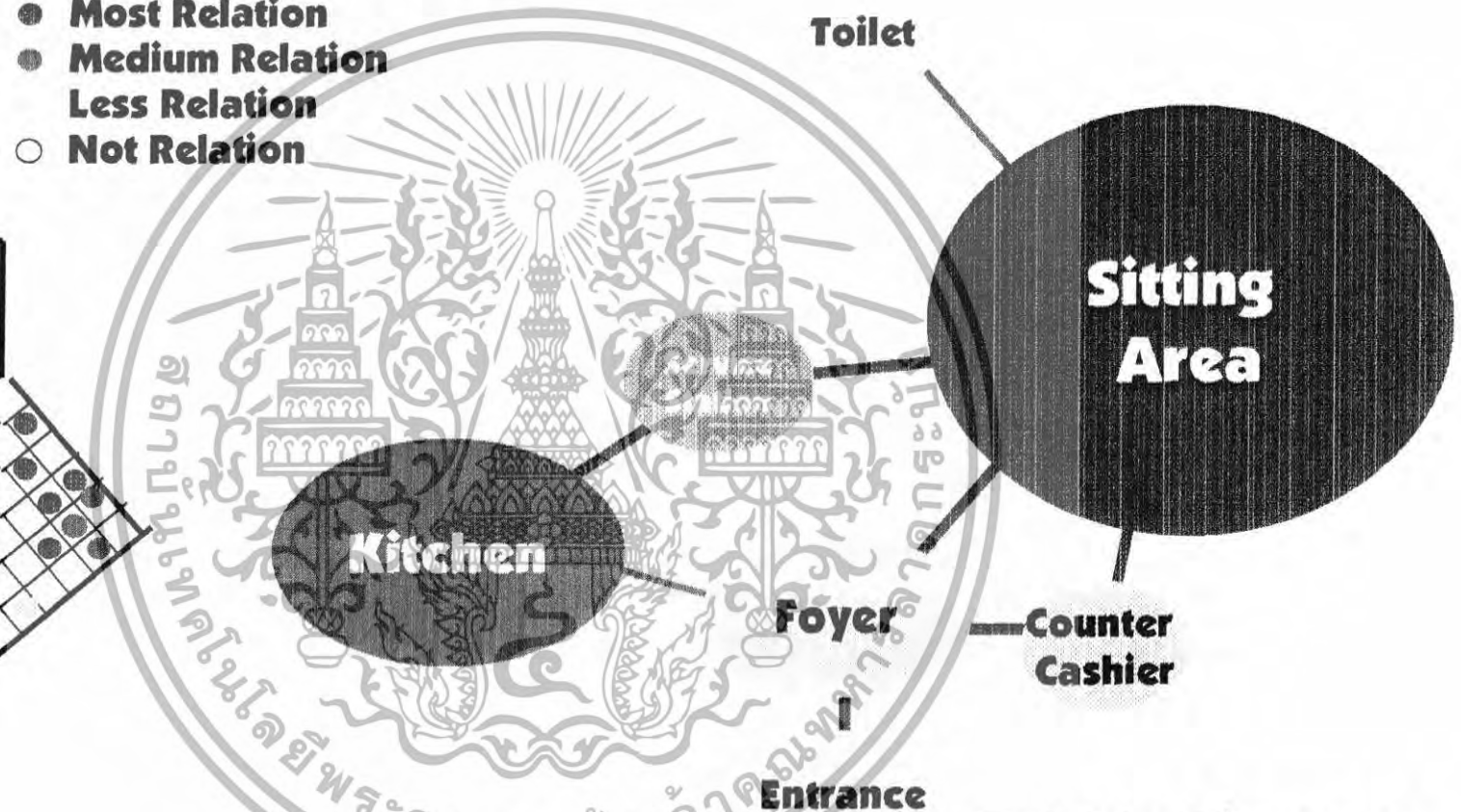
Bubble Diagram

Relation Matrix

Restaurant Relation

- Most Relation
- Medium Relation
- Less Relation
- Not Relation

Guest	Visitor	Service	Element
			Foyer
			Sitting Area
			Service Station
			Counter, Cashier
			Kitchen
			Toilet

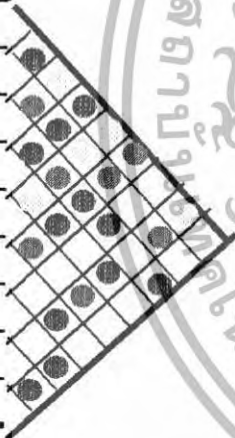
Bubble Diagram

Relation Matrix

Lobby Relation

- **Most Relation**
- **Medium Relation**
- **Less Relation**
- **Not Relation**

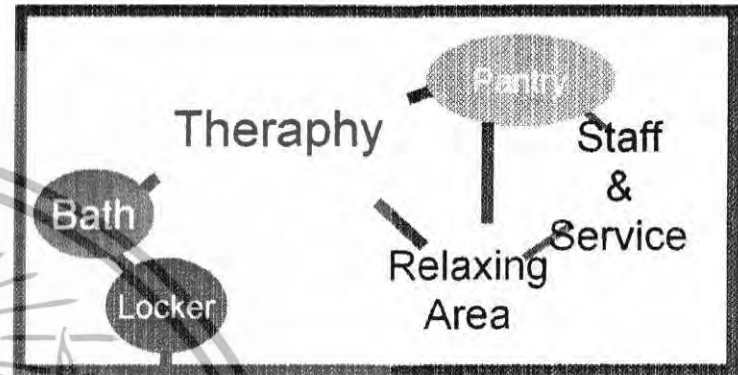
Guest	Visitor	Service	Element
			Lobby
			Information
			Theraphy
			Staff & service
			Relaxing Area
			Pantry
			Bath
			Thai Massage
			Locker

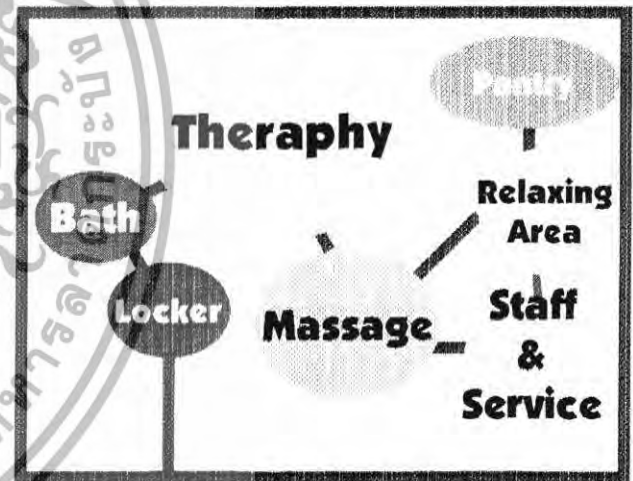
Thai Massage

Lobby

Entrance

Spa

Vichi Spa

Bubble Diagram

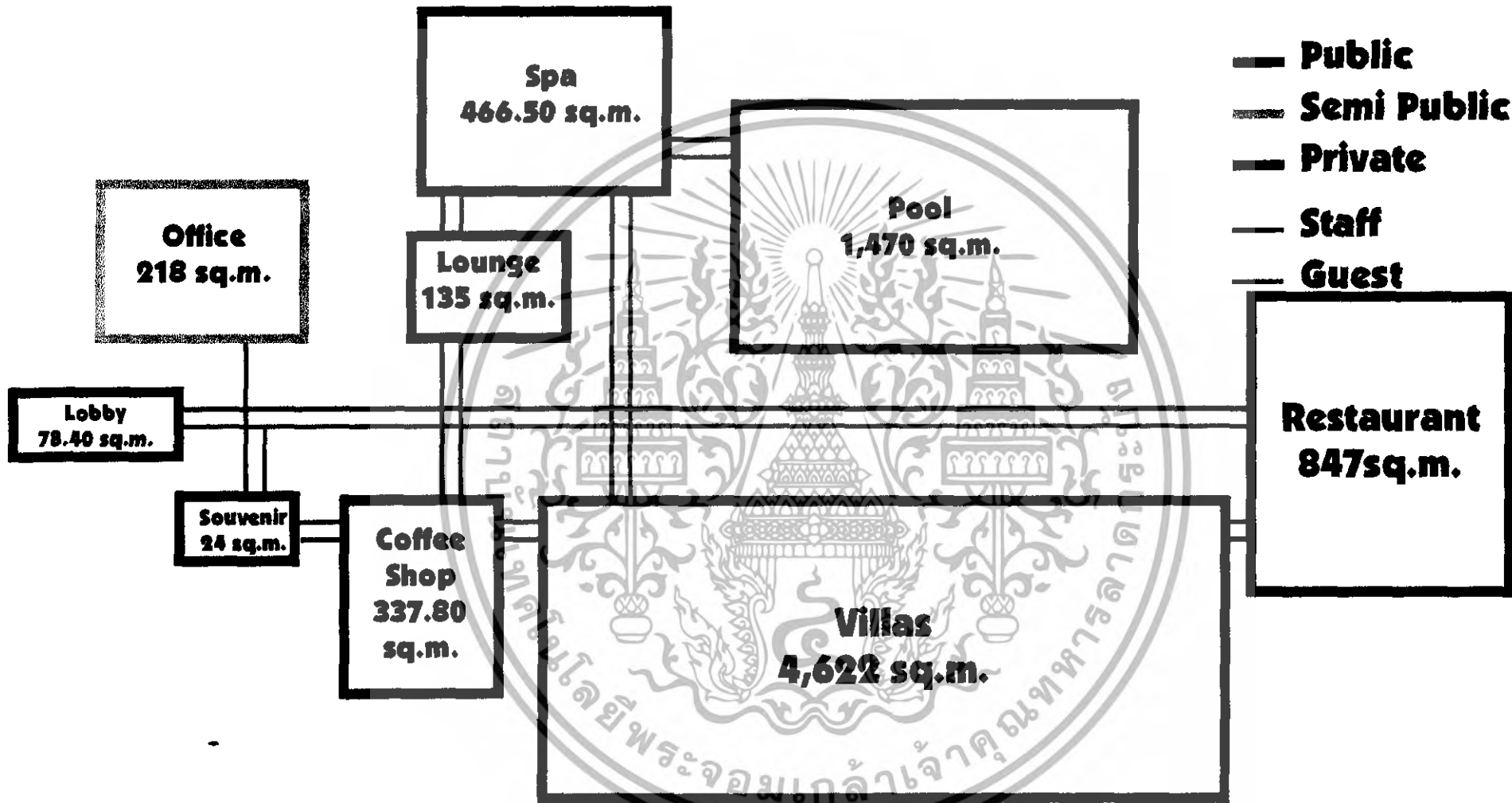
Relation Matrix

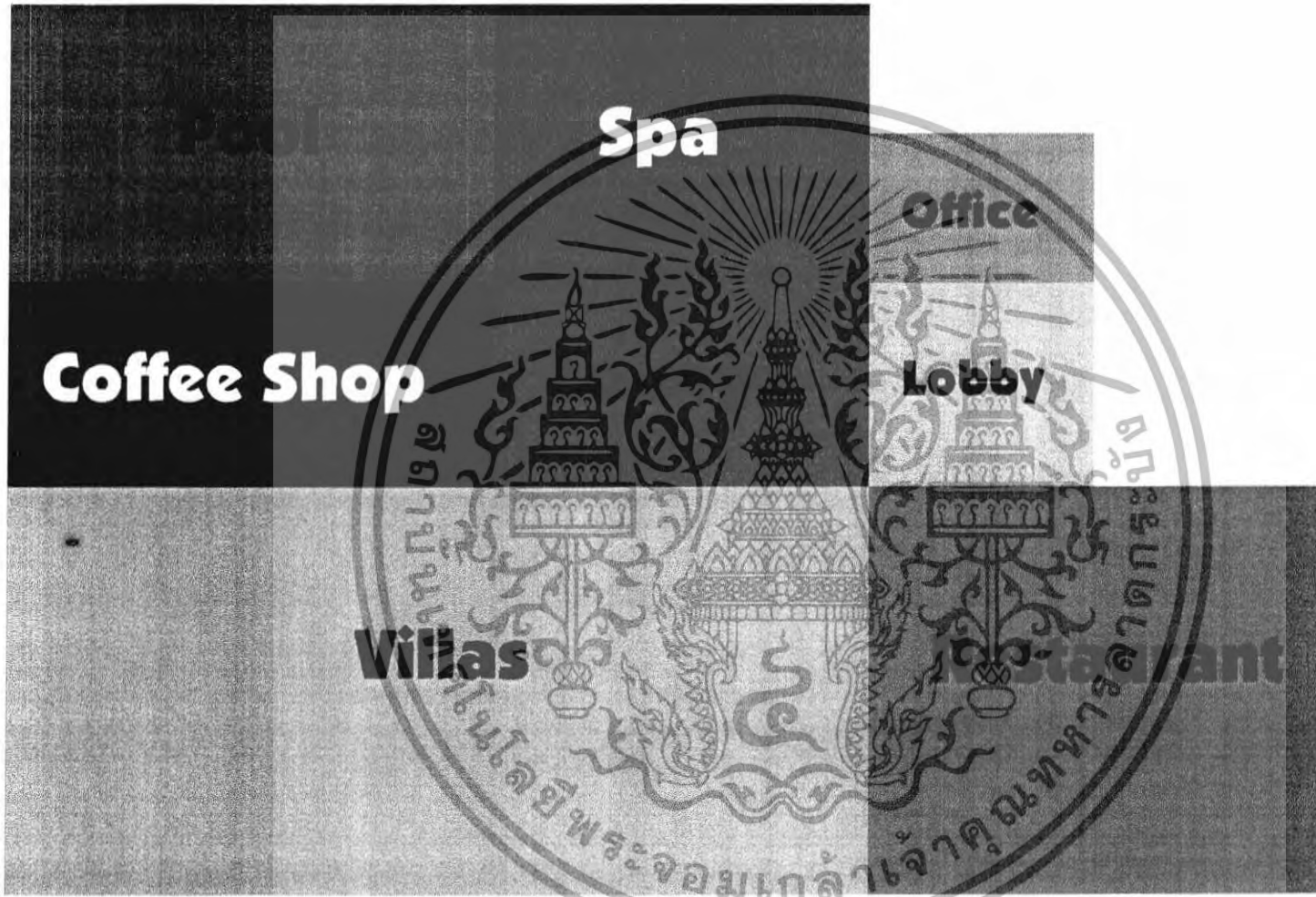
Total Area 8,441 ตารางเมตร

Function	Area	Percent
Reception	411	4.87
Front Desk	212.50	2.51
Lounge	135	1.60
Coffee Shop	330	3.90
Restaurant	847	10.03
1 Bedroom Villa	2,158	25.57
2 Bedroom Villa	2,468	29.19
Spa Reception	36	0.43
Spa Villa	220.50	2.61
Vichi Spa	150	1.78
thai Massage	20	0.71
Pool	1,417	16.80

Area Requirement

Functional Diagram

Spa

Coffee Shop

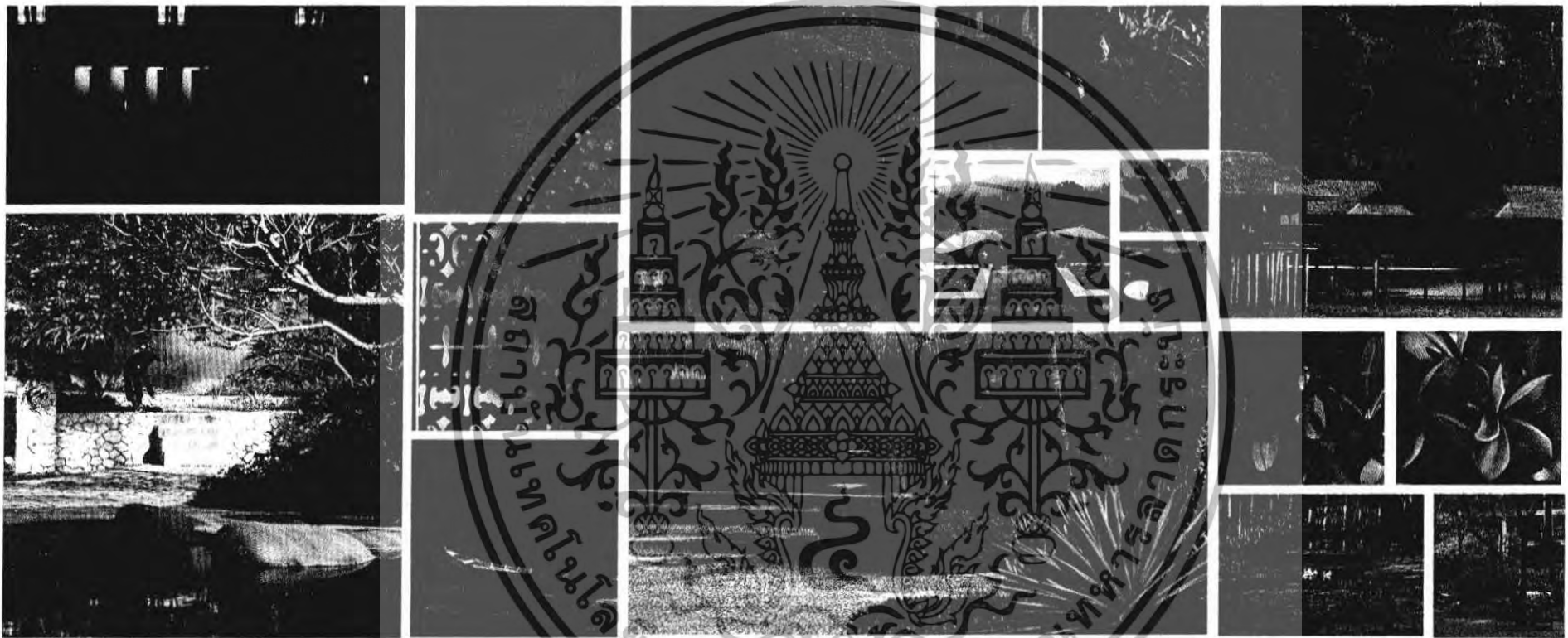
Office

Lobby

Villas

Restaurant

Zoning

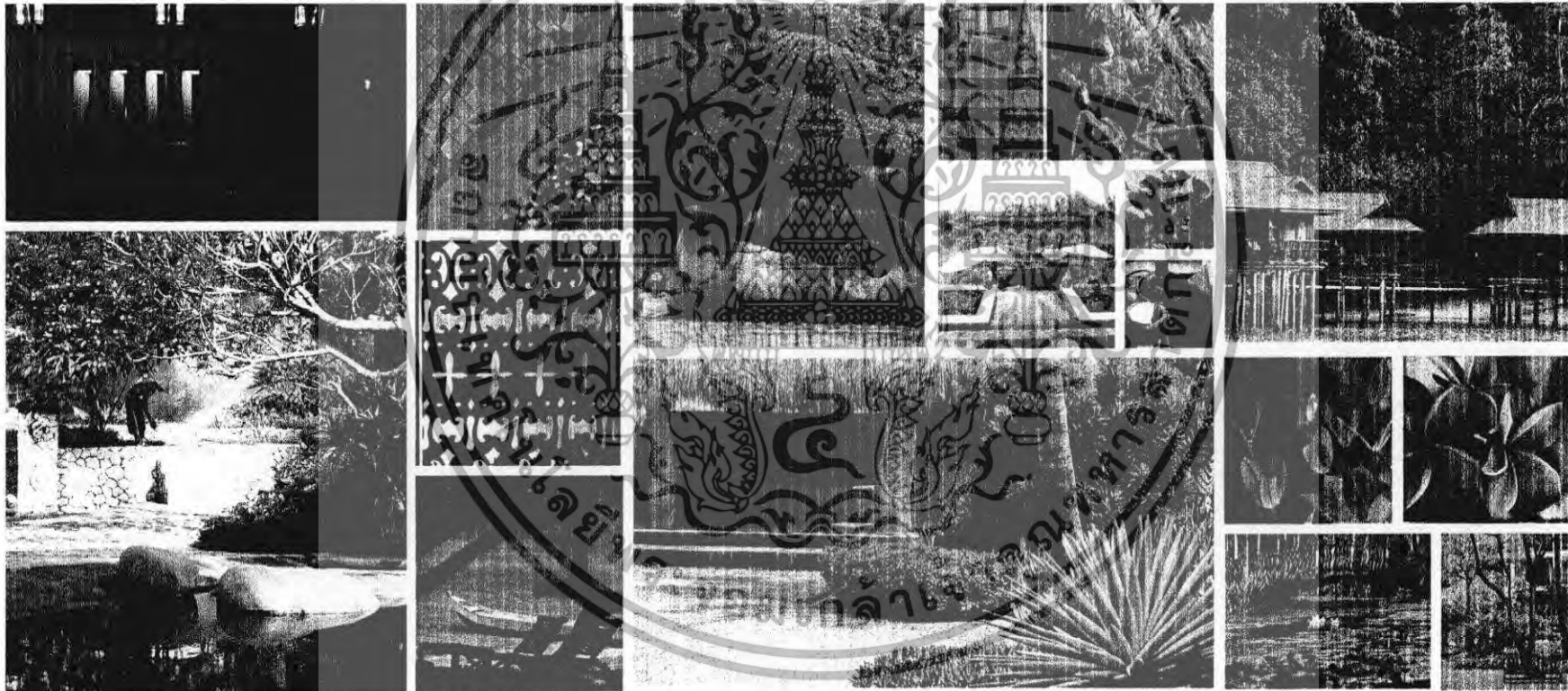

Concept Design

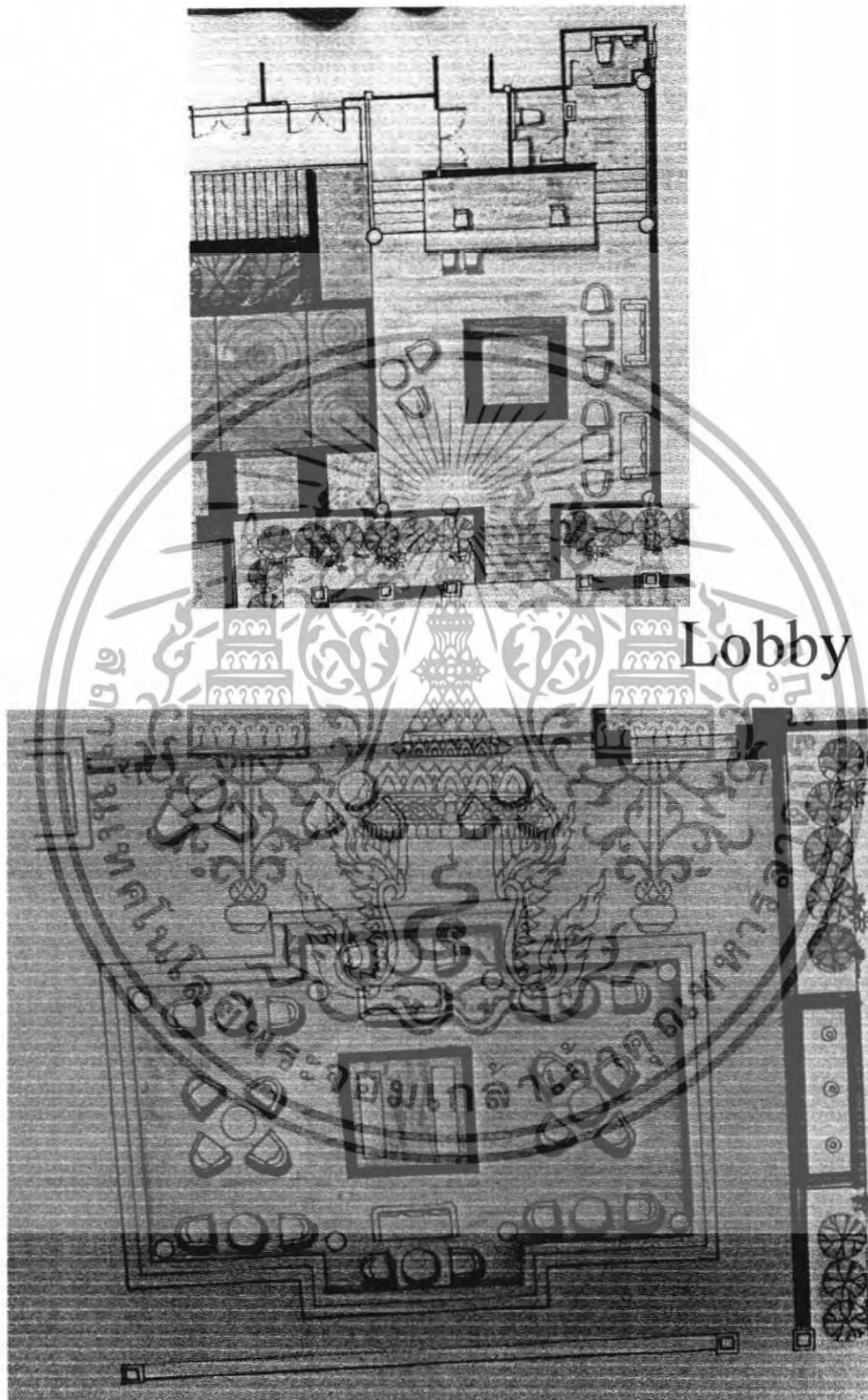
บทที่ 6

รายละเอียดการออกแบบ

6.1)concept

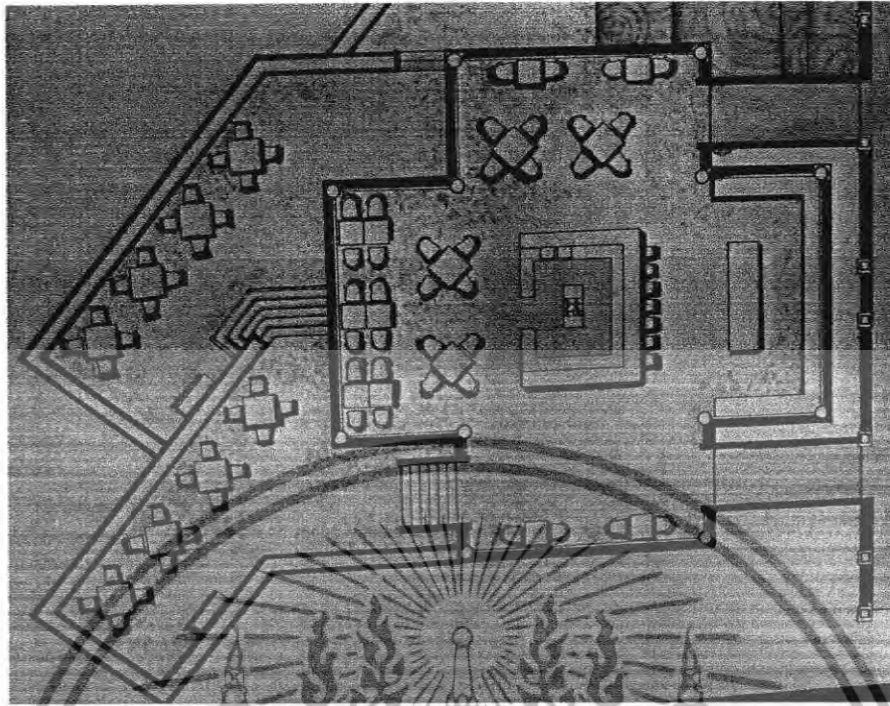

6.2) Plan

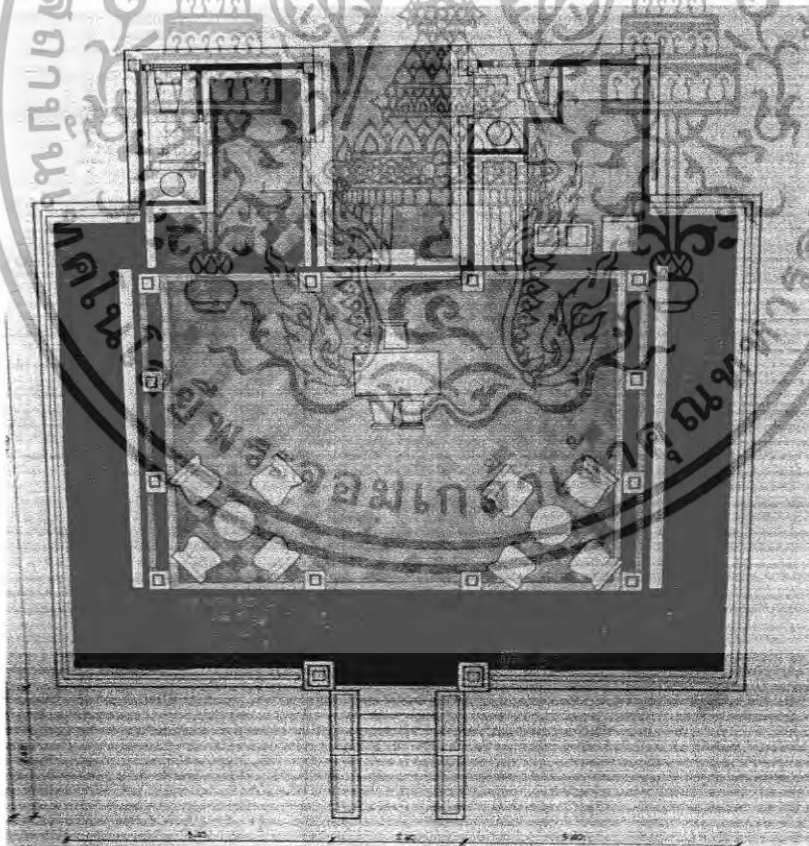

Lobby

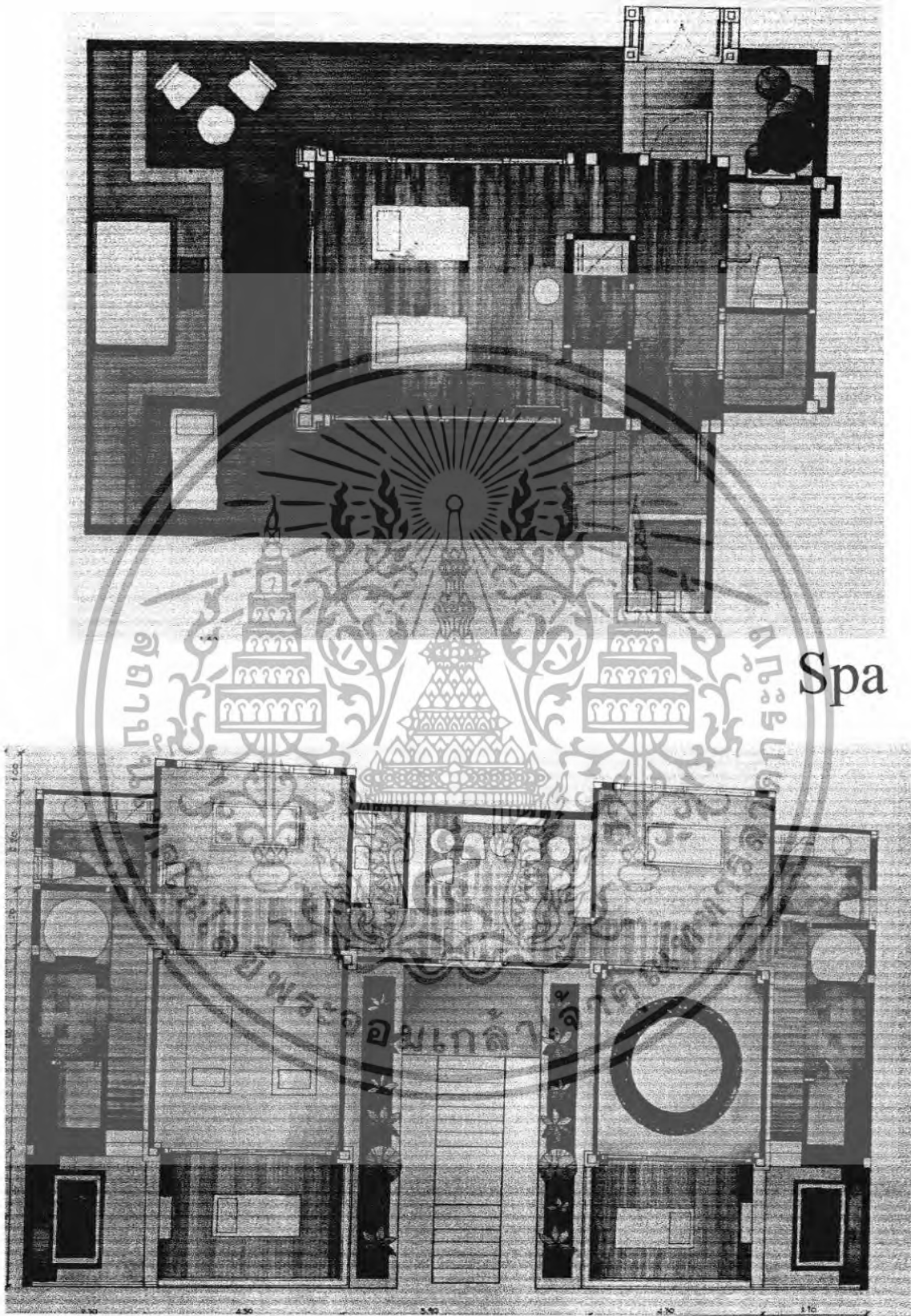
Lobby Lounge

Coffee Shop

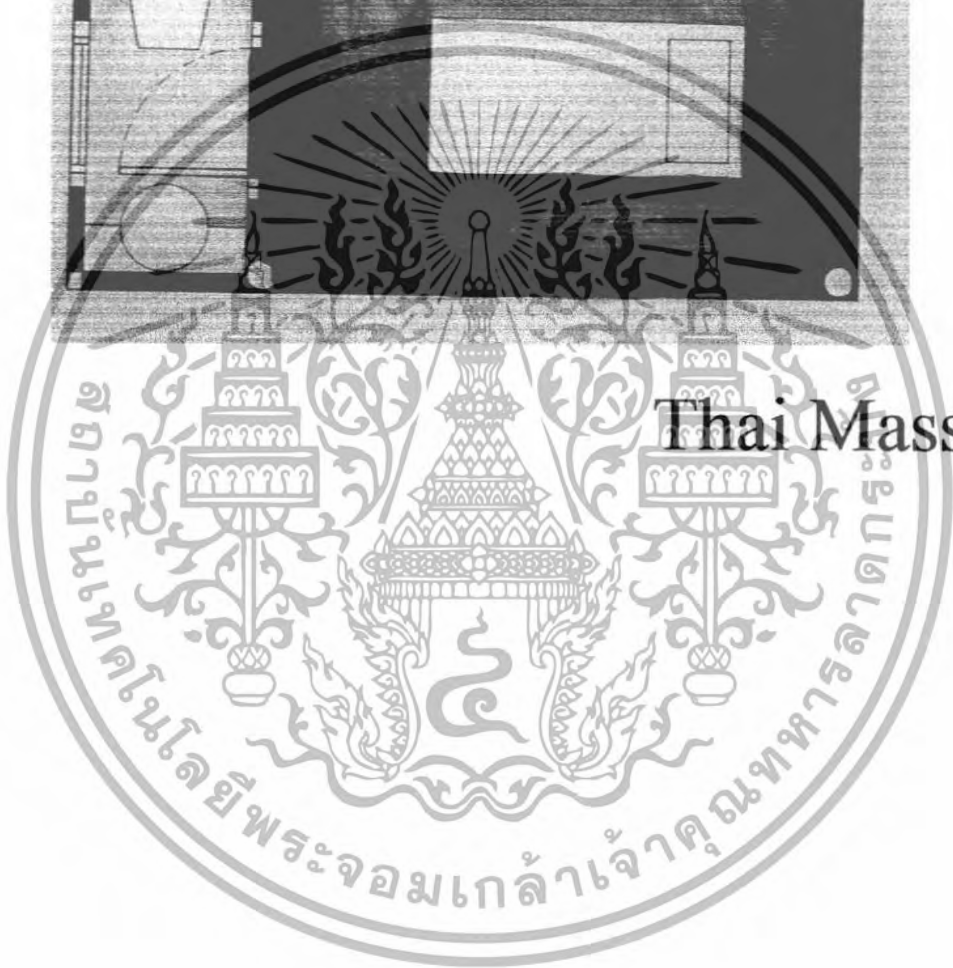
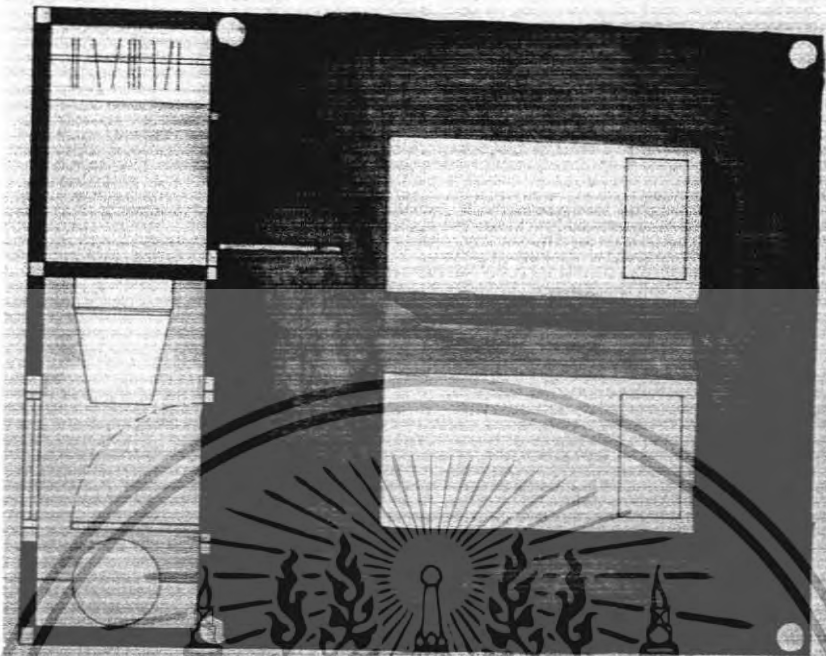

Spa Reception

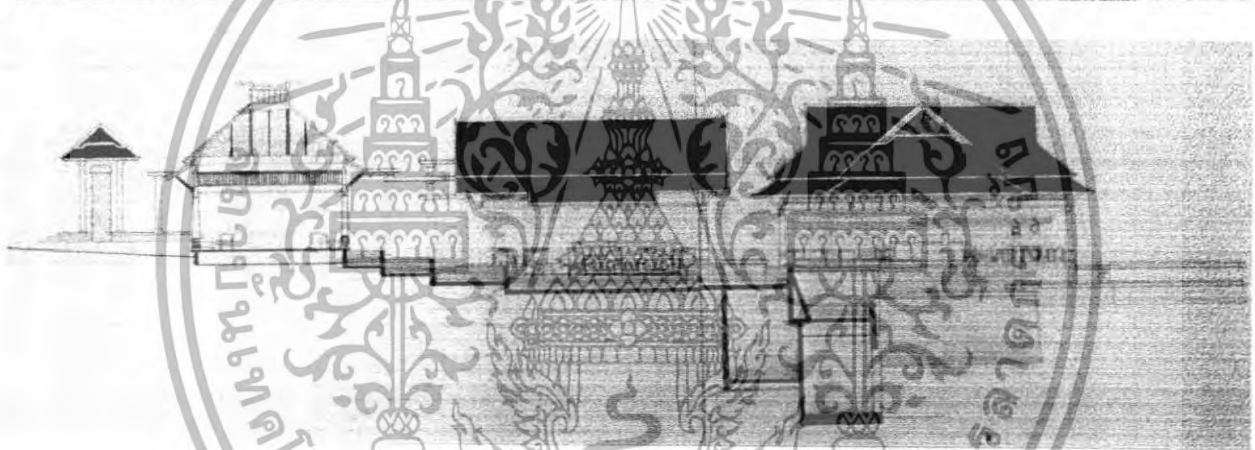
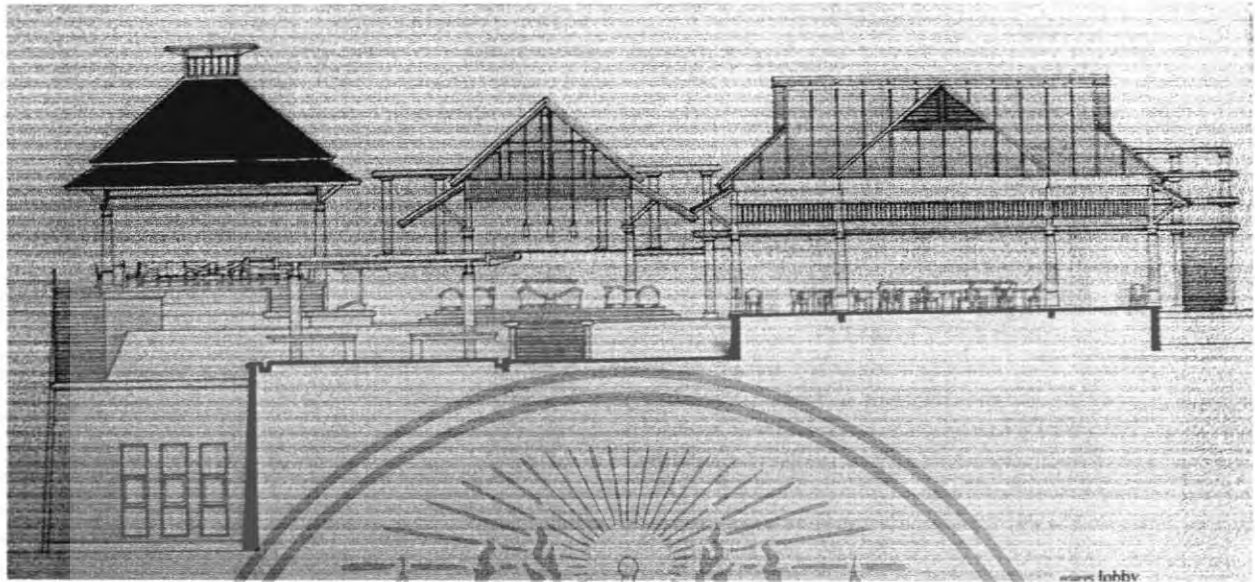
Spa

Vichi Spa

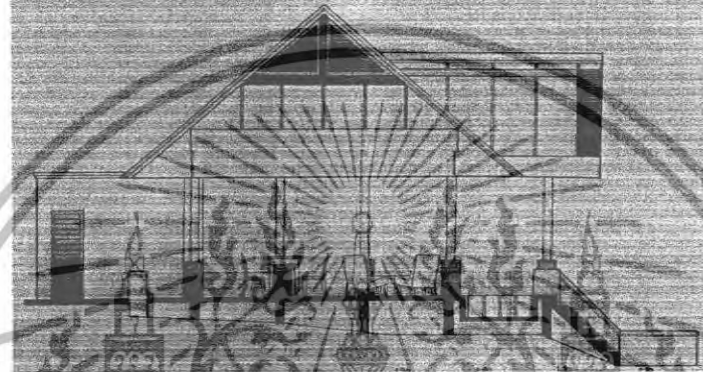
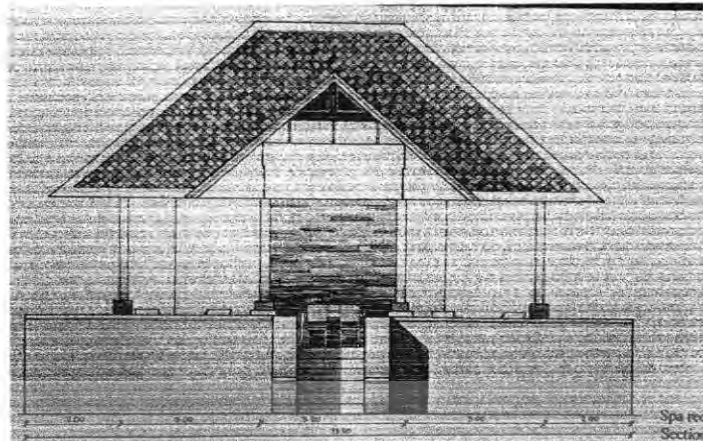

Thai Massage

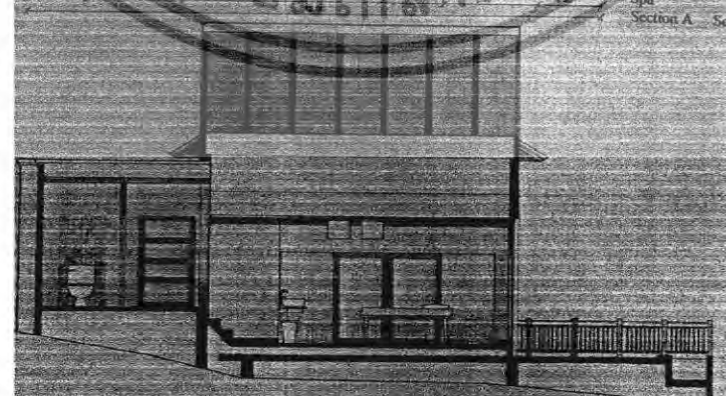
6.3) Elevation and Section

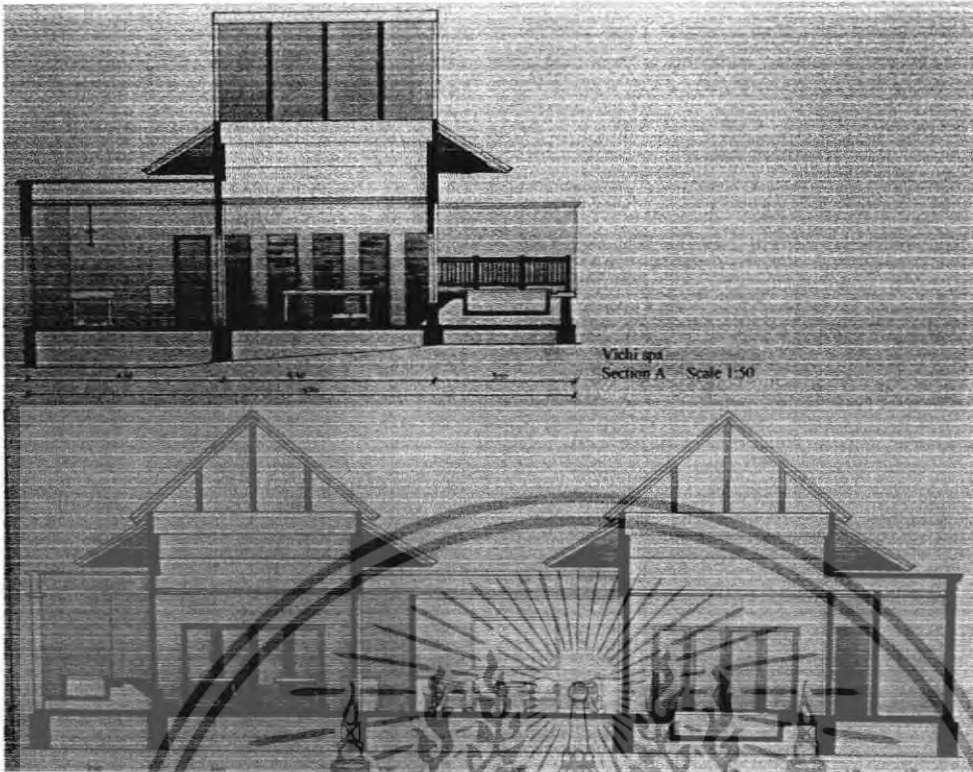
อาคาร Lobby

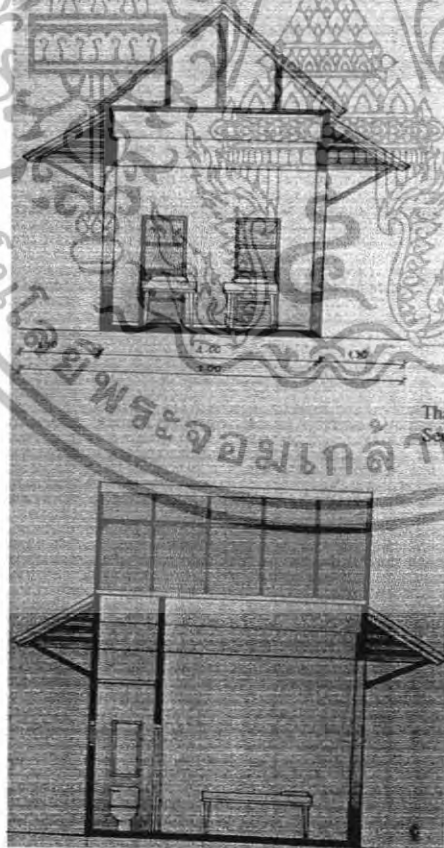
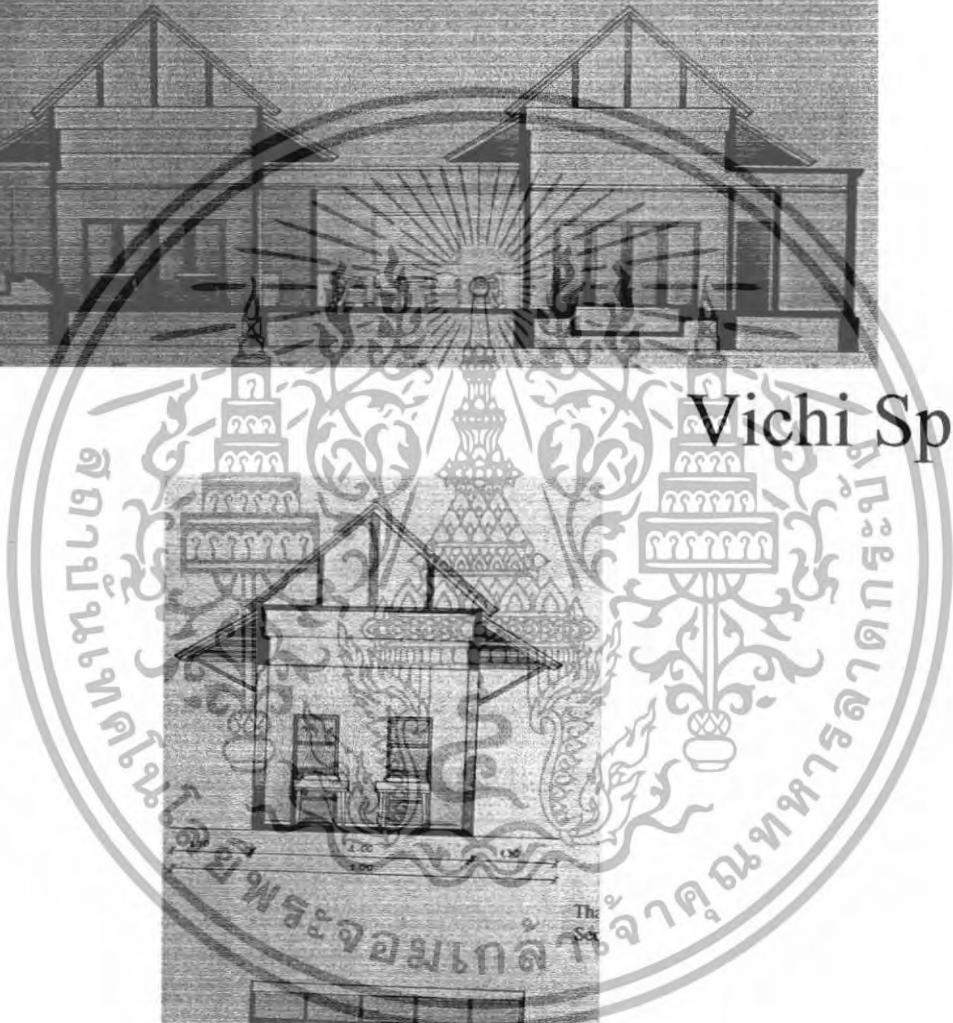
Spa Reception

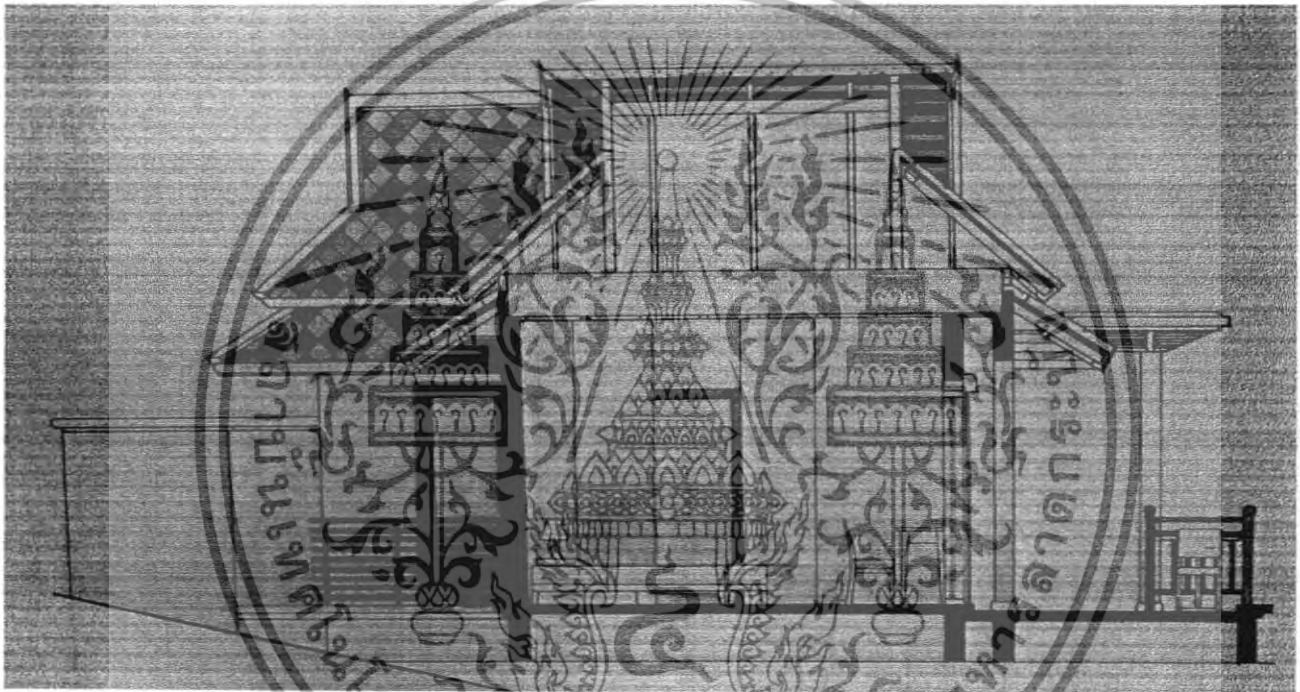
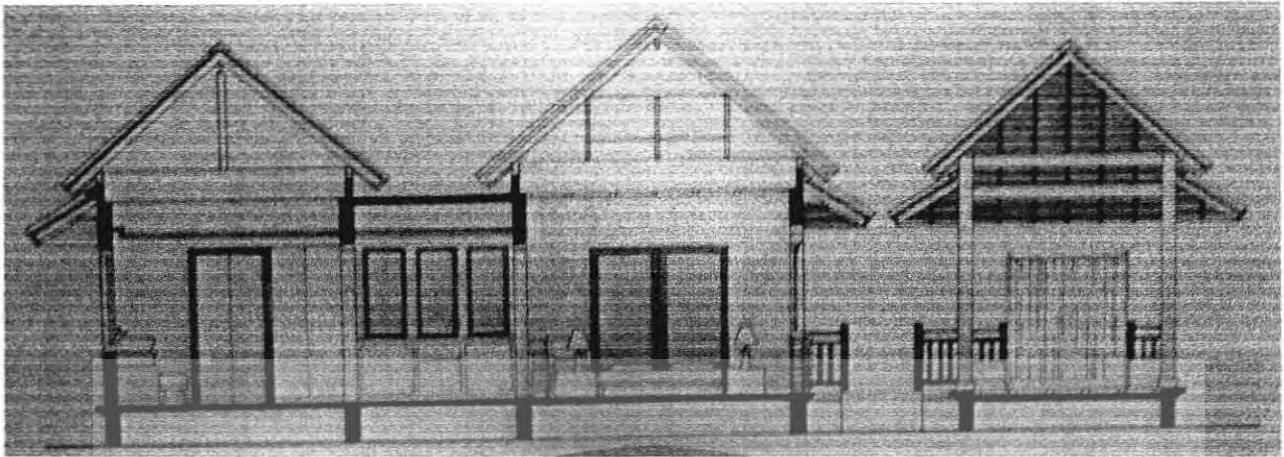
Spa

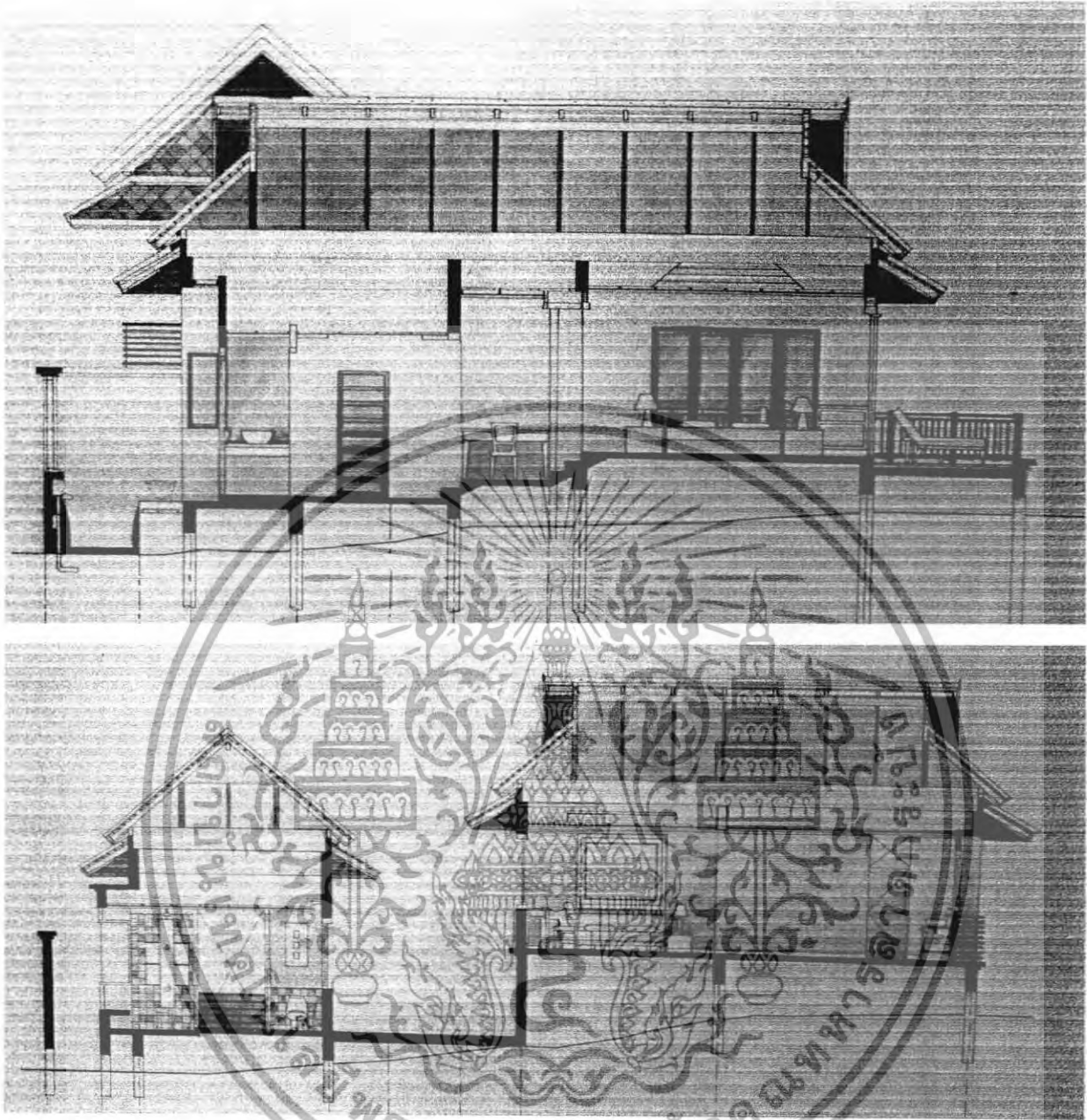
Vichi Spa

Thai Massage

1 Bedroom Villas

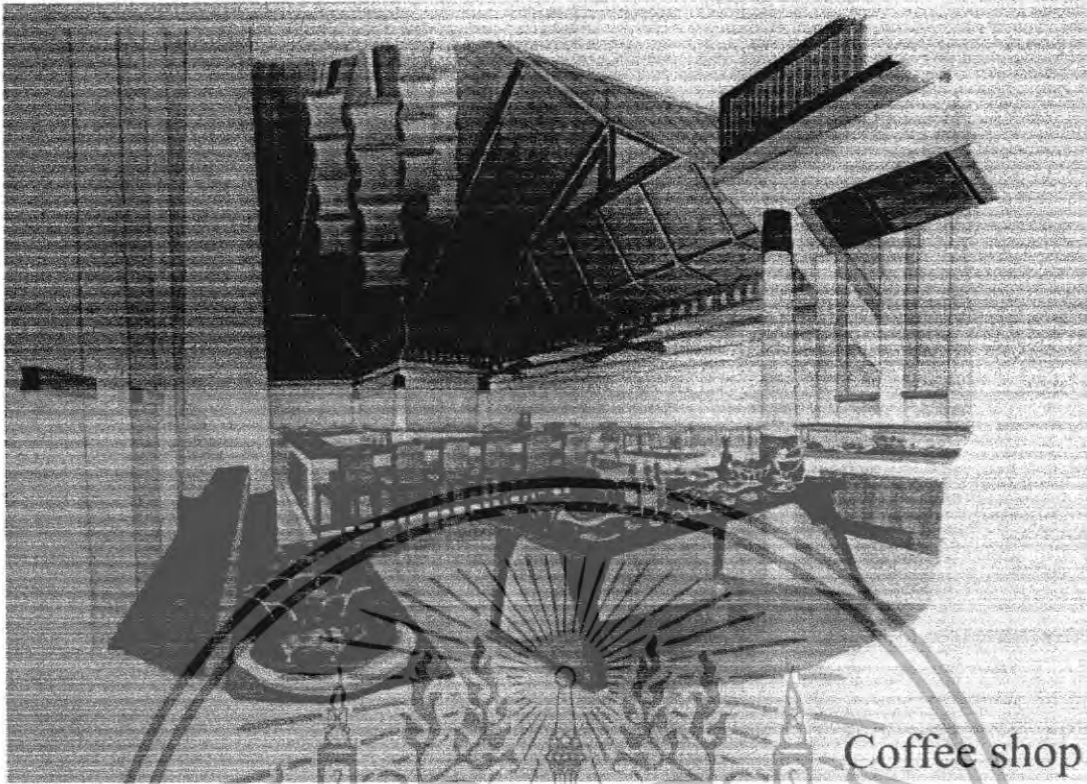

2 Bedroom Villas

6.4) Perspective

Lobby Lounge

Coffee shop

Coffee Shop

Spa reception

Spa Reception

Spa

Spa

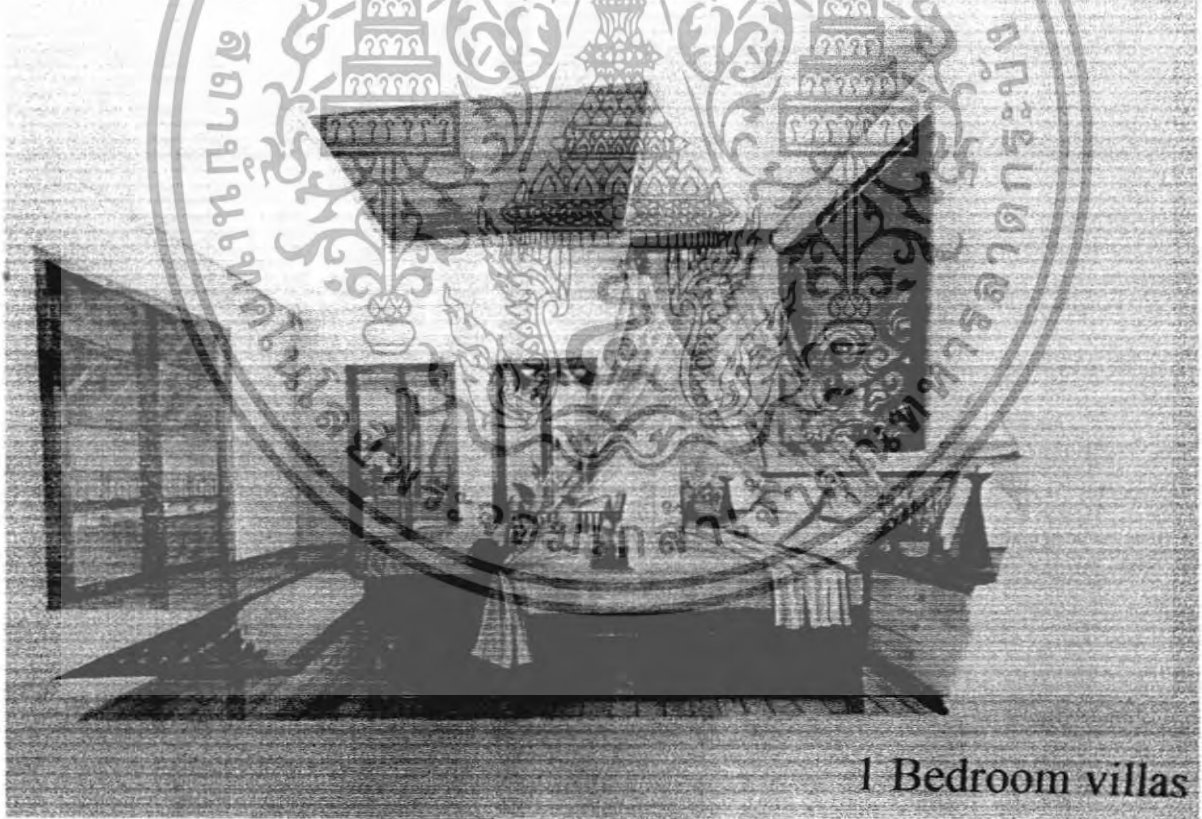
Vichi spa

Vichi Spa

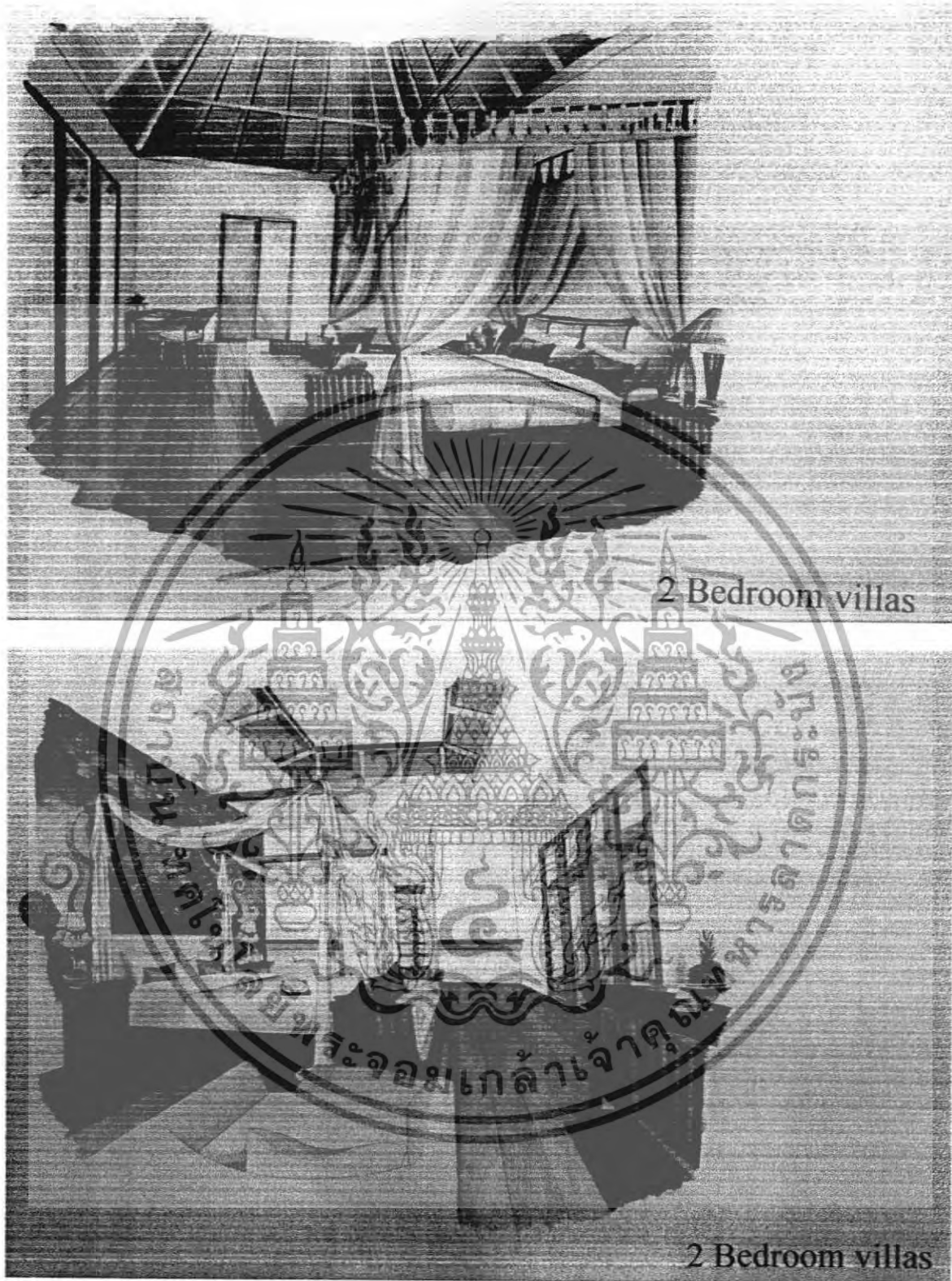
Thai massage

Thai Massage

1 Bedroom villas

1 Bedroom Villas

2 Bedroom villas

2 Bedroom villas

2 Bedroom Villas